

Torsdag den 10. juni 2010 (D)

1

105. møde

Torsdag den 10. juni 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Gitte Lillelund Bech (V).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 02.06.2010. Ændringsforslag uden for betænkningen til 2. behandling 08.06.2010. (omtrykt)).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. (Omtrykt)).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteoven, ligningsloven og børnefamilieydelsesloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Socialdemokratiets folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlem af Folketinget René Skau Björnsson som medlem af Skatterådet for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for Klaus Hækkerup, der er blevet medlem af Landsskatteretten.

Den pågældende er herefter valgt.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V).

Kl. 10:01

Formanden :

Gitte Lillelund Bech har søgt om orlov fra den 10. juni 2010, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra d.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Gitte Lillelund Bech (V).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Venstre i Københavns Omegns Storkreds, Kasper Krüger, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med 10. juni 2010, i anledning af Gitte Lillelund Bechs orlov.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For indstillingen stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Udvalgets indstilling er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 02.06.2010. Ændringsforslag uden for betænkningen til 2. behandling 08.06.2010).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Der er ingen, der har bedt om ordet. Jo, fru Line Barfod og bagefter fru Margrethe Vestager. Først er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg havde da troet, at der også var nogle fra regeringspartierne, der ville gå op som ordfører. Det er jo det første af de forslag, vi skal behandle i dag, om regeringens og Dansk Folkepartis såkaldte genopretningsplan, som man jo siger skal gøre ondt på os alle.

Man kan så diskutere, hvem det her alle er, fordi det står tydeligt, når man ser på de forslag, der ligger i genopretningsplanen, at det der med alle altså er de arbejdsløse, det er børnefamilierne, det er dem, der er afhængige af den offentlige velfærd, men det er ikke de rigeste. Ministrene selv kommer til at få lidt mindre, end de ellers

ville have fået, men det, man går ned i løn, er stadig væk mindre end den skattelettelse, ministrene har fået.

Det er altså ren populisme fra regeringens side, at man fremsætter det her forslag om at sænke ministrenes løn, og jeg håber da, at både ordførere for regeringspartierne og finansministeren vil gå op og forklare, hvorfor man mener at ministrene overhovedet ikke skal kunne mærke genopretningsplanen, ikke engang skal miste den kæmpe skattelettelse, man har fået. Samtidig mener man, at det er rimeligt, at børnefamilierne skal miste de penge, der for mange familier er afgørende for f.eks. at kunne sikre, at børnene kan gå til fritidsaktiviteter, eller at man kan holde børnefødselsdag, og man synes det er rimeligt, at arbejdsløse, der ikke er i stand til at få arbejde, skal smides ud af dagpengesystemet og over på kontanthjælp eller, hvis de er gift eller har en smule friværdis i boligen, komme til at stå helt uden indkomst, og man synes, at det er rimeligt, at de uddannelsessøgende skal have kæmpestore nedskæringer og særlig skolepraktikeleverne virkelig skal rammes hårdt.

Jeg håber, at finansministeren vil gå op og forklare, hvorfor man har valgt den løsning, og hvorfor det er, at man ikke siger, at de rigeste må undvære noget af deres skattelettelse. De skal betale nogle af de penge tilbage, som de har fået gennem så lang tid. Det ville være rimeligt, at finansministeren gik op og forklarede det, når nu regeringen bliver ved med at gå ud og sige, at alle skal betale. Hvorfor er alle så kun dem, der har lave indkomster, og ikke også de rigeste i dette samfund?

Fra Enhedslistens side har vi jo i flere år foreslået, at man burde sænke lønnen både for ministre og for folketingsmedlemmer. Vi mener, at det er et stort problem, at de, der sidder og træffer de afgørende beslutninger i dette land, har så høj en løn, at man ikke kender de levevilkår, som rigtig mange mennesker i landet lever under. Når man kan tillade sig at mene, at man sagtens kan leve for en start-hjælp, kan tillade sig at mene, at det ikke betyder noget for en folkepensionist at miste 800 kr. om året, kan tillade sig at mene, at det ikke betyder noget for børnefamilier at miste de penge, der for mange er fuldstændig afgørende for, at hverdagen kan hænge sammen, så er det jo bl.a., fordi man har nogle levevilkår, der er milevidt fra resten af befolkningens.

Derfor har Enhedslisten stillet to ændringsforslag, som vi skal stemme om om lidt, og som går ud på, at man permanent skal sænke ministrenes løn, ikke bare i en kort periode, samtidig med at man får kæmpe skattelettelser, men permanent skal sænke ministrenes løn til det, der svarer til en afdelingssygeplejerskes, ligesom vi foreslår, at folketingsmedlemmernes løn burde sænkes til sygeplejerskeløn. Det kan vi så ikke have med i det her lovforslag. Det kommer vi med til efteråret, og vi har foreslået det flere gange før. Ud over at det ville betyde, at ministre og folketingsmedlemmer kom til at have nogle levevilkår, der mere lignede resten af befolkningens, ville det jo også have den positive virkning, at regeringen ville få en stor egeninteresse i, hvordan det går ved overenskomstforhandlingerne for de offentligt ansatte, for hvis ministrenes løn fulgte sygeplejerskernes løn, ville man jo have en interesse i, at man kom til at sikre, at der var en ordentlig løn for de offentligt ansatte, herunder sygeplejerskerne, og det mener vi faktisk også at der er en væsentlig pointe i.

Derfor håber vi da meget, at der er mange her, der vil stemme for vores ændringsforslag, og jeg håber altså stadig, at der både er ordførere fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti og forhåbentlig også finansministeren, der vil gå op og begrunde det her forslag og forklare, hvorfor man mener at det skal gå ud over så mange andre i dette land, men ikke er noget, der skal ramme de rigeste, herunder ministrene.

Kl. 10:07

Formanden :

Tak. Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tager alene ordet, fordi der er sket en misforståelse i forbindelse med betænkningssagens afgivelse. Det Radikale Venstre undlader at stemme både til Enhedslistens ændringsforslag og til lovforslaget som helhed. Som Enhedslistens ændringsforslag meget klart illustrerer, vil den her debat ikke ende, før ministre betaler for at gå på arbejde. Derfor synes vi ikke, at der er nogen grund til at stemme for det. Der er sådan set heller ikke nogen grund til at stemme imod det.

Det er regeringens symbolpolitik, men det er ikke Det Radikale Venstres politik, at mennesker skal gå ned i løn for at genoprette dansk økonomi. Det er under alle omstændigheder ren symbolpolitik, da den sparede løn kun vil udgøre et forsvindende lillebid, helt marginalt og nærmest usynligt bidrag både til genopretning efter den finansielle krise og til at rette op på Foghs og statsministerens økonomiske politik igennem snart et tiår. Symbolpolitik af den skuffe ønsker vi ikke at støtte.

Kl. 10:08

Formanden :

Tak til fru Margrethe Vestager. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jo, det har hr. Frank Aaen.

Kl. 10:08

(Privatist)

Frank Aaen (EL):

Der er en god ting i det her forslag, nemlig at det trods alt tager lidt penge fra de rigeste i samfundet. Men det rejser jo det store spørgsmål, hvorfor det kun er den lille flok rige, der sidder hernede foran mig, der skal betale. Hvorfor er det ikke alle rige, der skal betale? Det er jo symbolpolitik, når det er nogle få mennesker, der skal betale lidt, som oven i købet, efter de har fået skattelettelser, stadig væk scorer 47.000 kr. ekstra i 2010-penge. Hvad har alle de andre rige gjort, siden de ikke skal bidrage?

Vi har gennem tiderne indhentet en lang række svar fra skatteministeren, hvorved vi har fået påvist, at hvis man tog de 10 pct. rigeste i Danmark, som tjener mere end 500.000 kr., og sagde, at vi ruller de skattelettelser, de har fået i 2010, som udgør op til flere hundrede tusind kroner pr. næse, tilbage, er der 7,3 mia. kr. til statskassen. Hvorfor vælger regeringen at lade 7,3 mia. kr. blive hos de rige, som knap nok ved, hvad de skal bruge dem til, fordi de har nok i forvejen? Hvorfor lader man de penge ligge der og i stedet for går på jagt hos børnefamilierne? Hvad er baggrunden for det valg? Man kunne tjene meget mere ved at gå efter de 10 pct. rigeste i samfundet og så lade børnefamilierne være i fred.

Vi har sagt: Hvorfor ikke indføre en omsætningsafgift på aktier? Sådan en havde vi for få år siden, men den afskaffede man. Vi har spurgt om, hvad man ville få ind, hvis man lavede en omsætningsafgift på aktier. Svaret er, at man vil få 7,6 mia. kr. Hvorfor laver man ikke sådan en afgift? Den rammer jo ikke virksomhederne, for virksomhederne har fået de penge, de skal have for de aktier, de har udstedt. Den rammer jo kun spekulanterne. Hvorfor er det vigtigere at tage penge fra de arbejdsløse end at tage 7,6 mia. kr. fra dem, der spekulerer?

Hvorfor genindfører man ikke formueskatten? Når nu riget fattes penge, så ville formueskatten, som vi kendte den indtil for få år siden, give 3 mia. kr. i kassen.

Hvorfor lader man ikke de multinationale selskaber betale mere? Jeg ved, at ministeren har noget på vej for at få de multinationale selskaber til at betale mere, men det kunne vi jo indregne i regnskab. På den måde vil man også meget retfærdigt tage penge fra de multinationale selskaber, der jo ikke bare snyder danskerne for skat, men samtidig snyder ulandene ved ikke at betale skat, og det er i et

omfang, der mange gange overstiger den samlede ulandsbistand fra vesten til udviklingslandene. Hvorfor beskatter vi ikke de multinationale selskaber, som har et ansvar for krisen, og som snyder de fattigste i verden, i stedet for at skære ned på ulandsbistanden?

Det hænger ikke sammen. Hvorfor er det dem, der i forvejen har mindst og er hårdest ramt, som skal have taget fra pengepungen, mens de, der er rige, og som oven i købet snyder bl.a. danskere og mennesker i udviklingslandene, går fri? Jeg vil bare sige, at hele genopretningspakken med den lillebitte undtagelse, som vi lige har set, er udtryk for, at man tager fra dem, der har mindst, for at betale for at komme ud af den krise, som er skabt af dem, der har mest.

Vi har altså gjort det – det håber jeg at skatteministeren vil bekræfte – at alle de tal, vi har fremlagt i vores genopretningsplan, som også omfatter flere penge fra nordsøolien, bygger på tal fra Skatteministeriet. Det er ikke nogle tal, vi har siddet og fundet på. Jeg siger det også, fordi der i går var en journalist, der skrev, at vores forslag er luftige. Men så er det skatteministerens tal, der er luftige, for vi har altså stillet spørgsmålet, hvad der sker, hvis man gør sådan, og så har vi fået det at vide. Vi har samlet set fremlagt en plan på godt 40 mia. kr., som kunne fylde noget af det store hul op, som finansministeren har i kassen, uden at tage en eneste øre fra børnefamilierne, arbejdsløse eller de fattigste i ulandene.

Kunne vi ikke få bare et lille svar på, hvorfor man har valgt den sociale profil? Hvorfor har man ikke sagt, at det er dem, der har flest penge, der skal betale? Det er oven i købet dem, der har det største ansvar for krisen og fyringerne? Hvorfor lader man dem gå fri, samtidig med at man tager pengene fra dem, der har mindst? Det synes jeg da er et interessant spørgsmål at få svar på – ikke mindst i dag, hvor vi behandler det her forslag; kan man ikke sige ja til noget af det, som jeg har sagt, må det bare afvises som det rene symbolpolitik.

Kl. 10:13

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen som privatist.

Kl. 10:14

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Vi skal senere i dag behandle et forslag, der drejer sig om at forringe vilkårene for de svageste i samfundet, og jeg ved jo ikke, hvad det var, de tænkte i regeringen, da de foreslog, at de selv skulle gå ned i løn. Var det, fordi de ville være solidariske med de fattige i samfundet? Kender vi alle mellemregningerne? Nej, det gør vi ikke.

Man har fremsat det forslag, vi er i gang med at behandle, om at afkorte dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Der skal førstebehandles et forslag om, at de, der falder ud, skal arbejde dobbelt så lang tid udstøttet, for at de kan komme ind i dagpengesystemet igen. Det sidste lovforslag om beregningen af dagpengene kender vi slet ikke noget til. Det er så kompliceret, siger ministeren, så det må vi ikke se endnu. Hvornår må vi se det? Ja, måske engang til efteråret.

De folk, som skal melde sig ind i en a-kasse, aner ikke noget som helst om, hvilke vilkår de melder sig ind på. Når man køber en forsikring, ved man jo normalt, at den gælder dagen efter, og skulle man køre galt i sin bil, eller skulle ens hus skulle brænde, får man en erstatning. Det ved man intet om her. Men ved bare, at det bliver sværere. Hvis regeringen kunne komme af sted med det, ville de helt fritage folk for at kunne få dagpenge. Det er derfor, jeg synes, det er lidt underligt, at vi har det her forslag.

Der er også en lang række andre ting, der er underlige. F.eks. ved jeg ikke noget om, hvordan det ser ud for forhenværende ministre. Skal de også gå ned i løn? Det ville jo ellers se kønt ud, hvis de forhenværende ministre, der lige er blevet smidt ud af regeringen, får mere i løn end dem, der er ministre. Hvordan hænger det sammen?

Jeg har også noteret mig, at ministrene har fået så gode ordninger – eftervederlag hedder det – at de kan få løn i op til 3 år, efter at de i en periode har været minister, samtidig med at den selv samme regering siger, at dagpengeperioden kun skal være 2 år. Altså, hvordan hænger det sammen? Handler det om, at man gerne vil have, det lige skal glide ned hos dem, der ser det udefra, at vi kommer til at lave noget, der er lige rigelig stramt for ganske almindelige mennesker i dette land? Men så har man bevilget sig selv noget. Var det så ikke et sted at tage fat, hvis man virkelig ville være solidarisk med de svageste i samfundet?

Jeg ved ikke, om vi kan få svaret på det i dag, men jeg synes bare, det er væsentligt at få sagt: Hvad er det for en regering, vi har? Hvad er det, vi arbejder med? Hvem vil vi være solidariske med? Kan vi få nogle ting til os selv, eller vil vi selv afgive noget? Jeg kender godt svaret, og derfor burde regeringen fyres og komme i karantæne for selvforskyldt ledighed, for det er det, det handler om.

Kl. 10:16

Formanden :

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:16

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af Line Barfod, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 3 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1 og 3, stillet af samme forslagsstiller, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er vedtaget.

Så vil jeg sige, at jeg ikke forventer, at der bliver flere afstemninger i dag ved de efterfølgende forslag. Sådan er det tilkendegivet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010. (Omtrykt)).

Kl. 10:17

Forhandling

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs som ordfører.

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

I mandags i sidste uge havde vi en meget grundig førstebehandling af L 222, og vi har siden også haft en særdeles grundig udvalgsbehandling, hvor der har været lejlighed til at stille spørgsmål til ministeren, som naturligvis også har været i åbent samråd for mundtligt at besvare spørgsmål vedrørende dagpengereformen, ligesom adskillige deputationer fra hele landet – dog må jeg sige, at det var færre, end jeg havde forventet, og det tager jeg egentlig som udtryk for en vis forståelse hos danskerne for, at det er nødvendigt, at vi får genoprettet dansk økonomi – har haft lejlighed til at fremføre deres synspunkter for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Så kunne man måske hævde, at der ikke kan være mere at sige om denne sag, men nej, sådan forholder det sig ikke, slet ikke. Der er fortsat en kæmpe byge af spørgsmål om S og SF's såkaldte plan, som Socialdemokraterne jo ikke kunne svare på under den ellers meget grundige førstebehandling. Det vender jeg tilbage til. Men jeg må uægtelig sige, at ugen, der er gået, siden vi sidst drøftede dagpengereformen, har rejst ikke bare en byge, men en sand syndflod af nye spørgsmål, som jeg går ud fra at vi kan få Socialdemokraternes svar på i dag. Det vender jeg også tilbage til.

Men først vil jeg gerne benytte andenbehandlingen her i dag til at slå fast, at med genopretningspakken betaler vi regningen én gang for alle, og vi viser omverdenen, at Danmark har styr på økonomien. Vi lader ikke rudekuverten ligge uåbnet i køkkenskuffen, sådan som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil; vi lukker ikke øjnene for de krav, EU stiller os, om at nedbringe vores offentlige underskud, sådan som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti gør. Nej, vi betaler regningen. Hvis ikke vi gør det nu, risikerer vi højere renter og spekulation mod kronen og finansiell uro. Det vil først og fremmest ramme boligejerne, men også virksomhederne, og det vil koste danske arbejdspladser.

Med dagpengereformen, hvor vi nedsætter dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, bidrager vi både på kort sigt til genopretningen af dansk økonomi, og samtidig bidrager vi også med en ganske betydelig udvidelse af arbejdsstyrken, idet beskæftigelsen vil forøges med 13.000 fuldtidspersoner. Det er et væsentligt bidrag, der skal medvirke til at sikre, at der er de hjerner og hænder, vi har brug for på arbejdsmarkedet, når de store efterkrigsåringer går på pension og erstattes af de små 1980'er-årgange.

Meget tyder på, at det går fremad med dansk økonomi; tilliden er ved at vende tilbage, virksomhederne er begyndt at ansætte folk igen. Og det seneste positive bevis på, at det er ved at vende for dansk økonomi, er ledighedstallene fra april, som viste endnu et fald, i øvrigt for femte måned i træk. Ledigheden er i dag 4,1 pct. af arbejdsstyrken. Dermed er ledigheden heldigvis ikke steget så meget, som vi frygtede, og det skyldes jo bl.a. den lempelige finanspolitik, som har været ført siden 2008.

Den svagt stigende beskæftigelse, de nye jobåbninger, der viser sig, og ikke mindst aftalen om en gigantisk indsats på 500 mio. kr. til forebyggelse og bekæmpelse af langtidsledighed, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance, gør, at det er det helt rigtige tidspunkt at gennemføre en reform af vores dagpengesystem på.

Socialdemokraterne valgte som bekendt at stå uden for aftalen om bekæmpelse af langtidsledighed, ikke fordi de er imod de enkelte elementer i aftalen, næh, alene fordi Socialdemokraterne er så optaget af deres egen valgkamp, at de koldt og kynisk har valgt ikke at medvirke til at forbedre de langtidslediges muligheder for uddannelse og opkvalificering.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at den reform, vi nu gennemfører, helt sikkert vil bidrage til, at ledige kommer hurtigere i job, nøjagtigt som det skete, da den socialdemokratisk ledede regering tilba-

ge i 1990'erne afkortede dagpengeperioden først fra 7 år til 5 år og senere fra 5 år til 4 år. Begge reformer førte som bekendt til, at ledige kom hurtigere i job. Det blev ganske glimrende udtrykt af formanden for LO, Harald Børsting, da han sagde:

Det var en utrolig upopulær beslutning, men jeg tror, den var rigtig, og det har vist sig, at ledige siden er kommet hurtigere i arbejde.

Jeg er fuldstændig enig.

Se, nu forstod jeg på Socialdemokraternes ordfører under førstebehandlingen, at regeringens forslag til dagpengereform er usympatisk. Når man bruger så voldsomme ord til at afvise et forslag, forpligter det – så skylder man danskerne åbent og ærligt at sige, hvad man så vil i stedet. Det står imidlertid fortsat fuldstændig hen i det uvisse, hvad det så er, Socialdemokraterne vil i stedet. Man henviser til nogle løse hensigtserklæringer formuleret i oplægget »En Fair Løsning«. Oplægget er, siden det blev offentliggjort for en måneds tid siden, fuldstændig blevet gennemhullet. Regnestykkerne hænger ikke sammen, og oplægget er blevet karakteriseret som økonomisk uansvarligt. I sidste uge var det så de økonomiske vismænd der i deres rapport fuldstændig afviste det socialdemokratiske oplæg som svar på genopretningen af dansk økonomi.

Forvirringen er total, og noget tyder på, at Socialdemokraterne med fru Helle Thorning-Schmidt i spidsen har bevæget sig ud på en fuldstændig desperat slingrekurs. Den ene dag mener S det ene, og den næste dag mener man det stik modsatte. Joh, én ting ligger dog fuldstændig fast, og det er, at man vil ringe til vennerne i LO. Det hørte vi rigtig mange gange under førstebehandlingen, for vennerne i fagbevægelsen skal hjælpe Socialdemokraterne til regeringsmagten, og de har lovet at hjælpe med at finde 15 mia. kr. Men hvordan det skal ske, må vi altså ikke få at vide. Det er ikke rimeligt, og det er ikke ansvarligt.

Først troede vi, at det skulle ske, ved at vi alle skulle arbejde 12 minutter mere hver dag, men nu ved vi, at det vil fagbevægelsen ikke være med til. Jeg går derfor helt klart ud fra, at vi her i dag kan få klare svar fra Socialdemokraterne på, hvordan den løse hensigtserklæring fra oplægget »En Fair Løsning« om at øge arbejdstiden og derigennem finde 15 mia. kr. skal realiseres. Får vi bare den samme uklare sniksnak som ved førstebehandlingen, ja, så står det til gengæld tindrende klart, at oppositionen ikke har noget svar på, hvordan vi genopretter dansk økonomi. Tak.

Kl. 10:25

Formanden :

Ja tak. Der er ønsket om korte bemærkninger. Det er først hr. Torben Hansen.

Kl. 10:25

Torben Hansen (S):

Venstres ordfører nævnte, at der havde været mange deputationer, og det er jo sådan set vældig fint og dejligt. Der har været deputationer fra Frederikshavn, Thy, Mors, Århus, Horsens, København, Odense osv., og det, som de jo alle sammen har sagt, er punkt 1, at de har rigtig mange medlemmer, der kommer i klemme i det her, punkt 2, at de har rigtig mange medlemmer, som mister deres forsørgelsesgrundlag, og punkt 3, at de under ingen omstændigheder kan se, hvor det er, de job er henne, som regeringen åbenbart kan se.

Så kan Venstre ikke kort og klart forklare, hvor det er, de der 13.000 job er henne, for dem, der er ude i virkeligheden kan altså ikke se dem nogen steder?

Kl. 10:25

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:26

Ulla Tørnæs (V):

Ja, det er jo et spørgsmål, som Socialdemokraterne og også andre dele af oppositionen efterhånden har stillet rigtig, rigtig mange gange, men svaret ændrer sig sådan set ikke. Ser man på, hvad både Arbejdsmarkedskommissionen, Velfærdskommissionen, OECD og mange andre anbefaler, vil man se, at de netop anbefaler en afkortning af dagpengeperioden, fordi al erfaring viser, at de lediges søgemønster ændres, i det øjeblik man afkorter dagpengeperioden, hvilket fører til, at de ledige kommer hurtigere i job. Og det er faktisk formålet med den aktive beskæftigelsespolitik, at de ledige skal komme så hurtigt i job som overhovedet muligt.

Al erfaring viser, at i de situationer, hvor socialdemokratisk ledende regeringer har afkortet dagpengeperioden, er de ledige kommet hurtigere i job, hvilket jo også Harald Børsting så klart understregede, da han sagde, at resultatet af dagpengereformen tilbage i 1990'erne netop var, at ledige kom hurtigere i job.

Kl. 10:27

Formanden :

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Torben Hansen (S):

Venstres ordfører kørte fuldstændig uden om de meldinger, der var fra deputationerne. Praktikere, folk, der sidder med det her til hverdag, fra Frederikshavn, Thy, Mors, Århus, Horsens, Odense, København gør opmærksom på, at det her vil betyde punkt 1, at de vil få rigtig mange, der vil falde ud af dagpengesystemet, og punkt 2, at de vil få nogle, der vil blive nødt til at gå fra hus og hjem. Desuden har nogle af de her deputationer tidligere under højkonjunktoren oplevet en ledighedsprocent på under 1, nu er den tocifret.

Jeg synes stadig væk, at Venstres ordfører i stedet for de her lidt florumvundne vendinger skylder et svar på, hvorledes det her lige pludselig kan trylle 13.000 ekstra job op af jorden. Det er der altså ikke nogen, der tror på, og slet ikke de praktikere, der sidder med det til hverdag.

Kl. 10:28

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:28

Ulla Tørnæs (V):

Ud over det, jeg nåede at svare her i første omgang, vil jeg tilføje, at der faktisk er lysere udsigter for dansk økonomi. Så sent som i dag fremhæver Danske Bank, at man mener, at ledigheden har toppet. Det vil sige, at det ifølge Danske Bank rent faktisk er ved at vende for dansk økonomi, og vi ser jo også virksomhederne i stigende grad ansætte folk. Så der er lyspunkter for dansk økonomi.

Ud over det vil jeg sige til hr. Torben Hansen, at vi rent faktisk står over for en gigantisk demografisk udfordring, i form af at de store efterkrigsårgange trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, og de skal erstattes af de små 1980'er-årgange.

Så uanset hvordan vi vender og drejer det, bliver der mangel på arbejdskraft i fremtiden, og så er det netop nu, vi skal indrette vores dagpengesystem, så det passer til det arbejdsmarked, vi får i fremtiden.

Så svaret er: den demografiske udvikling, de lysere udsigter for dansk økonomi samt ikke mindst det, jeg startede med at svare hr. Torben Hansen, nemlig at al erfaring viser, at søgemønsteret ændrer sig for ledige, i det øjeblik man ændrer dagpengeperioden.

Kl. 10:29

Kl. 10:32

Formanden :

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Eigil Andersen (SF):

Det eneste, man kan være helt sikker på med den her afkortning af dagpengeperioden fra 4 år til 2 år, er, at arbejdsløse bliver fattigere. Det er det eneste, der står helt fast. Man tager det sidste fra arbejdsløse. De har mistet jobbet, de har mistet fællesskabet med kollegaerne, de er gået væsentlig ned i indtægt – ofte 40 eller 50 pct. ned i indtægt – og nu vil man så også tage dagpengene fra dem, så de i mange tilfælde havner på 0,0 kr. Det kan man jo ikke leve af, det er soleklart.

Derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Hvad er det, man fra Venstres side vil gøre for de mennesker, som man nu tvinger til at havne på en indtægt på 0,0 kr., altså i stor fattigdom?

Kl. 10:30

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:30

Ulla Tørnæs (V):

Nu påstår hr. Eigil Andersen, at de arbejdsløse bliver fattigere, ved at vi afkorter dagpengeperioden. Jamen det bringer mig til at spørge SF's ordfører: Skete det, da man afkortede dagpengeperioden først i 1994 og siden hen i 1998? Jeg vil gerne se belæg for den påstand, for det mener jeg bestemt ikke har noget på sig, overhovedet ikke.

Hr. Eigil Andersen spørger så, hvad Venstre vil gøre. I min begrænsede taletid nævnte jeg den gigantiske indsats, som vi vil gennemføre over for langtidsledige. Vi vil bekæmpe og forebygge langtidsledighed gennem en pakke, som vi har aftalt sammen med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance. Den indeholder syv elementer, og jeg mener helt klart at vide, at hr. Eigil Andersen intet har imod indholdet i de syv elementer, for det er alt sammen noget, der vil gøre det bedre for langtidsledige med hensyn til at komme i beskæftigelse, i og med at det handler om uddannelse og opkvalificering af ledige med henblik på at vende tilbage til job.

Kl. 10:31

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:31

Eigil Andersen (SF):

Nu skal Venstre være meget opmærksom på, at antallet af aktiverede i Danmark er steget, og at antallet af aktiverede ikke tæller med i arbejdsløshedstallet. I 1990'erne var der en stigende konjunktur, som gjorde, at der blev skabt 100.000 job i løbet af en forholdsvis kort periode; det er vi slet ikke inde i på nuværende tidspunkt. Og det, der her bliver betegnet som en gigantisk pakke for langtidsledige, indeholder bl.a. nogle uddannelseselementer, som af kommunerne ikke er blevet brugt over for de ufaglærte. Nu giver man så bedre mulighed for, at andre også kan uddanne sig. Men der er desværre ikke udsigt til, at de vil blive anvendt af kommunerne, og i øvrigt er der ingen garanti for, at man som arbejdsløs bliver reddet fra at ryge ud af dagpengesystemet. Og der er ikke nogen jobgaranti eller noget som helst.

Så mit spørgsmål er stadig væk: Hvorfor vil Venstre som et meget asocialt parti absolut tvinge folk ud i stor fattigdom efter en dagpengeperiode på 2 år? Og hvad er det, Venstre har tænkt sig at gøre for at hjælpe de mennesker, som man tvinger til at leve af 0,0 kr., hvad ingen som sagt kan?

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:33

Ulla Tørnæs (V):

Så kom der godt nok mange uhyrlige påstande her i anden ombæring. Hr. Eigil Andersen siger, at man ikke kan sammenligne det, der sker nu, med, hvad der skete i 1990'erne. Lad mig bare minde om, at da man sidst afkortede dagpengeperioden, var ledigheden altså betydelig højere, end den er på nuværende tidspunkt.

For mig og for Venstre handler det om at sikre, at ledige kommer tilbage på arbejdsmarkedet, og at ledige opholder sig så kort tid som overhovedet muligt i dagpengesystemet. Det handler den aktive arbejdsmarkedspolitik om, og derfor viser al erfaring jo også – det har hr. Eigil Andersen også hørt gang på gang undervejs i udvalgsbehandlingen – at der absolut ikke er forventninger om, at flere end det, vi oplever i øjeblikket, vil komme på kontanthjælp. Det er der svaret på i adskillige skriftlige spørgsmål, som er stillet til ministeren. Lad mig bare henvise til svaret på spørgsmål 27. Deraf fremgår det sådan set klart, hvad den talmæssige baggrund for det, jeg står og siger her, er.

Kl. 10:34

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører prøver at benægte det, der står i lovforslaget, om, hvor mange der kommer på kontanthjælp, men det står altså klokkeklart i lovforslagets bemærkninger at man forventer en stigning i udgiften til kontanthjælp på 1,3 mia. kr. Det er altså flere tusinde mennesker, som man forventer kommer på kontanthjælp.

Det fremgår også af flere af de svar, vi har fået, at når der kommer personer på kontanthjælp, vurderer man, at så er der to tredjedele flere, der så kommer ud uden indkomst overhovedet, fordi de er gift, eller fordi de har en bolig med lidt friværdi i og derfor ikke kan få kontanthjælp. Så der er altså ganske mange mennesker, som regeringen regner med fremover vil få en voldsom social nedtur. Men det, som vi mangler at få at vide fra regeringens side, er helt konkret, hvad det er for nogle job, man forestiller sig de her mennesker skal have – ikke alle mulige økonomiberegninger, men helt konkret: Hvilke job forestiller man sig de her mennesker skal have?

Kl. 10:35

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:35

Ulla Tørnæs (V):

Ja, så hørte vi igen den med bemærkningerne til lovforslaget. Det var også fremme under førstebehandlingen, og vi har også været omkring det adskillige gange i udvalgsbehandlingen, herunder også i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvor finansministeren blev foreholdt det spørgsmål, som fru Line Barfod her stiller igen. Da taletiden er begrænset, lad mig så blot henvise til svaret på spørgsmål 38. Spørgsmålet er måske oven i købet stillet af fru Line Barfod selv.

Så hvis fru Line Barfod gjorde sig den anstrengelse at læse ministerens svar, ville fru Line Barfod vide, at det er fuldstændig sædvanlig praksis at beskrive noget i bemærkningerne på den måde, som det er gjort på i L 222. Det gjorde man, da man lavede velfærdsaftalen i 2006, og man gjorde det også, da man ændrede dagpengeperio-

den tilbage i 1998. Det korte af det lange er, at man i bemærkningerne ikke medtager adfærdsændringer, men at det er de, hvad kan man sige, nøgne tal, der fremgår af bemærkningerne. Det er der ikke noget usædvanligt i. Det er en praksis, som er blevet fulgt, også af tidligere regeringer, jævnfør det, at man også gjorde det tilbage 1998.

Kl. 10:36

Formanden :

Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Line Barfod (EL):

Jeg læser de svar, jeg får, men jeg tillader mig nu at holde fast i, at de bemærkninger, der kommer fra ministeren til et lovforslag, er de bemærkninger, der ligger til grund for Folketingets behandling af lovforslaget, og det, vi må tage udgangspunkt i. Der står altså, at man regner med en ekstraudgift på 1,3 mia. kr. Så har man alle mulige luftige forventninger i diverse ministersvar om, at folk vil ændre adfærd. Men det, man regner med i tallene, er 1,3 mia. kr., altså flere tusinde mennesker ekstra på kontanthjælp og endnu flere tusind mennesker helt uden indkomst.

Men jeg fik ikke noget svar på det spørgsmål, som var det helt afgørende: Hvad er det for nogle job, man regner med folk skal have? Når man siger, at der pludselig vil komme 13.000 flere job, hvad er det så for nogle job? Hvad er det for nogle opgaver, de mennesker skal ud at løse? Vi har jo set, at regeringen giver statsstøtte til, at man flytter skibsværftjobbene ud af landet. Vi har set, at regeringen giver statsstøtte til landbruget for at flytte slagteriarbejdet ud af landet ned til Tyskland, hvor rumænske kolonnearbejdere udfører det arbejde for 20-30 kr. i timen. Hvad er det helt konkret for nogle job, regeringen forestiller sig vil komme med den her plan?

Kl. 10:38

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:38

Ulla Tørnæs (V):

Jeg tager det sådan set som en selvfølge, at fru Line Barfod læser svarene på de spørgsmål, hun stiller. Men nu fremgår det jo ikke af den måde, vi arbejder på, om det netop er fru Line Barfod, der har stillet spørgsmål 38, og derfor ville jeg bare for en sikkerheds skyld gøre fru Line Barfod opmærksom på, hvad det er, ministeren svarer. Men jeg forstår, at det preller totalt af på fru Line Barfod, hvad der er det konkrete ministersvar på, hvorfor bemærkningerne er lavet, som de er lavet.

Jeg svarede sådan set også hr. Torben Hansen på, hvad det er for en udfordring, vi står over for, når vi ser på den demografiske udvikling i det danske samfund. Det er velkendt, at vi kommer til at mangle både hjerner og hænder generelt i det danske samfund, og derfor er der god grund til, at vi netop nu tager fat på en ændring af dagpengesystemet, sådan at vi fremtidssikrer vores dagpengesystem, så vi gennem dagpengesystemet bidrager til at udvide arbejdsstyrken, og det gør vi som sagt med 13.000 fuldtidspersoner.

Kl. 10:39

Formanden :

Så er det hr. Leif Lahn Jensen, kort bemærkning.

Kl. 10:39

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Da man kiggede på det her, allerførste gang regeringen tog det frem, så tænkte man ved sig selv: Hvorfor søren gør de det med den usikkerhed omkring ledigheden, med den krise vi har gang i? Det var da fuldstændig tåbeligt. Det var det første, man tænkte ved

sig selv. Og så fik vi jo mulighed for at komme i samråd, og så hørte vi ministeren sige: Udviklingen er i gang, det går godt nu, og det viser bare, at vi er på forkant. Folk bliver også mere jobsøgende, sagde ministeren, ved at vi forkorter dagpengeperioden. Så er jeg nødt til at spørge Venstres ordfører, hvorfor man gør det her. Er det simpelt hen en besparelse, eller er det simpelt hen bare, fordi man tror, at det skaber flere job, nogle job, der ikke er der, og nogle job man ikke aner og heller ikke kan forklare hvor er? Flere har spurgt, men har overhovedet ikke fået svar på, hvad det er for nogle job.

Kl. 10:40

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:40

Ulla Tørnæs (V):

Hr. Leif Lahn Jensen spørger, hvorfor regeringen dog gør dette. Er det en besparelse, eller er det den langsigtede holdbarhed i dansk økonomi, det drejer sig om. Ja, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, det er begge dele. Vi bidrager med en konkret besparelse til genopretning af dansk økonomi her og nu ved at afkorte dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Det er der overhovedet ikke lagt skjul på. Ud over det – hvilket i virkeligheden er langt mere væsentligt – bidrager vi til den langsigtede holdbarhed i dansk økonomi, i og med at vi gennem en afkortning af dagpengeperioden bidrager til udvidelsen arbejdsstyrken.

Jeg vil så bare sige til hr. Leif Lahn Jensen og for den sags skyld også til Socialdemokraterne, at det underer mig, at Socialdemokraterne bliver ved med at spørge ind til det her med, hvad det så er for job, og hvad det så er, folk i virkeligheden skal tage fat på, al den stund Socialdemokraterne jo selv har foreslået, at vi skal udvide arbejdsstyrken, ikke gennem en afkortning af dagpengeperioden, som er det, vi har indflydelse på her i Folketinget og kan beslutte i Folketinget, nej, men ved at sige til alle, at vi nu skal arbejde 1 uge mere om året. Det bidrager jo også til udvidelsen af arbejdsstyrken, så hvad er det for job, man da skal ud og finde, når vi jo alle sammen skal arbejde 1 uge mere? Det synes jeg er et relevant spørgsmål at få svar på.

Kl. 10:41

Formanden :

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 10:41

Leif Lahn Jensen (S):

Forskellen på oppositionen og de borgerlige er, at alle de gæve folk, der har været fra hele landet i deputationer, der har været folk fra fagbevægelsen, der har været arbejdsløse, alle dem, som virkelig kom og fortalte deres sande historie, dem lyttede vi til. Men jeg kan så høre nu, at dem har regeringen og de borgerlige overhovedet ikke lyttet til, for hvad var det, de sagde? Der er ingen job derude, vi søger og vi søger, men vi kan ikke få nogen job. Ordrebøgerne i bygge- og anlæg er fuldstændig tomme, og vi kan ikke få nogen uddannelse. Det går bare rigtig, rigtig dårligt, og det ender med, at vi ikke får dagpenge, det ender med, at vi heller ikke kan få kontanthjælp. Så jeg er nødt til at spørge, da man ikke har lyttet til alle de deputationer, alle de folk, der virkelig har rejst så langt for at fortælle en historie: Er Venstre fuldstændig ligeglad med alle de her, eller laver man simpelt hen bare et stort indgreb på grund af en masse tal og på grund af en masse gætteri? Er man fuldstændig ligeglad med de her skæbner?

Kl. 10:42

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:42

Ulla Tørnæs (V):

Nej, bestemt ikke. Og det er jo netop derfor, vi har lavet en gigantisk satsning for at sikre, at de ledige får bedre muligheder for at blive opkvalificeret og uddanne sig med henblik på at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er ikke noget mål i sig selv for os, at man skal være 4 år i passiv forsørgelse på dagpenge, nej, målet for os er, at man så hurtigt som overhovedet muligt kommer tilbage på arbejdsmarkedet, og det har vi skabt bedre vilkår for gennem den langtidsledighedspakke, som vi har lavet aftale med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om. Og det er da underligt, synes jeg, at Socialdemokraterne, al den stund jeg ikke kan forestille mig, at Socialdemokraterne har noget som helst imod indholdet i langtidsledighedspakken, har valgt ikke at få indflydelse på, hvordan vi tilrettelægger den øgede opkvalificering og den øgede uddannelsesindsats over for de arbejdsledige.

Så jo, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, vi har lyttet til rigtig mange af de synspunkter, der bliver fremført, og i deputationerne nævnte de jo gang på gang behovet for øget adgang til uddannelse. Det har vi skabt, det vil træde i kraft i løbet af meget kort tid. Det første træder i kraft fra august og frem.

Kl. 10:44

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Bjarne Laustsen (S):

Jeg hørte Venstres ordfører tale meget om vejrudsigten, om lysere tider og den slags ting, og det har vi sikkert meget behov for alle sammen. Jeg vil også gerne takke for den pæne omtale af vores pakke, »En Fair Løsning«. Normalt synes jeg jo, det er fint, hvis en ordfører vil tale om sit eget partis politik, men det skal ikke være nogen negativ bemærkning. Jeg vil bare sige tak for reklamen.

Jeg vil gerne spørge, hvor mange flere arbejdspladser der helt præcis kommer, ved at man afkorter dagpengeperioden, helt præcis.

Så vil jeg gerne spørge, hvor mange flere udstødte der bliver i vores samfund, som følge af at der er nogle, der ikke mere kan få dagpenge. For regeringen siger jo selv, at der også vil være nogle, der ikke vil være berettiget til at få dagpenge, og at der vil være nogle, der kan få dagpenge.

Jeg vil så gerne på den baggrund spørge, hvor mange flere afledte udgifter der bliver, ved at man sætter dagpengeperioden ned. Det handler både om kontanthjælp, varmeudgifter, boligstøtte osv., som man kan få, når man har et lavere indtægtsgrundlag eller intet indtægtsgrundlag.

Kl. 10:45

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:45

Ulla Tørnæs (V):

Så kom den igen, den fra Socialdemokraterne om, hvor mange job det her handler om. Når vi udvider arbejdsstyrken med 13.000 og al erfaring viser os, at de ledige ændrer søgemønster, hvad er det så for job? Det fører mig igen til at spørge lidt ind til – og jeg forstår, hr. Bjarne Laustsen er glad for, at jeg laver reklame for det – de hensigtserklæringer, der er i det socialdemokratiske oplæg, »En Fair Løsning«, om de 12 minutter.

Hvis vi nu antager, hvilket jeg mener at vide er det tal, der gør sig gældende, at vi har godt 2,7 millioner beskæftigede – hvis vi altså regner alle med, også de selvstændige og dem, der ikke er omfattet af overenskomstdækkede områder – og hvis alle skal arbejde 12 mi-

nutter mere om dagen, vil det svare til, at vi øger beskæftigelsen med omkring 70.000 fuldtidspersoner.

Jeg vil spørge hr. Bjarne Laustsen: Hvad er det for job, disse 70.000 fuldtidspersoner skal beskæftiges i?

Kl. 10:46

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:46

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror simpelt hen, at Venstres ordfører har misforstået det. Vi er jo sådan set gode kollegaer og har været herinde i rigtig mange år, men normalt er det sådan, at når man er ordfører, svarer man på de spørgsmål, der bliver stillet. Altså, jeg stillede et simpelt spørgsmål. Det er fint nok at redegøre for arbejdsstyrken og en lang, lang række andre ting, men jeg spurgte helt simpelt: Hvor mange flere arbejdspladser bliver der præcis i Danmark, ved at man afkorter dagpengeperioden?

Når folk ikke kan få dagpenge – og der har regeringen jo snydt kommunerne, for først laver man en kommunalisering, hvor de får dagpengedækning i 4 år, men nu får de det kun i 2 år – betyder det, at der bliver væltet flere udgifter over på kommunerne. Jeg spørger så – det kunne vi ikke få at vide under samrådet den anden dag, så det kan være, man har forberedt sig på det: Hvor mange flere afledte udgifter bliver der samlet set, ved at folk mister deres dagpengeret, hvor staten hidtil har været 100 pct. forsørger?

Når man skal have kontanthjælp eller andre former for sociale ydelser, skal kommunen jo bidrage særskilt til det efter forskellige ordninger. Det må da være interessant at få at vide af Venstres ordfører i dag, hvor meget det drejer sig om.

Kl. 10:47

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:48

Ulla Tørnæs (V):

Nu var det sådan set bare en venlig handling fra min side, for jeg vil naturligvis stille spørgsmålet til den socialdemokratiske ordfører, når tid kommer, om, hvad det er for 70.000 fuldtidsjob, de 70.000 personer skal ud og have. Jeg er bestemt enig i, at det er en god idé at øge arbejdsudbuddet, så det er ikke, fordi jeg er imod, at fagbevægelsen muligvis lægger op til, at vi alle skal arbejde lidt længere. Men vi kan jo så få en drøftelse med den socialdemokratiske ordfører, når tid kommer, om, hvorvidt Socialdemokraterne rent faktisk er tilhængere af en 38-timers-arbejdsuge.

Jeg vil bare sige, og jeg sådan set allerede har svaret fru Line Barfod, at bemærkningerne til lovforslaget her og de beregninger, der ligger til grund for Folketingets behandling af lovforslaget, er lavet fuldstændig efter sædvanlig praksis, en praksis, som også tidligere socialdemokratiske regeringer har anvendt, når man har lavet ændringer af dagpengesystemet. Og vi gjorde det i øvrigt også i fællesskab, da vi lavede velfærdsaftalen i sin tid.

Kl. 10:49

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen, kort bemærkning.

Kl. 10:49

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at det bedste argument for det her lovforslag er de fejltagelser, som Socialdemokraterne har begået og vil begå i fremtiden. Det er jo fantastisk.

Jeg vil stille et par spørgsmål til ordføreren. Det første er: Er det sådan, at vi i fremtiden kan gå ud fra, at de tal, der står i bemærkningerne til et lovforslag fra regeringens side, er det rene sludder, ingen relevans har og er noget vrøvl, hvorimod de svar, vi får fra ministeren, og de tal, der fremgår af dem, for slet ikke at tale om de tal, som Venstres ordfører sådan står og spreder omkring sig, skal vi tro på? Det er bare for at vide, hvad for nogle tal vi skal tro på. Det er jo vanskeligt at behandle lovforslag, hvis vi ikke kan tro på de tal, der står i bemærkningerne. Men jeg tager til efterretning, at det bare er noget sludder, der står der, og at vi ikke skal tage det så tungt.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille Venstres ordfører, er om, at jeg har forstået, at det er de arbejdsløses adfærd, som er årsag til arbejdsløshed, for det er jo de arbejdsløses ændrede adfærd, der vil føre til, at de får arbejde. Så vil jeg bare spørge ministeren, om hun ikke kan orientere os om – helt uden for, hvad Socialdemokraterne har foreslået – hvad det er for nogle konkrete job, den ændrede adfærd skal føre til at de arbejdsløses søger og får.

Kl. 10:50

Formanden :
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:50

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil bare sige til hr. Clausen, at man selvfølgelig til enhver tid kan regne med de bemærkninger, som er grundlaget for Folketingets behandling af de forskellige lovforslag, som regeringen fremsætter. Det gælder jo i øvrigt også tidligere regeringer.

Jeg vil bare endnu en gang sige: Den måde, som bemærkningerne til L 222 er udarbejdet på, er fuldstændig sædvanlig praksis. Man har alene vist de direkte økonomiske konsekvenser, som vil blive indbudgetteret på finansloven, og som vil blive DUT-forhandlet med kommunerne. Og det er rent finanslovs-teknisk, og sådan plejer det at være – eller sådan er det – når man laver den slags lovforslag.

Så peger hr. Per Clausen på de arbejdsløses adfærd. Jamen al erfaring viser, vil jeg sige til hr. Per Clausen, at ledige ændrer adfærd undervejs i deres ledighedsforløb. De har en meget aktiv søgning den første korte periode, altså lige efter de er kommet i dagpengesystemet, så går kurven ned ad, og hvis de har fået mange afslag, daler ansøgningsaktiviteten, og så stiger den igen frem mod ledighedsperiodens udløb.

Kl. 10:51

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 10:52

Per Clausen (EL):

Jeg kan nu forstå på fru Ulla Tørnæs, at de tal, der står i bemærkningerne til lovforslaget, som kommer af almindeligt hæderligt embedsmændsarbejde, skal vi ikke tro på. Vi skal tro på fru Ulla Tørnæs' luftige teorier om, hvad der vil ske med de arbejdsløses adfærd, når man fratager dem deres forsørgelsesgrundlag. O.k., det er Venstres politik: Lyt ikke til, hvad embedsmændene siger, lyt ikke til, hvad der er de sande tal, lyt til teorier.

Så vil jeg bare stille fru Ulla Tørnæs et enkelt lille spørgsmål: Hvis det er rigtigt, at afkortningen af dagpengeperioden fører til, at vi reducerer arbejdsløsheden, hvorfor har Venstre så ikke stillet forslag om at afskaffe dagpengene? Det ville jo radikalt ændre de arbejdsløses søgemønster, det er der ingen tvivl om. Altså, jeg forstår det simpelt hen ikke, for Venstre siger selv, at man gik fra 7 til 5 til 4 år, og nu går vi til 2 år, men hvis det er rigtigt, at jo kortere dagpengeperioden er, jo hurtigere kommer folk i arbejde, hvorfor hjælper man så ikke de arbejdsløse ved helt at afskaffe dagpengene?

Hvis der er logik i Venstres synspunkt, ville det jo være en god idé. Og det er vel også det, man bygger op til, at man om nogle år kan komme med en 1-årig dagpengeperiode, eller vil fru Ulla Tørnæs garantere, at det aldrig vil ske?

Kl. 10:53

Formanden :
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 10:53

Ulla Tørnæs (V):

Nu påstår hr. Per Clausen, at det, jeg hævder omkring lediges søgemønster, er vidtløftige betragtninger – nej, det er faktisk kendsgerninger. Ser man på søgemønsteret blandt de ledige i dag, så man på søgemønsteret blandt de ledige, da dagpengeperioden var længere, forholder det sig nøjagtig sådan, som jeg her har beskrevet: Der er en meget høj aktivitet, når folk netop er kommet ind i dagpengesystemet, og så daler aktiviteten, og så stiger den hen mod dagpengeperiodens udløb.

Så vil jeg bare sige til hr. Per Clausen, der forsøger at gøre sig morsom ved at foreslå, at dagpengesystemet helt skulle afskaffes: Det kan jeg forsikre hr. Per Clausen om ikke er Venstres politik. Vi er en varme fortalere for det, vi kalder flexicurity, og ser vi på det danske dagpengesystem, vil vi selv med en 2-årig periode faktisk fortsat ligge i top, når vi måler os med andre lande, som vi normalt sammenligner os med – lande som Sverige, Norge, Finland, Tyskland. Vi vil fortsat have en lang dagpengeperiode, vi vil fortsat have en høj kompensationsgrad, så jeg mener faktisk, at vi også efter dagpengereformen her vil have et dagpengesystem, som bidrager meget væsentligt til fleksibiliteten på det danske arbejdsmarked.

Kl. 10:54

Formanden :

Tak til fru Ulla Tørnæs. Så går vi videre i ordførerrækken, og så er det hr. Torben Hansen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Først vil jeg starte med at meddele, at Socialdemokratiet vil have sagen tilbage i Arbejdsmarkedsudvalget. Der har været næsten 20 deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget for at protestere mod den her dagpengeforringelse, men de har også været der for at gøre opmærksom på, hvad det er for nogle konsekvenser, det har rundtomkring i landet – og tak til deputationerne for det.

Der har været deputationer fra Frederikshavn, Thy, Mors, Århus, Horsens, Odense og København, og alle har fortalt om medlemmer, der ikke kan finde arbejde og vil falde ud af dagpengesystemet på grund af forringelserne af perioden. Flere deputationer kunne dog også fortælle om ledighedsprocenter på under 1, da det gik godt, hvor de nu er tocifrede. De kunne også fortælle, at det er alle, der bliver ramt aldersmæssigt, men at det eksempelvis inden for byggefagene især er de unge og nyuddannede, mens det i andre brancher er det de uuddannede på over 50 år, der står for skud.

Mange deputationer nævnte også, at de ikke forstod, at det skulle komme som en tyv om natten, at det skulle komme så pludseligt uden grundige drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Mange nævnte også, at de mente, at det ville føre til et stift og ufleksibelt arbejdsmarked med de uheldige konsekvenser, det har. FOA nævnte, at en typisk langtidsledig hos dem oftest bor i et udkantsområde. Flere nævnte også, at afkortningen af dagpengene ville forstærke problemerne for dem, der af og til måtte tage en dag på vejrlig eller var på fordeling, fordi 1 dag på fordeling koster 1 uges dagpengeter – en ret, der nu forkortes. Det vil give et mindre fleksibelt arbejdsmarked.

Flere deputationer så også det her i sammenhæng med regeringens voldsomme besparelser på voksenefterskoleuddannelsen og voksen-videreuddannelsen og SVU'en, fordi et lavere uddannelsesniveau automatisk giver større risiko for langtidsledighed. Nogle deputationer nævnte også, at mobiliteten – både den geografiske og den fagmæssige – vil komme under pres. Og det er jo et synspunkt, som de ihærdigt er blevet bakket op i af bl.a. den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen, for han gjorde sig også til talsmand for det samme synspunkt den 17. december 2003 i Folketingssalen, altså netop at mobiliteten, både den geografiske og den fagmæssige, vil komme under pres.

Så det vil sige, at praktikerne, der sidder til daglig med problemerne, var og er imod forringelserne, da de direkte i forhold til deres medlemmer kan se konsekvenserne. Deputationerne understregede således også den argumentation, som Socialdemokratiet brugte under førstebehandlingen. Og vi mener, at det her vil være ruinerende for mange danske familier. Allerede for nuværende er der næsten 10.000 ledige på dagpenge, der har været ledige i mere end 2 år. Endvidere har 25.000 ledige været ledige i mellem 1 og 2 år, og tusindvis af dem vil komme på kontanthjælp, da der ikke er et arbejdsmarked for nuværende, der står og skriger på deres arbejdskraft.

Med den her såkaldte genopretningspakke har regeringen jo også gjort efter- og videreuddannelse sværere og dyrere ved at skære i VU-godtgørelsen og SVU'en. Og de stramninger, der her bliver gennemført, ser Socialdemokratiet som væsentlige forringelser af den danske flexicuritymodel. Det vil udhule sikkerhedsnettet og forringe de efteruddannelsesmuligheder, der sikrer arbejde, og som opretholder en arbejdsstyrke, der hurtigt kan omstille sig i takt med nye konkurrencemæssige vilkår.

Regeringen har på den ene side i årevis rejst Europa tyndt for at holde skåltaler for den danske flexicuritymodel over for de øvrige EU-lande, mens denne på den anden side desværre støt og roligt er blevet forringet. Og det hele er kommet pludseligt som en tyv om natten.

Socialdemokratiets konklusion på lovforslaget og genopretningspakken er klar: Efteruddannelsesmulighederne bliver voldsomt forringede. Vi får en kortere dagpengeperiode, og det bliver vanskeliggøre at genoptjene retten til dagpenge. Mange vil ende på kontanthjælp, hvor man jo næsten kun skal eje den skjorte, man har på, for at kunne få kontanthjælp. Og mobiliteten vil både geografisk og fagligt blive nedsat.

Det er et frontalangreb på den danske model og flexicuritymodellen, og det er et angreb, som Socialdemokratiet vil stemme imod ved tredjebehandlingen.

Kl. 10:59

Formanden :

Der er ønsket om korte bemærkninger, først fra fru Helle Sjelle.

Kl. 10:59

Helle Sjelle (KF):

Se, selv om vi havde en lang og grundig debat under forslaget første behandling, hvor vi også kom ind på, om Socialdemokratiet ville rulle dagpengeperioden tilbage eller ej, var det ganske umuligt at vriste et svar ud af Socialdemokratiet, hvad det angår. Så jeg prøver igen: Vil Socialdemokratiet rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år, eller hvad har man tænkt sig at gøre ved det?

Kl. 11:00

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:00

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet er meget optaget af, at vi har et trygt og sikkert dagpengesystem. Det, som regeringen er i gang med nu, drejer den modsatte vej. Det synes vi er ærgerligt. Vi synes, det er trist for den danske model. Derfor vil svaret også være fuldstændig det samme som under førstebehandlingen: Vi synes, at det her forslag er dybt, dybt usympatisk, og vi vil under ingen omstændigheder deltage i besparelser på dagpengeområdet.

Men som det også helt klart fremgår af vores »En Fair Løsning«, som jeg også tror fru Helle Sjelle har læst, vil vi tage en snak med arbejdsmarkedets parter, og det er jo både LO og DA, så vi kan se, hvordan vi kan komme videre i forhold til det her. Det synes jeg rent faktisk fru Helle Sjelle skulle tage og kvittere for i stedet for at forsøge at stille inkvisitoriske spørgsmål, når fru Helle Sjelle udmærket godt kender svaret på forhånd.

Kl. 11:01

Formanden :

Fru Helle Sjelle.

Kl. 11:01

Helle Sjelle (KF):

Et klart svar fik jeg ikke, og det havde jeg naturligvis heller ikke forventet. Hvad kan man forvente af en socialdemokrat?

Til gengæld står det jo efterhånden lysende klart, at Socialdemokratiet har solgt hele sin sjæl, ikke mindre, til fagbevægelsen, som også har fået vetoret over den økonomiske politik og den plan, som hr. Torben Hansen henviste til. Jeg synes efterhånden, at den plan ser ud til at være et kæmpestort bluffnummer. Der er hverken hoved eller hale i den økonomiske politik, som S og SF har fremlagt, og det er måske også derfor, at hr. Torben Hansen ikke kan give et helt klokkeklart svar på, om man vil tilbagerulle dagpengeperioden eller ej. Nej, vi får et svar om, at man vil tale med fagbevægelsen.

Jeg prøver en gang til, for det kan vel ikke være så svært, vil jeg sige til hr. Torben Hansen: Vil man tilbagerulle dagpengeperioden eller ej?

Kl. 11:02

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:02

Torben Hansen (S):

Det, som fru Helle Sjelle bl.a. hørte, da vi havde alle deputationerne inde, var, at de kunne gøre opmærksom på, hvilke alvorlige konsekvenser det her havde, bl.a. fordi man undergraver trygheden i dagpengesystemet for den enkelte. Det bliver i tusindvis, der falder ud. Det var også det, som vi hørte. Det bliver i tusindvis, der kommer på kontanthjælp.

Men ud over det sagde deputationerne også, at det, de heller ikke kunne forstå, var, at man havde lavet det her som en tyv om natten, nemlig at man overhovedet ikke havde haft nogen drøftelser med nogen som helst. Det, der er Socialdemokratiets pointe i det her, er, at vi som punkt 1 synes, at det her forslag er usympatisk. Som punkt 2 vil vi ikke lave besparelser på dagpengene. Som punkt 3 synes vi, at det er usympatisk kort. Og som punkt 4 – og det skal fru Helle Sjelle også være opmærksom på – er det sådan, at når jeg siger arbejdsmarkedets parter, mener jeg begge sider af bordet, både LO og DA. For vi vil gerne se på, hvordan vi kan gøre det her bedre. For det, der ligger nu foran os, er usympatisk, og vi vil have et trygt og sikkert dagpengesystem og ikke det, der ligger nu.

Formanden :

Så er det hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 11:03

demokratiet er klar til at gå ind og skære i den, hvis ikke LO kan løse opgaven. Det er lagt fast.

Kl. 11:03

Bent Bøgsted (DF):

Vi får nok også punkt 5 på et tidspunkt. Jeg vil spørge hr. Torben Hansen: Har Socialdemokratiet ikke nogen selvstændig mening i den her forbindelse, eller hvad er det, det går ud på? Skal arbejdsmarkedets parter lave det hele for Socialdemokratiet?

Der er de her 12 minutter, som skal løse opgaven fremadrettet. Socialdemokratiet behøver jo ikke at løse noget i 2010, 2011, 2012 og 2013, for det er løst af regeringen og Dansk Folkeparti. Der er ikke noget problem, for alt det der, som hr. Torben Hansen kommer med, er fremadrettet. Det med arbejdsmarkedets parter er først i forbindelse med de næste overenskomster.

Men hvor findes de arbejdspladser? Der er arbejdsgivere, der har sagt: Hvis vi skal til at arbejde længere, skal vi til at afskedige. Hvad er det for nogle folk, der skal afskediges? Arbejdsgiverne siger: Vi kan ikke arbejde 12 minutter mere. Vi har ikke mere arbejde. Så skal vi til at afskedige.

Hr. Torben Hansen har så travlt med at sige, at vi skaber arbejdspladse. Men hvor er de arbejdspladser, som Socialdemokratiet vil finde i den forbindelse?

Så kan jeg ikke nå mere i den her omgang.

Kl. 11:04

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:04

Torben Hansen (S):

Den helt grundlæggende forskel på regeringen og Dansk Folkepartis krisehåndtering og vores krisehåndtering står egentlig helt klart. Dansk Folkeparti og regeringen vil spare sig ud af krisen. Det, der ligger i vores oplæg, er offentlige investeringer, og det er så også noget i forhold til hele diskussionen om arbejdstiden, som alle jo kender, og så er det netop, hvad der næsten er det vigtigste punkt eller et af de meget vigtige punkter, at vi vil gøre rigtig, rigtig meget ud af uddannelse.

Det, som genopretningspakken gør, hvilket man jo også har kunnet se på hele den offentlige debat, er, at den går meget, meget hårdt til uddannelsessystemet. Man går ind og laver besparelser på vokseneftuddannelse og voksenvidereuddannelse, går ind og laver besparelser på SVU'en, går ind og laver besparelser på produktionsskolerne og på universiteterne. Det er ikke vejen frem. Det er ikke med til at skabe en dygtigere og mere fleksibel arbejdsstyrke. Det er med til at gøre det modsatte, og det synes jeg er ærgerligt at Dansk Folkeparti bidrager til.

Kl. 11:06

Formanden :

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:06

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg må også sige, at det er ærgerligt, når man hører udmeldingerne fra Socialdemokratiet. Den seneste udmelding fra fru Helle Thorning-Schmidt er jo, at hvis Socialdemokratiets bagland eller topledelsen i LO ikke kan finde de 15 mia. kr., er man klar til at skære i efterlønnen. Det er den seneste udmelding fra fru Helle Thorning-Schmidt, og der ville det jo være rart at vide, om vi fremadrettet skal høre på, at vi skal til at røre ved efterlønnen, om Social-

Ifølge Harald Børsting skal det ske i forhandlinger, og man siger, at man nok skal finde de 15 mia. kr. Det er forhandlinger, går jeg ud fra, når det er trepartsforhandlinger, mellem en kommende S-SF-regering, LO og DA, hvis jeg har forstået det rigtigt. Hvor meget har S så i den forbindelse låst DA fast? For jeg er ikke sikker på, at Dansk Arbejdsgiverforening vil til at skruer dagpengeperioden tilbage. Jeg er heller ikke sikker på, at Dansk Arbejdsgiverforening er varm på at bevare efterlønnen, når det kommer til stykket. Men kan Harald Børsting løfte den opgave, som Socialdemokratiet har pålagt ham?

Kl. 11:07

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:07

Torben Hansen (S):

Nu er det her lovforslag et forslag om dagpengeperioden, men jeg vil meget gerne af hensyn til den ærede spørgers oplysningsniveau gøre opmærksom på, at det velfærdsforlig, der er for 2006, står fast, og det regner jeg med at de forligsparter, der er i det forlig – bl.a. også regeringspartierne – er enige i. Så står det fast, og så er det sådan, og så er den potte ude.

Kl. 11:08

Formanden :

Så er det fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Jeg kan nævne, at jeg har noteret fru Ulla Tørnæs, hr. Peter Madsen, fru Sophie Løhde, hr. Mads Rørvig, hr. Peter Juel Jensen, hr. Per Clausen og hr. Jacob Jensen.

Værsgo.

Kl. 11:08

Ulla Tørnæs (V):

Den sidste bemærkning fra hr. Torben Hansen giver jo anledning til at spørge hr. Torben Hansen, om han har sagt det til sin partiformand, fru Helle Thorning-Schmidt, for det var sådan set fru Helle Thorning-Schmidt, der i går i total desperation åbnede ballet for en diskussion om efterlønnen. Men det kan hr. Torben Hansen jo så svare på, hvis han vil, eller også kan han svare lige så uklart, som han svarer på de andre spørgsmål, vi stiller ham.

Jeg vil sådan set gerne vende lidt tilbage til noget af det, som hr. Bent Bøgsted var inde på i sit første spørgsmål, nemlig det her med de 12 minutter. Hvad er det for job, som hr. Torben Hansen forestiller sig at de medarbejdere, som arbejdsstyrken bliver udvidet med, skal have – altså de 70.000 fuldtidspersoner, som arbejdsstyrken bliver udvidet med, såfremt det vel at mærke lykkes hr. Torben Hansen at overbevise fagbevægelsen? Noget tyder på, at det ikke rigtig holder vand at udvide arbejdstiden med 12 minutter om dagen. Hvis ikke hr. Torben Hansen kan svare på det, hvis ikke hr. Torben Hansen kan svare på, hvad det er for stillinger, må hr. Torben Hansen jo svare på, hvem det så er, der skal fyres i f.eks. den offentlige sektor.

Kl. 11:09

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:09

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på fru Ulla Tørnæs, at fru Ulla Tørnæs har læst planen, og det er jo da glimrende. Det, der sådan set også står deri, er, at vi vil lave investeringer i den offentlige sektor på 15 mia. kr. de kommende 2 år. Det vil i sig selv give arbejdspladser. Det næste er, at når man ser på den demografiske udvikling og den demografi-

ske udfordring, vi alle sammen står over for, så kan vi se, at det her land vil komme til at mangle kvalificerede medarbejdere i 2015, 2016 og 2017.

Men hvad har været regeringens svar? Regeringens svar på det er at skære ned på uddannelsesområdet, det er at skære ned på voksen- efteruddannelsen og voksensvidereuddannelsen, og det er at skære ned på SVU'en, hvorimod vores program går i en helt anden retning. For vi tror rent faktisk, at vi skal uddanne os i det her land, for at vi kan klare den udfordring. Vi tror ikke ligesom regeringen, at man skal spare sig ud af det på uddannelsesområdet. Det er helt hen i vejret.

Kl. 11:10

Formanden :

Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Ulla Tørnæs (V):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg har forsøgt at finde hoved og hale i, hvad »En Fair Løsning« egentlig går ud på, og jeg har ikke rigtig kunnet finde sammenhængen i den.

Men jeg forstår, at forslaget om de 12 minutter er hentet fra Arbejdsmarkedskommissionen, som netop understreger, at man alene kan hente 14 mia. kr. – og altså ikke 15 mia. kr., som Socialdemokraterne mener at man kan hente – ved at udvide arbejdstiden med 12 minutter. Men det, som Arbejdsmarkedskommissionen samtidig understreger, er, at det sker under forudsætning af, at de offentlige udgifter holdes i ro. Det er altså en præmis, som Socialdemokraterne har set bort fra, og derfor hænger »En Fair Løsning« absolut ikke sammen, og derfor har vi krav på at få et svar fra Socialdemokraterne på, hvad det så er, de vil.

De 12 minutter er så ren bluff, må vi forstå, og man vil ikke – eller måske vil man – ændre dagpengeperioden, det kan vi heller ikke få svar på. Men vil man gå ind for en 38-timers-arbejdsuge? Det er sådan set et meget konkret spørgsmål, som det burde være meget nemt for hr. Torben Hansen at svare på.

Kl. 11:12

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:12

Torben Hansen (S):

Hvad angår de 12 minutter, som enhver jo har kunnet forvise sig om er noget af det, man kan se rundtomkring i gadebilledet, har vi rent faktisk i »En Fair Løsning« – og det kan fru Ulla Tørnæs også slå op – stillet seks punkter op for, hvad det er for nogle skruer, der skal skrues på i den forbindelse. Det kunne være, at der var nogle offentlige ansatte, der ville have ret til fuldtidsbeskæftigelse, det kunne være at indføre øget flydende tid, plustid osv. på arbejdspladserne. Sådan er det hele vejen, og det kan fru Ulla Tørnæs selv gå ind og læse.

Men det, der sådan set er det vigtige i den her forbindelse, og som er kernen i den her diskussion, er trygheden i dagpengesystemet. Socialdemokratiet vil ikke være med til at forøge utrygheden, sådan som regeringen gør med det her. Vi har meldt klart ud, at det her vender den forkerte vej, og at vi, når vi får magt, som vi har agt, vil gå i gang med forhandlinger, der sikrer, at trygheden i dagpengesystemet kommer tilbage, for den er man ved at sætte over styr.

Kl. 11:13

Formanden :

Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Peter Madsen (V):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Torben Hansen har overvejet, hvad der vil ske, hvis planen om de 12 minutter skulle møde virkeligheden. I virkelighedens verden har Region Midtjylland spurgt 800 deltidsmedarbejdere, om de var interesseret i at gå på fuld tid, og det var der fem, der sagde ja tak til. Det er virkeligheden.

Under førstebehandlingen omtalte hr. Torben Hansen regeringens forslag som usympatisk mere end en gang. Siden er vismændene kommet med et tilsvarende forslag om at afkorte dagpengeperioden, og hr. Morten Bødskov udtalte jo i den forbindelse, at vismændenes forslag flugtede godt med Socialdemokraternes plan. Men hr. Torben Hansen må vel mene, at forslaget om dagpengeperioden er lige usympatisk, hvor det end kommer fra, om det kommer fra regeringen eller det kommer fra vismændene.

Så kan hr. Torben Hansen ikke bekræfte, at hr. Morten Bødskov tog fejl, og at vismændenes forslag og Socialdemokraternes plan overhovedet ikke flugter?

Kl. 11:15

Formanden :

Jeg kan oplyse, at i lighed med andre store debatter er der en overgrænse på 1 time for spørgsmål til den enkelte ordfører, dvs. indtil klokken 11.59.

Hr. Torben Hansen, værsgo.

Kl. 11:15

Torben Hansen (S):

Tak. Ordføreren taler om virkeligheden. Det, der er virkeligheden i forbindelse med det her forslag, er den virkelighed, som udvalget blev præsenteret for hele mandag og hele tirsdag af deputationer fra Frederikshavn, Thy, Mors, Århus, Odense, København og Horsens, som alle sammen kunne fortælle om medlemmer, der vil blive ramt af det her; medlemmer, der falder ud af dagpengesystemet; og medlemmer, der ikke kan få uddannelse, og som også kunne fortælle om dengang, hvor det gik godt, og hvor nogle af dem havde en ledighedsprocent på under 1. Nu er den tocifret.

Det er det, der er virkeligheden, og det er den virkelighed, som regeringen nu skubber i tusindvis af mennesker ud i, nemlig ud af dagpengesystemet og over på kontanthjælp.

Kl. 11:16

Formanden :

Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:16

Peter Madsen (V):

Så mange deputationer synes jeg nu heller ikke der kom.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Torben Hansen, om han har fortalt dem, der kom i deputation, at »En Fair Løsning«-planen tager udgangspunkt i Arbejdsmarkedskommissionens regneeksempel, der viser, at man kan skaffe 14 mio. kr., hvis alle arbejder 1 time mere om ugen. Har man fortalt disse deputationer og sit bagland, at det er under forudsætning af, at de offentlige udgifter bliver holdt uændret? Og hvis de offentlige udgifter skal holdes uændret, betyder det jo, at man enten skal fyre offentligt ansatte, eller at de offentligt ansatte ikke skal have løn for den time, de arbejder ekstra om ugen.

Har man fortalt sit bagland det, og hvilken af modellerne foretrækker man?

Kl. 11:17

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:17

Kl. 11:20

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet har fortalt baglandet og de mange deputationer, der er kommet ind, hvad det er, der er konsekvensen af den her dagpengereform. Det har vi gjort – som vi så den.

Det, vi så har oplevet, er, at dem, der er kommet ind, rent faktisk på nogle punkter har ladet virkeligheden, om man vil, overstråle det, som vi næsten kunne se var de værste konsekvenser, fordi de sidder derude med almindelige mennesker. Praktikerne sidder med almindelige mennesker, Hansen, Pedersen, Sørensen og Jensen, og hvem det nu ellers er, som nu i løbet af kort tid må opleve, at de på baggrund af det her mister deres forsørgelsesgrundlag.

Derfor synes jeg, det er glimrende, at de har været herinde, og det, som jeg synes er det væsentligste lige nu og her, er, hvordan vi kan forhindre, at så mange tusinde mennesker vil falde ud af dagpengesystemet.

Kl. 11:18

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det kunne hr. Torben Hansens parti måske bl.a. have gjort ved at være med i den aftale, der er lavet om at hjælpe de langtidsløse, som nogle af de andre partier jo har været med i sammen med regeringen, men det er så en anden side af sagen.

Jeg synes stadig væk, at vi her både efter første behandling og halvt inde i andenbehandlingen mangler nogle klare svar fra Socialdemokraterne. Jeg ved godt, at man ikke vil, men man bør jo stadig give svar. Et er, at man ikke giver svar på de der 15 mia. kr., der mangler i S-SF-planen, men man må da i det mindste give svar på, hvad det er, man vil gøre på dagpengeområdet. Hvad er de socialdemokratiske ønsker på dagpengeområdet, hvis man får magten efter næste valg? De må da kunne siges. Hvordan kan det være så slemt at skulle forkorte dagpengeperioden, når det er ren Nyruppolitik, der nu bliver gennemført? Det her er jo at fortsætte den gode linje, som blev lagt under Poul Nyrup Rasmussen, hvor man forkortede dagpengeperioden, fordi man vidste og ved, at det hjælper til at sikre et øget arbejdsudbud, og det har vi brug for fremtiden.

Kl. 11:19

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:19

Torben Hansen (S):

Nu skal man så også hidkalde tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen og sige, at det her jo nærmest er ren Nyruppolitik. Det tror jeg roligt at man kan sige at det ikke er, fordi det, som Poul Nyrup var utrolig meget optaget af, var rent faktisk, at der er en flexicuritymodel, der fungerer.

Så vil jeg jo også gerne hidkalde tidligere statsminister, ud over Poul Nyrup, Anders Fogh Rasmussen, der den 17. december 2003 rent faktisk i en forespørgselsdebat her i salen gjorde opmærksom på, at sådan som systemet var på daværende tidspunkt, var det godt i forhold til mobiliteten. Det var godt i forhold til den geografiske mobilitet. Det var godt i forhold til den faglige mobilitet, altså hele den måde og de 4 år og flexicurity. Så inden man begynder at påkalde sig alle mulige andre, synes jeg også, at man skal prøve at kigge lidt indad, og jeg kan da konstatere, at både Poul Nyrup Rasmussen og Anders Fogh Rasmussen rent faktisk synes, at den model med de år, der har været indtil regeringens ændringsforslag, sådan set har fungeret ganske udmærket.

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Torben Hansen lyder jo som en repræsentant fra Enhedslisten under Nyrup Rasmussen, for at sige det, som det er. Der var jo ikke noget konkret svar på det indholdsmæssige plan. Hvad vil Socialdemokraterne gøre, hvis den ulykke for Danmark skulle ske, at partiet fik magten igen? Hvad vil man gøre i forhold til dagpengesystemet? Hvordan vil det blive? Altså, Socialdemokraterne reklamerer jo hele tiden med, at andre opererer som tyve om natten, men det er hr. Torben Hansen og hans venner fra fagbevægelsen, der kommer til at lave overraskelser for vælgerne, fordi man for det første ikke vil fortælle, hvordan man dækker det hul på 15 mia. kr. i S-SF-planen, og for det andet ikke vil fortælle, hvordan man ønsker at dagpengesystemet skal være efter næste valg. Det eneste, Socialdemokratiet tilbyder, er det dér, hvor man siger, at hvis I giver os 12 minutter, giver vi jer en fyreseddel bagefter, i stedet for at komme med en plan for, hvordan vi får væksten tilbage i Danmark. Kom nu med et konkret svar, det skylder Socialdemokraterne vælgerne.

Kl. 11:21

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:22

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll mener, at planen får væksten tilbage i Danmark. Så synes jeg, at det er ganske fantastisk, at jeg kan forstå, at Liberal Alliance står bag noget af den her genopretningspakke. Det har jeg ikke helt styr på. Der er jo flere forskellige lovforslag.

Det, jeg kan konstatere med den her genopretningspakke fra regeringens side, er, at den sådan set gør det modsatte af at skabe vækst. Det er ikke at skabe vækst at beskære voksen- og efteruddannelsen. Det er ikke at skabe vækst at beskære i SVU'en. Det er ikke at skabe vækst at spare på universiteterne. Det er ikke at skabe vækst. Det er at skabe langsigtet fattigdom, og det er det, som regeringen er i gang med, og så pakker man det oven i købet også pænt ind i, at man vil beskære dagpengene for de mindst bemidlede i det her land. Det holder altså bare ikke. Det er ikke en vækstdagsorden, det er en nedbrydningsdagsorden.

Kl. 11:23

Formanden :

Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Sophie Løhde (V):

Jeg er nok en anelse uambitiøs, fordi jeg simpelt hen har opgivet at få at vide, hvad det er, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil som alternativ til en kortere dagpengeperiode. Det var jo sådan set også det, der var kendetegnende for demonstrationen herude på Slotspladsen den anden dag. Der var en masse fine ord og en masse røde faner, men ikke ret mange svar til alle de mennesker, der var mødt op, på, hvad det er, Socialdemokraterne rent faktisk vil. Men vi kunne jo så blive klogere her i går, da vi kunne læse, at alternativet er efterlønnen, og vi må så tage til efterretning, at det går ud ad den linje.

Nu vil jeg prøve at høre hr. Torben Hansen. Vi må gå ud fra, at man fortsat står ved den såkaldte plan, man har lagt frem. Der er jo det her forslag om, at alle danskerne skal arbejde 1 uge ekstra om

året. Der er 2,7 millioner beskæftigede på det danske arbejdsmarked, og hvis de alle arbejder 1 uge ekstra om året, svarer det til at øge beskæftigelsen med 70.000 fuldtidspersoner. Hvor er det alle de job skal komme fra fra dag et ifølge hr. Torben Hansen? Eller hvem er det, der skal fyres?

Kl. 11:24

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:24

Torben Hansen (S):

I forhold til den diskussion, vi havde under førstebehandlingen den 31. maj, tror jeg det var, og vi har nu om dagpengene, kan jeg sige, at Socialdemokratiet vil have et trygt og et moderne dagpengesystem. Det betyder jo også, at de ting, som regeringen nu kommer med her, vil blive ændret.

Det er da fair – jeg synes rent faktisk, det er rigtig meget fair i politik – at vi nu siger, at det vil blive ændret, fordi vi synes, det er usympatisk, vi synes, det er usympatisk lavt at halvere dagpengeperioden. Vi vil sætte os ned sammen med arbejdsmarkedets parter og se, hvordan vi så gør det her bedst fremadrettet, for vi kan jo høre på bl.a. de deputationer, der er kommet både mandag og tirsdag, at noget af det, der rent faktisk også generer folk, og jeg har også nævnt det tidligere, er, at man ikke engang har fået muligheden for at diskutere det. Det kom over night.

Kl. 11:25

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:25

Sophie Løhde (V):

Hr. Torben Hansen har ikke svaret på de spørgsmål, jeg stillede. Det var jo også kendetegnende for den debat, vi havde under førstebehandlingen af det her forslag. Så vil jeg da gerne prøve at spørge på en anden måde.

Når man ifølge den her færdiglavede plan, man har fremlagt, mener, at man kan skaffe 14 mia. kr., hvis alle arbejdede 1 uge mere om året, så er det jo under forudsætning af, at de offentlige udgifter skal holdes uændret, og det vil jo så betyde, at enten skal de offentligt ansatte ikke have løn for den time, de skal arbejde ekstra, eller også skal de offentligt ansatte fyres efterfølgende. Hvad er det, Socialdemokraterne vælger? Hvad er det for et svar, man vil give de offentligt ansatte og medlemmerne af fagforbundene? Hvem er det, der skal arbejde 1 uge mere om året? Hvem er det, der skal fyres?

Man må formode, at hr. Torben Hansen har en selvstændig holdning eller bare som minimum kan repræsentere sit partis holdning i den her debat i stedet for at komme med nogle fluffy svar om, at noget er usympatisk, og ikke fortælle, hvad det er, man vil.

Kl. 11:26

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:26

Torben Hansen (S):

Det ville glæde mig umådelig meget, hvis det var sådan, at Venstre ligefrem begynder at kere sig om de offentligt ansatte. Det kan jeg forstå på fru Sophie Løhde at man så gør nu.

Det, der sådan set ligger i »En Fair Løsning« er, at der i de næste 2 år skal bruges 15 mia. kr. på offentlige investeringer, og det blev også gjort fuldstændig tindrende krystalklart af vores formand under afslutningsdebatten, at når vi går i gang med det her, og det er jo ikke noget, der kommer i morgen eller overmorgen, fordi der skal en

overenskomstforhandling til, og der går da et stykke tid, så er det med fuld lønkompensation. Sådan er det.

Det, der er kernen i det her, er rent faktisk, at der med det her lovforslag vil være tusindvis af familier, der ifølge de mange deputationer, der var inde mandag og tirsdag, risikerer at gå fra hus og hjem. Uanset hvordan man vender og drejer det, er det et faktum. Det kan regeringen ikke løbe fra, og det ansvar kan man ikke løbe fra.

Kl. 11:27

Formanden :

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Mads Rørvig (V):

Nu er det jo mere reglen end undtagelsen, at man får svar på de spørgsmål, man stiller hr. Torben Hansen, men jeg vil da i hvert fald gøre et forsøg.

Jeg kan forstå på hr. Torben Hansen, at det forslag, som regeringen, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er kommet med, og som De Radikale støtter op om, er usympatisk. En dagpengeperiode på 2 år er usympatisk. Så vil jeg spørge hr. Torben Hansen: Hvad er så en sympatisk periode i Socialdemokratiets øjne?

Kl. 11:28

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:28

Torben Hansen (S):

Så vidt jeg erindrer debatten den 31. maj, stillede hr. Mads Rørvig det samme spørgsmål. Når jeg siger, at det her er usympatisk, står jeg ved, at det er usympatisk.

Det, som Socialdemokratiet og SF vil, er, at vi vil skabe et trygt og moderne dagpengesystem. Vi vil ikke lave besparelser på det. Vi vil lave et trygt og moderne dagpengesystem, og det betyder også, at der vil ske ændringer i det her, når vi får magt, som vi har agt. Men i stedet for at vi kommer krybende, springende eller hoppende som tyve om natten, eller hvad der nu ellers har været fremme i debatten, vil vi rent faktisk sætte os ned sammen med arbejdsmarkedets parter og med åbne øjne se, hvordan vi nu kan gøre det her ordentligt, sådan at vi rent faktisk får et moderne og trygt dagpengesystem. Men et moderne og trygt dagpengesystem er ikke det, vi ser her og nu. Det, vi ser foran os, er usympatisk, og det er usympatisk kort.

Kl. 11:29

Formanden :

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Mads Rørvig (V):

Det varmer jo, at hr. Torben Hansen kan huske mit spørgsmål fra førstebehandlingen. Nu fik jeg ikke noget svar, og man kan jo sige, at når hr. Torben Hansen kunne huske spørgsmålet, har han haft tid til at tænke over et svar. Derfor vil mit spørgsmål også under tredjebehandlingen igen være, hvis jeg ikke får svar på spørgsmålet: Hvad er en sympatisk dagpengeperiode, hvis 2 år er usympatisk? Og vil Socialdemokraterne, hvis de får magt, som de har agt, genindføre en dagpengeperiode på 4 år? Det er jo et ret simpelt spørgsmål. Ja eller nej.

Kl. 11:30

Formanden :

Hr. Torben Hansen.

Kl. 11:30

Kl. 11:33

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Mads Rørvig er glad for, at jeg kan huske hans spørgsmål, og at jeg har haft mulighed for at tænke over svaret. Jeg vil vende den om og sige, at hr. Mads Rørvig altså også har haft 10 dage til at tænke over spørgsmålet, fordi spørgsmålet sådan set er det samme. Svaret vil være det samme som den 31. maj og som det, jeg gav lige før. Så hr. Mads Rørvig har en mulighed for at tænke over spørgsmålet til tredjebehandlingen.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Peter Juel Jensen (V):

Vi bliver jo ikke meget klogere på, hvad der skal ske. Hvis jeg lige må ridse ganske kort op, sagde Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, at efterlønnen kunne komme i spil, og her i dag siger ordføreren, at man står fast på velfærdsforliget. Vi har fået at vide i dag, at en afkortning af dagpengeperioden er usympatisk, men vi kan ikke få at vide, om man vil tilbageføre, hvis man får magt, som man har agt.

Det eneste, vi kan få at vide, er, at ordføreren vil arbejde for det, han kalder et trygt og moderne dagpengesystem, så mit spørgsmål skal være ganske enkelt: Hvad er i ordførerens øjne et trygt og moderne dagpengesystem? Hvad indeholder det?

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Torben Hansen (S):

Et trygt moderne dagpengesystem er i hvert fald ikke det, som regeringen er i gang med at lave nu, og derfor vil jeg såmænd bare gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Når vi har magt, som vi har agt, vil vi lave det om. Jeg synes, det her er usympatisk kort, og at det er det modsatte af et trygt og moderne dagpengesystem.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 11:32

Peter Juel Jensen (V):

Ja, det svar er jo lige så sigende som hele planen om den fair løsning. Det er bare en indpakning.

Kan vi ikke få at vide, om dagpengesatsen skal op, om dagpengeperioden skal forlænges tilbage til en periode på 4 år eller 7 år eller 25 år? Ordføreren må da have en viden om, hvad partiets politik på det her område er. Nu har der været demonstrationer ude på Slotspladsen, og socialdemokratiske folketingsmedlemmer har været ude og kritisere lovforslaget i samtlige grundlovstaler i faktisk hele landet, hvor man har sagt, at det her er usympatisk. Man må da vide, hvad det er, man så vil sætte i stedet for, eller vil man komme til vælgerne som en tyv om natten?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Torben Hansen (S):

Der er enkelte misforståede pædagoger, som en gang imellem siger, at gentagelse er al lærdoms moder, så jeg vil egentlig bare prøve igen.

Jeg kan se, og jeg kan endda høre, når nogle nikker og nogle ryster på hovedet, at de godt ved, hvor vi er henne i forhold til det her med et sikkert og trygt dagpengesystem, og det er ikke det, man er i gang med nu. Vi synes, det her er usympatisk kort, det bliver lavet om, og vi vil ikke være med til besparelser. Men det er da fair nok, at vi sætter os ned med dem, der rent faktisk har hænderne nede i suppen til hverdag, praktikerne, som vi har haft i udvalget her både mandag og tirsdag, og drøfter, hvordan vi kan gøre det her bedre, for det *skal* gøres bedre.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Per Clausen (EL):

Jeg kan jo konstatere, at det åbenbart er nødvendigt, at det ikke er en Venstremand, der sidder som leder af det her møde, for at man kan få ordet. Jeg vil bare bemærke, at jeg synes, det er helt usædvanligt, at man systematisk som formand for det her Folketing ser bort fra den rækkefølge, folk har indtegnet sig i, for at sikre, at Venstrefolk kan komme til først. Det er meget, meget systematisk ubehageligt, vil jeg gerne sige. Og så kan I jo ryste på hovedet, og det kan I jo blive ved med, det ændrer ikke noget ved kendsgerningerne.

Så vil jeg bare sige, at jeg jo i øvrigt synes, at det jo viser, at Socialdemokraterne har en dårlig ting med det der med 1 time ekstra, for pointen er jo ligesom den, at det er det bedste forsvar, regeringspartierne har. Men jeg vil stille to spørgsmål til hr. Torben Hansen, som jeg synes er vigtige. Han siger, at tusindvis af familier vil falde ud af dagpengesystemet, og at det er usympatisk. Er hr. Torben Hansen så ikke enig i, at det første, vi gør efter næste valg, er at sikre, at disse mennesker *ikke* falder ud af dagpengesystemet, for de falder jo først ud i 2012, så vi kan jo nå at redde dem. Og det andet, jeg gerne vil spørge hr. Torben Hansen om: Betyder trepartsforhandlinger, at Dansk Arbejdsgiverforening har vetoret i forhold til dagpengeændringer i Danmark?

Kl. 11:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Torben Hansen (S):

Det, vi jo har set ved trepartsforhandlingerne, når der har været trepartsforhandlinger, har jo rent faktisk været – både i 2007 med den nuværende regering, tror jeg det var, og der har også været tidligere i det her årtusind og også før – at man er nået frem til noget i fællesskab. Det satser jeg faktisk på at man også gør her, netop fordi arbejdsmarkedets parter har en meget, meget stor interesse i at bevare flexicurity, som jeg jo også kan konstatere at hr. Anders Fogh Rasmussen sagde den 17. december 2003.

Derfor tror jeg også, at man på det her område vil nå frem til noget i fællesskab med arbejdsmarkedets parter, simpelt hen fordi der ellers, hvad vi også har kunnet konstatere via de deputationer, der kom ind, ville være et meget, meget større pres – det sagde man jo direkte – på opsigelsesvarsler, fratrædelsesgodtgørelser og andre ting, og det er jo bestemt ikke noget, som arbejdsgiverne synes om. Så jeg synes bestemt, og jeg er overbevist om, at man selvfølgelig når en aftale på det her område.

Kl. 11:36

Kl. 11:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 11:37

Kl. 11:40

Per Clausen (EL):

Hvis det er sådan, at hr. Torben Hansen fastholder det synspunkt, at arbejdsgiverne har vetoret i forhold til ændringer i dagpengesystemet, bør han jo nok også overveje, hvem han ville lave arbejdsmarkedspolitik med fremover, nemlig om det er de Venstrefolk, han lige har været i debat med, eller det er os, for vi giver ikke arbejdsgiverne vetoret.

Så vil jeg bare spørge hr. Torben Hansen om en anden sag, som jeg stillede før som spørgsmål: Når Enhedslisten umiddelbart efter næste valg i Folketinget fremsætter et beslutningsforslag om, at vi sikrer, at ikke et eneste menneske må falde ud af dagpengesystemet på grund af de usympatiske ændringer, som VKO nu stemmer igennem, vil Socialdemokraterne så stemme for det beslutningsforslag? Vil de sørge for, at ikke nogen, ikke en eneste familie, ikke et eneste menneske bliver ramt af det her? Vil Socialdemokraterne sørge for det?

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:37

Torben Hansen (S):

I forhold til det første, som hr. Per Clausen spurgte om, så er jeg stadig væk af den overbevisning, at parterne har en meget, meget stor lyst og kraft til at bevare den danske model. Så i stedet for at tale om, hvilke barrierer der eventuelt kan være, så tror jeg, det vigtigt, at vi prøver at kigge på, hvilke muligheder der er. Og det er de muligheder, som vi vil tage med til forhandlingerne.

I forhold til de mange tusind, der falder ud af dagpengesystemet og ind i kontanthjælpssystemet, er det så sådan, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan for at undgå, at det sker. Der er nogle, der falder ud, det vil der være, og det, der bliver den kommende socialdemokratiske ledede regerings opgave bliver sammen med Folketinget og parterne at sikre, at folk ikke falder ud af dagpengesystemet.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Jacob Jensen (V):

Når man med S og SF's plan skal arbejde noget mere, må vi jo antage, at man også skal have løn for det, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Torben Hansen, om det er sådan, at den ekstra løn, som man skal have for den ekstra arbejdsindsats, så vil indgå i satspuljereguleringen, hvis det er sådan, at planen bliver gennemført. Kan hr. Torben Hansen bekræfte det?

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Torben Hansen (S):

Der bliver jeg simpelt hen den ærede ordfører for Venstre svar skyldig. Vi er nede i finanslovteknik, som jeg simpelt hen ikke har overblik over. Jeg står her i dag og skal diskutere regeringens usympatiske besparelser på dagpengeperioden og skal ikke diskutere satspuljen og tildeling i 2013, 2014, 2015 osv.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Jo, men det hænger jo sådan set sammen, for nu kalder hr. Torben Hansen det godt nok teknik, men vi kunne jo her i Deadline forleden aften se en vismand udtale, at hvis den ekstra løn bliver satsreguleret, altså indgår i satspuljereguleringen, så mangler der 6 mia. kr. yderligere. Altså, de 15 mia. kr., som man bryster sig af vil komme med den ekstra arbejdsindsats, vil altså betyde, at der kommer til at mangle 6 mia. kr., hvis det er sådan, at man ikke medtager det i satspuljereguleringen.

Så det er sådan set blot derfor, jeg spørger, om hr. Torben Hansen ikke kan bekræfte, at det er sådan, som vismanden udtalte: at hvis vi medtager den løn, som man selvfølgelig skal have for den ekstra arbejdsindsats, i satspuljereguleringen, så mangler der yderligere 6 mia. kr. i S og SF's plan. Kan hr. Torben Hansen ikke bekræfte det?

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:41

Torben Hansen (S):

Jeg kan bekræfte, at der ligger offentlige investeringer for 15 mia. kr. 2010 og 2011 i vores plan, og jeg kan også bekræfte, at den er finansieret hele vejen igennem. I forhold til den der tekniske diskussion vil jeg sige, at det altså er en dagpengeperiode og en forringelse af den, vi diskuterer i dag; det er ikke en overordnet diskussion af »En Fair Løsning«. Den skulle Venstres finanspolitiske ordfører havde taget ved afslutningsdebatten sidste onsdag.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Når der nu ikke er fundet de penge, der hører til, i satsreguleringen, når man ikke er helt klar på planen, hvad vil man så stille op, når jeg i dagens avis, i Århus Stiftstidende, kan konstatere, at fagbevægelsen er imod at arbejde 12 minutter mere om dagen, 1 uge mere på et år, at de siger nej til 38 timers arbejdsuge? Man står som et arbejderparti, man føler, at ens egne folk går ind og falder en i ryggen, og jeg hører ordføreren sige: Vi sætter kaffe over, for vi vil snakke med fagbevægelsen. Undskyld mig, hvem er det, man vil snakke med, når de siger, at de ikke vil være med?

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Torben Hansen (S):

Jeg synes rent faktisk, at det citat er udtryk for demokrati i højeste potens, nemlig at vi jo netop sætter os ned med de uenigheder og de forskelligheder, der er, og at vi så diskuterer det derfra. Det gør Socialdemokratiet, det tror jeg fagbevægelsen gør, det tror jeg også LO gør, og det tror jeg rent faktisk også at Venstre gør. Når man eksempelvis ser på den diskussion, de har i den vestlige del af landet omkring sygehuse i udkantsområderne, så tror jeg også, man kan kon-

statere, at der er nogle uenigheder, og at de så sætter sig ned og får en snak om dem. Der er vel det, der er hele ånden i demokratiet.

Kl. 11:46

Kl. 11:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:43

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men hr. Torben Hansen anviste jo ikke, hvordan han ville få regnskabet til at hænge sammen. Pengene mangler, og nu får han også det problem, at han her står en fagbevægelse, som han selv siger han vil invitere til drøftelser, men som heller ikke vil være med. Og Århus er da ikke en lille by i Danmark, det er landets andenstørste by, de holder et stormøde i aften, og de har bedt hr. Villy Søvndal komme og forklare hele pointen i, hvad det her da er for noget, for de vil ikke være med. Ja, jeg troede, Socialdemokraterne var et arbejderparti, men det kan de jo så ikke helt være. Hvordan kan man forklare, at det ikke hænger sammen med pengene, og at fagbevægelsen ikke er med?

Så prøv lige at give en forklaring: Hvordan er det egentlig Socialdemokraterne ser at hele modellen skal hænge sammen?

Kl. 11:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Torben Hansen (S):

Det er jo lidt fantastisk, at man fra Venstres ordfører i den her sag, fru Anne-Mette Winther Christiansen, skal høre, at fagbevægelsen ikke er med. Hvis fru Anne-Mette Winther Christiansen kan huske den 11. maj – det tror jeg det var – hvor »En Fair Løsning« blev lagt frem, vil hun også kunne huske, at der rent faktisk var opbakning hele vejen rundt. Der kan selvfølgelig altid være nogle diskussioner – det vil der da være – det her er jo ikke på nogen som helst måde et etpartistyre. Vi tager tingene i åben debat, vi kommer ikke med tingene om natten, og jeg tror da også, at Venstre hos sig har interne diskussioner, eksempelvis om Udkantsdanmark, og hvordan man for nuværende svigter dem. Men vi tager det på den måde, at vi sætter os ned, og vi tager en drøftelse med de parter, der nu engang er, og jeg kan konstatere, at der den 11. maj var opbakning – bred opbakning – hele vejen rundt.

Det, der til gengæld ikke på nogen som helst måde var bred opbakning til, var den reduktion af dagpengeperioden, som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance nu står bag.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Birgitte Josefsen (V):

Nu har debatten jo kørt et stykke tid, og jeg kan forstå, at det er meget, meget svært for Socialdemokratiets hovedordfører på arbejdsmarkedsområdet at svare på de spørgsmål, der bliver stillet, så derfor vil jeg gerne stille et meget kort spørgsmål:

Anerkender hr. Torben Hansen, at »En Fair Løsning« betyder, at der skal skabes 70.000 arbejdspladser mere?

Kl. 11:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Torben Hansen (S):

Det, der er den kæmpestore forskel på vores plan og regeringens plan, er, at regeringen vil spare sig ud af krisen, og at vi vil arbejde os ud af krisen og investere os ud af krisen. Det, som regeringen gør med hele genopretningspakken, er jo netop at fjerne mange midler på voksenefterskole og -videreuddannelse, på SVU'en, på universiteterne og på professionshøjskolerne, men det er ikke det, der gør Danmark klogere, og det er ikke det, der gearer Danmark til vækst. Og vi vil gå den anden vej.

Det er også det, der fremgår klart, og det synes jeg er glimrende, for så har folk et valg: Vil vi arbejde og investere os ud af krisen, eller vil man forsøge at spare sig ud af den og save den gren over, som man selv sidder på? Og det er det, som man er i gang med nu.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 11:47

Birgitte Josefsen (V):

Nu har hr. Torben Hansen, jeg ved ikke hvor mange gange, udtalt fra den her talerstol, at det forslag, der er forhandlet på plads om at få en dagpengeperiode på 2 år, er usympatisk. Jeg synes, det er både uansvarligt og usympatisk, at et stort, stort oppositionsparti, der går ud og stjæler 1 uge af danskernes ferie hvert eneste år, og som har lagt en plan på bordet, ikke engang vil komme med et klart svar fra talerstolen på, hvor lang en sympatisk arbejdsløshedsperiode så er. Det kan vi ikke få et svar på.

Vi kan heller ikke få et svar på, om »En Fair Løsning« betyder, at der skal skaffes flere arbejdspladser. Jeg går ud fra, det er det, der skal ske, for hr. Torben Hansen har for kort tid siden stået her og sagt, at vi kommer til at mangle arbejdskraft. Derfor kan jeg ikke forstå, hvor det usympatiske ligger i det, som regeringen står for.

Kan vi få et klart svar? Og hvis ikke vi kan det, må jeg sige, at så er det hele fra Socialdemokratiet både uansvarligt og usympatisk.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Torben Hansen (S):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at Venstres ordfører nok skal konkludere bagefter, så det passer ind i krammet, så det tager jeg sådan set meget roligt.

Det, som vi er meget optaget af i Socialdemokratiet, er rent faktisk, at vi kan se, at der er rigtig mange mennesker, der nu kommer i klemme. Vi har haft deputationer inde fra det meste af landet, der har gjort opmærksom på, hvad det her kommer til at betyde for den enkelte familie. Der vil være familier, der går fra hus og hjem. Der vil være nogle, som måske kommer tidligere ud i langtidsledighed, bl.a. fordi man nu også går ind og skærer på voksenefterskole og -videreuddannelse. Man går ind og skærer på SVU'en, man går ind og skærer på det, der skal skabe vækst. Det er det, som jeg synes er usympatisk, vil jeg sige til fru Birgitte Josefsen.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Flemming Damgaard Larsen (V):

På baggrund af debatten her kan jeg konstatere, at Socialdemokraterne og SF's plan ligger fuldstændig smattet ud på vejen, fuldstændig

smadret. Der er hverken hoved eller hale i noget mere, og derfor bliver hr. Torben Hansen nødt til at svare, så befolkningen ved, hvad det handler om. Og det nytter ikke noget, at man hele tiden bruger nogle plusord som moderne, trygt, åbent, ånden i demokratiet, den åbne debat osv. Vi må have nogle helt konkrete svar, så det enkelte menneske i Danmark ved, hvad det handler om.

Det er jo således, at der skal findes 15 mia. kr., ved at vi skal arbejde 1 uge mere om året, eller ved at vi f.eks. får 1 uges mindre ferie. Men det holder jo ikke. Betyder det nemlig ikke, at der er nogle, der skal fyres? For man skal jo have løn, og det betyder, at der bliver større udgifter til det offentlige, højere skattetryk osv. Hvem er det, der skal fyres? Er det sygeplejersker, politibetjente eller lærere, eller hvem er det, der skal finansiere det her?

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Torben Hansen (S):

Jeg får at vide, at planen ligger smattet ud på vejen; det er, lige før man kan se det for sig. Det, jeg sådan set også kan se for mig ligger smattet ud på vejen, er Venstres sociale profil, De Konservatives sociale profil og støttepartierne sociale profil. For det, man jo netop gør med det her, er, at man sender tusindvis ud af dagpengesystemet og på kontanthjælp.

Det, man også gør med den her genopretningsplan, er, at man bokser hårdt til uddannelserne, altså det, der skal være med til at skabe vækst, det, der skal være med til at skabe fremtid herhjemme. Det synes jeg faktisk står ganske klart, og det synes jeg er glimrende, men jeg synes bare, det er ærgerligt. Det er ærgerligt for Danmark, at det skal komme så vidt, at man nu er begyndt at tage voksenefterruddannelsen og voksenvidereuddannelsen fra nogle af de grupper, der har allermost brug for det, og det er det, der ligger i regeringens genopretningsplan.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 11:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan konstatere, at hr. Torben Hansen ikke ønsker at svare på spørgsmålet. I hvert fald svarede hr. Torben Hansen ikke på spørgsmålet, men talte udenom igen.

Men vi bliver altså nødt til at have et helt konkret svar på, hvordan de 15 mia. kr. skal findes. Det er, som om det her er en stor si. Vi er nødt til at få at vide, hvordan Socialdemokraterne vil stoppe hullerne i sien. Eller vil man bagefter som en tyv om natten komme med nogle forslag, som vi ikke kan få frem i dag, om, hvordan det skal finansieres?

Vi må have at vide, hvordan de 15 mia. kr. skal findes. Hvem er det, der skal fyres inden for den offentlige sektor?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:53

Torben Hansen (S):

Jeg må sige til hr. Flemming Damgaard Larsen: Der er ikke nogen, der skal fyres. Det, der jo også ligger i planen, er øgede offentlige investeringer i 2010 og 2011, der rent faktisk giver arbejdspladser.

Men det, jeg kan konstatere lige nu, er jo, at der rundtomkring i landets kommuner bliver fyret folk. Der ryger lige nu tusindvis af

pædagoger, skolelærere, sygeplejersker – dem, der udfører kernevel-færdsydelserne – og det må jo være, fordi regeringen ikke har kunnet levere varen og ikke kan sikre velfærden ude lokalt; det kan vi konstatere.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:54

Erling Bonnesen (V):

Ja tak. Nu bliver det jo interessant at få fulgt op på det, for hvad betyder det her lige præcis i forhold til medarbejderne i den offentlige sektor? Faktum er jo, at der i VK-regeringens tid er kommet 31.000 flere ansatte i den offentlige sektor. Så enhver tale om nedskæringer kan man blæse af. Faktum er jo – det fremgår også af pressen i dag – at den røde plan smuldrer, og det fremgår tydeligt, at Socialdemokraterne også selv indrømmer det ved sin næstformand. Beviset har vi så også fået nu. Man kan ikke give svar på selv de mest enkle spørgsmål om sammenhængen i det, og vi ser også nu, at man går ud og truer med at bringe andre ting ind i det for at prøve at stoppe hullerne, når de dukker op.

Så helt konkret må vi spørge: Hvordan vil man forklare, at nogle medarbejdere i den offentlige sektor skal arbejde mere, når der er nogle, der skal fyres?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Torben Hansen (S):

Jeg vil starte med at sige til hr. Erling Bonnesen, at der altså ligger investeringer for 2010 og 2011, og der er ikke nogen, der skal fyres på baggrund af det her. Det har jeg også sagt flere gange.

Det, der rent faktisk sker på onsdag, når det her bliver vedtaget, er, at der i løbet af måneder og år vil være tusindvis af mennesker, der ryger på kontanthjælp, og det deltager Venstre i med åbne øjne. Det deltager Socialdemokratiet ikke i, for det synes vi er usympatisk.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:56

Erling Bonnesen (V):

Ja tak. Der kunne vi næsten høre braget fra planen, der faldt fra himanden og på gulvet. For hvordan er så det sidste forslag til, hvordan man vil prøve at stoppe hullerne? Det vil man så ved at forøge de offentlige udgifter og forøge de offentlige investeringer, siger man. Det er jo det stik modsatte af det, som de udfordringer, som vi står over for nu, kræver. Vi prøver netop at bidrage til at skabe sammenhæng i den offentlige sektor her og nu i 2011, 2012 og 2013. Det vil man så nu gøre ved at øge udgifterne. Det går altså den stik modsatte vej og vil bare skabe øget arbejdsløshed i sidste ende.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Torben Hansen (S):

Skabe øget arbejdsløshed! Det skal man høre på? Det er jo lidt en flot bemærkning fra Venstres kommunalpolitiske ordfører, når Venstres kommunalpolitiske ordfører i dag, i morgen, i overmorgen kan drage rundt til landets 98 kommuner og få en liste over de hundred-

vis af mennesker, der ryger ud af arbejdsmarkedet i kommunerne inden for velfærdsområderne.

Kl. 12:00

Men det, som Socialdemokratiet er optaget af, er, at det lovfor-slag, vi behandler i dag, vil sende tusindvis af mennesker på kontant-hjælp, og det synes vi altså er dybt, dybt usympatisk, og vi vil lave det om, når vi får muligheden for det, og sådan er det.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kasper Krüger for en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Kasper Krüger (V):

Socialdemokraterne siger, at der ikke er nogen, der skal fyres som følge af Socialdemokraternes plan om at øge arbejdstiden med 12 minutter. Der kan jeg citere Novos koncernchef, der siger: Har du 12 minutter, så har jeg en fyreseddel. Han siger også, at man hos Novo arbejder effektivt, så hvis alle medarbejdere skal øge arbejdstiden med en uge om året, skal han nedbringe antallet af beskæftigede tilsvarende.

Så mit spørgsmål er: Hvor skal de fyrede hos Novo finde arbejde, hvis Socialdemokraterne ikke mener, at dagpengemodtagerne kan få arbejde?

Kl. 11:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:58

Torben Hansen (S):

Først vil jeg sige velkommen til hr. Krüger. Jeg tror, det var første gang.

Det er jo lidt fantastisk, at man skal høre det her fra Venstre. Nu skal det lige pludselig gøres til et kæmpestort problem, at man vil hæve arbejdstiden og tage en diskussion om det, men det, der rent faktisk står på sidste side i Venstres genopretningsplan, er, at man i de kommende overenskomstforhandlinger vil tage en snak med de offentlige arbejdsgivere om at hæve arbejdstiden. Det er jo rent faktisk det, der står.

Skal jeg forstå hr. Kasper Krüger således, at Venstre ikke vil være med til at diskutere, at vi alle sammen skal give lidt flere minutter hver dag?

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kasper Krüger.

Kl. 11:59

Kasper Krüger (V):

Venstre er naturligvis tilhængere af at øge arbejdstiden, men der er i Socialdemokraternes plan ikke rigtig nogen svar på spørgsmålet om, hvem det præcis er, der skal øge arbejdstiden.

Jeg nævner bare, at Novo konkret siger, at hvis det er Socialdemokraternes plan, der skal føres ud i livet, så skal der fyres hos Novo. Derfor er mit spørgsmål så: Hvorfor er det ikke et problem, at fyrede Novo-ansatte skal finde arbejde bagefter som følge af Socialdemokraternes plan, hvis Socialdemokraterne mener, at det er et problem for dagpengemodtagerne at komme i arbejde efter 2 år?

Kl. 12:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Torben Hansen (S):

Jeg har bemærket mig, at der er uenighed i erhvervslivet om det her, og jeg havde sådan set heller ikke forventet andet. Der er også nogle, der har bemærket, at der er uenighed i fagbevægelsen om det her. Og det er jo glimrende, for så sætter vi os ned og får den debat, som vi skal have taget om det her.

Men jeg vil gøre hr. Kasper Krüger opmærksom på, at da forslaget kom den 11. maj, syntes eksempelvis Dansk Arbejdsgiverforening sådan set, at det var et udmærket forslag, og man ville da gerne tage det op under de kommende drøftelser og se på, hvordan vi hver især måske kan være med til at give lidt flere minutter hver dag.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Per Dalgaard (DF):

Nu er vi jo nogle stykker herinde, som har rod i det private erhvervsliv. Desværre er det ikke ret mange, men os, der ved, hvad der foregår derude, ved jo, at virksomhederne producerer det, der kan sælges. Hvis vi nu antager, at der ikke bliver nogen fyringer, men at vi får de der 12 minutter ekstra, vil det sige, at der kommer flere varer ud af virksomhederne. Hvem skal aftage dem?

I dag producerer de det, der kan sælges, og nu skal de arbejde 12 minutter mere. Altså kommer der mere ud som færdigvarer, hvem skal aftage det?

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Torben Hansen (S):

Punkt 1: Med den øgede økonomiske aktivitet, der vil komme i samfundet, bl.a. på baggrund af S og SF's plan, vil der selvfølgelig være et større marked.

Punkt 2: Det, der rent faktisk ligger i vores plan, er det stik modsatte af, hvad Dansk Folkeparti nu er med til på uddannelsesområdet, på forskningsområdet, på innovationsområdet. Så vi forsøger at sætte en vækst dagsorden. Vi vil sætte en vækst dagsorden, og det skal nok være med til at skabe det rum, om man vil, til, at der både er plads inden for det offentlige og inden for det private.

Kl. 12:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 12:02

Per Dalgaard (DF):

Det er simpelt hen en gang teoretisk sludder. Virksomhederne producerer i dag alt det, de kan sælge. Nu skal alle arbejde 12 minutter mere, og der kommer flere varer ud af det, hvem skal aftage dem?

At der kommer en øget vækst i samfundet, fordi vi arbejder 12 minutter mere, som automatisk vil medføre, at folk spiser flere pølser eller køber flere tv-apparater eller gør hvad som helst, er ren og skær sludder. Det vil medføre, at den øgede produktion skal lægges på lager, hvorved omkostningerne for virksomhederne øges, og de får et dårligere udkomme.

Altså, det er godt, der er nogle stykker, som ved, hvad der foregår ude i det private erhvervsliv, for hvis det er ren teori som det, hr. Torben Hansen fremfører, vil det virkelig gå dårligt.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:03

Torben Hansen (S):

Så kan jeg starte med at konstatere, at det åbenbart ikke er gået op for Dansk Folkepartis hr. Per Dalgaard, at i løbet af 2015 og 2016 vil der herhjemme i Danmark være en stor mangel på kvalificerede medarbejdere. Det er rent faktisk det, vi har forsøgt at adressere i »En Fair Løsning«, hvor vi netop siger, at vi skal have styrket uddannelserne, styrket forskningen, styrket innovationen. Og det, som hr. Per Dalgaard er med til sammen med regeringen i genopretningspakken, er det stik modsatte. Det er, at man går ind og forringer voksefteruddannelse og -videreuddannelse, at man forringer SVU'en, at man forringer universiteternes rammebetingelser. Og så er man også med til at skabe et fattigere Danmark. Det er det, hr. Per Dalgaard er med til.

Nu tager hr. Per Dalgaard så den her diskussion op, og det vil jeg tro at hr. Per Dalgaard gør for at lægge røgslør ud over det, der sådan set er kernen i lovforslaget, nemlig at Dansk Folkeparti med åbne øjne i dag og efter tredje behandling på onsdag er med til at sende i tusindvis af danskere ud af dagpengesystemet og ind i kontanthjælpssystemet. Det er det, som hr. Per Dalgaard er med til. Hr. Per Dalgaard er ikke med til at skabe en vækstbølge. Hr. Per Dalgaard er med til at skabe en situation, hvor folk bliver smidt ud, og er med til på sigt at skabe et fattigere Danmark.

Kl. 12:03

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger vi tak til Socialdemokraternes ordfører, og så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 12:05

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo den samme debat, som vi havde ved førstebehandlingen – stort set. Der er ikke kommet så meget mere nyt frem, siden vi havde 8½ times debat ved førstebehandlingen. Men fair nok; vi er selvfølgelig også klar til at tage debatten en gang mere.

Genopretningspakken skal selvfølgelig til for at rette økonomien i Danmark op. Der er et krav, vi skal leve op til: 24 mia. kr., og det bliver løst med genopretningspakken her. Og det, vi snakker om i dag, er så dagpengeområdet.

Man kan også konstatere, at der har været utrolig meget nyt i spil alligevel, men på en lidt anden måde, fordi vi har fået afklaret, at vi ikke kan få nogen reelle svar fra Socialdemokratiet. Det er en snak udenom. Det eneste, det går ud på, er: Jamen når vi kommer til, så tager vi en trepartsforhandling; op til Harald Børsting og få løst opgaverne. Og så skal Harald Børsting forsøge at overbevise Dansk Arbejdsgiverforening om, at de også skal være med på samme vogn, som Socialdemokratiet har spændt for hestene her, kan man sige.

Jeg synes, det lyser langt væk af, at vi ikke kan få nogen klare svar på, hvad det reelt er, Socialdemokratiet og SF vil i det her spil, for det er dem, der har lagt pakken frem, og så kan De Radikale få lov til at være med, hvis ellers det passer S og SF til den tid. For håbet er selvfølgelig, som Enhedslisten har sagt, at der bliver et rent rødt flertal, og så er S og SF egentlig ligeglade med De Radikale. Det er egentlig det, det går ud på.

Så skal vi så forholde os til det indhold, der er i »En Fair Løsning«. Og hvad er det? Det er 12 minutter ekstra. Og hvordan løser vi den opgave? Ja, det er betinget af, at Harald Børsting kan overbevise hele fagbevægelsen om, at det en god idé, og at Harald Børsting kan overbevise hele Dansk Arbejdsgiverforening om, at det en

god idé. Og når det så er sket – hvis det sker, hvad jeg har mine store tvivl om – skal det ud til en urafstemning, for sådan er det altid i forbindelse med overenskomster. Og hvis det så bliver stemt ned der, er vi lige vidt. 12 minutter giver en time mere om ugen. Vi kan ikke få svar på: Er det så en 38-timers-arbejdsuge, der skal stemmes igen, eller er det ikke? Det kan vi ikke få svar på.

Noget andet, der er i spil, er, at vi her i går hørte fru Helle Thorning-Schmidt sige, at hvis ikke LO kan levere varen, så er efterlønnen i spil; så er hun klar til at kigge på efterlønnen. Så har vi den situation, at Socialdemokratiet går ud og siger: Kan LO ikke løse opgaven, så er vi klar til at lave indgreb i efterlønnen. Vi hørte så, at hr. Henrik Sass Larsen satte sit politiske liv på spil og sagde: Der bliver ikke nogen ændringer. Han har åbenbart ikke rigtig lyttet til sin formand. Og så kommer der en masse undskyldninger og bortforklaringer: Jamen det er bare for at gøre opmærksom på, hvor alvorligt det her er.

Det korte af det lange er, at »En Fair Løsning«, som hr. Torben Hansen egentlig har klargjort lidt for uden rigtig at klargøre for det, er sådan et fremtidsperspektiv i 2015 efter en overenskomstafstemning om det, og så må vi så se til den tid. Der er ikke noget med, at Socialdemokratiet og SF vil spille ud med, hvad det her skal gå ud på, inden et valg. Nej, befolkningen bliver holdt hen og er i vildrede. Hvad er det egentlig, S og SF vil, når det kommer til stykket? De slynger bare ud: Vi vil have 12 minutter mere.

Er det alle de offentligt ansatte? Koster det 14 mia. kr., hvis de skal arbejde 12 minutter mere om dagen? Er det det, vi skal finde penge til? Er det alle lønmodtagerne ude i virksomhederne, der skal tvinges til at arbejde en time mere om ugen? Så kan arbejdsgiverne gå ind og sige: O.k., vi har ikke brug for den arbejdskraft, så vi er nødt til at afskedige. Og ligeledes i det offentlige. Hvis ikke der er brug for arbejdskraften, er man nødt til at afskedige.

Så bliver der sagt: Jamen vi kommer til at mangle 70.000 fremadrettet. Man forholder sig ikke til, at vi har noget, vi skal have løst her og nu i forbindelse med konvergenskravet. Det undlader man egentlig at forholde sig til. Det eneste, der er lagt frem, er, at det er LO, der skal levere varen. Så sent som her for lidt siden kunne fru Anne-Mette Winther Christiansen læse op fra en avis, at fagbevægelsen i Århus har sagt, at man ikke er med på det her med at arbejde mere.

Det svæver sådan i den blå luft, hvad det egentlig er, der skal ske. Og man kommer ikke med et modspil. Man siger: »En Fair Løsning« og 12 minutter. Og det er man låst fast i. Det er det, alle reklamerne går ud på – vel vidende, at det er utrolig svært at opnå enighed om det her.

Vi mangler en masse svar på, hvad der skal ske. Regeringen, Dansk Folkeparti, Radikale og Liberal Alliance er enige om ændringen af dagpengeperioden, og vi er også enige om, at vi så selvfølgelig laver en pakke, der skal hjælpe de langtidsledige til at komme tilbage på arbejdsmarkedet hurtigst muligt. Det er det, der er lagt frem, og det er det, vi går efter at arbejde med.

I Dansk Folkeparti er vi ret overbeviste om, at det er det rigtige, vi har gjort her. Vi kunne jo godt have gjort andre ting. Det, der var udspillet fra regeringen, var at fastfryse alle overførselsindkomsterne. Det var vi absolut ikke vildt begejstrede for. Vi trak også en besparelse på kommunerne på 4 mia. kr. ud, en besparelse, som vi heller ikke var begejstrede for. Når det kommer dertil, er det altså, uanset hvad der bliver sagt, nemmere at hjælpe de arbejdsløse til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, end det er at skære i overførselsindkomsterne. Det er det, der ligger i det.

Men vi ser frem til den videre behandling af det. Og så tror jeg egentlig ikke, jeg vil komme ind på mere nu.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:11

Line Barfod (EL):

Hr. Bent Bøgsted siger, man kunne have gjort andre ting, og det er jo fuldstændig korrekt og det helt afgørende. Man kunne have valgt at gøre noget andet end at lade børnefamilier og arbejdsløse, uddannelsessøgende og andre af dem, der har nogle af de laveste indkomster i det her land, betale regningen. Man kunne f.eks. have krævet, at man trak nogle af skattelettelserne for de allerrigeste i det her land tilbage. Det kunne Dansk Folkeparti have valgt at gøre, man kunne have stået ved sit ord, de mange løfter, man har givet om, at man ikke vil forringe dagpengene. Men Dansk Folkeparti valgte at sige, at de rige skal beholde deres skattelettelser. Så det er det valg, Dansk Folkeparti har truffet.

Men jeg håber, ordføreren kan svare mig på det, som Venstres ordfører ikke har kunnet svare på, og som vi indtil nu ikke har kunnet få noget som helst svar på fra regeringen, nemlig hvad det helt konkret er for nogle job, som regeringen og Dansk Folkeparti forventer at de her mennesker, som er blevet arbejdsløse, og som kan risikere at komme på kontanthjælp, skal have? Det er jo ikke de job, som man har givet statsstøtte til at flytte ud af landet, men hvad er det så for nogle job, som man regner med? Helt konkret: Hvad er det for nogle job?

Kl. 12:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Bent Bøgsted (DF):

Vedrørende skattelettelser vil jeg sige, at der jo er skattelettelser, der er udskudt. De velstillede kommer også til at betale til det her. Det er jo fakta. De velstillede kommer også til at betale mere i skat, for de skattelettelser, der skulle være givet, er bare udskudt. Sådan er det jo.

I forbindelse med det her med job vil jeg sige til fru Line Barfod, at jeg altså er fuldstændig enig med fru Line Barfod. Det ville være dejligt, hvis ikke de EU-ivrige partier havde lukket op for, at udenlandsk arbejdskraft kunne komme ind i Danmark. Jeg havde med glæde set, at der havde været mere kontrol med det, så der ikke var nogen, der var kommet ind i Danmark for at arbejde, medmindre vi havde hentet dem eller manglede arbejdskraft. Men de partier, som fru Line Barfod støtter, bl.a. S og SF, er meget villige til at sige: Vi skal bare have lukket op, vi skal have masser af arbejdskraft til Danmark.

Jeg siger det i forbindelse med den problemstilling, vi har i dag, med polsk arbejdskraft.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 12:14

Line Barfod (EL):

Hvis hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti virkelig ville gøre noget imod den voldsomme løndumping, der er på det danske arbejdsmarked, ville man støtte fagbevægelsen frem for at bekæmpe fagbevægelsen, og man ville også støtte det krav, vi flere gange har fremsat fra Enhedslistens side, om, at de entreprenører og andre, som hyrer firmaer, der bruger underbetalt udenlandsk arbejdskraft, skulle stilles til ansvar.

Hr. Bent Bøgsted siger, at de velstillede også kommer til at betale, men det gør de jo ikke, de får mindre i skattelettelse, end de havde forventet, men de får lov til at beholde alle de skattelettelser, de har fået hidtil. Ministrene, som går lidt ned i løn, går mindre ned i

løn end den skattelettelse, de har fået. Det er det, Dansk Folkeparti synes er rimeligt, nemlig at nogle af de rigeste i det her land får flere hundredetusinde kroner i skattelettelse. Det bliver der ikke rørt ved, mens arbejdsløse risikerer, at de falder for dagpengegrænsen, og så får de slet ikke nogen indkomst.

Derfor spørger jeg igen: Hvad er det helt konkret for nogle job? Er det, Dansk Folkeparti i virkeligheden ønsker at støtte med det her, at vi ikke bare skal have udenlandske arbejdere, der bliver udnyttet groft som løntrykkere, men at man også vil tvinge danske arbejdere ud i at være løntrykkere og tage arbejde på langt ringere løn- og arbejdsvilkår?

Kl. 12:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:15

Bent Bøgsted (DF):

Ud fra det, fru Line Barfod siger, kan jeg da i hvert fald konstatere, at kommer der et regeringsskifte på et eller andet tidspunkt – vi kan ikke nu og her sige, hvornår det kommer, det må guderne vide, for der er lang tid til valg – så står én ting helt klart, nemlig at vi godt nok kommer til at mærke, at vi skal til at betale skat igen, og det er alle, der vil komme til at mærke skatteskruen.

Vedrørende job er det sådan, at vi har lavet en pakke, der skal hjælpe de langtidsløse tilbage på arbejdsmarkedet, og med den gør vi en ekstra indsats for at få dem ud i beskæftigelse. Den kunne Enhedslisten jo have valgt at støtte.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Torben Hansen (S):

Nu er Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted gået ind i det her med åbne øjne: en forringelse af dagpengeperioden, der sender folk ud af dagpengesystemet på kontanthjælp.

Vi har haft mange deputationer inde – fra Thy, Mors, Horsens, Århus, Odense, København og Frederikshavn, hvor hr. Bent Bøgsted jo selv er fra – og alle deputationerne har sagt: Vi vil have rigtig mange, der falder ud af dagpengesystemet; vi vil have familier, der bliver nødt til at gå fra hus og hjem.

Går hr. Bent Bøgsted virkelig ind for det her og synes, det vel nok er en rigtig, rigtig god idé, at hr. Bent Bøgsted og hans parti stemmer for, at folk også i Frederikshavn, Nordjylland, Fyn og København rent faktisk risikerer at blive sendt fra hus og hjem på baggrund af det her?

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Torben Hansen, at man måske kan sige det på en anden måde: Der var da ikke noget, Dansk Folkeparti hellere ville, end at vi ikke havde stået over for det krav, at vi skulle finde 24 mia. kr. Det ville da simpelt hen have været pragtfuldt, hvis vi ikke havde haft en krise i Europa og vi ikke stadig havde lande i EU, som det går rigtig dårligt for. Det ville simpelt hen have været pragtfuldt, hvis vi kunne have stået her i dag og sagt: Nej, hvor går det godt. Vi behøver ikke at spare 24 mia. kr.

Det er det krav, der er kommet fra EU. Det er det EU, som Socialdemokratiet varmt støtter op om. Så er der bare det, at når vi så

kommer dertil, hvor der kommer et konvergenskrav om, at vi skal finde 24 mia. kr. i besparelser, så tager Dansk Folkeparti som det ansvarlige parti, vi er, ansvar og siger: O.k., vi skal have fundet en løsning her. Vi vidste godt, at det ville give noget skældud. Det er ikke rosenrødt, det hele, men det finder hr. Torben Hansen jo nok ud af på et eller andet tidspunkt, når folk rigtig finder ud af, hvad »En Fair Løsning« indeholder, og at der ikke er noget rosenrødt i den.

Kl. 12:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 12:18

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå på hr. Bent Bøgsted, at når man er i problemer, og når der er tusindvis af mennesker, også fra hr. Bent Bøgsteds egen hjemegn, der kommer i problemer, så kan man starte med at skyde skylden på EU, i stedet for bare en gang imellem at kigge indad. Det var sådan set den øvelse, hr. Bent Bøgsted havde gang i. Men jeg mener faktisk at kunne erindre, at der i sidste uge eller i forrige uge var samråd i Folketingets Europaudvalg, hvor finansministeren erkendte, at der ikke lå noget specifikt sparekrav fra EU på 24 mia. kr. Så jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at den forklaring ikke duer. Vi må finde en anden.

Det, der vel helt grundlæggende er problemet, er, at Dansk Folkeparti med åbne øjne, åbne ører rent faktisk er med til at skubbe tusindvis af mennesker fra dagpengesystemet ud på kontanthjælp. Synes hr. Bent Bøgsted, at det er det rigtige at gøre for nuværende? Det må hr. Bent Bøgsted jo synes, når hr. Bent Bøgsted stemmer for det.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:19

Bent Bøgsted (DF):

Om 2 år kan vi vurdere, hvor mange der eventuelt falder ud af dagpengesystemet på grund af de ændringer, der sker.

I dag, hvor der faktisk gælder de regler, som hr. Torben Hansen har lavet, er der jo 1.000-2.000, der falder ud af dagpengesystemet om året. Det er under de regler, som hr. Torben Hansen har lavet. Det er de tal, vi kender nu. De beregningsmetoder, som er brugt til at lave de beregninger vedrørende dagpengene, er de beregningsmetoder, som hr. Torben Hansens parti også brugte i 1990'erne, dengang Socialdemokratiet skar ned i dagpengeperioden.

Men hvor mange der falder ud af dagpengesystemet om 2 år, kan vi ikke sige noget helt klart om i dag.

Kl. 12:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 12:21

Eigil Andersen (SF):

Nu er hr. Bent Bøgsted jo valgt i Nordjylland, og vi har i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg haft besøg af 3F fra Frederikshavn. De kunne berette, at det her vil ramme Nordjylland særdeles hårdt, fordi der er lukket en hel stribe arbejdspladser. Der er alt, alt for få job i Nordjylland til for mange ledige hænder. Så det er en katastrofe for mange familier, sagde man fra 3F's side. Den langtidsledighedspakke, som ordføreren henviser til, vil kun hjælpe i småtingsafdelingen. Der skal meget mere til i Frederikshavn, sagde man fra fagforeningens side. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad mener ordføreren om den ulykke for de arbejdsløse, som ordføreren nu fører sit eget område, Nordjylland, ud i?

Kl. 12:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:22

Bent Bøgsted (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at der var deputationer inde – det står da helt klart – og de har også fremført deres synspunkter på det. Det er da rigtigt, at vi har områder, bl.a. i Nordjylland, hvor det går dårligt eller har gået dårligt. Det er på vej fremad igen. Der er trods alt lyspunkter i beskæftigelsen i Nordjylland. Vi kunne jo godt bruge, at der var nogle større virksomheder, der så, hvilket potentiale der er i Nordjylland for beskæftigelse med de ledige folk, der er i Nordjylland, med den arbejdskraft, vi har i Nordjylland. Vi kunne godt tænke os, at der var nogle virksomheder, der slog sig ned deroppe i stedet for at slå sig ned her i København, hvor der er en meget dyrere arbejdskraft, end der er i Nordjylland.

Men igen: Hvor mange der ryger ud på grund af det her forslag, kan man ikke sige noget om i dag. Der er lavet nogle beregningsmodeller, men om det bliver de tal eller ikke, er svært at sige. Jeg forventer en fremgang de næste 2 år, og det kan ændre meget på tallene.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:23

Eigil Andersen (SF):

Man kan ønske sig mange ting, og man kan ønske sig flere arbejdspladser i Nordjylland, men vi må forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er altså, at hundredvis af familier i Nordjylland på grund af ordføreren fra Dansk Folkeparti kommer ud i økonomisk ulykke, fordi de mister dagpengene efter 2 år og havner på 0,00 kr.

Sagen er jo den, at Dansk Folkeparti er ved at blive et upopulært parti. Vælgerne flygter fra partiet, fordi vælgerne har troet, at Dansk Folkeparti beskyttede de svage og udsatte grupper, men her viser det sig, at det lever man overhovedet ikke op til. Jeg kan godt forstå, at vælgerne flygter fra Dansk Folkeparti, fordi man spiller dobbeltspil. Man hjælper ikke de svage. Kan ordføreren også forstå, at vælgerne flygter fra Dansk Folkeparti på grund af det her dobbeltmoraliske spil?

Kl. 12:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Eigil Andersen: Det er sådan, at når der er nogle beslutninger, der skal tages inde i Folketinget, der er upopulære, så vil det altid koste noget. Man kan ikke altid være populær, men det finder hr. Eigil Andersen ud af, hvis hr. Eigil Andersen skulle komme til at sidde i et parti, der har regeringsmagten. Det må tiden vise. Det er der ingen der kan forudsige spor om i dag. Der kan ske meget på et år.

Hr. Eigil Andersens parti går ud og giver løfter og giver løfter og siger: Det, I vil have, får I, uden at forklare, hvordan det skal finansieres, uden noget som helst. Man siger bare, pengene kommer fra Folketinget, hvis der er noget. Det er det her med, at SF ikke gør det helt klart over for befolkningen, hvordan det skal finansieres. Det er det her med, at der kommer store skattestigninger, hvis SF kommer til. Så får man rigtigt at mærke, hvad det vil koste. Og jeg har ikke hørt noget om, hvordan hr. Eigil Andersen vil skaffe arbejdspladser til Nordjylland.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:25

vel ikke ville være med til det, fordi de havde en aftale med S og SF. LO måtte ikke være med til at lave noget som helst med den regering, der sidder der nu.

Kl. 12:25

Det er det, der er fakta, og det betyder jo så også, at Socialdemokratiet på ingen måde har nogen interesse i at løse den krise, vi er i. For det er meget passende for Socialdemokratiet, at krisen skal være til næste valg – jo bedre går det for Socialdemokratiet, tror man.

I Dansk Folkeparti går vi ind og tager et ansvar for at få løst krisen; det gør vi sammen med regeringen. Jeg må bare sige, at det hele så tydeligt viser, at Socialdemokratiet ikke er det mindste interesseret i at løse nogen som helst krise. Jo længere tid krisen varer i forhold til valget, des bedre er det for Socialdemokratiet.

Kl. 12:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:29

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo interessant at høre det svar, som hr. Bent Bøgsted lige gav. Hr. Bent Bøgsted gav også et svar til fru Line Barfod, og det eneste, jeg kan sige, er, at man skal lægge mærke til, at hr. Bent Bøgsted faktisk synes, at det er mere synd for alle de rige, som mister de her skattelettelser, de er blevet lovet i januar, end for dem, vi rammer nu ved at skære dagpengene ned, altså dem, der virkelig mister deres mulighed for i det hele taget bare at leve.

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Bent Bøgsted, og det er egentlig ganske enkelt at svare på: Hvem kom med forslaget om en forkortelse af dagpengeperioden under forhandlingerne? Var det regeringen, eller var det Dansk Folkeparti?

Kl. 12:26

Bjarne Laustsen (S):

Se, jeg ville jo hellere have haft, at hr. Bent Bøgsted havde siddet hernede foran ved ordførerbordet og set den anden ordfører i øjnene, i stedet for at man skal se ind i øret, for vi skal jo i valgkamp sammen, næste gang der bliver udskrevet valg. Jeg vil gerne udvide det spørgsmål, hr. Leif Lahn Jensen stillede, om, hvem det er, der er kommet med forslaget, for jeg har jo deltaget i mange debatter sammen med hr. Bøgsted i Nordjylland, og de er altid foregået i en ordentlig og fredelig tone, og det vil jeg gerne kvittere for. Det håber jeg også, at de kan i fremtiden.

Men jeg har aldrig nogen sinde hørt, at hr. Bent Bøgsted har sagt, at Dansk Folkepartis mål er at forkorte dagpengeperioden. Så jeg går ud fra, at hr. Bent Bøgsted nu vil sige, at det ikke er *ham*, der har foreslået det. Og så må det jo være, fordi han ikke har indflydelse i Dansk Folkeparti, siden han lige pludselig står på mål for noget, der ikke er hans politik.

Jeg kan se, at hr. Bent Bøgsted i et af de førende medier i dag, Avisen.dk, siger, at han har fortrudt sin støtte til reglerne om supplerende dagpenge. Hr. Bent Bøgsted var der jo også, da vi havde en repræsentant for 3F i Frederikshavn, som også havde forsøgt at blive deltidsbrandmand – det kunne heller ikke lade sig gøre på grund af de regler, som hr. Bent Bøgsted har været med til at give tilslutning til.

Kl. 12:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er jo en gentagelse af debatten fra førstebehandlingen, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen. Der kom spørgsmålet jo også, og da gjorde jeg også rede for, at det var Dansk Folkeparti, der havde bragt det i spil. Det er der ikke noget hemmeligt i, sådan er det.

Om det her med skattelettelser: Jeg har ikke ondt af, at de rige skal betale noget mere i skat, og at de ikke har fået alle de skattelettelser, de var blevet stillet i udsigt. Det har jeg overhovedet ikke ondt af.

Kl. 12:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:26

Leif Lahn Jensen (S):

Hr. Bent Bøgsted skal i hvert fald have mange tak for et ærligt svar, og vi ved jo også, at hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt, at Dansk Folkeparti ikke vil røre ved dagpengene. Så kan man jo spørge sig selv og ordføreren: Er det her ikke et bluffnummer over for Dansk Folkepartis vælgere, over for alle de arbejdere i Nordjylland, alle de arbejdere i udkantsområderne, alle de arbejdere, som virkelig troede på Dansk Folkeparti, og som virkelig regnede med, at Dansk Folkeparti var deres parti, de svages parti, det parti, som ikke ville røre ved dagpengene, men som nu alligevel er dem, som rammer dem, som ikke har så meget i forvejen, og at det er det parti, der skaber mere fattigdom ved altså at ramme de svageste?

Det interessante er, at det ikke kun er Dansk Folkeparti, der faktisk har støttet det, men at det er Dansk Folkeparti, der har fundet på det.

Kl. 12:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Bent Bøgsted (DF):

Noget af det, som hr. Leif Lahn Jensen behændigt glemmer, er, at vi også laver en ekstra indsats for at hjælpe de langtidsledige tilbage på arbejdsmarkedet. Det er jo meget praktisk at undgå at sige det. Vi ved jo godt, at det forslag om hjælp til langtidsledige har været ovre i LO, og at de egentlig havde sagt god for det, men så til sidst allige-

Bent Bøgsted (DF):

Det første, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, behøver jeg egentlig ikke at svare på igen, for det har jeg jo svaret hr. Leif Lahn Jensen på. Så det er egentlig bare, hvad skal man sige, hr. Bjarne Laustsens eget humør, der gør, hvad man spørger om, og om man gentager et spørgsmål.

Det, der står i Avisen.dk, er rigtigt. Jeg har sagt til avisen, at for de supplerende dagpenge er der nogle områder, hvor det ikke går helt efter det, vi havde forventet. Vi kan bl.a. se inden for nogle områder, hvor der er deltidsansættelser, at arbejdsgiverne ikke helt lever op til, at der skulle ansættes på fuld tid i stedet for. Det er egentlig det, der ligger i svaret til Avisen.dk.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 12:31

Kl. 12:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg må tillade mig at konkludere, at det ikke er hr. Bent Bøgsted, der har foreslået det med at afkorte dagpengene. Derfor stemmer han med hånden bundet på ryggen. Det er ikke hans politik. Han er blevet overbevist af nogle andre i Dansk Folkeparti om, at det er sådan, det er. Ellers må hr. Bent Bøgsted svare på, om han har foreslået det: Ja eller nej.

Det andet er med hensyn til Lone Grandt Jensen fra Frederikshavn, som arbejder 22 timer hos tre forskellige arbejdsgivere. Hun har ikke timer nok, og derfor bliver hun bedt om at stoppe. Der er 1.346 andre i hele landet hos 3F alene. Dengang vi diskuterede forslaget, sagde ministeren selv, at det ville føre til 3.000 flere fuldtidsledige. Er det ikke underligt, at i et område, som hr. Bent Bøgsted selv kommer fra, hvor det virkelig er svært at skaffe fuldtidsarbejde, påstår han, at så er det et eller andet med arbejdsgiverne, men hvem er det, man straffer her? Det er jo de arbejdsløse. Det er jo dem, der gerne vil arbejde.

Den medicin, man giver arbejdsmarkedet her, er det ikke den forkerte? Hvis man vil straffe arbejdsgiverne, er det så ikke bare at sige, at de skal ansætte folk på fuld tid? Men her straffer man jo vitterligt dem, der gerne vil arbejde. Hvordan kan det være, at hr. Bent Bøgsted har været med til en opbakning til det? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Kl. 12:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:32

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Bjarne Laustsen er jo kendt for at have sin egen politik. Han kører sin egen linje i Socialdemokratiet. Uanset hvad hans formand siger, så har hr. Bjarne Laustsen sin egen linje.

I Dansk Folkeparti er det sådan, at vi diskuterer det hele på vores gruppemøder. Når vi går ud fra gruppemøderne, er vi selvfølgelig enige om den politik, vi fører, modsat Socialdemokratiet og hr. Bjarne Laustsen. Det er måske derfor, at hr. Bjarne Laustsen en gang imellem får smæk af sin formand.

Kl. 12:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 12:33

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Det, der får mig på talerstolen, er, at rigtig mange borgerlige politikere i dag har diskuteret »En Fair Løsning«, og også hr. Bent Børsted siger, at nu skal vi høre på S og SF, for det er dem, der har lagt pakken frem.

Men jeg ønsker egentlig bare, at Dansk Folkepartis ordfører bekræfter, at det, vi behandler i dag, det, vi har til andenbehandling i dag, er pinsepakken, altså den genopretningsplan, hvor Dansk Folkeparti har foreslået, at man halverer dagpengeperioden, og på onsdag stemmer Dansk Folkeparti selvfølgelig for sit eget forslag om at halvere dagpengeperioden. Kan jeg få en bekræftelse fra ordføreren på, at det, der bliver stemt for på onsdag, er, at de tusindvis af fynboer, som har sidste arbejdsdag ude på Lindøværftet her i juni måned, fra 1. juli får halveret deres dagpengeperiode? Er det rigtigt forstået, at det er det, der på onsdag bliver stemt for fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 12:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil først lige sige til fru Julie Skovsby, at jeg hedder Bøgsted og ikke Børsted. Det var bare sådan lige en lille rettelser. Jeg bryder mig ikke om at blive kaldt andet end det, jeg hedder. Der er somme tider nogle, der kalder mig noget andet, men det kan man altid snakke om.

Det, der ligger i det her forslag, er selvfølgelig forslaget om en halvering af dagpengeperioden, som vi skal snakke om. Der er blevet bragt så meget andet på banen, og jeg må godt nok indrømme, at Socialdemokratiet selv har været med til at bringe en hel del andet på banen. Nu kunne vi høre, at hr. Bjarne Laustsen lige før kom ind på supplerende dagpenge, som ikke har noget med det her lovforslag at gøre, men jeg har ikke noget imod, at man diskuterer noget andet.

Jeg har heller ikke noget imod, at man diskuterer en hel del andet fra genopretningspakken i det her forslag om dagpenge. Hvis vi kun skulle holde os til dagpengeforslaget, er jeg ikke sikker på, at debatten blev så lang, som den bliver.

Men ja, det, der sker, er, at fra den 1. juli har de nyledige, altså dem, der har haft mindre end 2 års ledighed, 2 års dagpengetid fra den 1. juli. Dem, der har overskredet 2 års ledighed, kører videre efter de gamle regler.

Kl. 12:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 12:36

Julie Skovsby (S):

Jamen det, jeg lige præcis synes er problemet i den her andenbehandling af lovforslag nr. L 222, som betyder en halvering af dagpengeperioden, er, at Dansk Folkeparti og rigtig mange andre borgerlige politikere ikke ønsker at diskutere det, der kommer til at ske den 1. juli. Under afslutningsdebatten stillede jeg det samme spørgsmål til arbejdsmarkedsordføreren formand, fru Pia Kjærsgaard, og der fik jeg også et lidt mærkeligt svar.

Men det, der er faktum, er, at fra den 1. juli er dagpengeperioden halveret fra 4 til 2 år. Der kommer ikke nogen overgangsperiode. Der er ikke noget med, at det bliver udskudt. Det her er varigt, og det kommer til at betyde, at tusindvis får svært ved at finde et nyt arbejde, at tusindvis ryger ud af dagpengesystemet. Hvor mange der kommer over på kontanthjælp, ved man ikke. Kan ordføreren ikke bekræfte, at de tal og de konsekvenser af forslaget, der blev nævnt under førstebehandlingen, har vi slet ikke fået klarlagt her under andenbehandlingen?

Kl. 12:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:37

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til fru Julie Skovsby, at jeg egentlig er lidt forvirret. Jeg mener faktisk, at jeg svarede på de spørgsmål, der blev stillet fra fru Julie Skovsbys side vedrørende dagpengeperioden, nemlig at den fra den 1. juli bliver halveret. Jeg mener faktisk, at jeg gav fru Julie Skovsby et direkte svar på spørgsmålet, nemlig at når vi kommer til den 1. juli, har de, der har været ledige mindre end 2 år, 2 års dagpengeperiode fra den 1. juli. Det vil sige, at hvis man bliver ledig den 2. juli, har man 2 års dagpenge. Dem, der pr. 1. juli har haft en dagpengeperiode, der overskrider 2 år – f.eks. har været ledige i 2 år og 3 måneder – kører videre på den gamle ordning med op til de 4 år. Det svarede jeg på tidligere. Det var det spørgsmål, fru Julie Skovsby stillede, og som jeg svarede på. Jeg mener ikke, at jeg har snakket udenom i forbindelse med det spørgsmål.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 12:38

Så jeg kan godt være enig med hr. Per Clausen i, at der måske nok vil blive fjernet noget af den aktivering, som ingenting er værd, og det er jeg egentlig ikke ked af. Men vi gør en ekstra indsats for at hjælpe de langtidsledige, og den er jeg ret sikker på bliver modtaget rigtig godt udeomkring – ude i a-kasserne, ude i jobcentrene.

Kl. 12:41

Per Clausen (EL):

Jeg forstod på et tidligere indlæg fra hr. Bent Bøgsted, at han nærer samme skepsis over for regeringens meget forskellige tal på det her område, som jeg selv gør. For han sagde, at han ingen anelse havde om, hvor mange der ville ryge ud af dagpengesystemet på grund af det her lovforslag. Hr. Bent Bøgsted har tidligere sagt – det er vel et par måneder siden – at han sådan set overhovedet ikke troede på, at det der med at afkorte dagpengeperioden ville føre til, at der kom flere i arbejde. Så vil jeg bare spørge hr. Bent Bøgsted, hvad der driver ham til at støtte et forslag, ja, at være med til at fremsætte et forslag, som han ikke ved hvilke konsekvenser har, og som han i grunden ikke tror virker.

Kl. 12:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:39

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har tidligere sagt, at hvis man gjorde den rigtige indsats over for de ledige, betød det ikke så meget, om der var en 2 eller 4 års dagpengeperiode. Vi gør en ekstra indsats målrettet de langtidsledige for at få dem i beskæftigelse, og jeg er overbevist om, at det er en rigtig god indsats. Det var både LO og DA også, indtil LO fik at vide, at de lige skulle lade være med at sige ja til det, fordi de lige skulle vente, til der var skiftet regering. Så kunne de lave noget sammen med S og SF. Så må vi så se, om Enhedslisten til den tid får lov at få nogen indflydelse på det.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 12:40

Per Clausen (EL):

Det er jo Socialdemokraterne og SF, der afgør, hvem de helst vil lave arbejdsmarkedspolitik sammen med: os eller Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det valg må de jo så foretage, når den tid kommer. Men det, jeg godt vil spørge hr. Bent Bøgsted om, er: Nu siger han, at det bare gælder om at gøre den rigtige indsats, men er det ikke rigtigt, at når vi vedtager det her lovforslag, skærer vi sådan set ned i de midler, der bliver brugt til aktivering? Man skærer meget dramatisk ned i de midler med omkring 2,5 mia. kr., og så bruger man 500 mio. kr., som man i forvejen – i forvejen! – har afsat til området. Så realiteten er, at der bliver gjort mindre for at få folk i arbejde, samtidig med at man fremrykker den dato, hvor folk ryger ud af dagpengesystemet. Det er vel også en kendsgerning.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Bent Bøgsted (DF):

Nu kom hr. Per Clausen egentlig ind på et område, hvor jeg godt kan være lidt enig med hr. Per Clausen. For det er fuldstændig rigtigt, at meget af den aktivering, der bliver skåret ned på, ikke har en virkning. Det er det, fagbevægelsen har sagt igennem længere tid. Det er det, hr. Per Clausen også har sagt, nemlig at der er en hel del aktivering, der ikke rigtig virker efter hensigten.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi siger tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det ordføreren for SF, hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:41

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Dette lovforslag fra Dansk Folkeparti og regeringen har én stensikker virkning: Det gør arbejdsløse fattigere. Dansk Folkeparti og regeringen skubber simpelt hen arbejdsløse ud over kanten. De havner, som det er blevet nævnt, i tusindvis på kontanthjælp eller på 0,0 kr. i indtægt pr. måned.

De borgerlige partier mener, at det er alle tiders, at folk skal leve for 0,0 kr. om måneden. Det kan man naturligvis ikke, og derfor vil det ende med familier og parforhold, der bryder sammen, og det vil ende med tusinder af tvangsauktioner på ejerlejligheder og huse, for – som repræsentanter for 3F fra Thy, tror jeg, det var, sagde til os i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg – hvad skal man gøre, når pengene udebliver? Ja, hvad skal man så gøre? Det er der intet klart svar på fra hverken Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti. Med det her tager man det sidste fra de arbejdsløse. De har mistet jobbet, de har mistet fællesskabet med kollegaerne, de er ofte gået ned på halv indtægt, fordi det i mange tilfælde er dagpengenes størrelse i forhold til lønnen, og nu fjerner man så også den halve indtægt efter 2 års forløb.

Det, som man fra borgerlig side her spekulerer i, er, at man i virkeligheden håber, at mange arbejdsløse bliver løntrykkere til gavn for arbejdsgiverne. Filosofien bag det hele er den umenneskelige liberalistiske tanke, som Liberal Alliance nu har fået de andre borgerlige partier, inklusive Dansk Folkeparti, med på. Den går ud på, at når folk er tæt på den økonomiske katastrofe – altså, et stop for dagpenge efter 2 år og så kontanthjælp eller 0,0 kr. – vil de meget lettere acceptere et arbejde med underbetaling. Det er simpelt hen et spørgsmål om at presse folk ved at stille dem over for økonomisk afgrund. Som 3F-lager-, post- og servicearbejderen fra København fortalte os i Arbejdsmarkedsudvalget, betyder det risiko for, at folk vil acceptere timelønninger på 20 eller 30 kr.

Den liberalistiske idé er, at man dermed kan smadre overenskomstsyste- met og de lønninger, som er en væsentlig del af overenskomsterne. Med andre ord er det her altså også et frontalangreb på den danske model, der vil stille danske lønmodtagere og fagforeninger i en langt mere svag position.

Det pres, der her er tale om, vil efter beskæftigelsesministerens opfattelse føre til, at 13.000 fuldtidspersoner vil komme i beskæftigelse på grund af den kortere dagpengeperiode, og de vil endda komme i varig beskæftigelse. I SF tror vi absolut ikke på det tal. Vi tror ikke, at der er så mange, der vil optræde som løntrykkere og danne et gråt arbejdsmarked, hvor overenskomsterne undermineres. Derfor er der et hul i regeringens og Dansk Folkepartis plan. Der kommer til at mangle et milliardbeløb i besparelser, som de borgerlige bare tror de opnår. Men det gør de ikke, og derfor er det i virkeligheden varm luft og vindfrikadeller. Som der også meget rigtigt blev spurgt om fra fagforeningsdeputationerne i Arbejdsmarkedsudvalget: Hvor er de 13.000 job, som man påstår det her vil skabe?

Man kan sige: Jamen søger folk arbejde i forvejen? Ja, det gør de da, de er uhyre meget arbejdssøgende. De søger arbejde, så blodet springer – sådan kan man faktisk udtrykke det, for så stort er engagementet, og systemet pålægger folk at søge. Som delegationen fra

Dansk Metalarbejderforbund i Horsens sagde: Når mange medlemmer på dagpenge er nede på at få 49 pct. af deres tidligere indtægt, tror man så virkelig, at folk mangler motivation for at søge arbejde? I al stilfærdighed vil jeg da også minde om, at vi har været nede på en arbejdsløshed på 45.000 mennesker – så tæt på fuld beskæftigelse, som man kan komme – og det var altså med en dagpengeperiode på 4 år. Så der er jo intet, der tyder på, at det ikke kan lade sig gøre at få folk i arbejde, når jobbene er der.

Forkortelsen af dagpengeperioden skader også ligestillingen. Dobbelt så mange kvinder som mænd er langtidsledige i over 2 år. Det betyder, at det altså især bliver kvinder, der får indtægten på 0,0 kr., og som så skal forsørges af deres mænd. Forkortelsen af dagpengeperioden er dermed også et klart tilbageskridt for ligestillingen, sådan som en delegation fra 3F ganske rigtigt sagde til Arbejdsmarkedsudvalget.

3F i Horsens har peget på, at når man havner på kontanthjælp eller i det sorte hul med de 0,0 kr., har mange arbejdsløse ikke længere råd til at beholde deres bil eller deres knallert, så den må de altså sælge. Tror man fra borgerlig side, at det fremmer mobiliteten på arbejdsmarkedet, at arbejdsløse jages over i en fattigdom, hvor de bliver nødt til at sælge deres køretøjer?

LO Århus sagde, at når dagpengeperioden bliver halveret, må det være naturligt også at halvere den del af kontingentet til a-kasserne, som er statsbidrag. Men det vil man åbenbart også afvise fra borgerlig side.

Kl. 12:47

En arbejdsfordeling i virksomheder, hvor man kører med en uges arbejde og en uge på dagpenge – også for at hjælpe firmaet – fordi der er midlertidig ordrenedgang og man håber, det hele kommer til at gå bedre, vil komme til at tælle med i de 2 års dagpengeperiode. Her burde man naturligvis lave en undtagelse, men heller ikke det vil de borgerlige gøre.

Hvad med de konstruktive ting? Vi står i Danmark midt i en meget stor krise, vi mister tusinder af arbejdspladser, og for at klare os er det vigtigt med efteruddannelse og uddannelse. Der er simpelt hen brug for nye færdigheder og ny kreativitet fra top til bund i samfundet. Hvad gør regeringen så? Den sparer 914 mio. kr. på voksen- og efteruddannelse næste år. I løbet af de kommende 3 år bliver det en samlet besparelse på knap 3 mia. kr. Eksempelvis bliver godtgørelsen for voksen- og efteruddannelse, VEU-godtgørelsen, sænket fra et beløb, der svarer til dagpenge, til kun 80 pct. af dagpengeniveauet, støtteperioden for statens voksenuddannelsesstøtte sænkes fra 80 til 40 uger for almen voksen- og efteruddannelse, og støtteperioden for videregående voksen- og efteruddannelse bliver sat ned fra 52 til 40 uger. Det er jo simpelt hen grotesk.

Vi mener i SF, at regeringen her er i gang med en undergravning af uddannelsesmulighederne for den voksne befolkning, som forringer Danmarks muligheder for at komme ud af krisen. Man skaber en nedadgående spiral, man sørger for for få job, man kræver tværtimod fyringer i kommunerne og beskærer nu også uddannelsesmulighederne. Det går simpelt hen den forkerte vej.

De borgerlige ødelægger også den danske arbejdsmarkedsmodel, flexicuritymodellen. Modellen indebærer, at det er forholdsvis let for arbejdsgiverne i Danmark at hyre og fyre medarbejdere. Til gengæld har lønmodtagerne et sikkerhedsnet i form af ret til dagpenge i en forholdsvis lang periode. Nu bliver balancen brudt, og fagforbundene vil selvfølgelig kræve meget længere opsigelsesvarsler ved de næste overenskomstforhandlinger. Det har bl.a. HK allerede udtalt, og formanden for Dansk Metal i hovedstaden sagde til os i Arbejdsmarkedsudvalget, at længere opsigelsesvarsler efter hans vurdering ville blive et ultimativt krav for Dansk Metalarbejderforbund ved de næste overenskomstforhandlinger.

Længere opsigelsesvarsler betyder højere udgifter til erhvervslivet i en krisetid, udgifter, som er unødvendige, for man kan jo bare

beholde den nuværende dagpengeperiode. Arbejdsgiverne vil desuden blive mere tilbageholdende med at fastansætte folk, og man vil i stedet bruge et hav af vikarer og korttidsansatte. Det er heller ikke i lønmodtagernes interesse, og det er også med til at ødelægge den danske model.

Socialdemokratiet og SF vil, hvis vi kommer i regering efter næste valg, annullere denne besparelse og føre pengene tilbage til dagpengeområdet. En ny regering vil derefter indkalde til trepartsforhandlinger, hvor man skal se på, hvordan dagpengesystemet skal se ud. Om det så bliver en dagpengeperiode på 3, 4 eller måske 5 år, vil vise sig – det kommer til at afhænge af forhandlingerne. Men det, der står fast, er, at sikkerhedsnettet og trygheden for arbejdsløse på den måde vil blive langt bedre end det asociale forslag, som den borgerlige regering gennemfører i disse dage med støtte fra Dansk Folkeparti. Jeg kan, som jeg var inde på tidligere, godt forstå, at vælgerne nu flygter fra Dansk Folkeparti, som jo ellers har slået sig op på at være de svages og de udsatte gruppers beskytter. Her angriber man nu både arbejdsløse og børnefamilier. Selvfølgelig vender folk sig imod det, og det betyder, at den borgerlige nedtur i meningsmålingerne derfor ikke bare rammer Venstre og Konservative, men også Dansk Folkeparti, og hvor er det dog fortjent.

Til sidst har jeg kun en enkelt trøst til folk i Danmark, og det er, at de første ledige først om 2 år vil miste dagpengeretten efter det her forslag. Det står heldigvis fast, at der, inden der er gået 2 år, skal være et folketingsvalg, og det betyder altså, at stemmer man på de rigtige partier, kan man forhindre, at der er nogle, der kommer til at miste dagpengene på grund af denne nye regel.

Kl. 12:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 12:51

Helle Sjelle (KF):

Nu kan jeg jo så konstatere, at klare svar bestemt ikke er S' og SF's stærke side, men som konservativ giver jeg naturligvis ikke så nemt op, og derfor prøver jeg også – ligesom under førstebehandlingen – at få et klart, konkret svar på, om SF vil rulle dagpengeperioden tilbage eller ej. Jeg synes jo egentlig ikke, at det kan være noget svært spørgsmål, så jeg vil egentlig gerne have et ja eller et nej.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:52

Eigil Andersen (SF):

Det mener jeg at jeg har svaret klart på allerede i min ordførertale, idet jeg har sagt, at vi vil annullere den besparelse, der er tale om, føre pengene tilbage til dagpengeområdet. Der vil så være forhandlinger med arbejdsmarkedets parter, og om dagpengeperioden så bliver på 3, 4 eller 5 år må vise sig gennem de forhandlinger.

Men det, der ligger helt klart, er, at trygheden for arbejdsløse vil blive langt, langt bedre under en S-SF-regering end under den her asociale borgerlige regering, som nu korter dagpengeperioden ned til 2 år. Det står fuldstændig fast.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 12:52

Helle Sjelle (KF):

Jeg er overrasket over hr. Eigil Andersen og SF's svar. Det lader jo til, at S og SF helt systematisk undlader at komme med klare og kon-

krete svar på det, man spørger om. Men det flugter naturligvis også meget godt overens med de generelt manglende svar på de konkrete økonomiske udfordringer, som Danmark står over for. Jeg håber så bare, at det går op for danskerne, hvad det er, S og SF har gang i, og at der er mangel på svar, før det er for sent.

Men jeg er naturligvis fair over for mine politiske modstandere, og derfor synes jeg egentlig også, at hr. Eigil Andersen skal have en chance mere til meget konkret at fortælle danskerne og os andre, hvad det er, man egentlig vil. Hvad er det, man vil rulle dagpengeperioden tilbage til? Vil man rulle den tilbage til 3, 4, 5 eller 20 år? Hvad er det konkret, eller skal det stå hen i det uvisse? Er det fagbevægelsen, der skal bestemme det?

Kl. 12:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:53

Eigil Andersen (SF):

I tirsdags var der en glimrende demonstration herude på slotspladsen. Slotspladsen var fyldt med mindst 40.000 mennesker, som protesterede imod det her borgerlige indgreb i arbejdsløses rettigheder og i danske familiers liv. Tror den konservative ordfører, at fagbevægelsen i nogle forhandlinger om en dagpengeperiode så vil gøre andet end at kræve en længere dagpengeperiode? Naturligvis vil man kræve det. Ellers ville man vel ikke stå hernede og protestere.

Så derfor ligger der jo et klart signal i, at det vil være fagbevægelsens udgangspunkt, både LO's og FTF's, altså med de holdninger, som jeg har skitseret her, og hvor jeg har nævnt, at en dagpengeperiode kan blive på måske 3, 4 eller 5 år. Det må vise sig i forhandlingerne. Så der er svaret særdeles klart på, at der vil ske en voldsom forbedring i forhold til det, som man nu kommer ned på fra borgerlig side.

Kl. 12:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 12:55

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg vil sådan set gerne kvittere hr. Eigil Andersen for trods alt at være mere klar i mælet end den socialdemokratiske ordfører, for nu har vi hørt, at der på dagpengeområdet ikke kommer til at ske besparelser; der vil man vende tilbage til den måde, som det er på på nuværende tidspunkt. Det bringer mig så til at spørge hr. Eigil Andersen til de 15 mia. kr., som er forudsætningen for, at Socialdemokraternes og SF's oplæg, »En Fair Løsning«, bare skal have en jordisk chance for at have – hvad kan man sige? – en eller anden form for sammenhæng, når nu dagpengeområdet ikke er et område, hvor der kan ske ændringer.

Så har vi hørt om det her famøse med, at vi alle sammen skal arbejde 1 uge længere om året, og det har fagbevægelsen jo sagt nej til. Hvad er der så tilbage at drøfte? Hvordan vil hr. Eigil Andersen overhovedet nå op på 15 mia. kr. uden at røre ved arbejdstiden – for det har fagbevægelsen sagt nej til, og jeg forstår, at det hele skal foregå i samdrægtighed med netop fagbevægelsen – og uden at ændre ved dagpengeperioden? Hvad er der så tilbage? Er vi ved den rygende pistol, som fru Helle Thorning-Schmidt bragte på banen i går?

Kl. 12:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

For det første er der ingen uoverensstemmelse mellem det, jeg har svaret vedrørende dagpengeperioden, og det, som den socialdemokratiske ordfører har svaret. Jeg er blot kommet med nogle eksempler på, hvad det kan ende med. For det andet er det forkert, at fagbevægelsen har sagt nej til, at man kan drøfte og forhandle om, hvordan man kunne hæve den gennemsnitlige arbejdstid. Det kan gøres på mange måder: Der er deltidsansatte, der kan komme på fuld tid, der er nogle forskellige andre bestemmelser, man kan kigge på, og det kan også være en mulighed, at man på nogle områder forøger den ugentlige arbejdstid.

Den model bygger jo på, at den i givet fald først skal gennemføres i det øjeblik, vi ikke har arbejdsløshed. I dag ville den jo føre til fyringer, som det er sagt, og det ville selvfølgelig være absurd. Så det bliver jo om 3, 4 eller 5 år, når arbejdsløsheden er væk, på grund af at der er små årgange, der kommer på arbejdsmarkedet, og mange ældre, der forlader arbejdsmarkedet; der bliver den model aktuel.

Kl. 12:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 12:57

Ulla Tørnæs (V):

Jamen så er vi jo netop ved det uansvarlige. Altså, SF har totalt lukket øjnene for behovet for en genopretning af dansk økonomi. Det, man her præsenterer – det har vi jo nu fået SF's ordførers forklaring på – er ikke andet end luftkasteller og fugle på taget; nu er vi 5 år ude i fremtiden. Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen: Det er her og nu, der er brug for genopretning af dansk økonomi, så Socialdemokraternes og SF's forslag til, hvordan det her overhovedet skal realiseres, har absolut ingen gang på jord. Når man så kommer ud i virkelighedens verden, forholder det sig rent faktisk sådan, at man, hvis man ser på Region Midtjylland, hvor de tilbød folk på deltidsansættelse, at de kunne blive fuldtidsansat, kan se, at der ud af 800, der fik tilbuddet, var der 5, som tog imod det. Det siger lidt om viljen hos de mennesker, som hr. Eigil Andersen satser på skal være med til at løfte den her opgave, uanset hvor langt ude i fremtiden det er.

Så det hænger ikke sammen, planen er totalt gennemhullet, og vi mangler fortsat svar på, hvordan Socialdemokraterne og SF vil bringe orden i dansk økonomi. Det her er i hvert fald ikke svaret.

Kl. 12:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:59

Eigil Andersen (SF):

Der vil inden for forskellige arbejdsområder være forskellige holdninger til, om man synes, det er en god idé at forøge arbejdstiden eller ej. Som supplement til det eksempel, som her kommer fra Region Midtjylland, kan jeg fortælle, at der eksempelvis inden for pædagog-medhjælperområdet er mange, der meget gerne vil have et fuldtidsjob i stedet for at være på deltid. S' og SF's plan hænger fuldstændig sammen økonomisk, det er der slet ikke nogen diskussion om. Og jeg vil i den forbindelse i øvrigt nævne, at den jo indeholder vores skatteplan, som blev lavet for nu snart 3/4 år siden, og som også medvirker til at forbedre økonomien.

I øvrigt vil jeg sige, at vi også er optaget af, at man f.eks. kan effektivisere mange ting inden for den offentlige sektor, hvor den borgerlige regering – uforståeligt for mig – har bombarderet de offentligt ansatte med et regeltyranni, med bureaukrati, kontrol og skemaer i en grad, som er uhyggelig. Det skal vi da have fjernet utrolig meget

af, og så vil arbejdet komme til at fungere meget mere effektivt, og det vil også hjælpe med til, at vi får en bedre økonomisk holdbarhed.

Kl. 13:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Madsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:00

Peter Madsen (V):

Først må man jo kvittere for, at SF's ordfører gerne vil sige, at de her forslag bliver rullet tilbage igen, hvis man får magt, som man har agt. Det var jo mere, end Socialdemokraterne ville sige, da deres ordfører var på talerstolen.

Hvis man nu siger, at der er 2,7 millioner beskæftigede i Danmark, og hvis de nu alle sammen arbejder 12 minutter mere om dagen eller 1 uge mere om året, svarer det til at øge beskæftigelsen med omkring 70.000 fuldtidspersoner. Det regneeksempel, som er brugt i »En Fair Løsning«, stammer fra Arbejdsmarkedskommissionen, og der er forudsætningen jo, at alle de offentlige udgifter holdes uændret. Nu har hr. Eigil Andersen netop åbnet for, at man f.eks. på pædagogområdet skulle arbejde mere, og det giver øgede offentlige udgifter. Vil det så sige, at man skal fyre offentligt ansatte i andre dele af den offentlige sektor for at få den her plan til at hænge sammen?

Kl. 13:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:01

Eigil Andersen (SF):

Vedrørende dagpengeperioden vil jeg gentage det, som jeg har sagt, nemlig at besparelsen vil blive annulleret. Der vil blive indkaldt til nogle trepartsforhandlinger, og hvad de ender med helt præcis, kan man ikke sige i dag – det ligger i forhandlingernes natur. Men jeg har nævnt som eksempler, at det vil vise sig, om det bliver en dagpengeperiode på 3, 4 eller 5 år. Det vil vise sig.

Med hensyn til de offentlige udgifter er det sådan, at i den plan, som Socialdemokratiet og SF har lavet, og som bl.a. rummer ideen om, at man i gennemsnit kunne arbejde 12 minutter ekstra om dagen, er der også afsat penge til de forøgede offentlige udgifter, der så bliver til offentligt ansatte. Man skal her være opmærksom på, at man jo får løn for netop den time, og det betyder, at der bliver betalt ekstra skat sammenlignet med den situation, hvor vi har den arbejdstid, vi har i dag.

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Madsen.

Kl. 13:03

Peter Madsen (V):

Det har jeg svært ved at forstå. Når alle de her job skal skaffes, er det jo efter nogle overenskomstforhold, og det vil sige, at det træder i kraft sådan fra den ene dag til den anden, og så skal jobbene jo sådan set være der. Regeringen bliver stadig spurgt om, hvor de 13.000 job skal komme fra ved den her reform, men de bliver jo indfaset gradvis på grund af forslagens udformning. Man siger, at man kan skaffe 70.000 job sådan lige på en gang, og at de offentlige udgifter ikke stiger i den forbindelse. Det lyder interessant.

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Eigil Andersen (SF):

I det øjeblik man arbejder i gennemsnit 1 time ekstra om ugen, er det jo klart for enhver, at så stiger indbetalingen til skattesystemet også. Man skal betale skat af den løn, man får, og det er en af grundene til, at der er en finansiering inde i den her plan. Så jeg kan forsikre hr. Peter Madsen om, at det er rigtigt, at der er finansiering også til den forøgede løn, som offentligt ansatte skal have.

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Eigil Andersen, om han ikke til beroligelse for Venstre kunne sige, at også i SF er man klar over, at i 2010 får de 10 pct. rigeste danskere skattelettelse, der svarer til 7,3 mia. kr., og SF er da indstillet på også at inddrage de penge, hvis det skulle blive nødvendigt i forhold til at få økonomien til at hænge sammen.

Det andet, jeg godt vil spørge hr. Eigil Andersen om, er, at jeg forstår og er helt enig i, at vi risikerer, at tusindvis af mennesker falder ud af dagpengesystemet, tusindvis af familier kan risikere at gå fra hus og hjem, men så kunne jeg også forstå til allersidst, at hr. Eigil Andersen var enig i, at den første opgave, som man gennemfører, efter vi har fået et regeringsskifte, er, at regeringen – S-SF-regering, og hvem der ellers måtte være med – ville komme med et forslag, der sikrer, at ikke et eneste af de mennesker, der nu trues med at tabe dagpengere retten på grund af VKO's forslag, ryger ud af dagpengesystemet.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Eigil Andersen (SF):

For at tage det sidste først vil jeg sige, at det jo er klart, at det også vil blive resultatet i forbindelse med de der trepartsforhandlinger, der skal finde sted. Som jeg også nævnte, hvis man stemmer på de rigtige partier ved det næste folketingsvalg, vil det jo ske inden 2-årsperioden er udløbet, inden den første falder for de nye regler, og det betyder, at man vil kunne redde, som det bliver sagt, alle dem, der stod over for at blive smidt ud af dagpengesystemet efter de 2 år. Det er jeg enig i.

Med hensyn til de velstillede skattelettelse er det jo helt rigtigt, at det har en stor urimelighed i sig og er grotesk i betragtning af, hvor man ellers sparer, og den skatteplan, som Socialdemokratiet og SF har lavet, »Fair Forandring« indeholder jo f.eks. også en ekstraskat på millionærer.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:06

Per Clausen (EL):

Jeg er meget glad for hr. Eigil Andersens meget klare svar på det sidste af mine spørgsmål, for det er jo sådan, at trepartsforhandlinger betyder, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening deltager, men det gør regeringen også, og derfor har regeringen jo selvfølgelig også nogle synspunkter.

Jeg er glad for at høre, at en kommende S-SF-regering klart vil sige til Dansk Arbejdsgiverforening, at de forringelser, VKO-flertallet har gennemført, umiddelbart bliver rullet tilbage, og derefter går

vi så i gang med at etablere et nyt dagpengesystem, hvor vi så ikke kan drive ud af Socialdemokraterne og SF, hvordan de præcis vil indrette det til sin tid. Men det må vi jo vende tilbage til. Det synes jeg er rigtig godt, og jeg vil bare opfordre hr. Eigil Andersen og andre i SF og Socialdemokratiet til at være opmærksom på, når folk kommer til dem med forslag om, at hvis fagbevægelsen nu ikke leverer alle 15 mia. kr., men noget mindre, at så findes der et alternativ til at forringe efterlønnen og lave andre nedskæringer. Der findes faktisk det alternativ, at man kan bruge de forslag til finansiering, som Enhedslisten har fremlagt.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Eigil Andersen (SF):

»Fair Løsning« inklusiv de 12 minutters ekstra arbejde i gennemsnit pr. dag er jo netop skabt, som det her bliver sagt, fordi vi ønsker en anden vej ud af den her krise end den, som de borgerlige slår ind på. Vi ønsker ikke dagpengene forringet. Vi ønsker ikke efterlønnen afskaffet. Vi ønsker ikke fyringer i kommunerne, men tværtimod at man forbedrer velfærden i kommunerne, sådan som S-SF-planen også vil resultere i. Så derfor er det klart, at på den måde står vi vagt om velfærden, og vi løser de økonomiske vanskeligheder på en anden måde.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Erling Bonnesen (V):

Den røde plan smuldrer, der er huller i den – det fremgår klart af pressen i dag, og det indrømmer Socialdemokraterne selv. Så mangler vi bare, at også SF erkender, at man står over for at skal have fundet nogle svar på, hvad man skal gøre ved nogle af de huller, der dukker op.

Det, vi har set i de sidste dage, har været, at hver gang der er blevet sat fokus på et område, har man sagt, at det ikke var lige der, og så har man gjort noget andet. Det er nu blevet sådan, at man springer lidt fra isflage til isflage og bringer andre ting i spil. Hvad er det så, man vil til sidst? Så siger man, at der ikke skal foretages fyringer i den offentlige sektor, at der skal foretages øgede investeringer.

Det vil sige, at man vil løse et økonomisk problem og et holdbarhedsproblem, en manglende sammenhæng, ved at bruge endnu flere penge. Hvad vil det så resultere i? Jamen det er jo den stik modsatte vej at gå, i forhold til hvad der er brug for lige nu. Der arbejdes på at skabe sammenhæng i det. Nu smider man det sådan set bare over bord, og så vil det jo selvfølgelig havne i en gigantisk skatteregning til danskerne. Det er det, der er på vej.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:09

Eigil Andersen (SF):

Jeg bliver nødt til at sige det samme til hr. Erling Bonnesen, som jeg sagde under førstebehandlingen af det her forslag, nemlig at Socialdemokratiet og SF's plan opfylder EU's konvergenskrav på den måde, at det offentlige underskud i 2012 vil være på 3 pct., og at det i 2013 vil være på ca. 2 pct. Derfor er der en økonomisk holdbarhed i planen, og der er ikke noget med, at den smuldrer, eller at vi hopper fra isflage til isflage. Det har simpelt hen ikke noget på sig.

Som vi nævnte tidligere, er vi meget optaget af også at få afskaffet det enorme bureaukrati, som den her regering har skabt både over for de arbejdsløse og over for en masse andre, bl.a. de offentligt ansatte, som man har dyb mistillid til. Deres tid kan bruges bedre, så de kan tage sig af de borgere, som de egentlig er sat til at betjene; den skal ikke bruges på at udfylde skemaer. Det bliver en langt mere effektiv offentlig sektor.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:10

Erling Bonnesen (V):

Et godt, gammelt kneb i debatten er, at hvis man ikke kan svare på et spørgsmål, går man enten til modangreb eller taler om noget andet. Det er det, vi er vidne til gang på gang. Man har jo simpelt hen ikke kunnet undgå, nu hvor det hele efterhånden er klædt fuldstændig af, næsten at høre braget, fra da planen faldt på gulvet og gik itu. Der er jo ikke noget i den – man kommer til at tænke på kejserens nye klæder. Det skal jo hænge sammen, vil jeg sige til den kære SF-ordfører.

Man går den stik modsatte vej af, hvad der arbejdes på nu, og også hvad man gør i alle andre lande omkring os. Kig på Tyskland og alle de andre europæiske lande, de skal jo også til at skabe sammenhæng. Hvad er det så, vi nu hører fra SF? Det er bare at lade stå til og skabe udvidelse. Det skaber da ikke sammenhæng i konvergensprogrammerne og da slet ikke i den danske økonomi.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Eigil Andersen (SF):

Altså, hvis man her skal tale om debatkneb, så vil jeg sige, at vi behandler et lovforslag fra regeringen om at forkorte arbejdsløses dagpengeperiode fra 4 til 2 år – et dybt asocialt forslag, som vil ramme tusinder af mennesker – og det, man så her fra borgerlig side ønsker at gøre, er, at føre en temadebat om Socialdemokratiet og SF's plan. Det er da også fint, for så får vi mulighed for at forklare mere detaljeret, hvad det hele går ud på.

Men den grundlæggende påstand, som hr. Erling Bonnesen kommer med, nemlig at det ikke hænger sammen, bliver ikke mere rigtig af at blive gentaget. Den er stadig væk lige forkert.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Til det sidste må jeg jo bare sige, at det kunne være, at SF's ordfører skulle tage en snak med den socialdemokratiske næstformand. For i dagens udgave af dagbladet Børsen indrømmer hr. Nick Hækkerup fra Socialdemokratiet, at effekterne af trepartsforhandlingerne nok først vil være fra 2014 og frem, altså først fra 2014 og frem.

Udfordringen, vi står over for, er at få rettet op på de offentlige finanser i 2011, 2012 og 2013, men det forholder SF sig overhovedet ikke til. Det er da imponerende, hvis vi i Danmark skulle kunne gøre det fuldstændig modsatte af alle andre lande i EU. Der er jo ingen andre lande, der siger: Vi behøver ikke at holde igen med udgifterne, vi behøver ikke at foretage os noget.

Alle andre lande i EU er igennem en hård kamp for at få budgetterne til at hænge sammen. Der er offentligt ansatte, der går massivt ned i løn. Skatterne bliver øget. Der sker voldsomme besparelser

rundtomkring. Det er imponerende, at SF's økonomiske teori siger, at det skal vi så ikke gøre i Danmark.

Men vil SF's ordfører ikke indrømme, at udfordringen i 2011, 2012 og 2013 ikke bliver løst med S og SF's udspil?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Eigil Andersen (SF):

Her kunne man jo være fristet til at svare med et enkelt ord, nemlig nej, det vil SF's ordfører ikke indrømme. Jeg har ikke set de udtalelser i dagbladet Børsen, som hr. Nick Hækkerup er kommet med, men jeg vil sige, at de skatteændringer, som S-SF-planen også indeholder, træder i kraft længe før 2014.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved godt, at S og SF opererer med at øge skatterne markant, men hvis S og SF nu skal stå ved, hvad man siger nede i Folketingssalen, har man bl.a. udskudt ting, så danske bilister skal dobbeltbeskattes. Derfor foreslår man følgende: Først halverer man registreringsafgiften, og først 5 år efter indfører man roadpricing. Det kan være, at det så åbenbart ikke gælder længere. Så er der en ekstraregning til danske bilister på 20 mia. kr., fordi de bliver dobbeltbeskattet.

Tingene hænger jo ikke sammen. Sådan er det hver gang, vi spørger ind til tingene. Så bortforklarer man, og man ændrer på budskaber. Det helt centrale er, at man ikke løser udfordringen, som dansk økonomi står over for nu. Og når vi prøver at være konkrete i forhold til de 15 mia. kr., ramler det jo også for SF. Det er et faktum. Måske så hr. Eigil Andersen Deadline forleden. Her gjorde en af de økonomiske vismænd opmærksom på, at hvis man øger arbejdstiden, giver det ikke de 15 mia. kr., som SF rejser rundt og fortæller om, men så koster det faktisk en øget satsreguleringen på 6 mia. kr., fordi overførselsindkomsterne justeres, når lønningerne stiger. Så taler vi ikke længere om 15 mia. kr., men kun om 9 mia. kr.

Hver eneste gang, vi spørger ind til det her, ramler det.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til satsreguleringen vil det jo være sådan, at arbejdstiden, som det tidligere er nævnt, kan sættes op på forskellige måder, og hvis en, der arbejder 15 timer om ugen, går op til 37 timer, er der altså vundet en masse arbejdstimer, som ikke udløser noget inden for satsreguleringsystemet.

Derudover vil jeg også sige, at det må man så se på til den tid. Men når vi har tanken om, at man kunne arbejde 1 time ekstra i gennemsnit om ugen, er det jo lige præcis for at værne imod sociale nedskæringer som den her over for arbejdsløse og andre på overførselsindkomst. Derfor er det jo nok ikke en given ting, at det værn imod sociale nedskæringer skal føre til, at man skal sætte satserne op på overførselsindkomsterne. Men det må man se på til den tid.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Sophie Løhde (V):

Det må vi så se på til den tid, siges det. Det er jo en interessant form for såkaldt økonomisk ansvarlighed, som Socialistisk Folkeparti lægger for dagen. Men den ligger jo i fin forlængelse af den her nye form for økonomisk teori, man forsøger at indføre i det danske samfund, nemlig at man skulle kunne betale sin gæld af ved at forbruge flere penge og få flere regninger og stifte gæld ud i fremtiden.

Hvis hr. Eigil Andersen kunne nævne mig et eksempel på bare én dansk familie, hvor den logik fungerer sådan derhjemme, kunne det jo være interessant at inddrage resten af Folketinget i den form for økonomisk teori. For mig bekendt har jeg ikke endnu oplevet nogen steder, hvor det virker sådan, og jeg har heller ikke oplevet, at der er nogen, der kan nikke anerkendende til, at det fungerer sådan i den virkelige verden.

Jeg vil gerne lige spole lidt tilbage til det her spørgsmål om, hvordan man vil finde de penge i den her såkaldte plan. For nu er vi tidligere blevet præsenteret for, at det jo bygger på en forudsætning om, at alle skal arbejde 1 uge mere, men under forudsætning af, at de offentlige udgifter skal holdes uændret. Det vil jo så enten betyde, at de offentligt ansatte skal arbejde 1 uge ekstra uden løn, eller at de skal have en fyreseddel. Hvilket valg træffer Socialistisk Folkeparti i den sammenhæng?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Eigil Andersen (SF):

Det er så et af de spørgsmål, jeg har svaret på tidligere i den her debat, men jeg gør det selvfølgelig gerne igen. Den ekstra arbejdstid vil udløse ekstra skattebetalinger til det offentlige, og den plan, som Socialdemokratiet og SF har fremlagt, indeholder derfor også finansiering af de offentligt ansattes eventuelle forøgede arbejdstid. Så der er overhovedet ikke det problem, som fru Sophie Løhde her påstår.

I øvrigt vil jeg da gerne sige helt generelt, at man jo åbenbart fra den borgerlige side må føle, at man har en ufattelig dårlig sag, hvad man også har, med hensyn til at skære dagpengeperioden ned fra 4 til 2 år, når man nu vender det over i retning af oppositionens forslag. Måske skulle vi lave en ændring af Folketingets forretningsorden, sådan at der også kunne rejses forespørgselsdebatter til oppositionen. Det tror jeg vil være en rigtig god idé, for så kunne det jo foregå med lidt længere taletid end det, der er muligt her.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige sige, at der er vide rammer for debatten her i Folketingssalen. Det er klart, at debatten handler om den her anden behandling af et konkret lovforslag. Men vi er i Præsidiets enige om, at der skal være vide rammer for debat, som har med sagen at gøre.

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:18

Sophie Løhde (V):

Det omhandler nemlig lige præcis et konkret lovforslag, som Socialistisk Folkeparti vil rulle tilbage. Det bliver så spændende at se, hvordan det stemmer overens med de meldinger, vi ellers har fået fra nogle af de andre partier her i Folketingssalen.

Men når vi er nødt til at spørge ind til de her forskellige forhold, er det jo som punkt 1, fordi vi ikke har fået svar på de spørgsmål, der er stillet, og som punkt 2, fordi den alternative plan, man har lagt frem, ikke hænger sammen.

Derfor er jeg jo nødt til igen at understrege over for hr. Eigil Andersen, at det regneeksempel, som man tager udgangspunkt i i Socialistisk Folkeparti, bygger på Arbejdsmarkedskommissionen, der siger, at man kan skaffe 14 mia. kr., hvis de offentlige udgifter holdes uændret – altså hvis de offentlige udgifter holdes uændret. Det er jo ikke det, som hr. Eigil Andersen står og lægger frem her fra talerstolen i dag. Derfor mangler vi fortsat at få et svar på, om de offentligt ansatte ikke skal have løn for den uges ekstra arbejde, de skal levere, eller om de skal have en fyreseddel.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, det er en glimrende debat. Jeg tænkte bare, at hvis man stillede forespørgselsdebatter til oppositionen, ville der være mulighed for, at vi kunne præsentere tingene i en helhed i stedet for de her svar på 1 minut. For det sætter trods alt visse begrænsninger. Men nuvel.

Jeg bliver nødt til igen at sige, at der ikke er tale om, at nogen offentligt ansatte skal have nogen form for fyreseddel overhovedet. Dels skal det her gennemføres på et tidspunkt, hvor der er fuld beskæftigelse, dels vil der altså gennem den plan, som vi har lavet, være fuld finansiering også af de offentlige medarbejderes løn. Jeg har som eksempel nævnt, at det bl.a. ligger i den skatteindbetaling, der sker ud fra den forøgede arbejdstid. Men det ligger også i andre ting i den skatteplan, som vi har fremlagt. Så det, der her bliver påstået fra Venstre side, er simpelt hen forkert. Det vil det også være, hvis der er kommende spillere, der kommer ind på det samme.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan så inderligt godt forstå, at hr. Eigil Andersen ikke ønsker og ikke vil have, at vi kommer ind på SF-planen. For vi har jo netop i formiddags konstateret, at den er fuldstændig gennemhullet som en si. Vandet fosser ud af den. S-SF-planen hænger slet ikke sammen. Der er et kæmpe, kæmpe stort hul i den, og derfor er det jo helt naturligt, at vi så spørger ind til, hvad det så betyder.

Betyder det, at der er nogle i den offentlige sektor, der skal fyres? Eller betyder det, at der skal ske kraftige skatteforhøjelser for den danske befolkning? Hvis det første sker, altså at der skal foregå fyringer i den offentlige sektor, er det så sygeplejersker, der skal fyres, er det politibetjente, der skal fyres, er det lærere, der skal fyres, eller hvem er det? Vi bliver nødt til at have et klart svar på det.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Eigil Andersen (SF):

Foreløbig er der blevet fyret temmelig mange sygeplejersker og temmelig mange folkeskolelærere under den her regering. Det er jo, fordi staten holder kommunerne i et halsgreb økonomisk set.

Den her plan indeholder bl.a. det, at usunde fødevarer vil blive belagt med nogle afgifter, sådan at vi kan få nogle penge i kassen, der også kan bruges til et bedre sundhedsvæsen. Så der er ikke nogen fare for nogen sygeplejersker overhovedet, kan jeg fortælle hr. Flemming Damgaard Larsen. I det hele taget er planen som sagt fi-

nansieret, og det ender ikke med nogen form for fyringer inden for det offentlige.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil altså sige, at det kæmpe store hul på 15 mia. kr., vi nu har konstateret der er i planen, skal finansieres ved at lægge nogle afgifter på nogle usunde fødevarer. Det holder jo ingen steder, det er helt til grin. Derfor bliver hr. Eigil Andersen nødt til at svare helt konkret på det.

Hvordan skal den der ekstra uge, som alle i fremtiden skal arbejde mere hvert år – f.eks. i form af en uges mindre ferie – ifølge Socialdemokratiet og SF's forslag, finansieres? Vi bliver nødt til at have et helt konkret svar på det. Man kan ikke bare komme og sige, at man vil lægge nogle ekstra afgifter på nogle usunde fødevarer, for det holder jo slet ikke.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil knytte en bemærkning an til spørgsmålet om, om sygeplejersker skulle fyres. Nej, der skal tværtimod være plads til, at der kan ansættes nogle flere efter S og SF's plan.

Der er ikke nogen kæmpestore huller i vores plan overhovedet, det er en påstand, som man fører frem, men om så alle borgerlige folketingsmedlemmer råber den i kor på én gang, bliver den ikke mere rigtig af det. Det forslag, der handler om, at man kan forøge arbejdstiden, vil blive forhandlet ved sædvanlige overenskomstforhandlinger, og det vil blive sendt ud til en sædvanlig urafstemning, og der vil blive stemt om det på ganske almindelig vis. Så der er ikke noget diktat herfra om det, men jeg er overbevist om, at det vil ende på den måde. Det kan så godt være, at løsningerne bliver forskellige inden for de forskellige arbejdsområder, afhængig af hvad man mener passer bedst inden for brancherne.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Den debat, vi har i dag, er sådan set en forlængelse af den, vi havde for en uges tid siden, men frygten bliver jo ikke mindre, når man kigger på den måde, som bl.a. Socialistisk Folkeparti siger det her skal finansieres på. Det, som jeg hørte i ordførerens startbemærkning, er jo, at man vil tilbagerulle, og man vil slet ikke afvise, at vi kan komme op på at få en dagpengeperiode på op til 5 år. Det var det, ordføreren var inde på. Det er jo sådan, at vi kan se, at man bl.a. i den her »En Fair Løsning« beregner sig frem til, at man i de her forhandlinger, der skal være med arbejdsmarkedets parter, forventer et nettoprovenu på 22 mia. kr., som så skal finansiere de her mange, mange SF-initiativer og socialdemokratiske initiativer, som er kommet i en strid strøm igennem flere måneder nu.

Jeg vil gerne stille ordføreren et spørgsmål i forbindelse med den her tilbagerulning: Hvor skal pengene komme fra, hvis ikke man kan finde frem til en aftale med arbejdsmarkedets parter?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:25

vil gøre i stedet for at skabe balance i dansk økonomi, er svaret, at man vil øge de offentlige udgifter til investeringer, der skal bruges milliarder på flere investeringer, og at man vil øge arbejdstiden, men at det ikke skal ske ved, at man så får frigjort noget arbejdskraft, som skal ansættes andre steder. Man vil tværtimod undlade at fyre offentligt ansatte, og man vil give dem mere i løn for mere arbejdstid. Så spørger man fra Venstres side, hvordan det så skal finansieres, og svaret er: Via den ekstra skat, som den forøgede beskæftigelse i den offentlige sektor vil give. Og så er mit spørgsmål: Hvor meget skal skatten stige for at finansiere de øgede udgifter i den offentlige sektor? For hvis man ansætter flere offentlige medarbejdere og man finansierer det ved, at de betaler mere i skat, skal skatten så ikke op på 100 pct., før det løber rundt, eller hvem er det, der ellers skal betale mere i skat?

Kl. 13:25

Kl. 13:28

Eigil Andersen (SF):

Man bruger udtrykket, at jeg har sagt, at vi vil tilbagerulle forringelsen af dagpengeperioden. Det må man fortolke, som man vil. Vi vil annullere besparelsen, vi vil føre pengene tilbage, og jeg har nævnt eksempler på, hvad der kan komme ud af trepartsforhandlingerne. Det kunne f.eks. være 3 år eller 4 år eller 5 år. Men jeg er ikke i stand til at sige, hvad det ender med, det vil også være uhøfligt over for de forhandlere, der i givet fald skulle forhandle det på plads.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg må indrømme, at jeg ikke forstår det svar, jeg får fra Socialistisk Folkepartis ordfører, for man må da skulle finansiere de her ting. Det her er bare ét eksempel ud af rigtig mange, der er kommet fra Socialistisk Folkeparti igennem flere måneder nu; man vil tilbagerulle, og man vil finde flere penge osv. Det seneste, vi har set, er, at man turnerer rundt i hele Danmark og fortæller, hvor mange millioner kroner kommunerne kan se frem til, hvis S og SF's plan bliver til virkelighed.

Fakta er jo, at man har indført juleaften hele året rundt, det er jo det, vi kan se med det her forslag. Hver gang man kan finde et sted, hvor man ikke har fundet en finansiering, siger man bare: Jamen dem skal vi så lave en aftale med arbejdsmarkedets parter om.

Det er jo dybt useriøst at diskutere økonomien på den måde, som det gøres her, ved at lægge det over til trepartsdrøftelserne, når vi står med en akut mangel på statsfinanserne. Det er bluff fra ende til anden.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Eigil Andersen (SF):

Altså, for befolkningen tror jeg valget er meget klart. Det handler om, hvorvidt man skal vælge en asocial linje, som skærer ned på børnechecken til familierne; som rammer tusinder af arbejdsløse ved at kaste dem ud af arbejdsløshedssystemet; som indebærer 8.000 fyringer og da formentlig flere i kommunerne osv. osv. Det er den ene linje. Den anden linje er, at der skal ske visse ændringer i skattesystemet, som vil indbringe en del penge, og så er der muligheden for, at man kan forøge arbejdstiden en lille smule, og med de ting tilsammen kan det undgås, at der skal skæres i dagpengene, undgås, at der skal skæres i efterlønnen, og vi kan få en bedre offentlig service og hjælp til de ældre og til børn i folkeskolen – bedre end det, som regeringen står for. Jeg tror godt, at den danske befolkning er i stand til at vælge imellem de to muligheder.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kasper Krüger.

Kl. 13:27

Kasper Krüger (V):

SF har da i hvert fald været klar i mælet, når det handler om at rulle dagpengebesparelserne tilbage, og når man så svarer på, hvad man

Eigil Andersen (SF):

Jamen det kan der jo svares klart på, for hr. Krüger gør jo den fejl, at han glemmer, at vi også har en privat sektor – altså de, der er privat-ansat og arbejder ekstra, betaler også skat.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kasper Krüger.

Kl. 13:29

Kasper Krüger (V):

Men så forstår jeg ikke, hvordan det samlede regnestykke hænger sammen. Hvis alle skal arbejde, hvad der svarer til 1 uge mere om året, og de offentligt ansatte skal være lige så mange, men arbejde mere, så lønningerne dermed stiger, og hvis det hele så skal finansieres med flere skatteindtægter fra den private sektor, jamen hvor skal de ekstra arbejdspladser ifølge SF's plan så komme fra? Man har jo tidligere afvist, at det skulle ske ved at øge den private beskæftigelse, for hvis Novo fyrede et antal medarbejdere, der kommer i overskud, som følge af at Novos ansatte skal arbejde 1 uge mere, så skal de fyrede Novoansatte samles op af alle de offentlige investeringer, som SF vil sætte i verden for nye lånte milliarder. Det svarer til, at man vil løse de økonomiske problemer, vi har, ved at øge de offentlige udgifter endnu mere frem for at nedbringe dem på et niveau, der kan skabe balance, og ekstraregningen vil man hente ved at sætte skatterne op for alle. Så hvor meget skal skatten op?

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Eigil Andersen (SF):

Altså, både offentligt ansatte og privatansatte betaler skat, også af den ekstra arbejdstid. Skatten skal ikke sættes op som følge af det her, men der er i S og SF's skatteplan en række forskellige skatteændringer, som jeg går ud fra hr. Kasper Krüger også kender til, og som jeg ikke skal gennemgå her. Men det, som er meget vigtigt at sige, er, at man nu i mange år har talt om, at vi står over for et stort problem i det danske samfund med mange ældre, som ikke længere er på arbejdsmarkedet, og forholdsvis få unge, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Man har talt om et fremtidigt behov for arbejdskraft. Når det opstår om nogle år, er det vores mening, at vi så skal forsøge at modvirke det bl.a. gennem det, som vi har foreslået om 12 minutters ekstra arbejde i gennemsnit, og det jo da et meget, meget

ansvarligt forslag at komme med i en situation, hvor man f.eks. har talt om at afskaffe efterlønnen i stedet for, fordi man ønsker at hive folk ud på arbejdsmarkedet. Det går bare ikke af hensyn til de nedslidte.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Valget er meget klart, sagde ordføreren før. Det hænger ikke rigtig sammen med, at de svar, som vi har fået indtil nu, bliver indledt med: Det kunne jo være, det må vi se på og i den stil. Altså, vi får ikke noget klart svar på, hvordan de her ting hænger sammen. Vi ved ikke, hvad der skal være i stedet for dagpengeperiodens nedsættelse. Hvordan vil man rulle det tilbage, som man ville i starten af diskussionen? Eller vil man hellere snakke med fagbevægelsen om det? Hvor skal de 15 mia. kr., der mangler i S-SF-planen, komme fra? Og hvad skal der ske i forhold til satsreguleringen? Det må vi jo snakke om, blev der sagt. Det sejler fuldstændigt, i forhold til hvordan det her skal hænge sammen.

Ordføreren sagde selv, at det er dejligt med den her debat, for så får man mulighed for at forklare sin politik. Jamen så kom dog i gang! Så forklar dog, hvordan det hænger sammen, for det har man endnu ikke fået svar på efter de første 14 spørgere. Så kom nu med svaret!

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Eigil Andersen (SF):

Her har vi så repræsentanten for løntrykkerparti nummer et i Folketinget, nemlig Liberal Alliance, som jo satser på, at den her dagpengeperiode skal forkortes, med henblik på at folk skal tage underbetalt arbejde. Og det er jo i øvrigt en meget erhvervsuvenlig politik, som Liberal Alliance her står for, for, som jeg nævnte i min ordførtale, vil der ske det, at fagbevægelsen naturligvis vil kræve længere opsigelsesvarsler som svar på det her, og det bliver en belastning for erhvervslivet.

Der mangler *ikke* 15 mia. kr. i SF's plan, det bliver jeg nødt til at sige. Og med hensyn til satsreguleringen har jeg nævnt, at afhængig af hvordan arbejdstiden bliver fordelt, er det ikke sikkert, at der bliver noget at tage stilling til, og at hvis der er noget at tage stilling til, fordi arbejdstiden generelt bliver sat op med en time, så er det jo ikke sikkert, at det skal føre til en forøgelse af satsreguleringen, eftersom hele projektet med øget arbejdstid handler om at forsøge at skabe et værn imod sociale besparelser.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår slet ikke ordførerens modstand imod at forkorte dagpengeperioden. Vi vil stadig have en af de længste dagpengeperioder i den rige verden – det er da noget at glæde sig over. Så vil jeg bare sige, at jeg tror, at der er den forskel, at Liberal Alliance er et arbejderparti, i den forstand at vi prøver at skaffe arbejde til folk, mens SF er mest optaget af, hvordan man kan skabe passiv forsørgelse til folk.

Vi får altså ikke nogen vækst, vi får ikke råd til gode skoler, vi får ikke råd til gode sygehuse, hvis man fører den politik, som ordføreren taler om her. For det eneste, man koncentrerer sig om, er, hvordan vi skal sørge for, at folk *ikke* passer et arbejde i stedet for at skabe arbejdspladser til dem.

Men igen tre konkrete spørgsmål: Hvor skal de 15 mia. kr. komme fra, hvad vil man gøre med dagpengesystemet, og hvordan hænger det sammen i forhold til satsreguleringen? Tre spørgsmål, som der ikke er givet et eneste konkret svar på – hverken fra SF's ordfører eller fra den socialdemokratiske bonkammerats side, der var oppe som ordfører tidligere. Det er pinligt, og det er snyd i forhold til vælgerne.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:34

Eigil Andersen (SF):

Altså, enten er der noget galt med evnerne, eller også er der noget galt med viljen. Jeg tror egentlig, det er det sidste, for jeg har svaret på det her i adskillige omgange.

Jeg vil gerne sige til Liberal Alliance, at man i Liberal Alliance tror, at hvis man giver rige og højtlojnnede kolossale skattelettelser, bliver arbejdsmængden i Danmark stærkt forøget, vi får en kolossal vækst. Så vil jeg sige, at de vælgere, som er så naive, at de tror, at hvis man giver rige mennesker endnu flere penge, bliver der masser af job til alle, må da så stemme på Liberal Alliance.

Finansministeriet – og det er altså finansministeren og forgængere – har jo tidligere påvist i tal, at hvis man investerer et givet beløb i den offentlige sektor, giver det 3-4 gange så mange job, som hvis man giver pengene til privat forbrug. Og dermed skulle det vist egentlig være belyst.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:35

Mads Rørvig (V):

Hr. Eigil Andersen har tidligere i debatten givet udtryk for, og jeg citerer, at det kan man tolke, som man vil; det må man se på til den tid; og det skal indføres på et tidspunkt, hvor der er fuld beskæftigelse. Samtidig står der i planen »En Fair Løsning«, at planen ikke går i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt, og i dag kan man i Børsen læse, at S indrømmer huller i rød plan, og at hr. Nick Hækkerup giver udtryk for, at der ikke er finansiering for de 24 mia. kr. i løbet af de næste 3 år.

Jeg vil spørge hr. Eigil Andersen, om han deler synspunktet med skatteordføreren fra Socialdemokratiet om, at der ikke er finansiering for de 24 mia. kr. de første 3 år.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Eigil Andersen (SF):

Det er jeg da også allerede blevet spurgt om en gang, og jeg kan også gerne gentage svaret. Det er, at jeg ikke har læst de pågældende udtalelser i Børsen. Jeg er ikke enig i, at der er det finansieringsbehov, som her bliver beskrevet. Jeg mener, at planen er fuldt finansieret, og det vil man også kunne få forskellige ekspertudsagn om fra forskellige økonomer.

Men det er klart, at man fra borgerlig side har en kæmpe interesse i at fremstille det, som om den ikke er finansieret. Det er jo egentlig det, det går ud på, nemlig at man vil skade Socialdemokratiet og SF's troværdighed; men det er altså ikke sådan, som det var i Sovjetunionen, hvor en løgn pludselig blev til en sandhed, fordi man gentog den adskillige gange.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:37

Mads Rørvig (V):

Mig bekendt er de eneste økonomer, der holder fast i, at den er fuldt finansieret, vist dem i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Alle andre er stort set enige om, at planen ikke er finansieret overhovedet, og vi har heller ikke fået noget svar fra hr. Eigil Andersen på, hvorfor den er finansieret. Planen bygger meget på, at man skal arbejde 1 uge mere om året.

i Region Midtjylland, hvor jeg er valgt, er der 800 deltidsansatte i sundhedssektoren, der er blevet spurgt, om de kunne tænke sig at arbejde på fuld tid, og der er 5, der har givet positiv tilbagemelding på det. Gør det ikke indtryk på hr. Eigil Andersen, når man ifølge S og SF baserer hele Danmarks fremtid på en økonomisk plan, der ikke hænger sammen og ikke hænger sammen med virkeligheden overhovedet?

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Eigil Andersen (SF):

Jeg må sige, at hvis der er nogle, der følger det her, som oplever, at der er tale om visse genudsendelser undervejs, så må jeg give dem fuldstændig ret. Det citat, som nu lige er blevet læst op, blev også læst op for omkring tre kvarter siden, og jeg har også svaret på det. Det er så ét eksempel på, hvordan det kan være inden for et arbejdsområde i Region Midtjylland, som jo især er sygehuse.

Jeg svarede, da spørgsmålet blev stillet første gang, hvad jeg også vil svare nu, nemlig at der er forskel på de forskellige områder. Jeg kan fortælle, at vi f.eks. i Arbejdsmarkedsudvalget her i Folketinget havde besøg af pædagogmedhjælpere, som fortalte, at der inden for deres område er mange, der meget gerne vil gå fra deltid til fuldtid. På den måde er der forskel inden for de forskellige sektorer.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Bent Bøgsted (DF):

Det svar, hr. Eigil Andersen giver, vedrørende det her med at arbejde mere, undrer mig, for hvis jeg forstår det svar rigtigt, som hr. Eigil Andersen gav vedrørende det her med at arbejde 12 minutter længere om dagen, er det kun inden for de områder, hvor man er interesseret i at arbejde længere, man skal gøre det. Hvis der er områder, f.eks. som hr. Eigil Andersen selv nævnte – det kan også være inden for SOSU-området – hvor man ikke er interesseret eller ikke kan, så skal man ikke, og så er det andre, der skal løfte opgaven at arbejde noget længere.

Er det sådan, det skal forstås? Eller går det her ikke ud på, at alle, der er på arbejdsmarkedet, efter S og SF's plan skal arbejde 12 minutter længere? Det er, som om hr. Eigil Andersen sår tvivl om det. Jeg ønsker bare en forklaring på, om jeg har forstået det rigtigt.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Eigil Andersen (SF):

Nu diskuterer vi jo her nogle eksempler, som er affødt af den aktuelle situation. Som det er fremgået af det, jeg har sagt, vil det være sådan, at det her med at arbejde ekstra skal bruges i en situation, hvor vi har fuld beskæftigelse, og på grund af det lille antal unge, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Jeg har da en tanke om, at når den situation opstår, kan jeg meget vel forestille mig, at der vil være mennesker inden for forskellige sektorer, som også vil have et nyt syn på at skulle arbejde en smule ekstra. Det kan jo nok også gælde i Region Midtjylland.

I øvrigt vil jeg da også nævne, at en overenskomstforhandling består af mange ting, herunder også af, at man taler om, under hvilke betingelser de pågældende eventuelt skulle arbejde mere. Derfor kan der ifølge sagens natur ikke svares detaljeret på ethvert spørgsmål om det her.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:41

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen, at det egentlig skaber mere forvirring, hver gang hr. Eigil Andersen går på talerstolen for at forklare det her.

En fjerdedel af landets arbejdere er ikke med i en LO-overenskomst, og derfor kan LO ikke pålægge dem noget. Så kommer hr. Eigil Andersen og siger, at inden for nogle områder skal man måske ikke arbejde. Det kan være, at det ikke er nu. Det kan måske være senere. Lad os så sige, at det kun er en fjerdedel, der vil arbejde ekstra. Vil det så sige, at den ene fjerdedel skal arbejde ikke 12 minutter mere om dagen for at leve op til det, S og SF siger, men de skal arbejde 48 minutter, fordi de så skal dække alle områder? Det må det jo være, fordi planen går ud på, at alle arbejder 12 minutter mere om dagen. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Eigil Andersen (SF):

Det vil selvfølgelig være sådan, at de fleste så vil skulle arbejde noget ekstra for, at det her mål kan blive opnået, og det vil simpelt hen ikke kunne fungere som det eksempel, der bliver stillet op her.

Jeg vil gerne sige en gang mere, at når folk vil blive stillet over for valget mellem at arbejde sig ud af det, forøge velfærden, hjælpe vores ældre bedre, få en bedre folkeskole, sørge for, at arbejdsløse ikke skal ryge ud af dagpengesystemet efter 2 år, sørge for bedre efteruddannelsesmuligheder og uddannelsesmuligheder, skabe mere vækst i samfundet i form af flere arbejdspladser, også her på det allerkorteste sigt, og så regeringens nedskæringslinje, er jeg ikke i tvivl om, hvad man vil vælge, og det gælder også, når vi kommer til arbejdstiden.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vidt jeg kan se. Så er det den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I dag er så dagen, hvor vi andenbehandler lovforslaget, der lægger op til at forkorte dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Det er jo et forslag, der mildt sagt har været omdiskuteret, siden beskæftigelsesministeren fremsatte det for et par uger siden. Mange har ønsket at give deres besyv med, og det synes jeg da er positivt. Der har været fremført argumenter både for og imod at forkorte perioden, men jeg må også bare sige, at jeg ikke har hørt nogen rigtig gode argumenter imod en forkortelse af dagpengeperioden. Venstrefløjen har som sædvanlig systematisk undgået at forholde sig til en række af de centrale argumenter i debatten, og derfor vil jeg benytte lejligheden i dag til at fremhæve tre af de væsentlige argumenter for en dagpengereform.

Det første gode argument er, at Arbejdsmarkedskommissionen, Det Økonomiske Råd og OECD alle har anbefalet lige akkurat den halvering af dagpengeperioden, som nu er ved at blive gennemført. Hvorfor har de så det? kunne man selvfølgelig spørge. Er det, fordi de er onde og asociale? Nej, selvfølgelig er det ikke det. Ekspertene har anbefalet en halvering af perioden, fordi det er en reform af arbejdsmarkedet, som vil betyde, at flere danskere kommer i arbejde. Hvis venstrefløjen stadig væk ikke vil anerkende, at eksperterne har ret, og at en halvering af perioden får flere i arbejde, så vil jeg henvise til Nyrups dagpengereformer i 1990'erne. Dengang var der langt flere arbejdsløse, end tilfældet er i dag. Alligevel havde Socialdemokratiet modet til at gennemføre de nødvendige reformer af både dagpenge og efterløn. Det var vel at mærke reformer, som fik flere i arbejde. Men i dag har Socialdemokratiet allieret sig med Socialistisk Folkeparti, og alle virksomme reformer er afblæst. De er pist væk.

Ud over at eksperterne anbefaler en halvering af dagpengeperioden, er det også almindelig sund fornuft, at en kortere dagpengeperiode får den enkelte ledige til hurtigt at se sig om efter et nyt job. Jeg ved godt, at venstrefløjen ikke giver meget for almindelig sund fornuft, men det får nu ikke os Konservative til at opgive den. Sandheden er, at det bliver umuligt at opretholde velfærden i fremtiden, hvis vi ikke gennemfører reformer, der får flere i arbejde. Det skyldes, at de store efterkrigsår i disse år er på vej på efterløn og pension, og at de unge årgange er langt, langt mindre.

Reformer bliver med andre ord uomgængelige i fremtiden. Dagpengereformen er kun begyndelsen. Det kan siges meget enkelt: Valget står mellem reformer og velfærdsforringelser. Derfor er Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis plan slet ingen plan. Der er tale om tom tale og snakkende symbolpolitik. De to partier ønsker ikke at udtale sig om, hvordan de kan få flere danskere til at arbejde en hel uge mere hvert eneste år. Det kan jeg godt forstå at man ikke vil sige noget om, for det ved man ikke. Og fagbevægelsen, som S og SF har deponeret deres beslutningskompetence og handlefrihed hos, er totalt splittet i spørgsmålet. Det ser med andre ord sort ud for de to nyforlovede partiers plan, og forlovelsen holder vel ikke ret meget længere.

Sagen er, at det eneste sikre i S og SF's plan er massive stigninger i skatter og afgifter. Vi skal, hvis det står til S og SF, tilbage til fortiden, hvor hårdtarbejdende danskerne, der dag efter dag yder en indsats for at holde økonomien i gang og forsørge sig selv, bliver brandbeskattet. Det skulle så være en fair løsning. Jeg synes ikke, den løsning er særlig fair. Oven i købet vil de to partier ikke svare på, hvor lang de mener dagpengeperioden skal være. Jeg har forgæves forsøgt igen i dag. Også på det punkt henviser S og SF til fagbevægelsen, som de åbenbart har deponeret deres beslutningskompetence hos, men som heller ikke på det her punkt kan levere et svar. Det synes jeg er ærgerligt.

Det andet gode argument for en dagpengereform, som venstrefløjen systematisk har undgået at forholde sig til, er, at en halvering af perioden er socialt afbalanceret og ikke rammer de svageste. De sva-

geste danskere modtager efter vores opfattelse f.eks. førtidspension, og de går helt fri af besparelser. Når man har et arbejde og derved er selvforsørgende, risikerer man at miste sit job, men man bliver altså ikke svag, blot fordi man rent faktisk mister sit arbejde. Derfor er det også kun rimeligt at forvente, at folk finder et nyt arbejde inden for 2 år. Så kan det godt være, at det ikke lige er drømmejobbet, man får, men det er dog en måde at forsørge sig og sine på. Vi Konservative vil ikke lægge skjul på, at vi mener, at vejen til et godt liv går gennem selvforsørgelse, og derfor ønsker vi heller ikke, som f.eks. Socialdemokratiet gør, at opbygge et forsørgersamfund, hvor et hårdt arbejdende mindretal forsørger flertallet af befolkningen, der hele tiden kræver mere og mere velfærd.

Det tredje gode argument for en dagpengereform, som venstrefløjen har valgt ikke at forholde sig til, er, at Danmarks 4-årige dagpengeperiode set i international sammenligning er rekordlang. F.eks. har Sverige en kortere dagpengeperiode, end vi har, men der vil man måske også mene, at Sverige ikke er et land, hvor man tager hånd om de svageste. Det synes jeg nu nok det er.

Kl. 13:49

Til slut vil jeg endnu en gang understrege, at vi Konservative bakker fuldt og fast op om en dagpengereform. Fremover vil vi endda arbejde for flere arbejdsmarkedsreformer, der kan få flere danskere i arbejde til gavn for væksten, velstanden og dermed velfærden og også de svageste. Tak.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Line Barfod.

Kl. 13:49

Line Barfod (EL):

Det var da en voldsom anklage fra De Konservatives ordfører mod de arbejdsløse. Hvis det er den opfattelse, der er af de arbejdsløse, kan man måske lidt bedre forstå baggrunden for, at De Konservative støtter det her forslag. Hvis man virkelig mener, at de arbejdsløse bare går og hæver dagpenge og slet ikke søger arbejde, medmindre de får deres drømmejob, er det måske til at forstå, at man kommer med sådan et forslag her. Men det er altså ikke den virkelighed, der er.

Fru Helle Sjelle burde have lyttet til de mange deputationer, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget, som igen og igen har fortalt, hvordan de arbejdsløse søger og søger, men der er ikke nogen job. Virkeligheden bliver, at rigtig mange mennesker må gå fra hus og hjem. Først når de bliver arbejdsløse, får de halveret deres indkomst, og når de så nu med det her forslag efter 2 år ryger ud af dagpengesystemet, er der mange af dem, der vil få yderligere indkomstnedgang ved at komme på kontanthjælp eller ryger helt ud og slet ikke har nogen indkomst, fordi de er gift.

Mener fru Helle Sjelle virkelig, at det er rimeligt, eller mener fru Helle Sjelle faktisk, at folk bare vælger at gå på dagpenge frem for at søge job?

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Helle Sjelle (KF):

Det, jeg mener, er, at vi er nødt til at lave nogle reformer af vores velfærdssamfund, hvis vi også fremover skal have råd til at have den velfærd, som vi har i dag. Vi vil meget gerne – på trods af hvad jeg bliver beskyldt for – i Det Konservative Folkeparti tage hånd om de svageste. Det er netop også derfor, at vi fremover meget gerne vil

have, at der er råd til velfærd. Det er derfor, vi synes, at det er en god idé at halvere dagpengeperioden.

Vi betragter ikke mennesker, der er på dagpenge, som svage, vi betragter mennesker, der er på dagpenge, som mennesker, der for langt de flestes vedkommende godt ville være i stand til at få et arbejde.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:51

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at mennesker, der er på dagpenge, ikke er svage. Men jeg synes da, at det er en underlig fremgangsmåde, hvis man hos De Konservative har den holdning, at man gerne vil tage hånd om de svageste, og man ikke synes, at de, der er på dagpenge, er svage, så derfor tager man dagpengene fra dem, så de bliver svage. Så kan man tage hånd om dem. Det er da en underlig fremgangsmåde. Det ville da være bedre at sørge for, at der ikke var nogen, der blev svage, og lade være med at sende folk ud i en situation, hvor de kommer til at stå helt uden indkomst og må gå fra hus og hjem og risikerer at få voldsomme sociale problemer.

Men fru Helle Sjelle mangler at give et klart bud på, hvad det er for nogle job, de arbejdsløse skal søge. Hvad er det, man mener at de skal kunne lave fremover? Helt konkret, hvad er det for nogen job, De Konservative forventer pludselig vil dukke frem ud af intetheden, når man tager dagpengene fra folk? Når nu fru Helle Sjelle siger, at man er nødt til at lave reformer, hvorfor skal reformer så være lig med, at man skærer ned på dem, der har mindst, i stedet for at lave en reform, hvor man tager fra de rige, der har fået masser af skattelettelser og får lov til at beholde dem?

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:53

Helle Sjelle (KF):

Nu er vi jo ikke de første her i verdenshistorien, der laver reformer. Det gjorde man faktisk også under Nyropregeringen. Hvis man ser tilbage på, hvad der skete dengang, skete der faktisk det, at mennesker, når de nåede slutningen af deres dagpengeperiode, for langt de flestes vedkommende også var i stand til at finde et job. Så vi har altså både empirisk belæg, og vi har undersøgelser, der viser, at jo tættere man kommer på dagpengeperiodens slutning, desto mere incitament er der åbenbart for mennesker til at finde et job. Så jeg er også overbevist om, at det nok skal lykkes for langt størsteparten af de mennesker, som kommer i den situation, at de er lige ved at falde for 2-års-fristen til den tid.

Så forestiller vi os naturligvis, at det er en bred vifte af job, som de mennesker vil være i stand til at søge. Man skal også huske på, at vi altså er på vej tilbage. Vi ser så sent som i dag, at ledigheden endnu en gang er begyndt at falde, og det synes jeg kun er positivt.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hørte fru Helle Sjelle sige, at eksperterne har ret. Jeg kan ikke lade være med at spørge mig selv, hvem de her eksperter er. Er det alle de her talmænd, alle de her vismænd, som regeringen jo gerne vil lytte til, medmindre de selvfølgelig er imod dem med nogle andre

ting, som vi også har hørt? De eksperter, som jeg mener er de rigtige eksperter, er jo dem, vi havde i deputationer; det er dem, der sidder ude i a-kasserne, der har de her folk til daglig, der lige nøjagtig ved, hvad det drejer sig om. Eksperterne er de folk, der virkelig bliver berørt, alle de arbejdsløse, og alle dem, der bliver arbejdsløse, som kom ind i deputation og fortalte os, hvad det her problem var. Dem ser jeg som eksperterne.

Hvorfor lytter man ikke til alle de folk, alle eksperterne? Hvorfor forsøger man ikke at gøre noget ved det? Hvad vil man egentlig sige til alle de folk, der virkelig har forsøgt at komme ind og fortælle en god historie? Så mener man ikke, at de ved nok om det.

Kl. 13:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes bestemt, at det er væsentligt at lytte til de mennesker, som vi havde i deputation, og som vi nu har lyttet til et par dage. Men jeg synes bestemt også, det er væsentligt at hæfte sig ved, at f.eks. dengang i Nyropregeringens tid, da man afkortede dagpengeperioden, viste det sig jo faktisk, at det var et fåtal, der kom i klemme i systemet. Det viser andre undersøgelser også, og jeg er overbevist om, at når vi når længere frem, vil det også være et fåtal, der i sidste ende kommer i klemme i systemet.

Når vi synes, det er væsentligt at lave en dagpengereform, er det jo, fordi vi også fremover meget gerne vil have råd til at hjælpe de svageste, og vi mener altså stadig væk ikke, at folk er svage, fordi de mister et job. Jeg synes i hvert fald, det vil være ærgerligt, hvis man så også betragter de mennesker som svage, fordi det er sket for dem.

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:56

Leif Lahn Jensen (S):

De eksperter, jeg manglede at have inde som deputation, var alle arbejdsgiverne – de er også eksperter. For på et eller andet tidspunkt kommer de nemlig til at sande, at det her kan blive alvorligt, nemlig når tillidsmændene begynder at tænke, at nu vil de sikre deres gutter derude, ligesom jeg selv ville, dengang jeg var tillidsmand; at nu vil de begynde at lave nogle gode opsigelsesregler og opsigelsesaftaler. Så vågner arbejdsgiverne op, og det var derfor, jeg tænkte, at de kunne være ret interessante at få ind. Det her vil komme til at ske, og når det kommer til at ske, ser fru Helle Sjelle det ikke som et stort problem for det fleksible arbejdsmarked, for den danske model, som alle går og praler af?

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast over for Socialdemokratiets ordfører, at vi bestemt ikke mener, at den danske model er i fare, på grund af at man halverer dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Til gengæld synes jeg bestemt, at demokratiet er i fare, hvis det er således, som det ser ud til, nemlig at Socialdemokratiet og SF har deponeret deres handlefrihed hos fagbevægelsen, at det er fagbevægelsen, der skal diktere, hvad det er, der fremover skal ske med hele vores samfund. Det synes jeg til gengæld er ærgerligt.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er den næste på listen fru Margrethe Vestager. Er fru Margrethe Vestager her?

Vi har sendt en deputation af sted for at finde den radikale ordfører.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre støtter den halvering af dagpengeperioden, som er kernen i og det eneste, vi vedtager med L 222. Det har i årevis været en del af Det Radikale Venstres politik, og det indgår i vores genopbygningsplan for økonomien. Vi mener, at der er brug for, ikke alene det provenu, men forhåbentlig også for de adfærdsændringer, som en dagpengereform medfører. I dag er det sådan, at de allerallerfleste mennesker heldigvis får et nyt job, langt før de 2 år vil være gået. Hvis der er nogle, som risikerer at være ledige længere end 2 år, så er det efter vores mening ikke en længere ledighedsperiode, de har brug for. Så er det uddannelse, så er det mulighed for brancheskift. Det er ikke i sig selv et gode at kunne være ledig længe. Det er i sig selv et gode at kunne få det, der skal til, for at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Vi har noteret os, at Velfærdskommissionen, Arbejdsmarkedskommissionen og Det Økonomiske Råd alle har anbefalet en afkortning af dagpengeperioden. Den situation, som Danmark er i i øjeblikket, er jo en situation, hvor vi bliver nødt til at foretage hårde og givetvis også upopulære prioriteringer. Jeg tror, at en ændring af dagpengeperioden vil give et betydeligt bidrag, ikke alene til en adfærdsændring, men også til, at vi får en bedre samfundsøkonomi. Når man ser på, hvad der er konsekvensen ved ikke at følge reformsporet, så må man jo sige, at VKO's aftale med sig selv og hinanden meget klart har vist, hvad alternativet er. Det er mangfoldige brutale beskæringer af velfærden.

Vi havde meget gerne set en anden proces i forbindelse med genopretningsplanen for Danmark, en proces, som havde inddraget flere i forslaget, ikke alene flere af Folketingets partier, men jo også mennesker i de danske samfund. Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at det, der kom ud af VKO-forhandlingslokalet, kom som en trolde af en æske. Det var noget helt andet end det, regeringen havde lagt op til, noget helt andet end det, som havde været sat til debat. Vi havde meget gerne set en lempeligere indfasning, hvor der var blevet taget hensyn til udviklingen i arbejdsløsheden, og hvor hensynet til provenuet i 2013 ikke var blevet det afgørende.

Når vi taler om uddannelse, glæder det os, at det dog har været muligt at lave en aftale om en ekstraordinær indsats for langtidsledige i de kommende år. Her fordeles mange penge til at øge grundlæggende kompetencer for ledige, som har svært ved at læse, skrive og regne, altså nogle af de grundlæggende ting, der skal kunne mestres på det danske arbejdsmarked. Vi glæder os også over, at der er fundet midler til, at målrettede regionale indsatser kan gennemføres, og der gennemføres også et løft i jobcentrenes bevillinger, sådan at man kan have en tættere kontakt med ledige og en tættere kontakt med virksomhederne.

For os er det helt afgørende, at vores system bidrager til, at man som ledig kan komme igennem et uddannelsesforløb, kan komme igennem til brancheskift, fordi det er så afgørende, at vores arbejdsmarked er fleksibelt. For os fortsætter arbejdet med at have et godt arbejdsmarked. For os er reformarbejdet ikke gjort med at afkorte dagpengeperioden. Vi vil fortsætte med at arbejde for, at den kommer til at fungere, også med den uddannelse, jeg just har talt om, men også for at sikre, at det danske samfund går reformvejen i stedet for at gå den sparevej, som regeringen jo så tydeligt har vist konse-

kvenserne af, nemlig besparelser på børn, på uddannelse, på forskning og på integration – alt det, som en fremtidig vækst burde bygge på.

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Det er fra talerstolen ved andenbehandlingen.

Kl. 14:02

Frank Aaen (EL):

Vi undrer os jo lidt i Enhedslisten over, at Det Radikale Venstre synes, det er en god idé at lægge stemmer til en del af en i øvrigt hammasocial og fejlagtig politik fremlagt af VKO, og oven i købet går ind for en nedskæring af dagpengeperioden, selv om mange af de forudsætninger, som Det Radikale Venstre plejer at sige skal være med, ikke er med. Det er så en uenighed.

Det, jeg stadig væk ikke kan forstå, er, at Det Radikale Venstre snakker om, at en fjernelse af efterlønnen og her altså en halvering af dagpengeperioden skulle skabe flere arbejdspladser. Det kan godt være, det tvinger nogle ældre til at arbejde lidt længere, og det kan godt være, det tvinger nogle arbejdsløse til at søge noget mere og noget tidligere – at der kommer flere ansøgere, vil jeg ikke udelukke – men hvordan skaber flere ansøgere flere arbejdspladser? Det har jeg aldrig forstået.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes ikke, der på 1 minut er plads til store teoretiske skoleridt. Noget af det, som vi har været optaget af både gennem arbejdsmarkedsreformerne i 1990'erne og også med de ting, som har været gennemført i det næste årti, har været den gode erfaring, der har været med først at få en 7-årig dagpengeperiode, derefter en 5-årig, så en 4-årig og nu en 2-årig dagpengeperiode. En af de ting, som jeg synes er meget tankevækkende i den genopførelse af førstebehandlingen, der har været i dag, er, at Enhedslisten og VKO egentlig har sluttet sig sammen i sådan en lidt underlig debat om, hvem der så skal have jobbene. For jeg tror, der er – i hvert fald hos os, men sådan oplever jeg det også hos SF og Enhedslisten – en meget dyb erkendelse af, at det, der er et af Danmarks allerstørste problemer, er at finde ud af: Hvem skal egentlig gøre arbejdet? Hvem skal sørge for, at der er lærere i klasserummene? Hvem skal sørge for, at der er social- og sundhedsassistenter de steder, hvor ældre har behov for hjælp?

For når man ser ganske, ganske kort tid frem, vil det være sådan, at der vil være rigtig mange mennesker, der vil gå på en velfortjent pension, og jeg synes, det skal være sådan, at de tomme stole og de tomme arbejdssteder kan besættes af andre. Og der spiller både en dagpengereform og en langsom og ordentlig afvikling af efterlønnen en rolle.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:04

Frank Aaen (EL):

Nu har vi jo flere gange fremlagt tal for, hvor mange der er uden for arbejdsmarkedet, som kunne sikres en plads på arbejdsmarkedet, hvis man sørgede for at uddanne dem, og det ville betyde mindre stress på arbejdet, mindre nedslidning og et bedre arbejdsmiljø. For det største problem, vi har, er i virkeligheden: Kommer vi nogen sin-

de til at mangle arbejdskraft i det her land? Bliver vi så ved med at have 800.000 parkeret uden for arbejdsmarkedet helt permanent, og bliver vi ved med at skubbe nye grupper ud i udstødning?

Derfor vil jeg sige, at det, der er brug for, er uddannelse. Det, der er brug for, er jo ikke at udstøde folk fra arbejdsmarkedet, for det vil det her jo også gøre, det ved vi, det kan vi jo se på de tal, vi har fået fra regeringen, altså at det her betyder, at f.eks. 10.000 mennesker ryger på kontanthjælp.

Men igen: Hvilket belæg er der, bare sådan rent fornuftsmæssigt, for, at flere ansøgere medfører flere arbejdspladser?

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:06

Margrethe Vestager (RV):

Fornuft er jo forskellige ting, men om ikke andet kan man i hvert fald henvise til erfaringerne, og vi har rigtig gode erfaringer med at lave arbejdsmarkedsreformer i Danmark, rigtig gode erfaringer med det. Det havde vi i 1990'erne, også i perioder, hvor ledigheden var højere, end den er i dag, og det synes jeg er væsentligt at have med i den her diskussion. Det, der er meget tankevækkende og en af de ting, som jeg synes er meget brutale i vores system, er, at vi ved, hvor hurtigt skaderne af ledighed sætter ind. For relativt nylig lagde jeg øre til en forsker, som sagde, at allerede efter et halvt år kan folk mærke det på deres selvværd, på vurderingen af, hvad de kan, på deres egenkompetence. Og der synes jeg ikke, det er fair bare at stille folk i udsigt: Jamen I kan være ledige i meget lang tid. I stedet for bør man stille folk i udsigt: Der er mennesker, som vil bidrage til, at I kan fastholde jeres kompetencer og udvikle dem, og se på, hvor der er plads til jer på arbejdsmarkedet. Det synes jeg er at tage ordentligt hånd om folk i stedet for stille det op, som om dét bare at kunne være ledig længst muligt også er det størst mulige sociale gode. Jeg synes, det er et stort gode at få et bidrag til, at man kan forsørge sig selv og komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand.

Det er sådan et forholdsvis kort spørgsmål til fru Margrethe Vestager. Jeg vil gerne spørge: Hvis nu der kommer en S-SF-regering efter næste valg, tror fru Margrethe Vestager så, at den regering vil rulle det her med dagpengene tilbage til det, vi kender i dag, eller tror fru Margrethe Vestager, at det bare får lov til at køre videre, at man ikke vil rulle det tilbage? Det er enten-eller.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, man skal være lidt forsigtig med at tro noget om, hvad andre vil gøre, så derfor vil jeg sige, hvad Det Radikale Venstre vil gøre, nemlig at vi sådan set ikke har tænkt os, når vi stemmer for det her forslag nu, at stemme for det modsatte om et år eller mere, hvor vi forhåbentlig har fået en ny regering.

Når vi vil det, er det sådan set ikke, fordi vi ikke også gerne vil arbejde i trepartsregi for at se, hvordan vi kan sørge for, at vores arbejdsmarked bliver bedre, for som jeg sagde i min ordførertale, me-

ner jeg ikke, at reformarbejdet er slut. Jeg tror, man kan gøre meget mere, at man kan være meget mere vidtgående i sin afbureaukratisering for at sætte jobkonsulenterne fri til at finde den indsats, der er den rigtige, og jeg tror sådan set, det er meget godt, at vi bygger videre på et system, hvor dagpengeperioden er det halve af, hvad den er i dag.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Først vil jeg lige bemærke til fru Margrethe Vestager, at jeg er fuldstændig enig i, at det er nedbrydende for mennesker at være arbejdsløse. Netop derfor skal vi jo også skaffe arbejdspladser. De historiske erfaringer, vi har med at få folk i arbejde, er, når vi skaffer arbejdspladser. Det er ikke ved, at man pisker de arbejdsløse, at de kommer i arbejde, men ved at skaffe arbejdspladser, og det er det, der skal være den fremmeste opgave. Det, som vi mener er det afgørende, er, at man skaffer arbejdspladser. Det er efter vores opfattelse den bedste måde at bekæmpe arbejdsløshed på – det er ikke, at man bekæmper de arbejdsløse.

Med regeringens genopretningsplan, der støttes af Dansk Folkeparti, står vi jo med det klare politiske valg, der også er blevet trukket frem i debatten i dag, at man ønsker at fastholde skattelettelserne til de allerrigeste i dette land. Det har gjort, at milliarderne er fosset ud af statskassen i de snart 10 år, regeringen og Dansk Folkeparti har været ved magten, og hvor man har syntes, at det har været de rigeste, der har skullet forgyldes. Samtidig mener man så nu, at regningen for de mange milliarder i skattelettelser til de rigeste skal betales af de arbejdsløse, børnefamilierne, de uddannelsessøgende og alle dem, der har brug for en god offentlig velfærd.

Vi har haft en lang, lang række deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget. Folk er kommet rejsende fra hele landet for at fortælle os om, hvad konsekvenserne af at forringe dagpengene så voldsomt, som der er lagt op til her, vil blive. De har fortalt os igen og igen, hvordan de arbejdsløse søger og søger for at få arbejde, men ikke har kunnet finde noget arbejde. Der er ikke nogen job at få. Og de har lige så svært som jeg ved at forstå, hvordan der pludselig skulle dukke 13.000 job ud af intetheden, fordi man halverer dagpengeperioden.

Der er ikke kommet et eneste svar fra hverken Venstre, Dansk Folkeparti eller Konservative på, hvor de 13.000 job skal komme fra. Det svar, vi får, når vi spørger, er: Jamen når man halverer dagpengeperioden, vil de arbejdsløse søge nogle flere job. Men der kommer ikke noget svar på, hvordan det, at de arbejdsløse søger flere job, skulle gøre, at der pludselig bliver flere job. Det, der er det afgørende spørgsmål, er: Hvorfor skulle flere ansøgninger føre til, at der kommer flere job? Har man nogen eksempler på, at en virksomhed eller en offentlig institution, hvis de bliver fyldt med ansøgninger fra arbejdsløse, pludselig opretter en række stillinger til alle disse arbejdsløse? Jeg har aldrig hørt om de eksempler, og vi mangler at få dem fra regeringen og Dansk Folkeparti.

Tværtimod kan vi jo se i regeringens eget lovforslag, at man regner med, at udgiften til kontanthjælp vil stige med 1,3 mia. kr.; at flere tusinde mennesker altså vil ryge på kontanthjælp. Og det fremgår af de mange svar, vi har fået, at når en ryger på kontanthjælp, er der som regel to, der kommer til at stå helt uden indkomst, fordi de enten er gift eller bor i en bolig med noget friværdis og derfor ikke kan få kontanthjælp. Så det, regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til her, er altså, at flere tusinde mennesker kommer til at gå fra hus og hjem, kommer til at få en voldsom social nedtur og risikerer

at få store sociale problemer. Det, vi jo har set tidligere, når man sender folk så langt ud, er, at vi risikerer, at de, hvis de ikke kommer i arbejde meget hurtigt, ender med at få det så dårligt, at de skal forsvares resten af livet.

Det, vi så med mange af de unge, der oplevede ungdomsarbejdsløsheden i 1980'erne, var jo, at de aldrig nogensinde fik en chance på arbejdsmarkedet. Under den nuværende krise er ungdomsarbejdsløsheden vokset endnu mere eksplosivt. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen og Dansk Folkeparti igen er i gang med at tabe en hel generation på gulvet i stedet for at sørge for, at de får arbejde. Jeg kan simpelt hen heller ikke forstå, at det ikke er muligt at pege på, hvad det er for nogen job, man mener vi skal have fremover. Hvor mener man der faktisk skulle være nogle jobmuligheder?

Fra Enhedslistens side er vi jo kommet med en række forslag til, hvordan vi kan skabe flere job i Danmark – ikke, hvordan vi pisker de arbejdsløse mere, for det er vi imod, og vi tror ikke på, at det virker, men hvordan vi skaber job. Vi har foreslået, at man satser langt mere på en god fødevarerproduktion. Vi sørger for at sikre gode arbejdspladser over hele landet og ikke kun i storbyerne. Vi sørger for at lave en produktion af fødevarer lokalt, i stedet for at svinene med statsstøtte fra regeringen og Dansk Folkeparti bliver sendt til Tyskland og bliver slagtet af rumænske kolonnearbejdere til 20-30 kr. i timen. Og vi sørger for at lave gode arbejdspladser lokalt med fiskeri og fiskeforarbejdning, i stedet for at fiskene bliver sendt tre gange rundt om jorden for at blive forarbejdet af billig arbejdskraft i Kina og Indien.

Kl. 14:14

Vi har foreslået, at man skaber masser af grønne job, dels i byggeriet, hvor der i den grad er behov for at få lavet klimarenoveringer, dels i industrien med at lave grønne produkter. I stedet for at satse på, at de industriprodukter, vi skal bruge, skal fremstilles i andre lande af mennesker, der udnyttes groft på slavelignende vilkår og arbejder under elendige miljø- og arbejdsmiljøvilkår, foreslår vi, at vi sikrer, at vi har en god produktion i Danmark, som samtidig kan sikre arbejdspladser og også sikre nogle af de industriarbejdspladser, som der er så hårdt brug for – især i de dele af landet, som medierne har kaldt Udkantsdanmark.

Der er brug for masser af arbejdspladser i velfærden. Hvis vi gerne vil have, at der skal være en god velfærd fremover, er der brug for, at vi ansætter nogle flere, i stedet for at der bliver fyret folk. Den nedskæring af dagpengene, der her lægges op til fra regeringen og Dansk Folkepartis side, hænger jo sammen med, at man tvinger kommunerne til at fyre folk. Så ikke nok med, at man ikke vil pege på, hvor de nye job skal komme fra, man er samtidig i gang med at tvinge endnu flere ud i arbejdsløshed. Vi hører om, at der foregår massefyringer af skolelærere, pædagoger, SOSU'er og mange andre af dem, der står for den helt nødvendige velfærd ude i kommunerne. De bliver altså først fyret og oplever bagefter, at de ikke kan få dagpenge i mere end 2 år.

Man burde være optaget af fra regeringen og Dansk Folkepartis side at komme med nogle løsninger på det. Man burde være optaget af at sikre, at vi får en ordentlig økonomi, der hænger sammen, og at vi sikrer, at vi har arbejdspladser. Men man gør det stik modsatte. Man giver statsstøtte til eksport af arbejdspladser, som vi har set med støtten til Mærsk, så han kan flytte skibsværftsarbejdspladser til Kina og Sydkorea, i stedet for at der var nogle arbejdspladser på Lindø på Fyn. Det er den erhvervspolitik, der ligger fra regeringen og Dansk Folkepartis side.

Fra Enhedslistens side mener vi, at det er afgørende både at skabe arbejdspladser og at sikre, at økonomien hænger sammen. Derfor har vi også fremlagt en række forslag til, hvor vi kunne tage penge fra. I stedet for at tage dem fra arbejdsløse, børnefamilier og velfærden foreslår vi at tage dem fra de rigeste. Vi foreslår, at man sikrer, at de multinationale selskaber begynder at betale noget skat. Vi foreslår,

at man får en beskatning af nordsøolien, der svarer til den, man har i vores nabolande. Vi foreslår, at man dropper skattelettelserne til de rigeste. Regeringen bliver ved med at sige, at alle skal være med til at betale, og at det skal gøre ondt på alle, men man friholder de rigeste. Det synes vi absolut ikke er rimeligt. Vi synes, man burde droppe de skattelettelser, de har fået, og lade dem være med til at betale. Og vi har en række andre forslag, der alle sammen tilsammen rigeligt giver de penge, vi har brug for.

Jeg vil gerne love på Enhedslistens vegne, at så snart vi har et nyt flertal i Folketinget, vil vi stille forslag om, at de her forringelser skal ruller tilbage. Vi ønsker absolut ikke, at de arbejdsløse skal straffes. Der kommer jo valg, før nogen bliver ramt af de forringelser, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til, og derfor vil vi klart foreslå, at man skynder sig at rulle det tilbage, inden nogen bliver tvunget til at gå fra hus og hjem på grund af det forslag, som regeringen og Dansk Folkeparti vil vedtage.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Bjarne Laustsen som såkaldt privatist. Ja, alle har ret til at tage ordet her i Folketinget; alle 179 har mulighed for det. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:18

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg beskæftiger mig en del med arbejdsmarkedspolitik, og derfor vil jeg jo selvfølgelig også gerne sige et par ord her ved andenbehandling.

Altså, først er det jo noget makværk, at regeringen annoncerer en aftale, man har indgået med Dansk Folkeparti, og at man alle løfterne til trods, hvor man siger, at man ikke rører dagpengene, det gælder også dagpengeperiodens længde, alligevel lader sig lokke af Dansk Folkeparti til at skære ned over for de svageste i samfundet, og det af en eneste grund: for at beholde regeringsmagten. Det var jo langt bedre at lade vælgerne afgøre det spørgsmål, om man syntes, regningen skulle betales af den ene eller den anden eller den tredje, altså prøve at spørge vælgerne om det. Det tør man ikke, og Dansk Folkeparti tør slet ikke. Så derfor har hr. Bent Bøgsted nok ret i, at der kommer til at gå lidt tid.

Men hvorfor må vi ikke have lov til at se hele regningen, når vi behandler arbejdsmarkedsforslagene? Det vil jeg gerne spørge ministeren om. Hvorfor må vi ikke se det? Et eller andet sted er det jo meget enkelt. Man siger, at der er nogle mennesker, der ikke kan få dagpenge i så lang tid, og hvis de så falder ud, bliver det meget, meget svært at få fat i dem. Til efteråret kommer der så et forslag, der handler om beregningen, og det er så teknisk, at jeg har forstået, at ikke engang ministeren selv kan finde ud af det; det tror jeg nok hun vil kunne til den tid, det vil jeg da håbe. Men hvorfor må vi ikke have lov til at se det i dag? De tre lovforslag burde hænge sammen, og Folketinget burde simpelt hen have sagt, at de her tre forslag skulle på bordet sammen, for der er fuld identitet, og det vil jeg gerne have at ministeren kan bekræfte. Er der ikke fuld identitet, som man plejer at kalde det, imellem de tre lovforslag her? Derfor var det også fornuftigt at behandle dem sammen; de tre lovforslag hænger sammen.

Jeg synes også, det er en total mangel på respekt, at man over en pinse lige pludselig sidder og forhandler noget, når vi ellers hører de tre partier fortælle om, hvor vigtigt det er med den danske aftalemodel osv. Men her over pinsen besluttede man sig for, at fagbevægelsen og Dansk Arbejdsgiverforening, vennerne derovre i industrien, ikke skulle spørges om noget som helst; de skulle bare have det sådan her. Det synes jeg er synd og skam, hvis man ellers mener noget med den danske aftalemodel. Man griber så ind på en lang række punkter, der også vil gøre ondt i forhold til Dansk Folkeparti, nemlig at vi har et arbejdsmarked, hvor der kommer mange ind forskellige

steder fra. Lønningerne bliver trykket, og det eneste værn, man har imod det, er en stærk fagbevægelse, der kan håndhæve de overenskomster, man er i stand til at lave. Det er jo klart, at trepartssystemet her nu bliver trådt under fode, fordi regeringen og Dansk Folkeparti med et flertal ensidigt har lagt vægten på den ene part i aftalesystemet, og derfor bliver der en svækkelse af fagbevægelsen i de kommende år.

Jeg har mange gange spurgt til: Hvor mange flere arbejdspladser bliver der som følge af den her aftale? Der er ingen svar. Hvorfor kan vi ikke få det at vide? Sandheden er jo – og så bliver jeg nødt til selv at give svaret – at der ikke kommer flere arbejdspladser ved at afkorte dagpengeperioden. Man kan flytte folk rundt i forskellige kasser, og det kan sikkert være fint nok, men det giver ikke flere arbejdspladser.

Jeg har spurgt til, hvor mange afledte udgifter der er. Regeringen har selv regnet sig frem til, at det er 1,3 mia. kr. Så spurgte vi på samrådet den anden dag: Gælder det så også de folk, der ryger helt ud af dagpengesystemet, og som skal forsørges på forskellig vis? De kan få behov for varmemhjælp, de kan få behov for boligstøtte, hvis de da i det hele taget ikke bare skal være hjemløse, hvis det er det, regeringen vil. Men jeg går ud fra, at det er ordentlige folk, vi dealer med, som også mener, at man, selv om man har mistet sit arbejde og man er røget ud af dagpengesystemet, så også skal have tag over hovedet, og at man er berettiget til minimumsydelser. Så derfor er spørgsmålet til regeringspartierne her: Hvad vil man gøre?

Nu kan vi jo så her i dag se, at en dame fra Frederikshavn, som har tre job som rengøringsassistent, er nødt til at sige sit job op på grund af nogle tåbelige regler, som regeringen og Dansk Folkeparti tidligere har lavet, og derfor er det jo også et spørgsmål om, om hr. Bøgsted vil komme op og forklare, om han vil lave det om. Tak.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren valgt i Nordjylland. Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Sophie Løhde (V):

Nu sluttede den foregående ordfører for Enhedslisten jo med at sige, at man godt i dag her ville love, at hvis der kom et andet flertal, ville man stille forslag her i Folketingssalen om at rulle det her forslag tilbage.

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om han og Socialdemokraterne vil give en garanti for – nå nej, garanti, det ord er man jo holdt op med at bruge, har jeg læst i dagens avis – eller vil man love, at man vil stemme for det forslag, som Enhedslisten vil stille?

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes virkelig, at det er uartigt af en god kollega at gå op og spørge og sprede mistillid og afkræve folk tillid, når der findes tusindvis af citater fra de folk, der har lavet den aftale her, om, at vi ikke rører dagpengene og vi heller ikke rører dagpengeperiodens længde. Så går man hen og gør det alligevel, selv om man har gjort det før, og man endda har lavet aftaler i tredje fase af arbejdsmarkedsreformen fra 1998. Da lavede vi nemlig noget klogt sammen. Vi lavede nemlig noget klogt sammen, fordi da sagde vi, at arbejdsmarkedets parter kunne prøve at finde ud af, om vi kunne modernisere dagpengesystemet og finde ud af reglerne med hensyn til aktivering osv. De kom med hinanden i hånden, LO og DA, dengang. Da sagde

vi, at det skal vi nok gennemføre som lovgivning. Det er sådan set det, vi har i dag omkring dagpengeperioden. Så jeg har fuld tillid til, at vi kan lave trepartsaftaler.

Men det her synes jeg ensidigt rammer skævt, for det rammer de svageste på vores arbejdsmarked, som også sagen her fra Frederikshavn vidner om.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:24

Sophie Løhde (V):

At det ligefrem skulle være uartigt, at man forsøger at afkræve en ordfører fra et andet parti en holdning til den sag, vi diskuterer her i Folketingssalen, har jeg godt nok ikke oplevet før, men der sker selvfølgelig også nye ting hver eneste dag, også her på Christiansborg.

Jeg vil godt takke hr. Bjarne Laustsen for en klar tilkendegivelse af, at hvis der skulle komme et andet flertal, har hr. Bjarne Laustsen i dag lovet, ikke mindst sine vælgere i Nordjylland, at så bliver dagpengene fuldstændig rullet tilbage. Det har vælgerne, om ikke garanti for – for sådan nogle ord bruger man ikke længere i Socialdemokratiet – men hr. Bjarne Laustsen har lovet, at det her forslag om dagpengeperioden vil blive rullet tilbage, og at der ingen ændringer vil ske. Dermed vil man stemme for Enhedslistens forslag i Folketingssalen. Jeg vil godt takke for det konkrete svar, vi har fået her i dag.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:25

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne gøre fru Sophie Løhde opmærksom på, at det der med at sige et og så gøre noget andet har regeringspartierne patent på. Det er jo fuldstændig vanvittigt, at man går ud og fortæller borgerne, at der ikke skal skæres på dagpengene. Hvorfor siger man sådan nogle ting? Det er vel, for at folk skal føle tryghed i deres arbejde, og hvis de skulle blive arbejdsløse, kan de få dagpenge i en periode. Hvis der så er valg, siger de jo, at det parti sagde sådan og sådan, så dem kan vi godt stole på. Det viste sig så her til pinse, at det kunne man ikke.

Jeg har jo breve fra Venstre, jeg har pressemeddelelser både fra Venstre og Konservative osv. om, hvordan man ville garantere deltidsskandalerne, at de overhovedet ikke skulle modregnes noget som helst. Det er ikke det papir værd, det er skrevet på.

Vi har lavet en trepartsaftale, vi har lavet en efterlønsaftale, og det står vi ved. Derfor er det jo et spørgsmål om, om man kan lave aftaler med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti om noget som helst, når man ikke står ved det. Man løber lige så stærkt fra det, som ti vilde heste kan rende. Jeg vil spørge fru Sophie Løhde, om ikke det er rigtigt, at regeringen har lovet ikke at røre dagpengene.

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Bjarne Laustsen kom jo ind på noget med tusindvis af indlæg, hvor man udtalte sig om det her. Jeg ville da være glad, hvis jeg var blevet omtalt så mange gange i avisen, som hr. Bjarne Laustsen

nævner her, men lad det nu ligge. Det kan være, at det kommer, når vi er færdige med det her.

Kl. 14:30

Men det er altså sådan lidt svært rigtig at forstå, hvad det er, Socialdemokratiet vil med de her dagpenge. Vil man, eller vil man ikke skruer dagpengeperioden tilbage? Det får vi altså ikke noget klart svar på. Det er sådan lidt, at det ikke skal ændres. Og så kommer hr. Bjarne Laustsen ind på det her med, hvorfor vi ikke lader befolkningen stemme om det. Nu er det sådan, at det her træder i kraft den 1. juli, og det har reelt først virkning fra 1. juli 2012. Det vil sige, at vælgerne har mulighed for at tage en bestemmelse om det, når vi kommer til næste valg om et år. Så er spørgsmålet bare: Vil hr. Bjarne Laustsens parti så skruer det tilbage efter et valg?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:28

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted: Vi to har ikke gået for lang tid i skole. Men hvis hr. Bøgsted prøver at kigge op på tavlen bagved, vil han se, at der står det, vi har til forhandling, nemlig en nedsættelse af dagpengeperioden. Hvem er det lige, der har foreslået det? Hvem er det lige, der har været ude at fortælle alle vælgere i Nordjylland og alle mulige andre steder, at man ikke rører dagpengeperioden, hverken dagpengenes størrelse eller dagpengeperiodens længde? Det er det, jeg forholder mig til. Det jo ikke mig, der har foreslået det.

Jeg holder mig til dagsordenen og konstaterer, at selv om man er gået ud og sagt til vælgerne, at man ikke vil nedsætte dagpengeperioden, gør man det alligevel. Jeg prøver at koncentrere mig om at kigge lidt på, hvilke konsekvenser det kan have for de her 2.200 mennesker, som regeringen selv mener falder ud. Hvor mange af dem kan få dagpenge? Hvor mange er overladt til anden forsørgelse? Hvad koster det i det hele taget? Det er nogle ting, jeg gerne vil have noget at vide om i dag. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke laver en forespørgsel om at få »En Fair Løsning« op på tavlen her. Jeg takker for alle de pæne ord om »En Fair Løsning«. Det er jo det mest omtalte program overhovedet. Det er ikke nedskæringspolitik. Det er ikke afviklingspolitik. Det er et svar på de udfordringer, vi også møder i morgen.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:29

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at »En Fair Løsning« aldrig kommer op på tavlen, fordi inden det kommer så langt, er det blevet gennemskuet, hvad det er. Og inden det kommer så langt, har LO fundet ud af, at de der trepartsforhandlinger, hvor de skal finde 15 mia. kr., måske ikke er så nemme alligevel. Der er somme tider, at man skal tage en beslutning. Så vi får nok aldrig lejlighed til at diskutere med »En Fair Løsning« på tavlen. Men lad det nu ligge.

Hr. Bjarne Laustsen forholdt sig jo ikke til det, vi kom ind på, og hr. Bjarne Laustsen snakkede fint uden om de forskellige ting. Der blev henvist til dagpenge, ja, og i den forbindelse blev der sagt til hr. Bjarne Laustsen, at vi får et folketingsvalg, inden der er nogle, der kommer til at mærke effekten af en forkortet dagpengeperiode, fordi den træder i kraft den 1. juli, og så har alle nyledige og alle, der har haft mindre end 2 års ledighed, 2 års dagpenge, og så er vi henne ved 1. juli 2012. Så er spørgsmålet: Vil hr. Bjarne Laustsens parti så skruer det hele tilbage, hvis det bliver en S-SF-regering efter næste valg – ja eller nej?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan sige, at jeg for så vidt synes, at det er lidt underligt, at hr. Bent Bøgsted rejser den her diskussion om at rulle tingene tilbage. Det, jeg forestiller mig at vi kunne gøre, var at sige til arbejdsmarkedets parter, nøjagtig ligesom vi gjorde i 1998: Prøv at kigge på det her. Samtidig med har vi jo haft lejlighed til at lave nye overenskomster i forhold til »En Fair Løsning« osv. Det hele kommer til at gå hånd i hånd, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Det er meget mere sympatisk end det, regeringen har gang i her. Det, der er i det, er, at hr. Bent Bøgsted ikke ved, hvad han siger ja til. Det var jo heller ikke hans idé med hensyn til de supplerende dagpenge. Nu halvandet år efter eller noget i den stil har vi et resultat, hvor der er en dame, der må opgive sit arbejde. Hun forsøger med tre job, men kunne kun få 22 timer. Hun bliver straffet på grund af Dansk Folkepartis politik. Derfor synes jeg, at hr. Bent Bøgsted skulle tænke sig rigtig godt om både her ved andenbehandlingen og også ved tredjebehandlingen om at få ændringer i det her og få det udskudt til efter et valg, for så har folk en reel mulighed. Det her er ikke en reel mulighed, for hr. Bent Bøgsted træffer beslutningen, inden vælgerne bliver spurgt, og det er i strid med alt det, både han og regeringen tidligere har sagt om, at folk skulle have god tid til at forholde sig til de ændringer, der måtte komme.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste korte bemærkning er fra fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:32

Ulla Tørnæs (V):

Nu er det sådan, at jeg sædvanligvis har stor respekt for min gode kollega hr. Bjarne Laustsen, men jeg må ærligt indrømme, at hr. Bjarne Laustsen virkelig har skuffet mig i dag. Jeg troede, da hr. Bjarne Laustsen bad om ordet som privatist, at det var, fordi hr. Bjarne Laustsen ville kaste lys over, hvad »En Fair Løsning« egentlig handler om. Vi har jo diskuteret »En Fair Løsning« her i dag, fordi »En Fair Løsning« er totalt gennemhullet. Det hænger ikke sammen økonomisk, det har de økonomiske vismænd påpeget, og det har Finansministeriet og mange andre gennemregnet. Det hænger ikke sammen.

Det, vi drøfter i relation til L 222, er det, som den socialdemokratiske ordfører og SF's ordfører flere gange i løbet af dagen i dag har henvist til, nemlig at der skal være trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter med henblik på at finde 15 mia. kr. Så er det da ikke underligt, at vi spørger ind til, hvordan det så lige er, Socialdemokraterne vil finde de 15 mia. kr., og der er et kernespørgsmål jo lige præcis det, som hr. Bent Bøgsted var inde på: Vil Socialdemokraterne rulle dagpengereformen tilbage – ja eller nej?

Det må hr. Bjarne Laustsen som mangeårigt medlem af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg da kunne svare på. Det er et ganske enkelt spørgsmål.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:33

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne kvittere og sige tak for de pæne ord. Respekten er gengældt.

Jeg vil spørge fru Ulla Tørnæs, om hun kan komme i tanker om et program, som Socialdemokratiet har fremlagt, og hvor Venstre er gået ud og har sagt: Det var dog fantastisk.

Hvad sagde man dengang i 1990'erne? Hvad sagde man til kick-starten først i 1990'erne? Hvad sagde man til pinsepakken? Sandheden er, at det har været geniale konstruktioner, der blev udsat for massiv kritik, og derfor vil fru Ulla Tørnæs også se, at det nok skal gå med »En Fair Løsning«. Der er rigtig mange gode ting heri, som vil give arbejde til folk. Bevares, der er også et spørgsmål om at arbejde noget mere, men vi sender ikke folk ude i kulden.

Vi bliver selvfølgelig nødt til, som vi har gjort efter Schlüter og en række andre, at rydde op, og der tager vi altså hånd om de svageste. Vi vil hellere tage noget fra bankdirektørerne og sørge for, at der ikke er nogen, der ryger ud af dagpengesystemet. Derfor vil vi selvfølgelig også rulle dagpengereformen tilbage, men jeg vil sige til ordføreren, at den måde, vi vil gøre det på, er – det vil jeg da foreslå – at vi laver en trepartsaftale, og så finder vi ud af det – sammen med alle de andre ting, vi beder arbejdsmarkedets parter om.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ulla Tørnæs for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:35

Ulla Tørnæs (V):

Sniksnak, sniksnak, sniksnak er jeg nødt til at sige til hr. Bjarne Laustsen. Det er jo ikke andet end varm luft, vi hører her. Der er ingen som helst konkret forholden sig til, hvordan hr. Bjarne Laustsen vil skaffe de 15 mia. kr., som skal skaffes inden for arbejdsmarkedsområdet, og jeg er godt nok skuffet over, at hr. Bjarne Laustsen ikke kan pege på én eneste konkret ting – én eneste konkret ting, hvor Socialdemokraterne vil bidrage til at finde de 15 mia. kr.

Men jeg forstår, som også fru Sophie Løhde tidligere var inde på, at det første, Socialdemokraterne vil gøre, naturligvis er at stemme for Enhedslistens forslag om ændring af dagpengesystemet efter et folketingsvalg. Er det korrekt forstået?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen, værsgo.

Kl. 14:36

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har noteret mig tidligere i dag, at Venstres ordfører anerkendte det synspunkt, at vi får brug for flere hænder, at der er behov for mere arbejdskraft.

Forslaget er, som det ligger her, jo dybest set kommet fra regeringens egen Arbejdsmarkedskommission. Jeg tror, fru Ulla Tørnæs godt er klar over, at et af de elementer, man pegede på, var, at man kunne få folk til at arbejde noget mere, og derfor er der jo ikke tale om varm luft. Det er jo ganske sundt, og jeg forstod tidligere på dagen, at man også tilsluttede sig det princip.

Vi vil bare sørge for, at det ikke er de svageste, der kommer til at betale regningen her. Det er vigtigt, og det er afgørende for os. Jeg vil gerne se på, om det ikke er muligt at ændre alle de regler, og jeg kan forstå, at vi har et flertal. En af de rigtig gode ting i dag, er jo, at hr. Bent Bøgsted vil være med til at ændre reglerne for de supplerende dagpenge, for det har han fortrudt, siger han til Avisen.dk, men regeringen vil ikke bløde op. Der er altså et flertal uden om regeringen, og det vil vi selvfølgelig teste hr. Bent Bøgsted på, når vi kommer tilbage efter sommerferien, for vi må jo ikke fremsætte flere forslag i dag.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Peter Madsen. Værsgo.

Kl. 14:37

Peter Madsen (V):

Enhedslistens ordfører annoncerede før, at Enhedslisten efter næste valg vil fremsætte forslag om at rulle det her forslag tilbage til en 4-årig dagpengeperiode. Vil hr. Bjarne Laustsen stemme for det forslag – ja eller nej?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:37

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er ikke født i går og tørret på radiatoren i nat, skal jeg sige til hr. Peter Madsen.

Hr. Peter Madsens parti, Venstre, har sagt tusind gange, at de ikke ville røre ved dagpengene, hverken størrelsen eller perioden. Man har ladet sig overtale af Dansk Folkeparti, og hvad var formålet? Det er det, vi diskuterer. Hvor mange kommer ud i kulden, hvor mange kan ikke få dagpenge, hvor mange kan ikke få kontanthjælp? Det er det, vi diskuterer.

Så er det så afgørende vigtigt, om vi vil sige ja til et forslag sammen med Enhedslisten. Jeg har det sådan, at jeg overhovedet ikke har noget imod at sige ja til forslag, der kommer fra Enhedslisten, bare de er fornuftige. Det er det her såmænd, men nu har vi sagt, at vi gerne vil have en trepartsaftale om det her, og det kan sagtens være, at både LO og DA kommer og siger, at det er fornuftigt med en dagpengeperiode på 4 år. Så har jeg da ingen problemer med at stemme for det, det ville da være ganske klogt.

Så vil jeg også tro, at man samtidig tager hånd om alle de mennesker, der er blevet presset i systemet – alle de mennesker, der ikke kan blive omskølet, alle de folk, der bliver udstødt. Eksemplet fra Frederikshavn viser, at der er tale om, at folk bliver på dagpenge i stedet for at komme i arbejde.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Peter Madsen for den anden korte bemærkning.

Kl. 14:39

Peter Madsen (V):

Jeg mener ikke, det er mig, der snakker uden om sagen, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. I 2008 prøvede regeringen sådan set at lave en dagpengereform og prøvede at forhandle om det, så det er jo ikke noget helt nyt. Men jeg vil gerne vende tilbage til det, der egentlig var spørgsmålet, og som jeg ikke synes jeg eller andre har fået svar på. Enhedslistens ordfører annoncerede, at man efter næste folketingsvalg vil fremsætte forslag om at rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år. Er det et forslag, hr. Bjarne Laustsen vil stemme for – ja eller nej?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:39

Bjarne Laustsen (S):

Det er simpelt hen fantastisk. Nu kommer hr. Peter Madsen op som forholdsvis nyt medlem af Folketinget, og det er al ære og respekt værd.

Men så siger han, at vi har søgt at forringe forholdene tidligere, som om det var noget. I 2008 forsøgte man også at komme igennem med det – ja, det forsøgte man også i 2004, 2005, 2006, 2007, 2009 og 2010, og hver eneste gang, man er gået til valg, har man forsøgt at bilde vælgerne ind, at vi altså har en kontraktspolitik her i landet, der betyder, at det, vi siger før et valg, mener vi også efter et valg, og hvis vi endelig skulle komme med nogle ændringer, får folk det at vide i så god tid, at de kan nå at indrette sig på det. Har de fået det her? Nej, det har de ikke. Vi har ikke engang set det sidste lovforslag i pakken.

Så er det så vigtigt for Venstre at afkræve andre partier, hvordan de vil stemme til andre partiers forslag, som er blevet annonceret. Her har man annonceret et forslag, men har vi set det? Næh, det har vi ikke. Vi har ikke engang førstebehandlet det andet forslag i pakken, selv om der er fuld identitet, så prøv da at få lidt saglighed ind i debatten.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Torsten Schack Pedersen til en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 14:41

Torsten Schack Pedersen (V):

Men alting ville jo blive så meget lettere, hvis man kunne få et klart svar fra hr. Bjarne Laustsen – det er jo bare at krybe udenom. Spørgsmålet er meget simpelt: Hvis Enhedslisten fremsætter et lovforslag eller et beslutningsforslag om at forlænge dagpengeperioden til 4 år, vil hr. Bjarne Laustsen så stemme for? Ja eller nej? Men det tør man åbenbart ikke give en klar melding om, og det er jo sådan set meget sigende, for det er det, vi konstant er vidne til, når det gælder Socialdemokratiet og det gælder økonomisk ansvarlighed. Vi har i dag fra Socialdemokratiets næstformand, hr. Nick Hækkerup, fået en klar indrømmelse af, at den såkaldte »En Fair Løsning«, som hr. Bjarne Laustsen er så stolt over, ikke løser de økonomiske udfordringer i 2011, 2012 og 2013. Så det er da meget svært at undgå med rette at påstå, at det, som hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, fremlægger, er varm luft. Vi kan jo ikke engang få et ærligt svar på, hvad man vil gøre – når man nu er imod et forslag – hvis det er et forslag om at rulle det tilbage. Hvordan vil man så håndtere det? Det er da for tyndt.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:42

Bjarne Laustsen (S):

Vi har tre banditter, der står anklaget i retten for løftebrud, fordi de har fortalt et, men har gjort noget andet, og så begynder de tre at fortælle os, at nogle af dem er knap så utroværdige som de andre. Altså, jeg ved ikke, hvad det her handler om. Jeg kan bare sige, at vi sammen med Enhedslisten, håber jeg, og selvfølgelig SF vil teste tingene på det, som hr. Bent Bøgsted i dag har været fremme med at sige i den her sag; han sagde, at han har fortrudt, han har givet regeringen sin tilslutning til det med de supplerende dagpenge. Det bliver vi selvfølgelig nødt til at lytte til. Sådan var det også i forhold til reglerne om deltidsbrandmændene. Da gik hr. Torsten Schack Pedersens parti ud og sagde: Vi har lavet flertal uden om regeringen, ha, ha, nu får de der deltidsbrandmænd lov til at beholde den fulde understøttelse, og der er ikke noget med, at de kun må arbejde 30 uger. Har vi ikke behandlet sådan et forslag her i Folketinget? Altså, hvor er troværdigheden henne – har vi ikke behandlet sådan et forslag? Og vil hr. Torsten Schack Pedersen ikke lige fortælle, hvordan det var, det gik med den afstemning – hvad Venstre stemte ved den lejlighed?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Torsten Schack Pedersen til en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 14:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis problemerne tårner sig op for en, skal man åbenbart løbe langt, langt væk fra dem. Det er i hvert fald klart den strategi, som hr. Bjarne Laustsen benytter. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi nu har stillet det helt konkrete spørgsmål: Kommer Enhedslisten med et forslag om at forlænge dagpengeperioden til 4 år, vil hr. Bjarne Laustsen så stemme for det? Ja eller nej? I stedet for er det en gang uden-omssnak. Hvorfor tør hr. Bjarne Laustsen ikke melde rent ud? Hr. Bjarne Laustsen er så inderlig imod det forslag fra regeringen, vi behandler her, fair nok, men når hr. Bjarne Laustsen så får mulighed for at rulle forslaget tilbage, bliver det uld i mund, så bliver det med forbehold og alt muligt andet. Det er da ikke ærligt. Kom nu! Stå nu ved, hvad man mener, og kom så med et reelt svar. Vil man støtte et forslag fra Enhedslisten om at forlænge dagpengeperioden til 4 år? Ja eller nej?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:44

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er højest – et tordenskrald eller Rundetårn? Det er det, som Venstre forsøger at sælge her. Jeg har sagt det rigtig, rigtig mange gange: Når vi får regeringsmagten, vil vi bede arbejdsmarkedets parter om at kigge både på alle de elementer, der ligger i »En Fair Løsning«, og på en modernisering af dagpengesystemet. Der har vi ingen problemer med. Det sagde vi også i 1998, og da lykkedes det faktisk for LO og DA, og der var rigtig mange, der var kritiske, men også hr. Torsten Schack Pedersens parti tilsluttede sig det, og det var det, der var den tredje fase af arbejdsmarkedsreformen. Derfor har vi ingen problemer i forhold til det. Men det, vi diskuterer i den her sag, er det, som Venstre har været ude at fortælle vælgerne, nemlig at de hverken vil skære ned på dagpengene eller dagpengeperioden, og det er det, der er problemet her i dag. Jeg afviser ikke at kigge på nogen som helst emner, men det er jo svært at forholde sig til noget, når regeringen har været ude at sige: Det rører vi ikke, og vi vil heller ikke have, at arbejdsmarkedets parter kigger på det – vi alene vide, siger vi i Venstre.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mads Rørvig til en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Mads Rørvig (V):

Hold da op! Nu fik vi lige sat på plads, at fagbevægelsen skal godkende hele »En Fair Løsning«, ikke kun delelementer, og så er alt jo i spil. Men jeg vil ikke bruge så lang tid på at stille spørgsmål, som er blevet stillet flere gange. Hr. Bjarne Laustsen kan til gengæld snakke meget, i lang tid, give svar uden rigtigt at give svar på det, der bliver spurgt om, så jeg vil bare spørge ganske simpelt: Vil Socialdemokraterne, hvis de får magt, som de har agt, genindføre en dagpengeperiode på 4 år?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Kl. 14:46

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Når man er et forholdsvis nyt medlem af Folketinget, gør det jo ikke noget, at man bliver testet på troværdigheden. I de år, jeg har været herinde, har jeg sagt det samme i forsamlingshusene, som jeg har sagt herinde, og det både på skrift og i tale. Vi står nu her i dag med et parti, der belærer andre om troværdighed og løber lige så stærkt, som ti vilde heste kan rende, fra det, de har sagt både på skrift og i tale, om kontraktspolitik. Hvad er der egentlig tilbage af den kontraktspolitik, som var så skelsættende, at borgerne, vælgerne, vidste, hvor de havde Venstre henne? Ved vi det i dag? Næ, det gør vi ikke, fordi de sagde, de ikke ville forringe dagpengene, de ville heller ikke forringe dagpengeperiodens længde. Hvad er det lige, vi gør her i dag? Er det ikke det, der står heroppe – forslag nr. L 222, der handler om at skære halvdelen af dagpengene? Det sidste har vi slet ikke set endnu, det har vi til gode, der er endnu flere løftebrud på vej.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Mads Rørvig til anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 14:47

Mads Rørvig (V):

Hr. Bjarne Laustsen har siddet herinde i Folketinget i lang tid, og jeg kan jo konstatere, at det ikke gør svarene mere indholdsrige i hvert fald. Men af den grund vil jeg da forsøge en gang til, for spørgsmålet er jo egentlig ganske simpelt. Vil Socialdemokraterne, hvis de får magt, som vi har agt, genindføre en dagpengeperiode på 4 år?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Kl. 14:47

Bjarne Laustsen (S):

I Nordjylland har vi et udtryk for det at sige til folk, at de ikke har forstået det, når man har forsøgt at sige noget til dem mange gange, men jeg tror ikke, det indgår i det ordforråd, jeg må bruge her i dag. Så det vil jeg lade være med at gøre.

Jeg vil bare sige en gang til, at jeg har stor respekt for arbejdsmarkedets parter. Hvis vi sagde til dem, som vi gjorde i 1998, da det også endte med, at Venstre og Konservative sagde ja tak til det, skulle vi spørge dem, om de vil kigge på dagpengereglerne, dagpengesystemet, aktiveringstilbud, efteruddannelse og alt muligt andet, og om de kunne blive enige om det, og så til gengæld love, at det gennemfører vi. Det var det, vi gjorde. Hvis man mener noget med den danske aftalemodel, tror jeg, at det er rigtig, rigtig klogt, at den nye ordfører læser det her i sommerpausen. Så kan vi diskutere det igen, når regeringen finder sit tredje forslag frem om at forringe dagpengene, selv om man har sagt det modsatte.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Jeg ser ikke ønsker om flere korte bemærkninger til hr. Bjarne Laustsen. Så er det ministeren, men det er næppe til en kort bemærkning, det er formodentlig til en lidt længere bemærkning. (*Beskæftigelsesministeren* (Inger Støjberg): Det tror jeg ikke reglerne strækker til at man må). Værsgo til ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Tak. Jeg vil gerne slutte debatten her med at sige tak. Jeg synes, debatten har været præget af stor grundighed, og det var også det, der var tilfældet ved førstebehandlingen: at man netop brugte god tid.

Nu har der siden hen under udvalgsbehandlingen været deputationer inde, måske ikke så mange, som man kunne forvente, kan man sige, men der har dog været deputationer inde, og der er blevet stillet en lang række spørgsmål – faktisk nøjagtig 115, tror jeg – og det vidner jo i hvert fald om, at der er en stor grundighed og lyst til at diskutere det her.

Men der er jo i og for sig ikke tale om et nyt forslag eller et forslag, der ikke tidligere har været overvejet – faktisk tværtimod. Det blev jo drøftet politisk så sent som i 2008 og er også efterfølgende blevet anbefalet i godt nok forskellige udformninger af bl.a. Arbejdsmarkedskommissionen. Så der er tale om relativt kendt stof.

En af de ting, der er blevet kritiseret, er beregningerne af de økonomiske konsekvenser. Og lad mig så lige her på falderebet efter en jo ellers grundig debat slå fast, at beregningerne følger helt sædvanlig praksis. Der er altså ingen fikumdik der. Som et eksempel på den faste praksis har jeg sendt Folketinget et eksempel fra det lovforslag, der udmøntede velfærdsaftalen. I lighed med forslaget om at afkorte dagpengeperioden var hensigten med velfærdsaftalen at bidrage til at løse de langsigtede udfordringer med at sikre et tilstrækkeligt udbud af arbejdskraft. Også her var det de dynamiske effekter, der var hovedformålet med ændringerne, men på trods af det var det sådan, at man regnede på fuldstændig samme måde, som man gør her. F.eks. kan jeg citere fra de økonomiske bemærkninger fra det lovforslag, der udmøntede velfærdsaftalen. Det var det, der hed L 59, og som blev fremsat den 3. november 2006. Og det her er et citat:

»I afsnittet ovenfor er angivet de samlede virkninger af alle forslagene i velfærdsreformen, hvor der bl.a. er taget hensyn til, at en række af de enkelte forslag spiller sammen, ligesom der er indregnet effekterne af forventet ændret adfærd. Nedenfor beskrives de økonomiske konsekvenser for det offentlige af hvert enkelt forslag efter de sædvanlige retningslinier, hvor der ikke er indregnet adfærdseffekter«.

Der var altså ikke indregnet adfærdseffekter. Som det fremgår, er det altså sædvanlig praksis, at der ikke indregnes sådanne adfærdseændringer i de direkte økonomiske konsekvenser. Det har den konsekvens, at de direkte økonomiske konsekvenser ikke altid giver et fyldestgørende billede af de forventede effekter af ændringerne på beskæftigelsesområdet. Dette gælder særlig ved forslag, hvis primære formål er at forbedre strukturerne på arbejdsmarkedet som f.eks. forslagene i velfærdsaftalen og forslaget om at afkorte dagpengeperioden.

Derfor ærgrer det mig faktisk også lidt, at der i udvalgets betænkning er fremført det synspunkt, at der her er tale om lovsjusk. Og det har vi også hørt fra flere sider i dag. Men det er simpelt hen ikke rigtigt, og jeg kan ikke understrege nok, at ligegyldig hvor mange gange man forsøger at sige det, bliver det ikke mere rigtigt af den grund. Lovforslaget og herunder beregningen af de økonomiske konsekvenser følger til fulde gældende retningslinjer, tradition og praksis. Når det er sagt, glæder jeg mig til de drøftelser, der skal ske imellem anden- og tredjebehandlingen.

Så har jeg jo også bidt mærke i, at der både under talerne på Slotspladsen den anden dag og i de ting, jeg har kunnet læse i pressen, og selvfølgelig også i den debat, der har været her i dag, har været en række spørgsmål, der går igen og igen, og dem vil jeg godt lige benytte lejligheden til at adressere.

F.eks.: Er afkortningen af dagpengeperioden enden på den danske flexicuritymodel? Nej, det er det ikke, for flexicurity består jo af en fin sammenhæng mellem tre elementer, nemlig sikkerhed, en aktiv arbejdsmarkedspolitik og fleksibilitet. Den sammenhæng ødelægges ikke – den gøres faktisk tværtimod stærkere.

Kl. 14:54

Det andet spørgsmål er: Vil dagpengereformen betyde sociale problemer? Nej, det vil den ikke. Det er målsætningen med den aktive beskæftigelsespolitik, at ledige kommer hurtigt i job, og en ned-

sættelse af dagpengeperioden vil styrke de lediges tilskyndelse til at komme hurtigt i job. Formålet med forslaget er derfor også, ligesom det jo også er med den aktive beskæftigelsespolitik, at de ledige skal komme hurtigere i arbejde og ikke skal falde ud af dagpengesystemet. Kun få falder jo ud af dagpengesystemet hvert år. Det gælder for et sted mellem 1.000 og 2.000 ledige, og heraf kommer – som det også har været nævnt tidligere i dag – omkring en tredjedel på kontanthjælp. Det tal har ligget konstant i en del år og har ikke været synderlig påvirket af tidligere afkortninger af dagpengeperioden. Det skønnes, at antallet af ledige, der falder ud af dagpengesystemet, med de nye regler kan stige fra de nuværende 1.000-2.000 og op til omkring et sted imellem 2.000 og 4.000, fordi flere påvirkes af de nye regler. Det skønnes på den baggrund, at under 1.000 vil komme på kontanthjælp. Det vil der jo så selvfølgelig være nogle, der gør, og nogle vil så ikke kunne få kontanthjælp, fordi de f.eks. har en formue, eller fordi ægtefællen tjener for meget. Men det er jo ikke noget, der bliver ændret med de her regler; sådan har det været længe.

Så bliver der rejst et andet spørgsmål igen og igen: Vil det her så ikke skabe løntrykkeri? Nej, det vil ikke skabe løntrykkeri. En afkortning vil betyde, at ledige tidligere og mere intensivt vil søge job. Det medfører, at de kommer tidligere i job, og at de dermed ikke udstødes fra arbejdsmarkedet. Det er altså nu engang sådan, at den bedste vej ind på arbejdsmarkedet og til drømmejobbet jo altså ikke altid går fra passiv ledighed og til, at man lige vupti står med drømmejobbet, nej, tit fungerer det jo sådan, at man bliver nødt til at arbejde sig frem til drømmejobbet, f.eks. via et job, der måske ikke opfylder alle forventninger om løn, opgaver og geografisk placering. Der kunne man jo så lige sige: Undskyld mig, men er det så løntrykkeri? Nej, det er ikke løntrykkeri. Der er jo altså ikke noget galt med i en periode at tage et job, som måske ikke lige er det job, man allerhelst vil have, men måske et job, som man næsthelst vil have.

Så må jeg sige, at jeg synes, jeg har oplevet nogle ting her i dag, og i hvert fald hr. Eigil Andersen kom ud med noget af en vildfarelse. Jeg ved ikke, om det er det, som hr. Villy Søvndal ofte kalder, at der flyver en finke af panden. Man kan i hvert fald sige, at der fløj op til flere finker fra hr. Eigil Andersens pande her i dag. F.eks. nævnte hr. Eigil Andersen på et tidspunkt, at man havde afskediget sygehuspersonale i den borgerlige regerings tid. Det er ganske enkelt ikke korrekt, for hvis man kigger på tallene, kan man se, at fakta er, at fra 2001 til 2009 er antallet af fuldtidsbeskæftigede på de offentlige sygehuse steget med i alt godt 12.000 fuldtidsstillinger. Og jeg kan også godt pege lidt nærmere på, hvor de ligger. Der er f.eks. 3.100 fuldtidslæger og omkring 3.800 fuldtidssygeplejersker, og så er der andet sundhedspersonale, det er omkring 1.100, og andet ikke-sundhedsfagligt personale, og det er omkring 4.100. Så der må vi bare sige, at det må være en af de finker, der er røget af panden.

Så til noget, der jo i virkeligheden er meget interessant, og det er den debat, der foregik her til sidst. Jeg ved ikke, om det er ligesom i ishockey, hvor der er a-kæder og b-kæder, der bliver sendt på banen. I hvert fald er der flere ordførere, kan man høre lige nu, fra Socialdemokraterne, og det synes jeg jo bare er fint, men det, der står tilbage, er jo, at vi hele dagen har forsøgt at få et svar på, hvad der egentlig skal ske, hvis det bliver sådan, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti får magt, som de har agt: Vil man så rulle dagpengereformen tilbage? Man har tordnet løs nu i timevis. Vi startede omkring kl. 10.30, og nu er klokken snart 15. Man har tordnet løs hele dagen. For godt en uge siden tordnede man løs herinde i Folketingssalen i over 8 timer, vi har haft samråd, der har været deputationer, der har sågar været demonstrationer, og man har tordnet løs og hamret og banket og været rasende over den her dagpengereform.

Kl. 14:59

Der er så helt uskyldige folk, der har spurgt her i dag: Hvad så? Vil man så rulle dagpengereformen tilbage? Og så skal jeg love for, at der hverken var bulder, brag eller torden; så var der faktisk slet

ikke noget svar. Så var det her til sidst jo nærmest et spørgsmål om, at man ikke engang kunne være bekendt at bede hr. Bjarne Laustsen om et svar.

Jeg må sige, at det er en meget, meget mærkelig oplevelse at skulle igennem. Det må man jo selv prøve at bearbejde i oppositionen efterfølgende, men det er dog en meget, meget mærkværdig situation, at man tordner løs både her og på Slotspladsen, i udvalgslokalerne og i pressen, og når man så bliver spurgt, hvad man selv vil, så får vi et: Øh, det vil vi ringe til Harald Børsting og spørge ham om.

Det er der, vi står i dag efter mange timers debat her og i udvalgslokalerne. Men sådan er det, og så må vi jo prøve at afvente, for det kan jo være, at man inden tredjebehandlingen endelig besinder sig og finder ud af, hvad man vil.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Jeg ser ikke flere markere for korte bemærkninger. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 26.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010).

Kl. 15:01

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Rasmus Prehn som ordfører. Værsgo.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Under førstebehandlingen, i udvalgsarbejdet og ikke mindst under det seneste samråd med ministeren vedrørende dette lovforslag er det blevet tindrende klart, at regeringen ikke på nogen måde anerkender den meget vanskelige situation, som kommunerne befinder sig i – den i særdeleshed vanskelige økonomiske situation, som gør, at danskernes kernevelfærd er under pres.

Både regeringen og Dansk Folkeparti har efter forliget om den her famøse spareplan haft særdeles travlt med at fortælle historien om, at landets kommuner friholdes for besparelser. Men der bliver altså stadig væk tale om massive besparelser i landets kommuner; dels har regeringen varslet nulvækst, og man kalkulerer direkte med en milliardbesparelse ved at have nulvækst, dels har landets finans-

minister sendt det klare signal, at kommunerne selv kommer til at finde de penge, de har brugt for meget.

Kommunerne oplever kommune for kommune, at sparekniven svinges, hvilket går hårdt ud over vores børns skolegang, normeringen i børnehaverne, de ældres vilkår og ikke mindst de socialt udstødte og handicappede og andre sårbare grupper. Dertil kommer, at der findes flere kommuner, som grundet demografiske ændringer, flere på overførselsindkomster m.m., yderligere presses og oplever et udgiftspres, der ikke tidligere har kunnet forudses.

Det er sådan, at regeringen gang på gang har beskyldt kommunerne for bare at bruge løs og ikke ville spare og være effektive nok, heller ikke med hensyn til administration, men kigger vi på, hvordan kommunerne faktisk har overholdt aftaler, overholdt budgetter, er det faktisk lykkedes kommunerne at spare på sådan noget som administration, hvorimod det er kernevelfærden, som det har været rigtig, rigtig svært at holde budgetterne for, simpelt hen fordi der er et øget behov derude; der er pres på kernevelfærden.

Men den her situation synes regeringen og Dansk Folkeparti fuldstændig at ignorere. De forsøger igen og igen at bortforklare den sandhed, at den kommunale velfærd udhules og undermineres som følge af regeringens behårde økonomiske kurs over for landets kommuner. I stedet for at lytte og tage befolkningens bekymringer alvorligt vælger regeringen at fortsætte sin behårde kurs over for landets kommuner og dermed danskernes velfærd.

Med dette helt konkrete lovforslag fjernes et af de helt centrale elementer i det kommunale selvstyre. Grundprincippet i det kommunale selvstyre, nemlig at det er op til de folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer at beslutte et serviceniveau med tilsvarende skattniveau, fjernes de facto med dette lovforslag, hvilket også understreges af det høringssvar, vi har set fra Kommunernes Landsforening. Ministeren siger ganske vist, at landets kommuner kan sætte skatten op, i det omfang andre kommuner sætter skatten tilsvarende ned, men sagen er jo den, at landets kommuner er så alvorligt presset økonomisk og oplever, at hver eneste krone i kassen skal bruges, hvis velfærden skal overleve.

Derfor var der sidste år ikke en eneste kommune, der valgte at sætte skatten ned, og det selv om det vel at mærke var et valgår. Vi har tidligere set, at det har været en konkurrenceparameter, hvem der kunne have den laveste skat. Men kommunerne har altså ikke fundet, at det var realistisk at sætte skatten ned. Derfor er det en illusion at forestille sig, at nogle af landets kommuner, også selv om de er utrolig økonomisk pressede for at få enderne til at man sammen, får nogen som helst frihed til i dialog med borgerne at fastlægge det serviceniveau, de ønsker, med tilsvarende skattniveau. Fremover bliver det hele dikteret her fra Slotsholmen.

Regeringen vælger kort fortalt kontrol og diktat frem for frihed og tillid. Regeringen vælger centralisme og ensretning frem for lokalt demokrati og mangfoldighed. Regeringen vælger mistillid frem for tillid. Det er dybt skuffende, at en såkaldt liberal regering på denne måde lader hånt om det kommunale selvstyre og demokrati.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen for korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Flemming Bonne, SF. Værsgo.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Jeg skal nok lade være med at lægge op til at forlænge debatten. Vi havde jo en meget lang debat om den foregående sag, og den vil jeg gerne prøve sådan at relatere lidt til, for når jeg sidder og hører den debat, der har været om halvering af dagpengene og regeringens angreb på SF og Socialdemokraterne, fordi man der gerne vil involvere parterne på arbejdsmarkedet i at lave nogle holdbare løsninger for

Danmarks økonomi fremadrettet, så står det jo i en skærende kontrast til det, der foregår i øjeblikket, hvor regeringen har taget fat i Kommunernes Landsforening, kommunerne, og prøver at vride en aftale ud af dem – en fuldstændig håbløs situation for kommunerne.

Modsat regeringen tror jeg nok, at vi i S og SF og i oppositionen har en helt anden holdning til, hvordan man tolker begrebet aftale, og hvor meget man skal lægge i det, altså hvor meget ansvarlighed man skal lægge i det. Jeg er sikker på, at SF og Socialdemokratiet aldrig kunne finde på at pådutte deres aftalepartner løsningerne på forhånd, og det er jo det, der sker her ved kommuneforhandlingerne. Jeg synes, det er helt fantastisk, hvis nogen forestiller sig, at der kan komme en aftale ud af, at man på forhånd dikterer en nulvækst, og at man på forhånd dikterer nogle skærpede sanktioner – det er ikke noget godt udgangspunkt for en forhandlingssituation. Det ville vi kunne gøre helt anderledes. Jeg tror på, at aftalesystemet kan overleve, men det overlever *ikke* med den borgerlige regering eller med VKO.

Vedrørende sanktioner er der ikke nogen, der har kunnet fortælle mig, at sanktioner er vejen til aftaler, og at sanktioner kan løsne op for en forhandlingssituation; tværtimod skaber de jo et fantastisk dårligt klima. Jeg har sådan siddet og gransket min hukommelse for at komme i tanker om, om der egentlig er nogle forhandlingssituationer, som har givet nogle resultater, når udgangspunktet har været: Hvis ikke I gør, som vi vil, så skal vi komme efter jer! Det har jeg ikke kunnet komme på.

Så vil jeg bare lige slutte af med en enkelt bemærkning om nulvækst: Vi har hørt rigtig mange udsagn fra VKO om, at nulvækst ikke får nogen betydning for serviceniveauet. Jamen naturligvis får det betydning for serviceniveauet. Især de kommuner, som i øjeblikket er særlig hårdt ramt, og som oplever fraflytning og faldende befolkningstal, får nogle utrolig store demokratiske udfordringer. Når vi kobler de udfordringer med en nulvækst, skal der ske nogle omprioriteringer derude, som i den grad vil betyde massive nedskæringer. Det var blot et par enkelte kommentarer.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er to til korte bemærkninger. Den første er fru Sophie Løhde, værsigo.

Kl. 15:09

Sophie Løhde (V):

Sanktioner, incitamenter – man kan jo kalde det flere forskellige ting, men jeg synes, det var en lille smule påfaldende at skulle lytte til nogle af kommentarerne, når man tænker på, at den tidligere SR-regering, som Socialistisk Folkeparti støttede, sådan set var meget kreativ og opfindsom, når det kom til sanktioner på skattesiden i landets kommuner. Den var på mange måder væsentlig mere kreativ end det, den her regering har formået på skattesiden, og det kan man jo så lægge i, hvad man vil, men man kan i hvert fald konstatere, at man i den grad greb ind tidligere.

Jeg vil gerne spørge ordføreren for Socialistisk Folkeparti, om det er hans opfattelse, at kommuner kun skal kunne sætte skatten op, hvis andre sætter den ned.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Flemming Bonne.

Kl. 15:10

Flemming Bonne (SF):

Under et skattestop må det nødvendigvis være således, at hvis nogen forhøjer skatten, må andre sætte den ned, hvis der skal være balance. Der er også en tredje mulighed, og den er, at man regulerer en eventuel ubalance via statsskatten.

Når jeg ser på den måde, den nuværende regering har håndteret det her spørgsmål på, synes jeg, man har været decideret tarvelig over for kommunerne, for regeringen har sagt til Kommunernes Landsforening: Hvis vi laver en skattepulje, skal nogle sætte skatten ned, hvis andre sætter den op. Men regeringen leverer ikke regelsæt eller redskabet til, hvem der så i givet fald skal sænke skatten. Man lader så Kommunernes Landsforening som interesseorganisation om at foretage det stykke arbejde. Det kan man ikke. Altså, hvis det er således, at det kræver et regelsæt at foretage op- og nedjusteringer af skatten, så må regeringen præstere det.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Sophie Løhde for anden korte bemærkning.

Kl. 15:11

Sophie Løhde (V):

Jeg synes ikke, det var et specielt klart svar, vi fik her i dag, men hvis jeg har forstået ordføreren fra Socialistisk Folkeparti korrekt, lægger man op til, at ingen kommuner efter Socialistisk Folkepartis opfattelse skal kunne sætte skatten op, medmindre andre sætter skatten ned. Det er det, der må ligge i ordet balance.

Så vil jeg bare spørge ordføreren fra Socialistisk Folkeparti: Hvordan har man tænkt sig at opfylde det? Hvis vi nu forestiller os den situation, at der er 20 kommuner, der ansøger om at få lov til at sætte skatten op, og ingen, der ansøger om at få lov til at sætte den ned, hvad er så svaret fra Socialistisk Folkepartis ordfører – hvis der altså skal være mening med det, man siger med balance i den kommunale skatteudskrivning?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:12

Flemming Bonne (SF):

Så er svaret fra Socialistisk Folkeparti, at så påhviler det den siddende regering at gennemføre det regelsæt, der sikrer, at der kan ske reguleringer både opad og nedad.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det er jo ganske underholdende, at vi fra Socialistisk Folkeparti skal høre det her med, at der skal være balance. Det skal der også, det sagde min gamle regnelærer på Horsens Handelsskole også. Men der er jo ingen balance i »En Fair Løsning«, der er en hamrende ubalance, som gør, at de her ting ikke er finansieret. Der er hverken på kort sigt eller på lang sigt styr på, hvordan indtægterne skal reguleres i forhold til de økonomiske udfordringer, som Danmark har.

Så vil jeg Socialistisk Folkepartis ordfører, at hvis nogle kommuner får behov for at lade skatten stige, skal de have lov til det, men til gengæld skal andre kommuner sætte skatten ned, for at der bliver balance i den samlede skatteudskrivning. Og så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan skal det omsættes til praksis, når vi så ser nogle kommuner gå ud og sætte skatten op? De siger: Det er vi nødt til for at hjælpe vores unge og ældre osv., og så må andre kommuner sætte skatten ned. Hvilke sanktioner vil en ny S-SF-regering påtage sig der?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Bonne. Værsgo.

Kl. 15:14

Flemming Bonne (SF):

Tak. SF opererer ikke med sanktioner, SF opererer med nogle økonomiske rammer, som gør, at alle kommuner vil være i stand til at kunne levere den velfærd, som man kan forvente.

Det, jeg angriber heroppefra, er, at regeringen over for KL siger, at der skal være en balance, at man laver en skattepulje – det gjorde man i hvert fald for 2010 – og når nogen sætter skatten op, skal andre sætte skatten ned, men man leverer ikke det redskab, der skal bruges til at foretage den regulering. Det er det, jeg angriber.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Hans Kristian Skibby for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men der er jo ikke nogen balance i det. Altså, hvis man kigger på de pressemeddelelser, som er kommet i en lind strøm inden for de sidste 14 dage fra SF's pressetjeneste til forskellige kommuners lokale redaktioner, kan man se, at hvis nu S og SF får flertal efter næste valg, vil Faxe Kommune få 56 mio. kr. mere til børneområdet og til skolerne, Horsens Kommune vil få 118 mio. kr., og min egen hjemkommune, Hedensted Kommune, kan se frem til 68,5 mio. kr. Det er jo rent julegaveri, vi er ude for her, for pengene er ikke finansieret, det er Anders And-penge.

Derfor er jeg nødt til at spørge ordføreren: Hvad så, hvis det ender med, at de her kommuner ikke kan overholde aftalerne samlet under KL, og at nogle er nødsaget til at sætte skatten op, og SF siger, at så skal andre sætte skatten ned, men at det skal være efter en frivillighedsordning? Det hænger jo ikke sammen, for så er der ikke nogen kommuner, der vil påtage sig det ansvar, fordi de så ville skulle lave nogle besparelser, som de ikke selv synes at de politisk kan stå i mål for. Derfor må SF præcisere: Hvordan skal man få de penge til at passe i balancen?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 15:16

Flemming Bonne (SF):

De tal, som hr. Hans Kristian Skibby refererer til, er tal, som affødes af »En Fair Løsning« og de flere penge, som jo er finansieret. Der ligger en offensiv investeringsplan, og der ligger en skatteplan, som tilsammen finansierer »En Fair Løsning«. Det har ikke noget som helst at gøre med de kommunale skatter. Hvis de kommunale skatter skal hæves, er der andre, der skal sænkes, hvis det er således, at skatetestoppet skal overholdes.

S og SF går også ind for, at kommuneskatterne under et skal holdes uændret, og det betyder så, at når nogen sætter skatten op, sætter andre skatten ned, men jeg tør godt garantere, at det vil være således, at en S-SF-regering vil være i stand til at levere det redskab, der skal til for at foretage den regulering.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod, Enhedslisten.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi oplever i denne tid, at man sidder rundt om i kommunerne og er i gang med at diskutere budgetter. Det er endnu ikke budgetterne for det kommende år, men budgetterne for i år har man i rigtig mange kommuner været nødt til at genåbne, og man er gået i gang med at fyre folk allerede nu, fordi budgetterne simpelt hen ikke hænger sammen. Selv med den økonomi, der er i dag, er der ikke råd til at sikre, at man opretholder velfærden ude i kommunerne. Med det forslag, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt frem her og har tænkt sig at stemme igennem, bliver det endnu værre ude i kommunerne.

Vi står i en situation, hvor kommunerne ikke både kan overholde lovgivningen på de forskellige områder og overholde de stramme økonomiske rammer, som regeringen og Dansk Folkeparti pålægger dem. Kommunerne skal sørge for, at man overholder minimumstimetallet i folkeskolen. De skal sørge for, at man lever op til lovgivningen i vuggestuer og børnehaver. De skal sørge for, at man lever op til lovgivningen omkring ældreomsorgen. De skal sørge for, at man lever op til lovgivningen om at tage sig af handicappede og socialt udsatte. Det kan simpelt hen ikke hænge sammen med den økonomi, der er i dag.

Det, vi hører lige nu, er, at kommunerne stiller krav om, at hvis man bliver ved med at fastholde, at de skal overholde de økonomiske rammer, så bliver man nødt til at ændre lovgivningen. Så skal man holde op med at have en lov, der siger, at handicappede skal have den bedst mulige hjælp, og i stedet gå over til at lave en lovgivning, der åbner for, at handicappede, socialt udsatte og andre får den billigst mulige hjælp. Jeg håber da, at ordførerne fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti og ministeren vil gå på talerstolen og forklare, hvor det så er, man har tænkt sig at ændre lovgivningen. Hvem er det præcis, der fremover skal have lovgivning om, at de ikke skal have den bedst mulige hjælp, men den billigst mulige hjælp, fordi det er vigtigere for regeringen og Dansk Folkeparti at sikre, at der er penge til skattelettelser til de rigeste, end det er at sikre, at de, der har allermost brug for hjælp, også får den bedst mulige hjælp?

Det er jo ikke noget nyt, at det kan være svært at få den bedst mulige hjælp. For bare at tage et eksempel, jeg selv er stødt ind i adskillige gange, er det jo sådan, at tandlægehjælp ikke er gratis i det her land. Det vil sige, at hvis man ikke har råd til selv at betale, når man f.eks. knækker en tand, fordi man er på en af fattigdomsydelserne, så er man nødt til at gå til kommunen for at få hjælp. Den hjælp, man så får mange steder, er, at man får at vide: Det, du egentlig har behov for tandlægefagligt set, og som du ville få, hvis du var i stand til at betale, var, at du skulle have en krone på den tand, for det er det, der er den bedste behandling, men da du er fattig, får du i stedet bare en aluminiumshætte sat ned over tanden, og den kan vi så skifte en gang imellem, når den er slidt.

Det er det, man nu ønsker at udbrede til andre områder: at handicappede ikke længere skal have de hjælpemidler, der virkelig ville kunne hjælpe dem; at børn, der skal have specialundervisning, ikke længere får det bedst mulige specialundervisningstilbud, men det billigst mulige. De får det, så man kan opbevare dem og holde nogenlunde sammen på det, så det ikke kommer til at se alt for slemt ud. Det synes jeg der mangler et forsvar for fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Hvorfor mener man, at det er dem, der har allermost brug for hjælp, der skal betale, frem for det er de allerrigeste, som har fået de store skattelettelser?

Forslagene her fra regeringen og Dansk Folkeparti undergraver også det kommunale selvstyre. Det gik for nylig op for mig, da vi havde en stor debat her i Folketinget, at når vi så tit taler fuldstændig forbi hinanden, er det, fordi vi lægger noget vidt forskelligt i begrebet selvstyre. For mig betyder selvstyre demokrati, men det gik op

Kl. 15:17

for mig, at for Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti betyder selvstyre de mange opgaver, man skal udføre og administrere for andre styret fra ministerierne. Det giver jo en væsentlig forskel.

Da Venstre kom til magten, havde man jo en meget klar plan for, hvad det var, man ville med samfundet. Det havde hr. Claus Hjort Frederiksen og Anders Fogh Rasmussen fortalt flere gange. Man havde et klart ønske om at lave grundlæggende om på samfundet, og man havde også set på, hvad det er, der gør, at vi har fået så stærk en udvikling i vores samfund. Det er, at vi har haft en stærk fagbevægelse og andre stærke bevægelser – det har man så gjort sit til at prøve at bekæmpe, og nu går man meget voldsomt i krig mod fagbevægelsen – men noget andet, der virkelig har været stærkt med til, at vi har udviklet et stærkt velfærdssamfund, har været den udprægede grad af demokrati og det store kommunale selvstyre. Det har gjort, at borgerne ude i kommunerne har kunnet være med til at bestemme og vælge politikere, der har bestemt, at vi ønsker at udvikle vores velfærd. Vi ønsker at få nogle bedre skoler. Vi ønsker at få en bedre ældreomsorg osv., og så har man sagt ja til også at betale noget mere i skat for det.

For at stoppe den udvikling fandt Venstre ud af, at man var nødt til at underminere det kommunale selvstyre, og det gik man så ind og gjorde ved at gå ind at fjerne kommunernes ret til selv at bestemme. Man lagde så kraftige bånd på kommunerne, at de ikke længere havde ret til selv at bestemme. Man indskrænkede kraftigt det kommunale selvstyre.

Kl. 15:23

Det er det, man gør i endnu stærkere omfang med de forslag, der ligger her. Den nuværende finansminister sagde for et par år siden, da han var beskæftigelsesminister, at man havde valgt at lave nogle lidt stille og rolige reformer. Man ville ikke gå så hårdt og brutalt til det som Margaret Thatcher. Man valgte at gøre det mere stille og roligt. En slags fløjlsrevolution kaldte han det. Det, vi kan se med de forslag, der ligger på bordet nu fra regeringen og Dansk Folkeparti i den såkaldte genopretningsplan, er, at man nu har smidt fløjlshandskerne. Nu går man hårdt til det, nøjagtig ligesom Margaret Thatcher gjorde i England.

Det er jo altså nogle af dem, der har det allersværest her i samfundet, der til at starte med kommer til at betale for det, og som virkelig kommer til at mærke det, men det er vores alle sammens samfund, der virkelig kommer til at mærke det fremover, når man i den grad fjerner selve grundlaget for styrken, når man fjerner selve det, der har gjort, at vi har kunnet udvikle de stærke velfærdssamfund i Danmark og i Norden, det, at man sikrer et udpræget demokrati, det, at man sikrer, at vi har gode uddannelser og god velfærd og tryghed for alle. Tror man, at man i stedet skal konkurrere med Kina, Indien og andre om at have de lavest mulige lønninger, så har man taget fuldstændig fejl, og så risikerer man at fjerne hele det grundlag, der også er for den økonomi, vi har i Danmark.

Det, som man påstår man gerne vil med at sikre, nemlig at vi kan klare os godt over for andre lande, afhænger af, at vi har en god velfærdssektor, at det faktisk fungerer i Danmark. Det er det, man er ved at fjerne, bl.a. med de lovforslag, hvor man strammer yderligere over for kommunerne. Derfor er det, man er i gang med, så farligt, og derfor håber jeg, at man meget snart tør udskrive et valg, så vi kan møde vælgerne og se, hvad det egentlig er for et samfund, de gerne vil have fremover.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er stor forskel på den politik, som Enhedslistens synes vi skal have i Danmark, og så den, som Dansk Folkeparti synes vi skal have.

Jeg hæftede mig lidt ved, at fru Line Barfod var inde på noget med, at man i Enhedslisten godt kunne tænke sig, at midlerne til f.eks. gratis tandlægehjælp skulle øges. Det synes jeg i og for sig lyder ganske tilforladeligt og ganske harmløst. Det vil vi selvfølgelig gerne være med til at kigge på, hvis der kan findes en finansiering. Og det er så der, vi skal hen, nemlig med hensyn til finansieringen, for Enhedslisten er berømt for at komme med alle de skarpe kritikpunkter af alt, hvad der bliver foreslået her i Folketinget fra det, vi kalder blå stue. Alt – lige fra det ene område til det andet. Men det er sjældent, at vi hører konkret, hvad Enhedslisten egentlig vil.

Hvordan vil Enhedslisten finansiere den store krise, vi står i rent økonomisk, hvor vi kan se, at globaliseringen gør, at vi har så mange udfordringer, som ligger langt uden for landets grænser, og hvor Danmark er så lille en part, at vi kan gøre umådelig lidt i det store glansbillede? Hvad er Enhedslistens visdom med hensyn til, hvordan vi skal redde den danske økonomi?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod som ordfører. Værsgo.

Kl. 15:26

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten er lodret uenige om, hvad der skal ske med kommunerne. Dansk Folkeparti ønsker mest mulig privatisering; Enhedslisten ønsker mest mulig demokrati.

Hr. Hans Kristian Skibby siger, at han ikke ved, hvad det er, Enhedslisten vil. Så er det, fordi hr. Hans Kristian Skibby ikke hører efter. Vi har gentaget det igen og igen, og også under debatterne i dag har vi flere gange redegjort for vores forslag til, hvordan vi skaffer milliarderne til at betale for at lukke det store hul, der er i statskassen i øjeblikket, fordi Dansk Folkeparti har været med til at stemme for, at milliarderne er fosset ud af statskassen i skattelettelser til de rigeste. Vi har et meget klart forslag til, hvordan vi tager nogle af de skattelettelser tilbage, hvordan vi lader de multinationale selskaber betale noget mere i skat, hvordan vi sikrer, at nordsøolien bliver beskattet lige så meget som i vores nabolande osv. Derudover har vi forslag til, hvordan vi faktisk skaffer arbejdspladser – hvor er det, vi skal finde job til de mange mennesker, der gerne vil have job? – mens Dansk Folkeparti ikke har andre forslag end at piske de arbejdsløse.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Hans Kristian Skibby. Sidste korte bemærkning.

Kl. 15:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det jo ikke sådan, at vi i Dansk Folkeparti har en interesse i at piske de arbejdsløse. Jeg synes, at det er noget vås, der kommer fra Enhedslistens ordfører. Vi påtager os et ansvar for den samlede danske økonomi, for vi kan se, at der er en lang række uløste opgaver og udfordringer, som vi er nødt til at tage hånd om så hurtigt som overhovedet muligt, for at der ikke skal vokse en øget gældspukkel oveni.

Igennem mange, mange år har vi her i Danmark haft store problemer med økonomien, fordi vi skulle rydde op efter en Anker Jørgensen-regering, som i den grad med underfinansiering og direkte gæld-

sættelse gik ind i hele det danske samfund og byggede en stor offentlig sektor op for lånte penge. En overgang havde vi omkring 65 mia. kr. i renteudgifter i Danmark. Det har vi ikke i dag, og derfor har vi faktisk penge til velfærd, og det synes jeg er rigtig godt.

Så vil jeg gerne sige til det der med, at Enhedslisten ønsker sig så meget demokrati som muligt, at så kunne man måske starte i egen andegård ved en demokratiproces internt i Enhedslisten, så man går væk fra den her partilisteopstilling, som jo er aldeles hamrende udemokratisk. Lad dog jeres vælgere bestemme, hvem der skal repræsentere jer her på Christiansborg, frem for at det skal være 5.000 medlemmer, som skal sidde bag lukkede døre og beslutte, hvem der skal stå øverst og nederst på listen. Væk med den der partilisteopstilling, det er simpelt hen udemokratisk.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:29

Line Barfod (EL):

Jeg har forstået, at Dansk Folkepartis ordfører synes, at det er langt mere demokratisk, at det er topledelsen i Dansk Folkeparti, der sidder og vælger, hvem der skal være kandidater, frem for at det er medlemmerne af partiet, der får lov til at bestemme, både hvem der er ens kandidater, og hvad det er for en politik, man fører. Men jeg tror, at det er lidt ved siden af det, vi egentlig diskuterer her.

I forhold til økonomien i Danmark, herunder kommunernes økonomi, glæder det mig da, at Dansk Folkeparti siger, at de vil tage ansvar for, at der er et kæmpe hul i statskassen. Det hul skyldes altså ikke Anker Jørgensen tilbage i 1970'erne, det hul, der er i statskassen i dag, skyldes, at Dansk Folkeparti gang på gang har stemt for skattelettelser til de allerrigeste. Ifølge tal, som vi har fået fra regeringen, er det over 200 mia. kr., det indtil nu har kostet at give skattelettelser til de rigeste – alt det, der er stemt for af Dansk Folkeparti.

Det, der er behov for, er, at man får gang i økonomien. Det er, at man sikrer, at der kommer nogle arbejdspladser, og der har vi ikke hørt et eneste forslag fra Dansk Folkeparti til, hvordan vi skaffer arbejdspladser, hvordan vi sikrer, at vores land hænger sammen fremover, men kun forslag til, hvordan man fortsætter med at give skattelettelser til de rigeste og skærer ned på ydelserne til de arbejdsløse, børnefamilierne og på velfærden.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så fik vi endnu en for en kort bemærkning. Fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 15:30

Sophie Løhde (V):

Fru Line Barfods sidste bemærkning var vist i den grad også uden for emnet, for mig bekendt plejer vi ikke at diskutere ting, som faktisk er forkerte. Derfor må fru Line Barfod jo også korrigere sin opfattelse af, at vi her aktuelt står i en svær økonomisk situation i Danmark qua nogle skattelettelser. Det er jo simpelt hen ikke korrekt. Fru Line Barfod har jo nok heller ikke kunnet undgå at bemærke den debat, der var – vist for en uge siden – hvor vi jo fik et meget klart svar på, at regningen for det, vi står og skal betale nu, jo er et resultat af, at vi i Danmark har ført den mest ekspansive finanspolitik af alle lande i Europa. Det har været dyrt, men det har heldigvis virket.

Jeg er jo ikke overrasket over, at Enhedslistens evindelige svar altid er et spørgsmål om flere penge, så jeg vil sådan set bare spørge fru Line Barfod: Er der i forhold til kommunerne med de områder, de så varetager, en entydig sammenhæng på alle områder imellem forbruget af penge og tilfredsheden og kvaliteten med opgaverne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Nu ved jeg ikke helt, hvad det er for en måde at se økonomien på, sådan som fru Sophie Løhde gør, når fru Sophie Løhde mener, at det, at man har givet milliarder i skattelettelser til de rigeste igennem mange år ikke har nogen betydning for dansk økonomi. Det er da i høj grad det, der gør, at der er et kæmpe hul i statskassen, nemlig at man lader milliarderne fosse ud og man fortsætter med at lade milliarderne fosse ud i de kommende år. Man tager ikke de skattelettelser tilbage. Nogle har fået skattelettelser for flere hundrede tusinde kroner. Det rører man ikke. I stedet skærer man ned på ydelserne til børnefamilierne og de arbejdsløse og på velfærden.

Vi har både foreslået, hvor der skal komme flere penge fra, og også, hvor der kommer flere arbejdspladser fra. Vi mener, at det er afgørende, at vi sikrer, at der kommer arbejdspladser i det her land. Vi mener, at det er afgørende at se på, hvad det er for nogle job, folk fremover skal have. Vi mener, at det er afgørende også at sikre job i velfærden.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Fru Sophie Løhde for den anden korte bemærkning.

Sophie Løhde (V):

Må jeg igen tilføje, at de skattelettelser, der er givet, er finansierede krone for krone. Det gælder for så vidt også skattelettelserne fra 2004 og 2007. Skattereformen består af en skatteomlægning, der på sigt bidrager til at forbedre statsfinanserne med 5,5 mia. kr. Det var så det.

Jeg spurgte fru Line Barfod, om der er en entydig sammenhæng mellem forbruget af penge på et givet område og tilfredsheden med og kvaliteten af en opgave. Når fru Line Barfod undlader at svare på det spørgsmål, er det jo, fordi det er et så sørgeligt svar for Enhedslistens ordfører, der mener, at penge er svaret på alle problemer i det danske samfund. Men nej, der er faktisk en række områder, hvor det jo netop viser sig, at de, der bruger færrest penge på et område, rent faktisk formår at levere en bedre kvalitet og en højere tilfredshed ude i landets kommuner. Er det fuldstændig irrelevant, eller er Enhedslistens eneste svar fortsat flere penge, flere penge, flere penge?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører gerne vil prøve at bortforklare, at man har givet så mange milliarder i skattelettelser til de allerrigeste og ikke vil trække de penge tilbage og sørge for, at vi fremover har nogle penge i statskassen til at betale for velfærd. Men det er altså kun Venstre, der tror på, at der kan være penge til *både* kæmpeskattelettelser og velfærd på én gang. Vi andre mener, det er nødvendigt at vælge.

Vi mener, at et af de vigtigste svar, hvis vi skal have en god udvikling i vores samfund fremover, er mere demokrati – meget mere demokrati. Det tror vi er afgørende, og vi tror på, at borgerne skal have mulighed for at vælge, hvad det er, de vil, ude i kommunerne, og det kan de gøre, ved at man udvider demokratiet og udvider det

Kl. 15:31 kommunale selvstyre i stedet for at indskrænke det så voldsomt, som regeringen og Dansk Folkeparti gør med de her forslag.

Kl. 15:31 Vi tror på, at borgernes tilfredshed i høj grad hænger sammen med, at det er nogle fantastiske ansatte, der er til at tage sig af vores børn, vores syge og vores ældre. De gør en kæmpeindsats, på trods af at der bliver skåret hele tiden, og derfor er der en stor tilfredshed med dem. Men det ændrer ikke på, at de har behov for at have nogle bedre vilkår.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste taler er indenrigs- og sundhedsministeren.
Kl. 15:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Lad mig for en ordens skyld gentage, at der var plads til skattelettelserne inden for budgettet, og at den seneste skattereform var en skatteomlægning. Når der er et hul i statskassen, så skyldes det, at regeringen ønskede at reducere arbejdsløsheden med 85.000 i forhold til, hvad den ellers ville være blevet. Det er den regning, vi nu betaler ved i de kommende år at have en hidtil uset udgiftsdisciplin, hvor kommunerne altså må klare sig for det, de har, og til gengæld må vi hjælpe kommunerne med at klare sig for det, de har. Det er det, vi drøfter i netop denne uge i Finansministeriet. Det er ikke let, men det kan lade sig gøre, og vi skal hjælpe hinanden med det. Det er den holdning, regeringen har til de igangværende kommuneforhandlinger.
Kl. 15:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren bedes blive i nærheden. Der er for nærværende en enkelt kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.
Kl. 15:36

Rasmus Prehn (S):

Vi har forsøgt både i det åbne samråd den anden dag og her i salen at få et klart svar fra ministeren på det, Kommunernes Landsforening faktisk skriver i deres hørings svar til forslaget her, nemlig at det de facto vil være sådan, at de kommuner, der virkelig er under pres på grund af demografisk udvikling, på grund af flere på overførselsindkomst osv. ikke har mulighed for at sætte skatten op.

Ministeren har sagt, at så skal der være kommuner, der sætter skatten tilsvarende ned. Ja, men situationen er jo den, at sidste år så vi, at der ikke var nogen kommuner, der satte skatten ned, fordi de simpelt hen var så pressede på økonomien, at de ikke kunne finde mulighed for det. Selv i et valgår var der ikke nogen, der satte skatten ned.

Derfor er det altså et falsk svar, ministeren giver. Det er udtryk for ignorance over for det, Kommunernes Landsforening siger, nemlig at man sådan set bryder med princippet om kommunalt selvstyre, hvor det er sådan, at kommunalbestyrelserne i dialog med borgerne fastlægger et serviceniveau og et tilsvarende skatteniveau. Det synes jeg ministeren skulle komme op og svare på frem for at tale om alt muligt andet, om finansierede skattelettelser eller ikke finansierede skattelettelser. Det har vi hørt rigeligt om, men lovforslaget her handler om, hvordan kommunalbestyrelserne har frihed til at drive deres kommune, som de har lyst til i overensstemmelse med borgerne, og dyrke det lokale demokrati.
Kl. 15:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 15:37

Kl. 15:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hr. Rasmus Prehn havde ret i, at kommunale udgifter er nogle, der bare kommer, og dem kan man ikke gøre noget ved, var der jo ingen grund til, at regeringen forhandler med Kommunernes Landsforening. Forhandlingerne med Kommunernes Landsforening og de deraf følgende kommuneaftaler bygger jo på, at Kommunernes Landsforening faktisk har indflydelse på, hvad kommunerne gør, og til gengæld får kommunerne i fællesskab indflydelse på, hvad staten gør. Det er det, der er baggrunden for og målet med de forhandlinger.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Rasmus Prehn for den anden korte bemærkning.

Kl. 15:38

Rasmus Prehn (S):

Naturligvis er det ikke sådan, at kommunale udgifter bare er nogle, der kommer, og nogle, man ikke kan gøre noget ved. Det er jo også derfor, at når man kigger på, hvad kommunerne rent faktisk har brugt, ser man, at de faktisk er lykkedes med at nedbringe udgifterne til administration. I modsætning til hvad ministeren har turneret land og rige rundt og fortalt, nemlig at man bare bruger løs på administration, er det faktisk sådan, at kommunerne bruger mindre, end de har budgetteret med, på administration.

De er faktisk lykkedes med at være ambitiøse på det område. De siger: Vi vil da ikke bruge pengene på bureaukrati og administration, vi vil hellere bruge pengene på kernevelværd. De har altså faktisk taget hånd om det.

Men ministeren har stadig ikke svaret på det konkrete spørgsmål om netop muligheden for at hæve skatten, hvis man er under et demografisk pres, hvis der kommer flere indbyggere til, hvis der er en udvikling i antallet af ældre eller noget andet, så man har brug for nogle penge for at få mulighed for at få indtægterne til at matche udgifterne. Det er et grundlæggende princip i det kommunale selvstyre, og det er det, man med forslaget her fratager kommunerne ved at lægge en endnu større individuel straf på dem, så det er sådan, at hvis de bare skulle tænke på at hæve skatten, ville de blive straffet så hårdt, at de ikke fik noget som helst ud af det. Det skriver Kommunernes Landsforening jo direkte i deres høringssvar.

Så man fratager kommunerne det kommunale selvstyre, og ministeren kunne godt tage at svare på: Skal vi fortsat have kommunalt selvstyre, eller skal vi have et rent diktat fra statens side?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 15:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er jo ikke noget mærkeligt i, at kommunerne kommer med deres side af sagen og kommer med deres argumenter. Staten har sine argumenter, det er dem, jeg har fremført her, og regeringen er fast besluttet på at bringe Danmark igennem krisen på en sådan måde, at de offentlige udgifter ikke varigt svulmer og dermed reducerer den private sektor og dermed begrænser den motor, som skal gøre det muligt for os at finansiere velfærd i fremtiden.

I den forbindelse kan vi se, at sanktionerne var for svage sidste år, da Kommunernes Landsforening jo – det kan man se – ikke fik overholdt aftalerne. Derfor skærper vi sanktionerne, men jo ikke på en sådan måde, at man slet ikke kan gøre noget som helst. Vi sikrer bare, at det har en pris, hvis en kommune bryder aftalerne og sætter skatterne i vejret.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da dette ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Forhøjelse af det betingede bloktilskud og nedsættelse af bloktilskud ved budgetoverskridelser).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremstilling 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 04.06.2010).

Kl. 15:41

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Rasmus Prehn som ordfører for Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Ministeren gør mig på vej op på talerstolen lige opmærksom på, at sidste gang, da vi havde første behandling, gjorde vi mest ud af de principielle argumenter i forhold til L 218, og da vi så kom til L 219, tog vi den korte udgave. Det er også fuldstændig rigtigt, men det gør så også, at vi er nødt til mere udførligt at vende nogle af de ting, der helt konkret ligger i det her forslag, her ved anden behandling, ikke mindst fordi situationen er den, at der selv ved det åbne samråd var nogle ting, der svævede lidt i det uvisse.

De principielle holdninger er naturligvis de samme som ved det forrige forslag. Det er problematisk, når man har en situation, hvor kommunerne er så presset økonomisk, hvor det virkelig er svært at få enderne til at nå sammen, hvor det er svært at give danskerne den kernevelværd, som man har tradition for i det danske samfund, og hvor skoler og andet er under pres. Det er bekymrende, at det, der er regeringens konklusion på det, er, at det nok bare er, fordi kommunerne er sløsed, det nok bare er, fordi kommunerne har lyst til at bruge mere; regeringen har ikke det udgangspunkt, at kommunerne faktisk gør alt, hvad de kan, for at overholde de her aftaler. Når kommunerne kommer til at bryde nogle af de her aftaler, er det jo ikke udtryk for ond vilje, men alene udtryk for en vilje til at overholde det velfærdsniveau, man har stillet danskerne i udsigt – overholde serviceloven, overholde andre love, der er i det danske samfund, så man ikke kommer ud af trit med, hvad der rent faktisk er regler om i Danmark.

Det er jo sådan, at hvis man i en kommune går på kompromis med serviceloven, hvis man f.eks. ikke giver handicappede det tilbud, de har brug for, vil der bare ske det, at problemet bliver flyttet videre; så vil der være en ankesag, og så vil kommunen komme til at hænge på regningen senere. Så det med fuldstændig at detailstyre

kommunerne ned i mindste detalje og at forestille sig, at områder, der traditionelt set er det, man kalder ikkestyrbare områder, pludselig skal være styrbare, betyder, at man sådan set bare får skabt en hulens masse bureaukrati, og at der vil opstå modstrid med lovgivningen her i Folketinget.

Det, der er så problematisk ved det her lovforslag, er, at man lægger op til, at kommunerne skal tvinges ned i nogle kasser, og det vil betyde, at det bliver svært for dem at overholde lovgivningen her i Folketinget.

Det næste er, at der er nogle helt konkrete problemstillinger med det her lovforslag. Det er sådan, at Kommunernes Landsforening skriver i deres høringsvar, at f.eks. Københavns Kommune vil være nødsaget til at skulle budgettere med en slags bufferzone – en bufferzone, hvor man er nødt til at sætte penge til side, hvis det nu var sådan, at man kom til at bryde aftalerne. Det er ikke, fordi man har lyst til det, der er jo ingen kommune, der har lyst til at bryde aftalerne, men fordi man kan komme i den situation, at der opstår noget uventet, at der kommer nogle uventede udgifter, og man er så nødt til at bryde aftalen og derfor have penge stillet til rådighed. For Københavns Kommunes vedkommende vil det være 300 mio. kr., man skal stille til rådighed til en bufferzone, så man, hvis uheldet er ude, kan betale.

Det er jo ikke engang sådan, at det kun er, hvis det er Københavns Kommune, der bryder aftalen, næh, hvis det er, at kommunerne samlet set bryder aftalen, men Københavns Kommune har holdt sig på dydens smalle sti, vil de stadig væk kunne blive straffet. Der er nemlig tale om kollektiv straf her. Så i en kommune, hvor man har valgt politikere, der har holdt sig på dydens smalle sti og overholdt samtlige aftaler, vil man kunne risikere at skulle betale op til 500 kr. pr. indbygger i straf, fordi der er nogle andre kommuner, der har overtrådt nogle regler. Det virker fuldstændig ulogisk.

Det var sådan, at da vi havde åbent samråd med ministeren, havde ministeren utrolig svært ved at forklare det. Hvordan skal man forklare danskerne, at man altså skal straffes, selv om man har valgt en kommunalbestyrelse, der overholder alle regler, mens nogle andre ikke har? Det skal vi altså have et meget mere klart svar på, før vi kan gå videre med det her.

Det næste er, at der i det her lovforslag lægges op til, at kommunerne alligevel bliver straffet, selv om det er sådan, at en kommunalbestyrelse siger, at de gerne vil gøre noget af det, som ministeren siger, nemlig budgettere ambitiøst, lægge an til at spare penge og at budgettere lavt, for på grund af nogle fuldstændig uventede udgifter kan kommunerne komme til at bryde med det budget, men stadig væk bruge mindre end det, der er aftalt. Så selv om man overholder aftalen, kan man risikere at blive straffet. Det vil jo betyde, at mange flere kommuner vil sige: Jamen så tør vi ikke at budgettere ambitiøst, så budgetterer vi lige præcis med det, der skal til, og for ikke at få en straf lægger vi os helt op i bunden af det, der er lavet aftale om.

På den måde får man faktisk lavet en incitamentsstruktur, der gør, at man ikke budgetterer ambitiøst, og det synes jeg er dybt bekymrende.

Det næste, som egentlig også gør sig gældende for det andet lovforslag, er, at man med det her forslag ligesom med det andet vælger at udskyde evalueringen. Man har sådan set igangsat noget lovgivning, nogle sanktioner her – det skete allerede for 2 år siden – og så har man stillet folk i udsigt, at det skulle evalueres, men det vil man så ikke længere, det skal vente 2 år yderligere. Så uden at vide, hvad konsekvensen er, uden at vide, om det virker eller ej, så fortsætter man bare med fuld fart, og man skruer endda op for sanktionerne uden at vide, hvad konsekvenserne er. Det er dybt bekymrende, og det synes jeg ministeren og andre ordførere skal kommentere.

Det er altså uhyggeligt, at man i den grad har mistillid til kommunerne i stedet for at vise tillid, og at man bare fortsætter med fuld

fart uden at vide, hvad det egentlig er, man har gang i. Det kunne godt være, at de her sanktioner er af det onde i stedet for af det gode.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt med korte bemærkninger til ordføreren, og det er hr. Hans Kristian Skibby. Værsgo.

Kl. 15:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Da vi havde førstebehandlingen af de her to lovforslag om kommunernes styrelse, var de her emner selvfølgelig de samme, kan man sige. Jeg bider mærke i, at hr. Rasmus Prehn siger, at det kommunale selvstyre med de her forslag er under alvorligt pres. Der bliver sagt, at der er tale om en uset øget detailstyring, og der bliver også sagt, at man tvinger kommunerne i kasser. Så kunne man selvfølgelig vælge at sige madkasser, for jeg kan se, at socialdemokraternes egen fødevareordfører i dag er ude med følgende:

»S er klar til økotvang i skolekøkkenerne.«

Det er sådan, at man har fundet ud af, at man skal have noget mere økologi i de fødevarer, der bruges i den offentlige sektor. Derfor står der så her – det er et citat af hr. Bjarne Laustsen:

»Vi vil se på mulighederne for at påbyde offentlige institutioner at købe økologi for at styrke efterspørgslen markant.«

Der er ikke noget med frit valg og selvstyre, og at borgerne selv skal bestemme i form af brugerråd i børnehaver eller i byrådet. Nej, nej, her er det hr. Bjarne Laustsen, der skal bestemme. Her er det det kongelige Socialdemokrati, der vil bestemme, hvilken type mad man skal have. Ja, man kan sige: hvilke agurker, hvilket rugbrød og hvilken rullepølse. Er det ikke detailstyring i den grad? Det vil jeg spørge hr. Rasmus Prehn om.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:49

Rasmus Prehn (S):

Det kan lyde som et meget godt eksempel, men sagen er jo den, at der her er tale om sundhedsfremme frem for detailstyring. I øvrigt har hr. Bjarne Laustsen jo ikke sagt noget som helst om, at vi skal sidde her på Slotsholmen og detailstyre, hvad der skal ligge i den enkelte madkasse. Det er jo den måde, regeringen tænker på. Der forestiller man sig nærmest, at alle madkasser skal ind på bordet, og så skal man lige nidkært kontrollere, at der er det rigtige i madkassen.

Det, hr. Bjarne Laustsen har sagt, er jo: Det er en god idé med økologi. Det er en god idé, at vores børn spiser noget sundt.

Det går jeg ud fra Dansk Folkeparti også synes. Det er da godt, hvis vores børn spiser sundt, så de kan blive sunde og raske og udvikle sig på en rigtig måde. Vi ved alle sammen, hvor meget mad betyder. At vi så vil stille krav om det, ja, det kan da være i den enkelte kommunalbestyrelse, og det kan være i den enkelte skolebestyrelse, hvor der også er aktive socialdemokrater. Hr. Bjarne Laustsen har ikke sagt noget som helst om, at det er herinde i Folketinget, på Slotsholmen, at vi skal sidde og kontrollere folks madkasser.

Socialdemokratiet går ind for kommunalt selvstyre, og derfor vil vores arbejde være at arbejde for sundhedsfremme, altså arbejde for, at vi får sund mad. Det vil vi gøre på alle de niveauer, hvor vi er aktive. Der er vi jo aktive også kommunalpolitisk. Det ved jeg godt Dansk Folkeparti ikke bruger så meget. Der er det mere her på Slotsholmen, at det hele skal bestemmes. Vi har tillid til, at man kan finde ud af meget i skolebestyrelser og finde ud af meget i kommunalbestyrelser. Så jeg forestiller mig ikke, at vi fremsætter noget lovforslag om, at vi skal detailstyre børnenes madpakker.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Hans Kristian Skibby for den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 15:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Hr. Rasmus Prehn må da gerne kalde mig naiv, men jeg læste noget på Ritzau i går aftes fra et folkevalgt folketingsmedlem, der er fødevareordfører for Socialdemokraterne, hr. Rasmus Prehns eget parti. Vedkommende er citeret for:

»S er klar til økotvang i skolekøkkenerne. Vi vil se på mulighederne for at påbyde offentlige institutioner at købe økologi for at styrke efterspørgslen markant.«

Det kan da ikke misforstås. Det er et af de klokkeklare eksempler på, hvad man ønsker. Man har et mål. Det er, at der skal være flere økologiske fødevarer. Og det vil man så nå frem til ved at lave øget tvang over for kommunerne. Det er det, der er sagen i en nøddeskal. Så nytter det jo ikke noget, at man kommer med det, som vi har hørt så mange gange før i dag, nemlig en lang, lang bortforklaring om, at det skal man ikke, og at det vil man ikke.

Jeg tillader mig bare at referere til Socialdemokraternes egen ordfører på området. Jeg tror da på, hvad han har udtalt, og at det selvfølgelig også er partiets politik. Men det er det så åbenbart ikke, kan jeg konkludere.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:51

Rasmus Prehn (S):

Dansk Folkepartis ordfører skal da have lov til alt det, han har lyst til, hvad angår at referere vores dygtige fødevareordfører. Det er sund politik, han fører, og jeg har en sund opbakning til hr. Bjarne Laustsen. Det, han siger, er, at man vil kigge på, hvad man kan gøre. Det er jo altså ikke det samme, som at man vil tvinge.

Det næste er – jeg skal lige finde tråden igen – at det, at man siger, at man vil kigge på at lave en sund politik med hensyn til vores børns mad, jo ikke er det samme, som at vi skal sidde her på Slotsolmen og detailstyre. Det er et spørgsmål om, at vi vil sætte den dagsorden. For vi synes, det er godt, at vores børn får noget sund mad. Jeg har svært ved at forestille mig, hvorfor Dansk Folkeparti er så bekymret over, at der skulle komme økologisk mad ind i børnehaverne. Det er da en god dagsorden. Det er da en sund dagsorden. Det er noget, der vil være godt for vores børns velbefindende. Jeg er sikker på, at det, hr. Bjarne Laustsen har ment, ikke er at lave et centralt diktat her fra Slotsolmen, men at lave en central politik, hvor vi som gode socialdemokrater siger, at vi synes, at vores kommunalbestyrelser og vores skolebestyrelsesmedlemmer og andre skal sætte den her dagsorden, fordi det er den rigtige vej at gå.

Socialdemokratiet går ind for kommunalt selvstyre, og det gør vi også, når det handler om sund mad til vores børn. Men jeg håber, at vi alle sammen synes, det er en god idé, at vores børn får noget sundt at spise, også gerne noget økologisk.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Line Barfod som ordfører – undskyld, jeg overså fru Sophie Løhde, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Sophie Løhde (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Rasmus Prehn tabte tråden et øjeblik, for der var da usædvanlig meget ild i munden i det svar, der blev givet.

Det fremgår højt og tydeligt af den artikel, som hr. Hans Kristian Skibby omtalte, at man vil kigge på mulighederne for at påtvinge kommunerne at gøre noget. Påtvinge – det er det ord, som ordføreren for Socialdemokraterne bruger. Men o.k., det er selvfølgelig også at tale rent ud af posen at sige, at vi nu heller ikke kan stole på, hvad den socialdemokratiske fødevareordfører udtaler i medierne.

Men vi kunne også fremhæve nogle af de andre eksempler, der er på, hvor nidkært Socialdemokraterne ønsker at styre kommunerne ned til allerallermindste detalje. Et konkret eksempel er jo de meget famøse velfærdsrettigheder, som man jo i øvrigt i tidernes morgen helt glemte at anvise finansiering til. Der er jo konkrete forslag, hvor Socialdemokraterne vil gå ind og diktere, hvor mange pædagoger der skal være på rød, gul, grøn og blå stue. Hvis det ikke er detailstyring af kommunerne, hvad er så detailstyring efter hr. Rasmus Prehns opfattelse? Det er da et eklatant eksempel på, at det er varm luft, der kommer ud af ordføreren mund.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Nu var det lige før, at Venstres ordfører også selv tabte tråden lidt. Det var ikke ild, der var i min mund, det var måske højst en økologisk gulerod, der kom lidt på tværs, fordi jeg så gerne ville tale engageret om det med sund mad til vores børn.

At få sund mad ud i børnehaverne er noget, der ligger os meget på sinde fra socialdemokratisk side, og derfor er det klart, at vores ordfører sender et meget tydeligt signal om, at det er noget, vi virkelig ønsker. Og når han får sagt tvang – det har jeg svært ved at forestille mig – tror jeg, det er et spørgsmål om, at man kan sætte den dagsorden ude lokalt, decentralt, og sige: Skulle vi ikke være enige om her i vores børnehaver, at det er en rigtig god idé med sund mad, sådan at vores børn vokser op på en god og sund måde? Det er da noget, vi alle sammen kan være enige om.

Med hensyn til de her velfærdsrettigheder skal jeg lige gøre opmærksom på, at det jo er sådan, at vi i vores forslag, »En Fair Løsning«, rent faktisk lægger op til en række forbedringer af kommunal velfærd, og det er altså også deri, man skal finde finansieringen til det, vi kalder velfærdsrettigheder. Og der er det altså ikke sådan, at vi forestiller os et eller andet nidkært diktat; det, vi forestiller os, er at fremme nogle velfærdsområder, som vi alle sammen kan være enige om – bedre skolegang til vores børn osv.

Det at sætte en sund og solid velfærdsdagsorden har altid været socialdemokratisk politik. Og læg lige mærke til, at vi også har opstillet 29 frihedsrettigheder til kommunerne. Vi er et af de eneste partier herinde, som er kommet med en hel række forslag til at slippe kommunerne fri, så det kommunale demokrati kan komme til at spire og gro. Det vil være rigtig, rigtig godt, og vi har stor tillid til, at man lokalt også sagtens kan sætte den dagsorden, der gør, at man får bedre velfærd, og at man får sund mad til børnene.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige holde øje med taletiden. Tak.

Fru Sophie Løhde til anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:55

Sophie Løhde (V):

Om det er ild eller gulerødder, som kommer på tværs i munden, er sådan set underordnet, for det gjorde sådan set ikke budskabet klare, nemlig at den socialdemokratiske fødevareordfører har foreslået at påtvinge kommunerne det. At påtvinge er ikke udtryk for at give nogen et valg; det er udtryk for, at nogen skal. Men o.k., hvis vi ikke

kan stole på, hvad den socialdemokratiske fødevareordfører udtaler, må vi tage det til efterretning.

I forhold til velfærdsrettighederne er det jo ikke korrekt, at det bare er noget, vi godt lige kan lide. Der står jo konkret i det oplæg, som jeg formoder at Socialdemokraterne fortsat står bag, hvor mange pædagoger der skal være på hver evig eneste stue ude i landets kommuner – rød, gul, grøn og blå stue. Der har Socialdemokraterne siddet i gruppeværelset og sagt: Hvor mange skal der være? Jo, nu beslutter vi det og skriver det ind i et oplæg. Det er det, der fremgår. Hvis det ikke er at styre kommunerne ned i mindste detalje, har jeg altså svært ved at se logikken, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ordføreren.

Kl. 15:57

Rasmus Prehn (S):

Jeg går ud fra, at Venstres ordfører, fru Sophie Løhde, også kender til det, at man har politiske sigtelinjer, at man har politiske ambitioner. Og når man har en regering, som i hele sin tid har gjort det til sin politik at stramme, at spare og at udhule velfærden, så der bliver ringere og ringere undervisning til vores børn, ringere normering i børnehaverne osv., ville det da være mærkværdigt andet, end at Socialdemokratiet satte en klar politisk dagsorden, der sagde: Lad os gøre noget ved det her. Lad os give danskerne en rettighed, der går på, at man kan regne med en ordentlig normering.

Jeg kunne godt tænke mig at se det kommunalbestyrelsesmedlem, der ville komme og sige til os: Nej, det er udtryk for den mest ubehagelige form for tvang, at vi nu får en økonomisk ramme, der gør, at vi kan give vores børn en ordentlig skolegang. Altså, skulle man se det som et overgreb centralt fra at kunne sige: Nu får vi mulighed for at give vores børn en ordentlig skolegang, det vil vi ikke have? Det forestiller jeg mig slet ikke.

Jeg tror, at langt de fleste kommunalbestyrelsesmedlemmer – og så dem, der er valgt fra partiet Venstre – vil synes, at det er en udstrakt hånd fra Socialdemokratiet, en udstrakt hånd til det kommunale selvstyre og en udstrakt hånd til danskernes velfærd. Det er den måde, man skal tænke på, frem for de forslag, der bliver lagt frem her, hvor man nidkært på Slotsholmen vil detailstyre alt i mindste detalje.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste ordfører er fru Line Barfod, Enhedslisten.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke lade være med at kommentere den debat, der lige har været, og minde om, at det var regeringen og Dansk Folkeparti, der for nogle år siden vedtog, hvad børnene i samtlige danske vuggestuer og børnehaver skulle beskæftige sig med, som vedtog, at samtlige børn i dette land skulle lege med ler. Det er ikke, fordi jeg har noget imod, at børn leger med ler, men det mener jeg altså man er i stand til selv at finde ud af i den enkelte vuggestue og børnehave om man skal. Men det mente Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti altså var noget, som skulle bestemmes herindefra.

I Enhedslisten har vi den holdning til, hvad børn skal have af mad ude i vores vuggestuer, børnehaver og skoler, hvad vores ældre skal have, og hvad man skal have på sygehusene osv., at det burde kommunerne have både frihed og økonomiske rammer til at bestemme. Det er rigtig svært for dem med den lovgivning og de økonomiske rammer, der er i dag, særlig med det seneste makværk om mad til vores børn i vuggestuer og børnehaver.

Vi mener, det faktisk ville kunne give rigtig mange arbejdspladser rundtomkring i det, som medierne kalder Udkantsdanmark, og at det ville kunne sikre, at vi fik en god økologisk produktion, og dermed være til gavn for både miljøet og klimaet, hvis man gav kommunerne lov til at lave aftaler med lokale producenter om at aftage deres økologiske fødevarer, så man var sikker på, at man kunne få solgt nogle gode madvarer. Det ville være rigtig godt for vores børn, vores ældre, de offentligt ansatte osv., der fik noget god mad. Det ville være godt for vores miljø og vores klima, og det ville være rigtig godt for at skabe arbejdspladser. Men den slags frihed ønsker hverken Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti at støtte.

Så er det blevet sagt flere gange under debatten om de her forslag og i det hele taget i debatten om de såkaldte aftaler mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, at det jo er en aftale, og at aftaler skal holdes. Der er det altså vigtigt at holde fast i, at hr. Thor Pedersen, dengang han var finansminister, flere gange bekræftede her i Folketingssalen, at selve den økonomiske ramme, som jo er grundlaget for aftalerne, er et diktat. Det er ikke en aftale. Det er ikke kommunerne, der ønsker, at der skal være så få penge. Det er regeringen, der dikterer den økonomiske ramme, og derfor bliver det selvfølgelig meget svært at påstå, at det skulle være en aftale, kommunerne har indgået, og at de selv har påtaget sig at skære så voldsomt.

Jeg synes, kommunerne skulle lade være med overhovedet at indgå i de aftaler, så længe den ramme, der er dikteret fra regeringen, er så elendig, at man ikke kan andet end at skære ned på velfærden. Men det er jo op til kommunerne at bestemme, og det prøver vores folk ude i kommunerne så at arbejde for. Men jeg synes, at regeringen og Dansk Folkeparti skulle holde op med det hykleri at påstå, at der er tale om en aftale, når det reelt er et diktat, hvad der er den økonomiske ramme.

Problemet med den lovgivning, man lægger op til her, er, at den vil føre til endnu mere kassetænkning og til endnu mere problemeksport fra den ene kommune til den anden. Vi har jo set problemet nogle gange, når en familie med mange børn flytter til en kommune og kommunen så konstaterer, at der bliver begået overgreb mod de børn, og at de bør tvangsfjernes. Så står kommunen med det helt konkrete problem: Skal de tænke på børnene, sørge for at gøre det, der er bedst for børnene, og sørge for at overholde lovgivningen, eller skal de overholde de økonomiske rammer, så de ikke risikerer at blive ramt af de straffesanktioner og dummebøder, som regeringen og Dansk Folkeparti vil pålægge dem?

Det er den situation, som man sætter dem i, og det er et kæmpe problem, hvis vi gerne vil have, at kommunerne skal kunne handle fornuftigt og gøre det, der er bedst, og hvis vi oven i købet gerne vil have, at de overholder lovgivningen.

Et andet stort problem er, at det tvinger kommunerne til at se på pengene for 1 år ad gangen, tvinger hver eneste børnehave og skole osv. til kun at se på økonomien for 1 år ad gangen – og brænde benzin af, som vi så tidligere i forsvaret. Der er ikke nogen idé i at tænke langsigtet, fordi man risikerer at blive straffet af regeringen og Dansk Folkeparti, hvis man mener, at man kunne overføre pengene og f.eks. spare op til en ny legeplads eller andet.

Heller ikke det gør noget indtryk på regeringen og Dansk Folkeparti, der ellers påstår, at man vil være økonomisk ansvarlig. Men man har ikke lært, at økonomisk ansvarlighed også handler om at kunne tænke langsigtet og bredt og ikke kun tænke i forskellige små kasser for 1 år ad gangen.

Kl. 16:03

Det helt grundlæggende problem er jo, at regeringen og Dansk Folkeparti slet ikke ønsker at have så vidtstrakt et kommunalt selvstyre som muligt eller ønsker, at borgerne og de ansatte skal have så stor indflydelse som muligt på, hvad der foregår. I stedet er det, som man har prøvet at få igennem i de sidste mange år, jo en voldsom

tvangsprivatisering og markedsføring. Man er blevet ved med at sige, at det ville gøre, at alting blev billigere og bedre, mens de resultater, som vi har set rigtig mange steder, viser, at det både bliver dyrere og dårligere.

Det koster enorme mængder af bureaukrati, når alting i det offentlige skal behandles, som om det var en privat virksomhed, når man vil have, at børnehaver skal behandles, som om de var tomat i et supermarked, og når man vil have, at kommunerne skal tænke i, hvad det er, de kan tjene penge på her og nu, i stedet for at tænke i, hvad der er bedst for vores børn, vores ældre og vores handicappede.

Vi ser det også på de tekniske områder, når kommunerne bliver tvunget til at sende tingene i udbud og købe hos store firmaer, som så har monopol på at levere, i stedet for at kunne lave aftaler med mindre lokale firmaer – ikke bare for at kunne sikre arbejdspladser, men først og fremmest for at kunne sikre nogle gode produkter, f.eks. it-systemer, som virkelig kunne være en hjælp i kommunen. Men der tvinger regeringen og Dansk Folkeparti kommunerne til at købe hos store monopoler, som de bliver afhængige af, og som koster dem mange penge.

Vi har bl.a. set det med KMD, som man tvang kommunerne til at sælge. Hvad skete der så? Jo, dels udbetalte KMD et udbytte på 100 mio. kr. til sine aktionærer, som i stedet for kunne have været brugt til kommunal velfærd, for det er jo der, pengene kommer fra; dels hævdede man altså priserne ude i kommunerne med 50 pct. Og kommunerne har ikke en chance for at vælge en anden leverandør, fordi KMD har monopol på de fleste af de systemer, de leverer. Men det er altså det ønskesamfund, som regeringen og Dansk Folkeparti synes de gerne vil have, hvor pengene går til aktionærer i firmaer i stedet for at gå til vores folkeskole, vores børnehaver, vores ældreomsorg osv.

Det bliver bare endnu værre med de forslag, vi har her, og derfor håber jeg, at man snart tør se vælgerne i øjnene, snart tør udskrive et valg, så vi kan få et andet flertal, der kan gå ind og sikre, at vi får langt mere demokrati og nogle ordentlige økonomiske rammer for en god kommunal velfærd fremover.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenud-

annelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010).

Kl. 16:06

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Christine Antorini.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Allerførst vil jeg gerne på vegne af Socialdemokraterne sige, at vi ønsker, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det med hensyn til en række af de nedskæringsforslag, vi behandler nu, er fuldstændig urimelig kort tid, der er til at behandle det, og vi må i det mindste give os selv den mulighed, at der kan stilles yderligere spørgsmål, at der kan komme deputationer osv., sådan at der kommer noget, der kan minde om en seriøs behandling af det her forslag.

I Socialdemokraternes øjne har det her sammenholdt med de øvrige forslag, som vi ved der venter, ganske alvorlige konsekvenser i forhold til hele det meget veludviklede voksen- og efteruddannelsessystem, man har i Danmark. Forslaget her rammer helt målrettet de kortest uddannede voksne i Danmark; det er voksne, som har arbejdet som ufaglærte på arbejdspladser, som lukker eller måske skal lukke, og som har brug for at blive omskolet, sådan at de får en ny chance på arbejdsmarkedet.

Det, der sker med forslaget her, er, at man halverer kortuddannede voksnes mulighed for at kunne tage efteruddannelse på det, der hedder voksen-SU eller SVU. Vi har i det meget korte udvalgsarbejde, der har været, stillet en række spørgsmål, og svarene bekræfter desværre, hvor hårdt det rammer de kortest uddannede voksne her i Danmark. F.eks. vil det helt konkret betyde, at der er 500 voksne, der rammes af de nedskæringer, der sker, når SVU'en skæres fra 80 til 40 uger.

Jeg vil gerne understrege her, at der, når man taler om en halvering fra 80 til 40 uger, altså så er tale om muligheden for på SVU at kunne efteruddanne sig til uddannelser, hvis man mangler nogle af folkeskolens fag, nemlig det, der hedder forberedende voksenundervisning, almen voksenundervisning, ordblindeundervisning osv., altså virkelig for dem, der mangler de fag, der skal til, for at man alene får en folkeskoleuddannelse. Og det er jo over et livsforløb, at man skærer muligheden fra de 80 til de 40 uger. Og det betyder, at mulighederne for, at man kan tage nogle enkeltfag kombineret med nogle længere forløb, bliver forringet for en række mennesker.

Det, som vi også kan se af de svar, vi har fået fra ministeren, er, at der, hvis den her nedskæring var noget, regeringen allerede havde indført i 2001, da den kom til, støttet af Dansk Folkeparti, så ville have været 3.300 voksne, som ikke havde haft muligheden for at gennemføre deres voksen- og efteruddannelsesforløb på SVU'en, fordi de havde brugt mere end de 40 uger.

Det var sådan, at vi i udvalget under udvalgsbehandlingen havde deputationer fra en række af de organisationer, som har medarbejdere blandt de kortuddannede. Vi havde besøg fra voksenuddannelsescentre, fra arbejdsformidlingerne, og der blev bl.a. fremlagt nogle helt konkrete eksempler på nogle voksne, som i samarbejde med den arbejdsgiver, de havde, havde truffet den beslutning om at tage et længere uddannelsesforløb for at kunne omskole sig til noget andet. Der kom tre helt konkrete eksempler, bl.a. to voksne, der havde ar-

bejdet på Lindøværftet, som har reduceret voldsomt i sin bemanning og de medarbejdere, der har været der i mange, mange år.

Der var en, der som ufaglært ønskede at uddanne sig til at blive pædagogisk assistent, og som kunne have brugt hele voksen- og efteruddannelsessystemet, herunder muligheden for at få SVU, til at kunne få de fornødne fag, han manglede i folkeskolen, og så gå i gang med at tage en hf-enkeltfagspakke for at kunne blive pædagogisk assistent. Med det nedskæringsforslag, der ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti, vil han ikke kunne gennemføre den omskoling, som gør, at han rent faktisk vil kunne få et nyt fodfæste på arbejdsmarkedet, endda inden for et af de områder, hvor der er rigtig meget brug for, at nogle flere voksne uddanner sig og går ind i forhold til børneomsorgen her i samfundet.

Der var en anden, også fra Lindøværftet og ufaglært, som har brugt SVU'en, og som ønskede at kunne sammensætte en pakke, der overskrider de 40 uger, men som betyder, at han har kunnet uddanne sig til fængselsfunktionær. Der var et tredje eksempel med en kvinde, som havde arbejdet på Rynkeby, hvor noget var blevet lukket ned, og som igen via SVU-systemet, voksen- og efteruddannelsessystemet, havde en mulighed for at kunne uddanne sig på en ny uddannelse som socialrådgiver. Det er tre eksempler fra den virkelige verden, hvor de tre personer ikke vil kunne gennemføre en egentlig omskoling og komme ind på en ny vej, der giver dem et fodfæste på arbejdsmarkedet.

Det er det, vi taler om, når vi skal se på det her forslag, og jeg må sige, at jeg er meget, meget overrasket over et svar, som undervisningsministeren også har givet her i udvalgsbehandlingen, nemlig svaret på spørgsmål 19, hvor undervisningsministeren er blevet bedt om at forholde sig til de tre personer. Hvad var svaret fra undervisningsministeren? Ja, det var, at de i stedet for at overveje at tage sådan nogle lange uddannelser – sådan er det åbenbart i undervisningsministerens ører – hvor de omskoler sig til nogle fag, der er behov for, så måske kunne »have taget kontakt til arbejdsmarkedsmyndighederne med henblik på jobsøgning, udarbejdelse af jobplaner m.m.«

Kl. 16:11

Altså, undskyld mig, jeg kan ikke forstå, hvordan man som undervisningsminister, der varetager et område, som alle roser for den fleksibilitet, der er med hensyn til, at voksne kan omskole sig, så siger til dem: Helt ærligt, I skulle ikke tage at uddanne jer så meget, I skulle hellere tage at gå på jobformidlingen og søge jer et job. Det er i direkte modstrid med, hvad voksen- og efteruddannelserne har skullet løfte, og i forhold til, hvad vi mener som Socialdemokrater, er det et fuldstændig forkert signal at sende. Vi har brug for, at langt flere voksne uddanner sig fra ufaglærte til faglærte, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan en undervisningsminister kan tale det ned, at nogle voksne uddanner sig, og sige, at de ærlig talt bare kunne gå hen og søge sig et job.

Jeg har et konkret spørgsmål til undervisningsministeren. Det er sådan, at der verserer en række rygter, altså at det her jo ikke er den eneste nedskæring, der sker på SVU-området. Der verserer rygter om, at selve ydelsen også bliver skåret. Det vil jeg gerne bede undervisningsministeren om at forholde sig til. Vi har ikke kunnet se det i de papirer, der ligger, og det kan være, at det kan afkræftes her fra talerstolen, altså at der ikke kommer til at ske en nedskæring af selve ydelsen på SVU'en. Så jeg håber, at ministeren tager ordet og svarer på: Er der det på vej, at man ud over forslaget om at skære det fra 80 til 40 uger – det ligger jo her i lovforslaget – så også yderligere ønsker at skære i selve SVU-ydelsen? Det håber jeg meget at ministeren kan give et klart svar på. Vi håber selvfølgelig, at det kun er et rygte, der er i omløb, og at det ikke har noget som helst på sig.

Ja, jeg kan jo dårligt sige, at vi glæder os til, at det kommer tilbage til endnu en behandling i udvalget, men vi synes simpelt hen, at det her forslag er så forkert i forhold til den uddannelsesindsats, man

altid har arbejdet for her i Danmark i forhold til voksne, og vi fatter ikke, hvorfor voksne kortuddannede skal have det gok oven i nøden. Om ikke andet kan ministeren måske berolige med, at de i det mindste ikke bliver skåret i ydelsen, men de får desværre den gave fra regeringen og Dansk Folkeparti, at de får halveret den uddannelsesetid, der er, som gør, at en række kortuddannede faktisk ikke kan tage sig en egentlig uddannelse, som kunne give dem en platform på fremtidens arbejdsmarked.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører, der har bedt om ordet, er hr. Karsten Hønge, og det bliver som ordfører for SF.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Almindeligvis kan jeg jo sagtens undvære Dansk Folkeparti på talerstolen, men det var da ærgerligt, at ordføreren valgte at blive siddende i dag, hvor jeg da nok synes, vi kunne have haft mulighed for at stille en række kritiske spørgsmål til Dansk Folkepartis åbenlyse forræderi over for de kortuddannede, som ligger i tilslutning til det her lovforslag.

Af alle kortsigtede perspektivløse forslag i VKO's skråplan for Danmark synes jeg faktisk, at forringelserne på uddannelsesområdet tager førstepræmien i skinbarlig dumhed. Siden førstebehandlingen er det væltet frem med modstand mod det her forslag, som vil betyde en samlet forringelse på cirka 1 mia. kr. for voksen- og efteruddannelsesområdet. Og der er jo ikke tale om nogen rød sammensværgelse, der bare ikke kan se det geniale i VKO's forslag. Afvisningen af forslaget kommer fra virksomheder, arbejdsgiverforeninger, uddannelsesinstitutioner, tillidsmænd og fagforeninger.

Fra alle sider er det blevet fremført, at forringelserne ikke bare vil ramme de kortuddannede hårdt personligt, men at de vil pifte dækene på den cykel, erhvervslivet skal bevæge sig fremad på – eller på firehjulstrækkeren, hvis det letter billedsproget for de erhvervsledere, der følger debatten.

Det kommer selvfølgelig an på, hvad det er for et samfund, man ser for sig. VKO må jo have en forestilling om et fremtidigt Danmark, hvor der vil blive brug for mange flere ufaglærte og færre med uddannelse – eller hvad? Synes VKO, at produktiviteten er alt for høj i Danmark? Synes VKO, at fleksibiliteten i Danmark bare er sådan noget opreklameret snak, og at det såmænd nok skal drive over igen, så vi alle sammen kan komme tilbage til de rigtig gode gamle dage, hvor mennesker var beskæftiget i den samme profession hele livet? Er det sådan nogle spørgsmål, man tumler med i regeringens diskussioner med Dansk Folkeparti? Ja, så er svaret da helt klart bestemt, at man skal skære ned i mulighederne for voksen- og efteruddannelse, og så kan vi med sikkerhed se frem til et stivfrosset arbejdsmarked, faldende produktivitet, dårligere konkurrenceevne for erhvervslivet og masser af knuste drømme hos de lønarbejdere, som i første omgang fik den mindste bid af kagen, da der blev delt uddannelse ud, og som nu forsøger at tilpasse sig den nye virkelighed, hvor utallige traditionelle industrijob forsvinder ud af landet.

Ved førstebehandlingen nævnte jeg forslagens konsekvenser for de mennesker, der som de fyrede Lindøarbejdere er havnet i den situation, at mange afskediges på samme tid i et afgrænset geografisk område. Og netop i den uge, vi er i, meddelte en anden stor virksomhed i Odense, automatfabrikken Wittenborg, at produktionen flyttes til udlandet, og at op mod 300 arbejdere sættes på gaden, heraf de fleste ufaglærte medlemmer af 3F.

Hvad er VKO's hilsen til de mange mennesker, som med en beskeden uddannelsesbaggrund nu skal forsøge at overleve på et arbejdsmarked, hvor der hele tiden bliver færre og færre job til ufaglærte? Hvilken hilsen sender VKO til de virksomheder, som på lidt

længere sigt vil få brug for ansatte med en bredere uddannelsesbaggrund? VKO mener åbenbart, at kortsigtede besparelser er vigtigere end at forberede både ansatte og virksomheder på det fremtidige samfund, hvor uddannelse er en helt afgørende del af fundamentet.

En ny regering med SF og Socialdemokraterne vil modsat glæde sig over hver eneste, som vælger at tage en uddannelse. For os er uddannelse en investering, både i det enkelte menneske og i fremtidens samfund, og vi vil samle op på alle de mennesker, som VKO nu spænder ben for.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er i hvert fald en kort bemærkning. Jeg skal lige være sikker på hr. Niels Helveg Petersen – var det som ordfører, eller var det for en kort bemærkning? Det var som ordfører.

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan da sagtens sige til hr. Karsten Hønge, at vi i Dansk Folkeparti absolut ikke er bange for at gå på talerstolen og drøfte eller debattere det her forslag, L 223. Det er vi ikke, selv om det ikke er nogen rar øvelse. Vi skal finde nogle penge, der er en regning, der skal betales efter den økonomiske krise, der er i Danmark, og som i øvrigt er overalt i verden. Der er en regning, der skal betales, og det gør vi bl.a. med det her forslag. Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvad det er, Socialistisk Folkeparti mener. Hvordan mener Socialistisk Folkeparti, at man skal kunne løse den økonomiske krise ved f.eks. at vi alle sammen skal arbejde 12 minutter mere om dagen, altså en uge mere om året, hvilket i øvrigt betyder fyresedler til rigtig, rigtig mange mennesker ude i det danske samfund? Hvordan skal vi kunne betale den økonomiske krise med sådan et elendigt forslag?

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Karsten Hønge (SF):

Det er jo for så vidt flere forunderlige ting på én gang. Ikke at det overrasker mig, at Dansk Folkeparti vælger at lade være med at svare på spørgsmålet og oven i købet rejser nogle spørgsmål til en plan, som fru Marlene Harpsøe åbenlyst ikke har læst, og hvis hun har læst den, ikke har forstået den.

Jeg vil prøve at bringe debatten tilbage på det spor, der handler om voksen- og efteruddannelse. Helt konkret vil jeg spørge: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved de mange mennesker, som med en beskeden uddannelsesbaggrund nu bliver efterladt? Hvad er buddet til de mange mennesker, som eksempelvis på Lindø har fået mulighed for at omskole sig, at omstille sig til et nyt samfund, hvor der ikke er brug for de kvalifikationer, de har i dag, og som nu konkret i Odense har ført til, at yderligere 300 mennesker bliver sendt på gaden? Hvad er det, Dansk Folkeparti vil med de mennesker andet end at sige til dem, at de må klare sig selv? Hvad er begrundelsen for, at man her – synes jeg da – åbenlyst løber fra enhver form for ansvarlighed over for de mennesker, der i forvejen er kortuddannede? Man kunne jo måske spørge Dansk Folkeparti helt konkret, hvad man selv vil stille op med de mennesker, som den socialdemokratiske ordfører nævnte som konkrete menneskeskæbner. Hvad vil Dansk Folkeparti tilbyde de mennesker i forhold til at omstille sig til fremtidens job? Prøv at svare på spørgsmål i stedet for et halvkvædet forsøg på at læse SF's og Socialdemokratiets plan.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil altså bare gerne minde hr. Karsten Hønge om, at når man tager ordet som ordfører, og når jeg som medlem af Folketinget får ordet til kort bemærkning, er det jo muligt for mig at stille spørgsmål til hr. Karsten Hønge, og det er altså også ordførerens opgave at kunne besvare de spørgsmål, som Dansk Folkeparti stiller. Sådan har det jo altid været her i Folketinget.

Men når det så er sagt, har Socialistisk Folkeparti sammen med Socialdemokratiet – og det er helt rimeligt at tage det frem – fremlagt en økonomisk plan, så at sige. Den er så underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr. Man foreslår nu bl.a., at den økonomiske krise skal løses ved, at vi alle sammen skal arbejde 12 minutter mere om dagen, altså en uge mere om året. Novo Nordisk har bl.a. i medierne været ude at sige, at det for dem vil betyde, at de skal fyre 300 medarbejdere. Hvordan vil den økonomiske plan, som SF vil redde dansk økonomi med, så gavne arbejderne, som Socialistisk Folkeparti ellers taler så varmt for?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Karsten Hønge (SF):

Jeg har heldigvis den fordel, at jeg ikke bliver skuffet. Jeg bliver ligesom ikke skuffet over Dansk Folkeparti, for til det med at lade være med at svare, til det med at forsøge at starte en diskussion, som jo i øvrigt kunne være interessant nok, om S' og SF's økonomiske plan, vil jeg sige, at der har jeg ingen ambitioner om, at jeg er i stand til at forklare den for fru Marlene Harpsøe – i hvert fald ikke, så det bliver forstået.

Den her debat i dag handler om voksen- og efteruddannelse, og det kunne være interessant at høre, hvad Dansk Folkepartis hilsen er til de tusinder af kortuddannede, som i forvejen fik den mindste del af uddannelseskagen. Hvad skal de mennesker gøre nu, hvor tydeligvis en masse ufaglærte job forsvinder ud af Danmark? Nu skærer man ned med 1 mia. kr. for de mennesker i deres mulighed for at omstille sig, omstille sig til glæde for dem selv personligt, så de kan komme videre i deres liv, men også til glæde for det erhvervsliv, som i dag oplever, at jobbene forsvinder ud af landet, at produktiviteten er faldende, og vi har brug for et fleksibelt arbejdsmarked. Hvad er Dansk Folkepartis bud til de mennesker og til de virksomheder?

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:22

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har noget, jeg skal have opklaret, for når hr. Karsten Hønge siger, at man ikke kan få SVU, når man bliver fyret på Lindø, så vil jeg sige: Nej, og det må jo være, fordi hr. Karsten Hønge har misforstået det. SVU er ikke et tilbud til nogen, der er ledige. Det er et tilbud til voksne i job, som kan få en uddannelse suppleret på sit job, og man er i beskæftigelse.

Så vil jeg gerne have hr. Karsten Hønge til at forklare mig: Er vi enige om, at et 40-ugers-uddannelsesstilbud med statsstøtte er lig med

1 år? Jeg bliver nødt til at få hr. Karsten Hønge til at forklare mig, at det er korrekt.

Kl. 16:26

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:26

Kl. 16:23

Karsten Hønge (SF):

Det er jo heldigvis nogle ret begrænsede udfordringer, jeg får med de spørgsmål, der bliver stillet. Nu bliver jeg bedt om at bekræfte, at 40 uger er lig med 1 år. Det kan jeg godt bekræfte. Så er den sveske klaret med det spørgsmål.

Men det interessante, synes jeg jo faktisk er, at Venstres ordfører her tager lidt fejl, for det gælder faktisk på Lindø. Grunden til, at jeg nævnte Lindøarbejderne, er, at den mulighed, som rigtig mange Lindøarbejdere rent faktisk har i dag, fremtidig bliver frataget afskedigede på andre virksomheder. Det glade budskab er faktisk, at rigtig mange Lindøarbejdere med SVU får mulighed for at komme videre og tage uddannelse. Problemet er faktisk, at det gode, som vi her oplever med, at vi omskoler og får folk bragt videre, som vi faktisk gør med en række Lindøarbejdere, ikke er et tilbud, der bliver tilbudt de 300 fyrede, der er fra Wittenborgvirksomheden i Odense eksempelvis. Det var sådan set det, der var problemet.

Sagen er nemlig, at det med de 2 år faktisk er helt afgørende for mange af de her kortuddannede for at kunne komme videre til en uddannelse, hvor de kan tage SU eller på andre vilkår. Det er jo sådan, det er for mange af de her mennesker. Tre er nævnt som lyslevende eksempler. Et af dem er jo Michael, som vi har her på 35 år. Hittidig uddannelse: 7. klasse og stærkt ordblind, tidligere servicemedarbejder på Lindø, fyret her i januar 2010. Han vil gerne være pædagogisk assistent. Han får en uddannelsesplan bevilget på SVU. Tilsvarende eksempler vil ikke være muligt fremover, og det er det, der er problemet.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nu blev der givet lidt ekstra tid. Det var, fordi formanden stadig væk sad og spekulerede på, at dengang han gik i skole, var 1 år 52 uger. Nu fik jeg at vide, at det var 40 uger. Men ja, sådan sker der udvikling hele tiden. (*Munterhed*).

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:25

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak. Sådan er det jo, når vi begynder at snakke indforstået i uddannelsesverdenen. Det med de 40 uger er et uddannelsesår.

Jeg er nemlig glad for, at jeg er blevet enig med SF om, at 40 uger er 1 uddannelsesår, og det er ikke lidt. Det bliver jeg så altså nødt til lige at forklare. Det er ikke lidt. Der er mulighed for at få et rigtig godt efteruddannelsesforløb, som gør, at man er opkvalificeret, og at man fungerer i et helt andet level af sin faglige viden efter 1 år med efteruddannelse på SVU. Skulle man så mene, at man havde brug for 1 år mere, er der mulighed for SU, og ja, det er helt i orden, fordi det jo stadig væk er folk, som er i beskæftigelse.

De, som er blevet fyret fra arbejdspladser, har en helt anden mulighed, som ligger i andre regier. Det er ikke under SVU-systemet at de får deres uddannelse. Kan jeg få SF til at bekræfte, at for at få løst den økonomiske krise er vi nødt til at tage et fælles træk alle sammen, og her er en vej, vi kan gå: Vi siger, at det er 40 uger, man får støtte?

Karsten Hønge (SF):

Jeg accepterer helt formandens bekymring om, hvad der var ved at ske, om det nu også lå i nedskæringsplanen, at vi gjorde årene kortere. Så kan jeg godt se, at det griber om sig. Det her er jo et uddannelsesår. Venstres ordfører kan jo selvfølgelig ikke få mig til at bekræfte andet, end at 1 år selvfølgelig er bedre end ingenting. Men 1 år er bare ikke nok.

Sagen er, at man må gøre op med sig selv, hvad det er for en udfordring, man mener at det her samfund står over for. Hvis man virkelig alvorligt mener, at der i fremtiden bliver brug for mange flere ufaglærte og færre faglærte, så er det den rigtige vej at gå. Hvis man mener, at produktiviteten er for høj i Danmark, så er det den rigtige vej at gå. Hvis man synes, at det ikke er et problem, at jobbene forsvinder ud af landet, og at det er dejligt med et stivfrossent arbejdsmarked, hvor det er svært at få lovning på medarbejdere, så er det den rigtige vej at gå.

Så er det bare, at SF har et lidt andet perspektiv for det her samfund. Vi tror på, at der bliver brug for flere med uddannelse. Vi tror på, at det er godt at have et fleksibelt arbejdsmarked. Vi tror på, at det er godt at få banket produktiviteten opad. De ting kan man ikke opnå uden en massiv satsning på uddannelse. Derfor er vi glade for hver eneste, der tager en uddannelse.

Vi er meget optaget af at få så mange som muligt igennem ungdomsuddannelserne, hvor vi i dag er banket 14 år tilbage, i forhold til hvor mange der gennemfører en ungdomsuddannelse. Vi er meget optaget af, at når man er kommet igennem en ungdomsuddannelse, men har en forældet uddannelse eller på anden vis ikke fik de kompetencer med, som man skulle have haft med sig fra grunduddannelsen og fra ungdomsuddannelsen, så er det godt at have et udbygget voksen- og efteruddannelsessystem. Det er faktisk fremtidens Danmark. Det er en investering, det er ikke en udgift.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Tak, formand. Selv om vi har haft en god debat ved førstebehandlingen, tager jeg alligevel ordet her ved andenbehandlingen, sådan at de mange, som måtte have lyst til det, får mulighed for at stille spørgsmål til mig som ordfører for Dansk Folkeparti – det skal de selvfølgelig have – så vi kan fortsætte den gode debat, som jeg synes vi havde ved førstebehandlingen.

I Dansk Folkeparti indgik vi jo lige efter pinse den her politiske aftale med regeringen om genopretningen af dansk økonomi. Vi kan jo ikke komme uden om, at vi p.t. har en økonomisk krise i Danmark, og det er ikke bare i Danmark, der er den krise, det er en verdensomspændende økonomisk krise. Der er altså en regning, som skal betales i forbindelse med den her krise, og det kan man jo så anerkende eller ej, men i Dansk Folkeparti anerkender vi det i hvert fald, hvorfor vi også var med til at indgå den her aftale med regeringen, hvor der skulle findes 24 mia. kr. til at betale den her regning med, og hvor der også skulle findes 10 mia. kr., som så skulle omprioriteres til nogle andre formål.

Regeringen foreslog, at de 10 mia. kr. bl.a. skulle findes ved at fastfryse overførselsindkomsterne, dvs. de studerendes SU, førtids-

pensionisternes pensioner osv. I Dansk Folkeparti syntes vi ikke, at der var nok social balance i det forslag, så derfor gik vi selvfølgelig også til forhandlingerne om genopretningen af dansk økonomi med henblik på at få skabt noget mere social balance i forslaget, så folkepensionisterne og SU-modtagerne ikke skulle opleve, at deres SU og deres pensioner ikke ville blive hævet de kommende år.

Derudover sikrede vi i Dansk Folkeparti, at de 4 mia. kr., som regeringen ellers havde lagt op til at der skulle spares i kommunerne, alligevel ikke skal spares, og det betyder, at der ikke bliver taget noget i forhold til kommunerne og den kernevelfærd, som de leverer.

Jeg indrømmer blankt på Dansk Folkepartis vegne, at det ikke er en rar øvelse at skulle finde de her mange penge, for selvfølgelig er det altid meget sjovere at give penge. Sådan vil det selvfølgelig altid være; der vil altid være nogle, som på den ene eller den anden måde vil blive ramt, men jeg mener nu engang, at det er vigtigt i den her situation, at alle holder for, fordi vi jo netop har den økonomiske krise og vi på en eller anden måde skal komme igennem den. Der er en regning, der skal betales, og man kan vælge at betale den nu, eller man kan vælge at skyde den længere ud i fremtiden. Men problemet er jo bare, at så bliver regningen større, og vil man så hellere betale regningen nu, hvor den er mindre, end den vil være om f.eks. 2 år, eller vil man vente til et tidspunkt, hvor regningen er større? Og i Dansk Folkeparti synes vi, at det bedste er at betale regningen, når den er lavest, for så skal vi også af med færrest mulige penge. Det er sund fornuft.

Det betyder jo så bl.a. – fordi den her regning skal betales – at der bliver taget penge fra SVU-ordningen, som bliver reduceret fra at gælde 80 uger til at gælde 40 uger, men det betyder ikke, at der ikke er mulighed for at tage f.eks. folkeskolefag via SVU, og det betyder heller ikke, at man ikke længere kan tage gymnasiefag på SVU-ordningen; det kan man fortsætte med.

Nu kommer det her eftersyn af folkeskolen, og det er jo rigtig, rigtig godt og udmærket, men jeg synes også, at vi skal fortsætte med at arbejde for, at fagligheden i folkeskolen er i top, for det duer ikke, at der er så mange, der kommer ud af folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne. Og når de så engang bliver 30-40 år og ikke har bestået dansk eller matematik i folkeskolen og så har et arbejde, er det rigtig, rigtig ærgerligt – synes jeg da i hvert fald – at der så skal bruges tid på, at de skal tage disse helt grundlæggende fag dansk og matematik på folkeskoleniveau.

Det skulle helst være sådan, at vi ikke slap nogen igennem folkeskolen, som ikke kunne læse, skrive og regne, så der må vi også gøre en indsats, for jeg synes da i hvert fald, det er bedre, at man går direkte ud af folkeskolen med den kompetence at kunne læse, skrive og regne, frem for at man senere i livet er nødt til at tage de her fag. Men når det er sagt, anerkender vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti, at der er nogle mennesker, som har behov for at tage f.eks. dansk og matematik på folkeskoleniveau og derved supplere deres uddannelse, så de har et bevis på, at de har taget de her folkeskolefag. Så det er udmærket.

Så kan jeg jo sige, at Dansk Folkeparti støtter lovforslaget, men det var der nok ikke nogen der var så meget i tvivl om.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig et par korte bemærkninger. Først er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne høre, om ordføreren for Dansk Folkeparti mener, at der i fremtiden i Danmark vil blive brug for færre eller flere ufaglærte danskere. Har vi som samfund brug for, at der er flere, der er ufaglærte? Eller har vi brug for, at der er færre, der er ufaglærte?

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:34

Marlene Harpsøe (DF):

Vi har brug for, at der er flere, der er faglærte i fremtiden.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Se, det var jo et klart svar. Tak for det. Så kan det jo undre, at man stemmer for det her forslag. For det her forslag rammer præcis de ufaglærte – de mennesker i Danmark, som har allermindest uddannelse. Deres muligheder for videreuddannelse bliver forringet betydeligt med det her forslag. Så hvis ordføreren så entydigt kan sige i dag på Folketingets talerstol på vegne af Dansk Folkeparti, at det, vi i fremtiden har brug for, er færre ufaglærte, kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man stemmer for det her forslag. Hvordan hænger det sammen?

Så hørte jeg ordføreren sige på talerstolen – det er jo nærmest en joke – at Dansk Folkeparti ville sikre social balance. Hvordan er der social balance i, at mulighederne for videreuddannelse for voksne mennesker, der enten ikke har gennemført folkeskolen eller har maks. en folkeskoleeksamen, bliver forringet så betydeligt, som de gør med det her forslag? Hvordan er der social balance i det? vil jeg spørge fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:35

Marlene Harpsøe (DF):

Hvis det stod til Enhedslisten, ville man jo bare bruge og bruge og bruge penge i læsevis, i massevis, uden egentlig at tage hensyn til, at man ikke kan bruge penge, medmindre man sådan set har dem. Altså, det synes jeg bare at man fra Enhedslistens side skal erkende over for alle Folketingets partier, altså at man gerne vil forbruge en masse, men at man i øvrigt ikke har særlig stor lyst til at betale regningen.

Sådan hænger det jo ikke sammen. Altså, selvfølgelig skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at få flere faglærte, men vi står altså også i en økonomisk krise, hvor der er en regning for krisen, der skal betales. Det er en ting.

En anden ting er også – og det vil jeg gerne nævne igen – at det jo ikke er, fordi man ikke nu har mulighed for at tage folkeskolefag og gymnasiefag på SVU'en. Det vil man stadig væk have mulighed for.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 16:36

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har en bemærkning til Dansk Folkepartis ordfører, og det er, om man virkelig mener, at ledighedstruede, som netop er læse- og stave-retarderede, skal leve på en SU for at gøre deres uddannelse færdig. For det er jo konsekvensen af det her. Hvis det ikke er sådan, at de skal leve på en SU, så vil det jo, som det er blevet fremført af hr. Karsten Hønge, være sådan, at det vil være arbejdsløshedsunderstøt-

telse, og hvad er der så opnået økonomisk med den her aftale? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 16:41

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Kl. 16:37

Marlene Harpsøe (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg først sige, at man ikke nødvendigvis er ledighedstruet, hvis man er ufaglært. Det er man jo ikke nødvendigvis. Det kan man være, det er der ikke nogen tvivl om. Det er da også min klare opfattelse, at hvis man som virksomhed kan vælge mellem en ufaglært og faglært, vil man helst vælge den faglærte, som netop har de kompetencer, som man måtte efterspørge.

Jeg forstod det sådan, at det handlede om, om man kunne overleve på en SU, altså ikke en SVU, men en SU, hvis man tog nogle gymnasiefag eller lignende. Det tror jeg faktisk godt at man kan, og det er der rigtig, rigtig mange unge mennesker over hele landet der gør hver dag. Hvis man er enlig mor, kan man også få forsørgertilæg. Man har mulighed for at arbejde ved siden af sine studier. Så det er der rigtig mange der allerede gør i dag, og jeg synes i hvert fald, at man skal passe på med at tale ned til de studerende, som i dag faktisk lever på en SU.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Ole Vagn Christensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg taler sandelig ikke ned til nogen. Jeg taler om dem, der er over 25 år, og som har nogle forpligtelser. Hvis vi tager det område, hvor jeg kommer fra, kan vi se, at der er en masse virksomheder, hvor de ansatte er ledighedstruede, fordi der foregår en udflytning af de arbejdspladser fra området. Vi har jo også hørt, hvordan situationen ser ud på Fyn for de voksne mennesker. Men jeg vil godt vende tilbage til, hvad konsekvensen er, i det øjeblik man altså ikke er i stand til at leve af en SU, dvs. tage en uddannelse på de her præmisser. Konsekvensen er den, at hvis ikke der er arbejde, får man en arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvad har man så opnået ved hele den her øvelse? Jo, man har opnået, at man får en ledig mere, i stedet for at man får noget opkvalificering for den ledige, som så ville have mulighed for at kunne klare sig i fremtiden.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:40

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det er forkert, hvis hr. Ole Vagn Christensen tror, at der ikke er studerende i Danmark, der er SU-modtagere, og som har forpligtelser hjemme. Der er da mange af dem, der har forpligtelser hjemme, der også har familie, der har børn, der har et hjem, hvor der skal betales husleje. Måske har de også et kæledyr, der skal til dyrlæge en gang imellem, og her er der også regninger, der skal betales. Der skal også betales licens og det ene og det andet. Altså, sådan er det jo også, når folk er på SU, og det er forkert at tro, at fordi man er over 25 år, har man nødvendigvis lige pludselig nogle helt andre forpligtelser end andre 25-årige, som modtager SU. Det virker sådan lidt absurd, og jeg synes måske også, vi er lidt uden for det, som lovforslaget egentlig handler om. Men jeg besvarer selvfølgelig gerne spørgsmålet.

Karsten Hønge (SF):

Det var på grænsen til en syret oplevelse at høre, at Dansk Folkeparti kunne blande et begreb som social balance ind i omtalen af den her skråplan – det er da som at blande olie med vand. Kunne vi fra Dansk Folkeparti få et konkret svar på, hvad det er, man tilbyder de kortuddannede? Altså, nu har vi i hvert fald hørt Dansk Folkeparti erkende, at det, som samfundet får brug for fremover, er færre ufaglærte og flere med en uddannelse. Hvad vil man konkret gøre for de kortuddannede, som nu i stor stil afskediges fra virksomheder, der også i stor stil rejser ud af landet? Hvad vil man måske især gøre ved de kortuddannede, som bor i Udkantsdanmark, hvor der er færre arbejdspladser, og hvor uddannelsesniveaet generelt er lavt?

Se, det kan godt være, at man her i Folketinget er tilfreds med ord, men det er man altså ikke, hvis man er kortuddannet derude og bliver fyret og ikke umiddelbart kan se, hvor man kan komme hen med de kompetencer, man har. Så jeg vil bede ordføreren om at være forholdsvis konkret om, hvad Dansk Folkeparti tilbyder de mange, mange mennesker, som i dag bliver afskediget, og som ikke lige umiddelbart kan se et nyt job i horisonten.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:42

Marlene Harpsøe (DF):

Det er, som om Socialistisk Folkeparti ikke forstår, hvad det er, det her handler om, for hvis vi ikke finder de her penge og sikrer, at regningen for den økonomiske krise bliver betalt, så er det jo græske tilstande, og så er det en økonomisk ruin for Danmark. Er det det alternativ, som Socialistisk Folkeparti gerne vil give det danske samfund og de danske borgere? For så kan jeg da godt love hr. Karsten Hønge og Socialistisk Folkeparti, at hvis man gerne vil derud, hvor man slet ikke ønsker at betale regningen, så vil det for alvor betyde, at fyresedlerne vil rasle ned over danskerne. Det kan ikke være det, som man i Socialistisk Folkeparti virkelig mener der er behov for. Altså, regningen skal betales uanset hvad. Hvor er den selverkendelse egentlig henne?

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Karsten Hønge for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Karsten Hønge (SF):

Så Dansk Folkeparti bekræfter, at man intet har at tilbyde de mange afskedigede med kort uddannelse, som især bor i Udkantsdanmark? Der er intet andet end ord om, at hvis vi ikke gør det her, vil det hele blive meget værre. Altså, der er overhovedet ikke nogen konkrete ting andet end en sørgmodig sang om, at det også er træls, at folkeskolen ikke har leveret det, som den skulle levere, ved at ikke alle elever får lært at læse og regne. Men det er jo det, hele pointen i voksen- og efteruddannelsessystemet skulle være, nemlig at man får lappet nogle af de huller, som mennesker kan have i deres kvalifikationer.

Så i stedet for bare at begræde, at der er nogle, der kommer igennem folkeskolen uden at have lært det, de skulle, følger man nu op på det ved ikke at ville sørge for, at de får mulighed for få repareret på det senere. Man kommer, forstod jeg, med nogle luftige løfter i en

helt anden debat om, at SU-modtagere skal til at modtage forsørgerbidrag til kæledyr, eller hvad det var, ordføreren var inde på. Men hvad med de her kortuddannede, ufaglærte, som – bortset lige fra SU-modtagerne – skal videre i deres liv?

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:44

Marlene Harpsøe (DF):

Nogle gange kan man undre sig over den debat, der foregår, men, altså, hvis hr. Karsten Hønge tror, at jeg vil indføre forsørgerbidrag, eller hvad det hed, til kæledyr, vil jeg sige, at det ikke er Dansk Folkepartis holdning. Men det kan være, at det er Socialistisk Folkepartis holdning, for de vil jo gerne indføre mangt og meget for alle mennesker i Danmark uden egentlig at have en finansiering for det. F.eks. har S og SF jo fremlagt en økonomisk plan – det hedder økonomisk plan, »En Fair Løsning« – som er underfinansieret med mellem 11 mia. og 29 mia. kr. Det er der altså ikke ret meget økonomi i, i hvert fald ikke ret meget økonomisk ansvarlighed i.

I forhold til personer, som er kortuddannede, og som er i beskæftigelse, vil jeg bare gerne rette en misforståelse. Altså, der er stadig væk mulighed for at kunne tage fag på folkeskoleniveau og på gymnasieniveau med en SVU.

Kl. 16:44

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 16:46

Nick Hækkerup (S):

I sin redegørelse for forslaget var ordføreren inde på, at Dansk Folkeparti gik til de her forhandlinger med det mål at sikre, at folkepensionisterne, som regeringen, Venstre og Konservative, jo ellers havde udset sig som nogle af dem, der skulle betale for rødvinsskatten, ikke blev ramt. Mit spørgsmål er sådan set ikke så kompliceret: Hvordan synes ordføreren det lykkedes at holde folkepensionisterne fri med den pakke, som man blev enige om?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:46

Marlene Harpsøe (DF):

Nu har folkepensionister jo sådan set ikke – i hvert fald ikke efter reglerne – mulighed for at komme på SVU-ordningen, så jeg ved ikke lige, hvad det har med det her lovforslag at gøre, men jeg svarer gerne på spørgsmålet: Ja, vi gik til forhandlingerne med, at der skulle skabes noget mere social balance i forhold til det forslag, den plan, som regeringen havde lagt frem. Der havde man bl.a. lagt en plan frem, som betød, at man skulle spare 4 mia. kr. i kommunerne, bl.a. i den kommune, hvor hr. Nick Hækkerup kommer fra, nemlig i Hillerød Kommune – der skulle også findes nogle penge, det skulle ske over det hele – og at man ville fastfryse overførselsindkomsterne i 2 år.

Så kan man spørge sig selv: Har man lyst til det? Altså, i Dansk Folkeparti havde vi ikke lyst til, at lige netop de her to ting skulle ske, og derfor gik vi til forhandlingerne for at sikre, at de forslag simpelt hen blev trukket tilbage. Og så fandt vi pengene andre steder, men jeg kan så høre på hr. Nick Hækkerup, at han meget gerne så, at folkepensionisterne fik fastfrosset deres folkepensioner.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Nick Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Nick Hækkerup (S):

Næh, når jeg formulerede spørgsmålet, sådan som jeg gjorde, er det, fordi jeg bliver nødt til at gøre ordføreren opmærksom på, at det så ikke lykkedes for Dansk Folkeparti. Med den nulregulering af pensionsfradraget, som sker i 2011, 2012 og 2013, vil hver eneste folkepensionist i Danmark skulle betale 970 kr. i merskat – og det er dem, som kun har folkepensionen og ATP'en ekstra til rådighed, som altså med de 1.000 kr. mere om året kommer til at bløde mest for de gigantiske skattereformer, som fru Marlene Harpsøe og resten af Dansk Folkeparti har uddelt til de allerallermest velstillede i kongeriget.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:49

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad en skatteomlægning lige har med det her lovforslag – L 223, om at reducere støtteperioden for SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse – at gøre, ved jeg ikke. Altså, det har ikke så meget med en skatteomlægning at gøre.

Men når det så er sagt, vil jeg da gerne komme tilbage til det, som det faktisk handler om, nemlig SVU-ordningen. Her er det rigtigt at vi tager nogle millioner kroner fra SVU-ordningen – vi halverer perioden fra 80 til 40 uger – og det gør vi, fordi der er en regning, der skal betales efter en økonomisk krise. Så kan man stille sig selv det spørgsmål: Har vi lyst til at lade rudekuverterne ligge og vente, indtil der på et eller andet tidspunkt kommer en pantefoged, som vil sætte os alle sammen fra hus og hjem, eller vil man betale regningen nu og her?

I Dansk Folkeparti fører vi en økonomisk ansvarlig politik, og derfor siger vi: Vi vil betale regningen nu.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 16:50

Christine Antorini (S):

Jeg kunne forstå på Dansk Folkepartis ordfører, at der nu virkelig var fundet social balance. Derfor er jeg lidt nysgerrig efter at høre, hvad Dansk Folkepartis ordfører egentlig vil sige til de 500 voksne, der bliver ramt af nedskæringen fra 80 til 40 uger. Der er 500 voksne, som ikke kan benytte muligheden for at gennemføre en voksen-efteruddannelse, som man kunne, indtil Dansk Folkeparti var med til at lægge stemmer til den her nedskæring.

Hvad er det helt konkret, ordføreren vil sige til de her 500 mennesker, som åbenbart skulle være så socialt afbalanceret, på trods af at det er de kortest uddannede voksne, der ikke længere kan gennemføre den uddannelse, som de kunne før?

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:50

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen altså, jeg kan jo gang på gang konstatere, at det sådan set er lige gyldigt, hvad Dansk Folkeparti kommer med af forslag, for det

er aldrig godt nok for Socialdemokraterne. Så kan man sige, at det jo er udtryk for politisk uenighed, og sådan er det. Man er et venstre-fløjsparti, der fører oppositionspolitik, det er jo klart.

Hvad angår fru Christine Antorinis spørgsmål om, hvad jeg vil sige til de her 500 voksne, så vil jeg sige til dem, at der stadig er mulighed for, at de kan tage folkeskolefag og gymnasiefag på SVU-ordningen. Men når det så er sagt, synes jeg også, at vi, når vi tager det her eftersyn af folkeskolen, skal smøge ærmerne op herinde i Folketinget og sætte et meget højt ambitionsniveau og gøre alt for at sikre, at ingen går ud af folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne. Jeg synes, det må være forfærdeligt at gå i mange år uden at have bestået matematik i folkeskolen, og jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at det er sådan.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 16:52

Christine Antorini (S):

Det var jo et interessant svar, som Dansk Folkepartis ordfører ville give til de 500 voksne, der rammes af nedskæringen. Svaret var: I kan da bare læse lidt videre på SU, for det kan jo ikke være SVU, for de har jo brugt de 40 uger, som der er. I forhold til SU virker det, som om Dansk Folkepartis ordfører ikke er klar over, at de jo blot får en tredjedel af, hvad man får på SVU, som jo i øvrigt er væsentlig mindre end den løn, de får. Det er altså voksne, der selv beslutter sig til at gå ned i løn ved at gå på uddannelse på SVU, og hvis de får SU, så får de langt mindre. Er man på SU, skal man læse på et fuldtidsstudium, det vil sige, at man skal have mindst 23 timer om ugen, for at man kan læse med SU; det er jo det, vi taler om. Det er voksne mennesker, der beslutter sig til at tage en egentlig omskoling til en anden uddannelse.

Kan Dansk Folkepartis ordfører bekræfte, at man netop ikke kan bruge SU til små enkeltfagskurser? Der skal minimum være 23 timer, for at man kan få SU.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:53

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg kan da klart bekræfte, at der skal være minimum 23 timers f.eks. gymnasiefag om ugen, for at man kan få SU. Det kan jeg da bekræfte. Det står jo blankt i reglerne. Men jeg kunne godt tænke mig at få lidt mere realitetssans ind her i Folketinget, for det ser gang på gang bare ud, som om man ikke rigtig kender til alternativerne hos Socialdemokratiet. Alternativet til det her er bare, at Danmark ikke overlever den økonomiske krise, og hvad vil man så helst: Vil man gerne have, at Danmark overlever den økonomiske krise, og at regningen bliver betalt, eller vil man skubbe regningen frem foran sig?

S og SF har jo fremlagt den her økonomiske plan, som så er underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr., så der er der i hvert fald ikke særlig meget økonomisk ansvarlighed i forhold til det. Hvis man tager den aftale, som Dansk Folkeparti har indgået med regeringen om genopretning af dansk økonomi, så er den finansieret krone for krone, og det er Socialistisk Folkepartis og Socialdemokraternes forslag jo bare ikke. Der mangler mellem 11 og 29 mia. kr. i det forslag. Hvor vil man skaffe dem fra?

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Bjarne Laustsen (S):

Siden Dansk Folkeparti blev stiftet, har man givet meget udtryk for de synspunkter, at man var den lille mands parti og repræsenterede de svageste i samfundet. De folk, der er på arbejdsmarkedet, oplever en gang imellem, at en virksomhed er truet af lukning eller bliver lukket, og derfor vil jeg gerne spørge, hvordan Dansk Folkeparti har regnet sig frem til, at det er det klogeste i verden, efter man selv har været med til at skabe en krise og givet ufinansierede skattelettelser, at det så lige er dem, der har fået mindst uddannelse, der skal straffes og betale den største regning for at kunne holde fast i arbejdsmarkedet og ikke blive udstødt og ende helt uden kontanthjælp, for det er jo det, der sker i forhold til det andet forslag på dagpengeområdet.

Hvorfor er det lige, at de mennesker, der ikke har trukket ret meget på uddannelseskontoen, hvis de bliver ramt af en krise på arbejdsmarkedet, ikke kan få chancen for den uddannelse, der gør, at de kan holde fast i arbejdsmarkedet?

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:55

Marlene Harpsøe (DF):

Man kan jo stadig væk tage fag på SVU-ordningen. Vi afskaffer den ikke. Det må hr. Bjarne Laustsen jo også bare erkende. Så er hr. Bjarne Laustsen inde på, hvorfor man tager fra de kortuddannede, og om det er de klogeste. Jeg har svært ved at svare på, hvem der er de klogeste her i landet, men jeg synes i hvert fald, at hvis man er så kortuddannet, at man har behov for at tage f.eks. dansk og matematik på folkeskoleniveau, skal man selvfølgelig tilbydes den mulighed, men jeg synes også bare, at det er brandærgerligt, at de er gået ud af folkeskolen uden at kunne det, altså uden at kunne bestå de her fag. Det synes jeg. Der vil vi i hvert fald gerne i Dansk Folkeparti smøge ærmerne op og sikre, at fagligheden er i orden i folkeskolen, så der ikke er nogen, der kommer ud af folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Bjarne Laustsen (S):

Kan Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, ikke lige forklare mig, om det her forslag er fremadrettet, eller om det er bagudrettet. Man taler om folkeskolen – og det er jo fint nok – men hvordan hjælper det de folk, der bliver ramt af arbejdsløshed, der er ved at ryge ud af arbejdsmarkedet, fordi de måske er kommet ud at tjene efter 6. eller 7. klasse og ikke har været i skole siden? Hvordan kan det så være, at man kan finde på som den lille mands parti at skære ned over for de svageste, dem, der er tættest på afgrundens rand, i forhold til at man også vil tage dagpengene fra dem? Hvordan kan det være, at man har analyseret sig frem til, at det er det klogeste?

Hvis det er det, man uddanner folk i i dag, så er de uddannelser måske ikke særlig meget værd, men heldigvis er der rigtig mange eksperter, der siger, at det klogeste, man kan gøre for at øge ligheden og sikre, at folk ikke bliver stødt ud, er at give folk uddannelse, så de kan holde sig fast på arbejdsmarkedet. Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti er kommet frem til den modsatte konklusion?

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:57

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Bjarne Laustsen fra Socialdemokratiet har meget imod, at vi i Dansk Folkeparti også gerne vil se fremad. Selvfølgelig vil vi også gerne se tilbage, forstået på den måde, at når der er nogle, der er gået ud af folkeskolen, og som ikke har bestået dansk og matematik i folkeskolen som et eksempel, skal de selvfølgelig have mulighed for at gøre det senere.

Men når det så er sagt, vil jeg bare gerne sige, at det også ville klæde Socialdemokratiet at se fremad. Det gør vi i Dansk Folkeparti, og vi synes bare ikke, at man, hverken som barn eller voksen, kan være tjent med at gå ud af folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne. Det skulle vi da helst lære dem forinden, sådan at de kan bruge det igennem hele livet og ikke skal vente, til de er 40 år, med at bestå dansk og matematik, så de kan læse, skrive og regne. Det skulle de gerne gøre meget tidligere, det er i hvert fald den ambition, vi har i Dansk Folkeparti, og det kunne klæde Socialdemokraterne at have den samme.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Dette lovforslag er jo lille af omfang – det drejer sig om 40 mio. kr. – men til gengæld er det meget urimeligt i sine virkninger. Denne ordning med SVU, hvor en lønmodtager og en arbejdsgiver bliver enige om videreuddannelse, har været en succes. Det forekommer mig, at netop fordi den har været en succes, skal den nu begrænses, og det er jo en mærkelig omvendt måde at tænke på.

Da jeg hørte fru Marlene Harpsøe, forekom det mig, at det nærmest blev fremstillet sådan, at dette forslag var noget, hvormed man betalte en stor regning. Men det er det jo ikke, af 24 mia. kr. er det her en sjettedel af 1 pct., så vidt jeg kunne regne det ud, og det er jo altså ikke det, der redder vores økonomi. Man lukker nogle muligheder for nogle mennesker, som har stået bagest i uddannelseskøen, med det her forslag. Det har kun negative virkninger, og det er Det Radikale Venstre absolut imod.

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige, at det svar, der kom i dag fra undervisningsministeren, hvor ministeren blev spurgt om tre konkrete eksempler på personer, var meget mærkeligt. Der var en, der ville uddanne sig til socialrådgiver, en som pædagogisk assistent og en som fængselsfunktionær. Der bliver spurgt om, hvad man skal gøre i sådan nogle situationer, når nu muligheden for SVU forringes så markant, som det gøres med det her forslag. Tænk, at svaret er, at man da bare kan søge job i stedet for. Tænk, at vores undervisningsminister kan finde på at komme med sådan et svar. Jeg synes, at det er helt vildt.

Jeg vil sige om det her forslag, at det næsten virker, som om regeringen og Dansk Folkeparti, da de sad og forhandlede det, de kalder genopretningsplanen eller -pakken, ligefrem gjorde sig umage med at finde frem til et forslag, der går allerhårdest ud over de danskere, der ikke har nogen uddannelse. Der er ikke nogen tvivl om, at

dagpengeforringelserne kommer til at få store konsekvenser, alvorlige konsekvenser for de mennesker, der er uden uddannelse, de er langt mere truet af arbejdsløshed end så mange andre. Med det her forslag forringer man altså også de ufaglærtes mulighed for at komme ud af den situation med truende ledighed, nemlig gennem uddannelse. Som sagt, synes jeg, at det virker, som om man har været helt systematiske med at tænke over forslag, der specifikt rammer mennesker i det danske samfund uden uddannelse.

Jeg synes, at det er vigtigt at slå helt fast, at det forslag her får konsekvenser for den enkelte. Det er selvfølgelig klart, når de siger, at nu kan man få 40 ugers uddannelse frem for 80, så får det selvfølgelig store konsekvenser for den enkelte menneske, der får forringet mulighederne, men det får jo også store konsekvenser for vores alle sammens fælles målsætning om at hæve uddannelsesniveaut.

Det her med, at færre vil komme i uddannelse, og at uddannelsesforløbene bliver kortere, skriver regeringen oven i købet helt ligeud i bemærkningerne til forslaget. Man skriver, at man regner med, at forslaget vil medføre en begrænsning i virksomhedernes tilskyndelse til at lade deres ansatte deltage i efter- og videreuddannelse. Så kan man selvfølgelig sige, at hvis man skulle rose noget som helst ved det her forslag, er det måske den ærlighed, der i det mindste ligger i den sætning, for de er faktisk ærlige fra regeringens side. Man er ærlig, når man siger, at det her forslag betyder, at færre ufaglærte vil komme i uddannelse. Omvendt vil jeg sige, at det jo også viser, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti går ind i det her med fuldstændig åbne øjne. Man er helt med på, man er fuldstændig klar over, at det betyder, at ufaglærte danskeres muligheder for videre uddannelse bliver betydeligt forringet.

Nu har Lindøværftet været nævnt et par gange i dag. Jeg vil gerne komme med et eksempel derfra, som LO nævner i deres hørings-svar, nemlig at Lindø er en af de arbejdspladser, hvor der er blevet indgået en lang række SVU-aftaler om uddannelsesorlov på 80 uger. Formålet har jo været at give folk mulighed for at tage en hf-eksamen, en hf-eksamen, som f.eks. kan betyde, at man kan komme videre til læreruddannelsen, til pædagoguddannelsen, eller man kan uddanne sig til socialrådgiver. Det er alt sammen nogle områder, som vi i meget høj grad ønsker at folk rent faktisk søger ind på. Vi har i fremtiden brug for lærere, socialrådgivere og pædagoger. På Lindø har man altså sagt, at det er langt bedre, at vi giver folk SVU i 80 uger, går med til sådan en ordning, end at de bare bliver fyret, og at vi omskoler dem, så de får mulighed for et brancheskift.

Alle inklusive regeringen siger jo igen og igen, at det, det danske samfund har behov for, er uddannelse. Altså, vi siger: Det, det danske samfund har behov for, er lige præcis det, man gør på Lindø. Fru Ulla Tørnæs sagde tidligere i dag, da der var anden behandling af L 222 om halvering af dagpengeperioden, at vi kommer til at mangle hjerner. Vi kommer til at mangle hjerner, og hvis fru Ulla Tørnæs med det mener, at vi har behov for at hæve uddannelsesniveaut i Danmark, og det går jeg ud fra at hun gør, så er det meget mærkeligt og svært at forstå, at man kommer med det her forslag. Det her forslag står i fuldstændig modsætning til den udtalelse, fru Ulla Tørnæs kom med tidligere i dag.

Så vil jeg slutte af med at sige, at under førstebehandlingen brugte undervisningsministeren meget tid på at fortælle, at de her mennesker jo bare kunne tage sig en uddannelse på almindelig SU, når nu halvdelen af deres mulighed for SVU blev taget fra dem. Det var et tema, der fyldte meget for ministeren, det her med at de jo bare kunne gå på SU. Da jeg så spurgte undervisningsministeren, om ministeren kunne redegøre for, hvorfor vi rent faktisk har en SVU-ordning, kom der et forholdsvis vagt svar, og det kan godt forstå. Årsagen til, at vi ikke bare nøjes med en SU, men rent faktisk har en SVU-ordning, er jo, at vi godt alle sammen ved, at det ikke er realistisk, at voksne mennesker, der har børn, der har været på arbejdsmarkedet i mange år, der har etableret sig, bare sådan lige går på SU. Vi ved al-

le sammen godt, at konsekvensen af det bliver, at færre voksne uden uddannelse uddanner sig, hvis man forringer SVU'en. Det er jo derfor, vi har SVU'en.

Jeg må sige, at jeg synes, at det er meget lidt fremsynet. Jeg synes, at det næsten er komisk at høre fru Marlene Harpsøe fortælle om, hvordan det her er fremtidssikring. Altså, hvis der er noget, der er fremtidssikring, ville det da være at lade de ufaglærte få rigtig, rigtig gode muligheder for uddannelse. Det er de muligheder, man forringer med det her forslag. Det har intet med fremtidssikring at gøre. Social balance blev der også sagt; det er en joke. Der er ingen social balance i at lade de mennesker, som har kortest uddannelse overhovedet, få forringet deres muligheder så markant, som man gør med det her forslag. Det er det, man kunne kalde det modsatte af social balance og det modsatte af at fremtidssikre samfundet.

Afslutningsvis kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens svar på, hvorfor vi har SVU'en og ikke bare nøjes med SU.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:07

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det.

Der var en række konkrete spørgsmål, og jeg vil starte med Enhedslistens ordfører, som henviste til, at jeg gav et vagt svar under førstebehandlingen om, hvad årsagen er til, at vi har SVU, statens voksenuddannelsesstøtte, og ikke kun et SU-niveau, men altså et forhøjet niveau for voksne over 25 år. Og der må man jo sige, at det er en tradition. Det er noget, vi har haft i årevis. Jeg tror, at det er 20 år, vi har haft den her ordning – ret præcis. Men ligesom ved første behandling får man mig altså fortsat heller ikke til her ved andenbehandlingen at redegøre for den dybere intelligens, der ligger bag, at Folketinget præcis har valgt, hvor gammel en person skal være for at komme op på det ekstra støtteniveau.

Jeg anerkender, at det har en betydning for voksne mennesker at få et højere niveau, men jeg mener, at det med fordel kunne have været knyttet op på, om man er forsørger, som vi i VK-regeringen jo lagde op til og også lykkedes med at få gennemført i forhold til SU-området. Hvis man er enlig forsørger eller har funktionsnedsættelse, får man dobbelt SU, og det synes jeg på mange måder giver mere mening, end at det bare er en bestemt alder. Altså, jeg har problematiseret det, men jeg agter sådan set ikke at ændre reglerne, for jeg kan forstå, at en stor del af Folketinget er meget, meget begejstret for, at det er en bestemt alder, der definerer, hvornår man har brug for et forhøjet forsørgelsesniveau, og fred være med det.

Men man kan godt undre sig en anelse over, at en person på 24 år, der gerne vil gå i gang med en uddannelse, sådan som reglerne er i dag – altså inden vi ændrer det med flertal i Folketinget – faktisk vil være i en situation, hvor han eller hun jo forsørges dårligere i 40 uger, altså et helt skoleår, fordi man eller hun er 1 år yngre end vedkommende, der startede med SVU.

Altså, jeg vil bare sige, at der ikke er en højere logik eller en højere sådan helt objektiv vurdering bag, at Folketinget er landet på en række dele inden for lovgivningen om, hvornår man har det ene eller det andet forsørgelsesniveau. Det er ikke den højere videnskab. Det er jo sådan, at man på et tidspunkt har truffet nogle beslutninger, og jeg vil gerne fastholde, at jeg egentlig mener, at det var vedkommen-des private situation, der måske havde været mere egnet som definition for det. Det er det så ikke for SVU.

Så spørger fru Christine Antorini til SVU-satserne, og jeg kan sige, at det lovforslag, vi behandler i dag, og som vi skal forholde os til ved lovbehandlingen i dag, ikke indeholder, at SVU-satserne reduceres. Det indeholder, at man reducerer den periode, hvor man kan få SVU, fra 80 til 40 uger. Ændrede SVU-satser fremgår ikke af

genopretningsplanen, men jeg vil ikke forholde mig yderligere til at stille garantier eller andet, for jeg kan forstå, at ikke engang Socialdemokraterne længere er parate til at stille nogen former for garanti om helt centrale spørgsmål i den økonomiske politik, f.eks. om man vil opretholde efterlønnen eller man ikke vil. Man vil ikke engang, som det fremgår af Børsen i dag, hvor hr. Nick Hækkerup er citeret, fortælle, hvordan man vil lukke det hul, man har i sin økonomiske plan.

Så jeg mener egentlig heller ikke, at regeringen er forpligtet til at spå om fremtiden med hensyn til ændringer af lovgivningen i øvrigt. Jeg forholder mig til, at det lovforslag, vi konkret behandler nu, reducerer den tid, hvori man kan få SVU.

Så blev der spurgt til mit svar på spørgsmål nr. 19, og ved nærmere eftertanke vil jeg sige, at jeg jo bare kunne have gjort det mindre grundigt, for det er åbenbart et problem, at man er rimelig grundig i sine besvarelser. Jeg vil dog alligevel fastholde hovedsynspunktet – selvfølgelig, for det er jo mit svar. Hovedsynspunktet i svaret er, at hvis man er på vej og man har, som den ene har, en hø-uddannelse bag sig og gerne vil videre med en hf, kan det jo godt undre en anelse, hvorfor man føler det nødvendigt at gå på åbent værksted i VUC, inden man kommer dertil. Det er altså ikke nødvendigvis en person, som har meget svage kvalifikationer bag sig.

Kl. 17:11

Men det afgørende for hele genopretningsplanen – det lagde jeg ikke skjul på ved førstebehandlingen, det vil jeg ikke gøre ved andenbehandlingen, og hvis man ønsker mit fremmøde på stolen ved tredje behandling, vil jeg heller ikke gøre det der – er, at forslaget ikke ville være fremkommet, hvis ikke det var, fordi dansk økonomi er i en situation, hvor mange bække små tilvejebringer de 24 mia. kr., som regeringen i modsætning til dem, der sidder ved ordførerbordet nu, meget gerne vil tage ansvaret for at tilvejebringe, fordi vi faktisk har en stor omsorg for de kortuddannede.

De fire, som sidder omkring ordførerbordet nu, plus den øvrige del af oppositionen bør måske gøre sig nogle overvejelser om, hvad der sker, hvis dansk økonomi bliver presset og klempt på en måde, som vi oplevede f.eks. i 2008, og på en måde, som ligger til grund for den økonomiske krise verden over, hvor der mangler kapital på verdensmarkederne. Hvad sker der, hvis vi er nødt til at sætte renten op for at beskytte dansk økonomi? Hvad sker der så egentlig for de kortuddannede, som er målgruppe for SVU? Ja, så mister de arbejdspladserne.

Det er jo det, der er sket under den økonomiske krise, og det er også det, der vil ske, hvis S og SF kommer igennem med deres »En Fair Løsning«, for de mener jo, at man skal tilvejebringe ressourcer i det danske samfund, ved at vi alle sammen skal arbejde 1 uge mere om året. Det vil jo kun blive de timelønnede, der vil blive ramt af det, for de andre har man ikke justits over, og det vil også kun være de områder, der er overenskomstdækkede, fordi de selvstændige bl.a. ikke vil være omfattet.

Så alt imens S og SF ønsker at lade hånt om den økonomi, der er så afgørende for, at de kortuddannede har en arbejdsplads, et job og mulighed for at forsørge deres familie; alt imens man faktisk er parat til at lade de kortuddannede – for det bliver først og fremmest de kortuddannede – arbejde 1 uge mere om året; og alt imens man ikke vil redegøre for, hvordan de kortuddannede i øvrigt skal bidrage med hensyn til forringelser af efterlønnen, så sidder man her i Folketings-salen og hykler, at det er et kæmpe problem, at man reducerer SVU-ordningen fra 80 til 40 uger.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig fire korte bemærkninger, og det er først fra fru Christine Antorini.

Kl. 17:13

Kl. 17:16

Christine Antorini (S):

Jeg takker for den ihærdige anstrengelse, formanden gjorde sig, for at få det til at virke.

Jeg stillede jo et meget klart spørgsmål til undervisningsministeren, om det rygte, der cirkulerer i omverdenen, kunne være rigtigt. Ikke nok med, at regeringen vil halvere det antal uger, man kan læse på SVU, fra 80 uger til 40 uger, og at der kommer øget brugerbetaling, når man ønsker at tage voksenefterskole, det ligger der jo i fremtidige lovforslag, for vi har jo fået den samlede nedskæringspakke fra regeringen, der er åbenbart også et forslag, som man har hørt om, og som ikke fremgår af den nedskæringspakke, som regeringen har lavet, om, at man oven i købet vil skære i selve SVU-ydelsen. Det vil sige, at hvis ministeren ikke vil svare på det nu, må vi gå ud fra, at det så ligger i pipelinen som en nedskæring, når regeringen fremsætter sit finanslovforslag. Er det sådan, det skal forstås? Derfor spørger jeg en gang til: Er der planer om, at regeringen oven i alle de andre nedskæringer vil skære i selve ydelsens størrelse, som er på dagpengeniveau?

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:15

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen jeg er overhovedet ikke uvant med, at oppositionen spekulerer i, hvad regeringen måtte agte at gøre, og det er helt i orden. Det er vi meget glade for i regeringen, for det er sådan set helt i orden, at man interesserer sig for, hvilken politik regeringen fører. For den er jo gennemsigtig. Det er en, man kan forholde sig til. Vi lægger jo tingene frem, sådan som vi har diskuteret dem.

Men jeg kan sige, at jeg ingen garanti giver om noget som helst på noget tidspunkt fra den her talerstol. Den, der først af alle har mindet mig om, at det er en rigtig dårlig idé, er den tidligere socialdemokratiske formand, hr. Poul Nyrup Rasmussen, som jo udstedte en garanti om efterlønnen, som viste sig ikke at holde. Nu kan jeg så sige, at jeg har fået genopfrisket hukommelsen, ved at den nuværende formand, fru Helle Thorning-Schmidt, ej heller vil stille nogen garantier, men kun vil stille en form for garanti, og det er, at den plan, man har lagt frem, ikke holder.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 17:16

Christine Antorini (S):

Det er jo rigtigt, at det er klogt ikke at give garantier om alt muligt. Det er heller ikke det, vi beder om.

Vi diskuterer her et lovforslag, der handler om, at regeringen og Dansk Folkeparti skærer i den tid, man kan læse på SVU. Så cirkulerer der et rygte om, at man ydermere faktisk vil skære i selve ydelsens størrelse. Det har direkte betydning for konsekvensen og virkningen af det her lovforslag, hvis det også er en del af det. Ministeren fremhævede selv, at regeringen og Dansk Folkeparti lægger kortene på bordet. Man kan se det i genopretningsplanen, som det hedder. Der står ikke noget om det her, og når vi diskuterer de øvrige nedskæringer, der er på SVU'en, må det være så nemt for ministeren at sige: Nej, vi vil ikke skære i SVU'en.

Så jeg spørger en gang til: Er det korrekt forstået, at det, der ligger i kortene, er, at man også vil skære på ydelsen ud over antallet af uger?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen altså, jeg behøver slet ikke at forholde mig til rygter eller gisninger eller vurderinger af, hvad der er regeringens politik, for vi fremlægger den jo åbent og ærligt. I modsætning til visse andre siger vi: Vi mangler 24 mia. kr. over de næste 3 år i dansk økonomi, og så lægger vi en plan frem, der viser, hvordan vi finder de 24 mia. kr. Så spørger Socialdemokraternes ordfører, om vi så agter at gøre yderligere, hvortil jeg kan sige: Genopretningsplanen er den, vi forhandler i dag. Det er den, jeg svarer på spørgsmål om, og jeg vil aldrig nogen sinde udstede nogen garantier, belært af den tidligere formand for Socialdemokraterne, som udstedte en garanti, som han på ingen måde kunne leve op til; tværtimod brød han den, så snart man fik statsministerposten på plads igen.

Så må jeg også sige, at jeg synes, det er lidt flot, jeg synes, det er utrolig flot, at Socialdemokraterne i dag afkræver snart den ene snart den anden minister svar på vores planer om den ene bagatel og den anden bagatel og størrelsesordenen – ja, jeg siger bagatel – sammenlignet med, at S og SF har fremlagt en plan, hvor man ikke kan rede-gøre for mange milliarder kroner i dansk økonomi. Jeg synes faktisk, det er en anelse pinligt.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:18

Bjarne Laustsen (S):

Da jeg genså undervisningsministeren efter pinse, havde jeg sådan set håbet, at hun var rejst væk i en hel uge – det er der så mange ministre, der gør. Grunden til, at jeg siger det, er, at jeg forstår, at det udelukkende er undervisningsministerens idé, at der skulle skæres på det her område. Det kom meget bag på mig, for jeg havde ikke hørt noget om, at det skulle ske før pinse. Det er det der med kontrakt-politikken: Det, vi siger før et valg, holder vi også, og så kan vælgerne tage stilling til det.

Det mener jeg ikke at der blev sagt noget om på det her område. Jeg mener også, at det er aldeles uklogt at skære i det område, for det er jo sådan, at selv om det er folk, der er beskæftiget, så er det her er jo blevet brugt – og det tror jeg at undervisningsministeren også bliver nødt til at erkende – til at hjælpe rigtig mange mennesker, i forbindelse med at en virksomhed var ved at lukke ned eller flytte. Man har fået SVU, samtidig med at man har lavet en fratrædelsesordning, så man reelt undgik at blive fyret, og så fik man uddannelse, så man kunne komme videre i et andet job.

Vil undervisningsministeren ikke godt erkende, at det var sådan, det blev skruet sammen, og at det er sådan, det er i dag? Hvis man skærer det ned, halverer det, hvilke konsekvenser får det så for dem, der er yderst på arbejdsmarkedet?

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Hvis ikke det var for den økonomiske situation, havde vi slet ikke fremsat det lovforslag, og jeg noterede mig, at hr. Niels Helveg Petersen pegede på, at det slet ikke er nødvendigt, fordi det er så få penge, det tilvejebringer. Men det er jo situationen, når man skal til-

vejebringe rigtig mange penge over 3 år, at så er det en god idé at komme rundt i mange hjørner, for ellers belaster man så særlig hårdt dér, hvor man finder penge. Derfor er den del her også med.

Det er jo ikke mit første valg at skære i uddannelse, men det er så stor en del af statens budget. Når vi giver regionerne flere penge, for at de kan lave et endnu bedre sygehusvæsen, friholder kommunerne for beskæringer overhovedet, og friholder forsvaret, fordi vi har et bredt forlig, så er der en meget stor del tilbage, som er undervisningsudgifterne på statens budget, og derfor bidrager jeg.

Men jeg vil gerne sige, at jeg stadig væk synes, det er lidt hyklerisk at spørge om, hvad det her betyder for de kortuddannede, når S og SF vil skære i de kortuddannedes ferier. Altså, man skal arbejde 1 uge mere om året, og det er de timelønnede, der skal omfattes af det, for vi andre vil ikke blive omfattet af det. Og nu truer man så i øvrigt også de kortuddannede med efterlønsforringelser, hvis man ikke får det, som man vil have det.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:20

Bjarne Laustsen (S):

På fødevarerområdet er det sådan – og det ved jeg at undervisningsministeren også kender noget til – at man udsætter tingene for en cocktaileffekt. Det er, når f.eks. pesticider arbejder sammen med andre – det giver et godt billede af det.

Jeg vil spørge, om det her forslag har været udsat for sådan en cocktaileffekt, hvor man har kigget på både brugerbetaling, nedsættelser, nedskæringer osv. Det, som det ender op med, er, om det er klogt at gøre det i en situation, hvor vi kommer til at mangle hænder. Det erkender alle parter at vi kommer til. Er det så også klogt at straffe dem, der har fået mindst uddannelse, i et samfund, hvor vi gerne skulle have alle til at bidrage og holde sig fast på arbejdsmarkedet i længst mulig tid? Er det så klogt?

Så vil jeg gerne sige, at jeg tror, at det der med efterlønsgaranti spiller undervisningsministeren et puks. Poul Nyrup Rasmussen lovede en efterlønsgaranti. Har vi ikke det? Er det ikke sådan, at alle danskere, hvis de er medlem af en a-kasse og opfylder betingelserne, får et efterlønsgarantibevis? Ja, og hvis ikke vi havde givet garanti, var det lykkedes Venstre at få afskaffet efterlønnen. Så alle de garantier, vi har givet for efterlønnen, er fastholdt til punkt og prikke.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jo fuldstændig fantastisk at høre, at hvis ikke Socialdemokraterne gjorde, som de gjorde med efterlønnen tilbage under Nyrupregeringen, så havde Venstre afskaffet den. Altså, det er jo helt fantastisk, fordi det jo så ville betyde, at Venstre skulle have iværksat et statskup, og der er vi dog ikke kommet til. Selv om vi syntes, at det var alvorligt under den tidligere regering, og at der var behov for forandring, så valgte vi dog at søge at få flertal på demokratisk vis, og det er jo så sket ved de efterfølgende tre valg, og det er egentlig vældig godt.

Det er det, der betyder, at selv om jeg ikke er vild og begejstret over at skære 40 uger af den SVU-periode, man kan få, og selv om det rammer 500 personer om året, som dermed vil få en mere begrænset adgang til højere forsørgelse, så er det dog immer væk en hel del bedre end det, SF og S har i sprøjten, for det, der vil ske, hvis man ikke har styr på dansk økonomi, er altså, at vi mister arbejds-

pladser. Hvis renten stiger, ryger der arbejdspladser – det ved man altså, det er et faktum.

Hvem er det så, der mister arbejdet? Ja, det er de kortuddannede. Det er dem, der er mest udsatte. Og der vil jeg sige, at hvis valget står mellem at reducere SVU'en eller at reducere beskæftigelsen i det danske samfund, så er mit svar klart: Jeg mener, det er rigtig godt, at folk har mulighed for at forsørge sig selv og deres familie.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er muligt, at ydelsernes niveau er en bagatel for ministeren, men for de mange mennesker, som faktisk er afhængige af de her ydelser, er niveauet bestemt ikke en bagatel. Derfor vil jeg gerne gentage det spørgsmål, som fru Christine Antorini også stillede til ministeren, nemlig om der er ændringer af ydelsesniveauet på vej, for ministeren siger, at det her lovforslag ikke indeholder, at satserne bliver ændret.

Det ville være relevant for os alle sammen at få at vide, om man har nye forringelser på vej – altså, om vi nu står her og forholder os til et forslag, der går ud på, at man nedsætter perioden fra 80 til 40 uger, men at man også har forringelser af satserne på vej. Det er jo ikke mindst relevant for de ufaglærte, der overvejer deres fremtidige uddannelsesmuligheder.

Nu siger ministeren så, at ministeren ikke vil komme med nogen garantier, men jeg går ud fra, at ministeren helt klart kan bekræfte, at der ikke på nuværende tidspunkt er nogen som helst overvejelse om at ændre ydelsesniveauet.

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:24

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan gentage, at for så vidt man ønsker at følge med i regeringens politik, er man meget velkommen til det. Vi har fremlagt en genopretningsplan, som bl.a. retter sig mod at sikre, at vi har arbejdspladser til de kortuddannede i fremtiden, og det er der mange områder, der bidrager til, herunder mit. Det er ikke noget, jeg er specielt glad for, men jeg erkender, at det er fuldstændig nødvendigt, at vi får styr på dansk økonomi, for de personer, der vil være allermost udsatte, hvis vi ikke får styr på de offentlige finanser, er de kortuddannede.

Jeg synes altså fortsat, at det er utrolig hyklerisk af S og SF, at man fremturer her i salen i dag, hvor ens egen skatteordfører har noteret sig, at der mangler milliarder af kroner i ens egen økonomiske plan og har vedkendt sig, at der er et totalt hul. På en dag, hvor man fra Socialdemokraternes leders side har sæt tvivl om, hvorvidt man vil beskytte efterlønnen, og har gjort det fuldstændig tydeligt og har forsøgt at true sig til, at de kortuddannede timelønnede skal arbejde 1 uge mere om året, synes jeg faktisk grænser til det pinlige.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det svar havde altså absolut intet at gøre med det, jeg spurgte om – altså nul, ingenting. Jeg siger, at jeg godt kan høre, at ministeren ikke vil komme med en garanti for, at man ikke forringer ydelsesniveauet for SVU'en. Jeg spørger så ministeren, om ministeren kan af-

kræfte, at der skulle være planer om det på nuværende tidspunkt – om man på nuværende tidspunkt har noget sådan på vej.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:26

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det agter jeg ikke at oplyse.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Karsten Hønge.

Kl. 17:26

Karsten Hønge (SF):

Det skal gå på ministerens problematisering af, at man har sat en 25-års-grænse, for det er jo rigtigt, at man kunne indbygge andre ting, man kunne måle på, men et eller andet sted skal vi jo lande på noget, der sådan er til at gå til. Man kunne jo sige: Hvorfor sætte 18 år i forhold til at få SU? Man kunne sætte det ned, eller man kunne sætte det op. Eller hvorfor skal valgretsalderen være ens for os alle sammen? Der er da sikkert modne mennesker på 15 år, der kunne stemme, og nogle på 20 år, der ikke er det, og så kunne de fratages stemmeretten. Altså, vi har nogle regler, som er til at gå til. Jeg forstår ikke sådan dybere, hvorfor det skal problematiseres, at der i loven er fastsat de 25 år.

Så vil jeg sige, at jeg da ikke ved, om jeg kan opklare lidt af det med ændringen af satserne. For jeg kan vel nok få ministeren til at bekræfte, at der i det her også ligger, at statens tilskud til VEU-godtgørelsen skal beskæres med 20 pct., hvilket jo vil give en besparelse på 446 mio. kr. hvert år i 2012 og 2013, og at *det* vil betyde, at det vil blive sværere at få efteruddannelse, fordi virksomhederne på den måde får færre penge.

Ministeren sagde ordret, at regeringen har stor omsorg for de kortuddannede. I det omfang, man kan holde latteren tilbage, vil jeg sige, at den tror jeg da godt de kan undvære, hvis det er den type omsorg. Men jeg vil spørge: Hvad er regeringens bud til de kortuddannede, når det nu skal gøres sværere at tage en efter- og videreuddannelse? Hvad er regeringens bud til virksomhederne, der siger, at de har konkurrenceevnen og omstillingen og produktivtetsnedgangen som udfordring?

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil gerne svare hr. Karsten Hønge og sige, at årsagen til, at jeg problematiserede 25-års-grænsen, var, at jeg blev bedt om at forsvare den eller forklare den, og der er det, jeg siger, at der ikke er nogen højere videnskab, der siger, at det præcis er 25 år, der er den magiske grænse for, hvornår man bør få statens voksenuddannelsesstøtte, og hvornår man ikke bør. Jeg problematiserede det blot og sagde, at jeg ikke vil forsvare, at det nøjagtig er 25 år, det kunne være 26 år, det kunne være 24 år, og det kunne være 31 år. Det giver bare ikke rigtig nogen mening at diskutere det, det er jeg helt enig med hr. Karsten Hønge i, og derfor er den 25 år, selv om der kunne have været andre overvejelser inde, som bl.a. da VK-regeringen fordoblede SU'en til enlige forsørgere og også fordoblede SU'en til unge med en funktionsnedsættelse, bl.a. døve og folk, som dør med at se, altså blinde eller synshæmmede.

Med hensyn til hvad vores bud er i forhold til de kortuddannede, vil jeg sige, at vi arbejder for fuld kraft med at sikre, at vi ikke taber flere arbejdspladser i en global konkurrence, som er blevet benhård, og det er dér, hvor jeg undrer mig over, at S og SF ikke kommer med et eneste bud. Det er altså tamt at sige: Vi vil fastholde SVU'en, til gengæld er der ingen arbejdspladser tilbage til de kortuddannede, men pyt med det.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en bemærkning fra hr. Karsten Hønge.

Kl. 17:29

Karsten Hønge (SF):

Et af de bud, som SF og Socialdemokraterne har i fællesskab, er, at vi satser på, at vi skal uddanne os, investere os og arbejde os ud af krisen. At man kan spare sig ud af den ved at gøre det sværere for erhvervslivet at omstille sig, gøre det sværere for erhvervslivet at opnå en højere produktivitet og gøre arbejdsmarkedet mere frosset i stedet for gøre det mere fleksibelt, tror vi ikke på. Vi tror tværtimod på, at der er god grund til at glæde sig over hver eneste, der tager en uddannelse, fordi det er skridt i den retning, som Danmark skal gå.

Jeg vil lige vende tilbage til spørgsmålet om det med de 20 pct. Det er jo korrekt, at der ligger et forslag om, at statens tilskud til VEU-godtgørelsen skal reduceres med 20 pct., altså de 446 mio. kr. om året både i 2012 og i 2013, og at det medfører, at færre virksomheder vil sende deres medarbejdere på efteruddannelse. Jeg savner regeringens bud på, hvad det her vil betyde for det fleksible arbejdsmarked, for det er, som om man går ud fra, at det fleksible arbejdsmarked er noget, der bare er der. Men det fleksible arbejdsmarked består af en række enkeltdele, hvoraf gode grunduddannelser er en del, og hvor der er efteruddannelse, hvor der er en tryk dagpenge-dækning, stærke organisationer og dækkende overenskomster. Det er jo det, der betyder, at man har et fleksibelt arbejdsmarked, og der udgør uddannelse altså et væsentligt element, og her går man ind og ligesom tackler et af de her elementer og forringer dermed det omstillingsparate arbejdsmarked.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg forstår udmærket spørgsmålet, men problemet er, at oppositionen ikke forstår svaret af den enkle grund, at man ikke tager det samme ansvar for dansk økonomi. Der er jo ikke noget godt, fantastisk eller super ved at skære på voksefteruddannelse eller på godtgørelsen til voksefteruddannelse. Selv om vi fortsat vil ligge blandt de bedst placerede lande i verden med hensyn til offentlig finansiering af efteruddannelse, er det da ærgerligt, at det er nødvendigt, men det er jo dér, vandene skiller helt grundlæggende i forhold til dansk økonomi. S, SF og venstrefløjnen mener sådan generelt, at man kan belåne sig ud af sin gæld, og hvis bare vi bruger rigtig mange flere penge, end vi gør i dag, er det ikke et problem, at vi har lånt nogen, så vi kan bare låne nogle flere. På den måde mener man at vi kommer ud af krisen og at det nok skal gå rigtig godt for alle de kortuddannede. Men svaret er jo: Nej, det er lige præcis ikke, hvad der vil ske, det, der vil ske, er, at jo større vores gæld bliver, desto mere man overbelåner, desto større vores underskud bliver i de offentlige finanser, desto større og alvorligere problemer vil dansk økonomi komme ud i i den internationale konkurrence om arbejdspladser, og der bliver taberne med garanti de kortuddannede.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er vi kommet til den sidste korte bemærkning, i hvert fald af dem der står på min liste, og det er hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:31

Kl. 17:32

Ole Vagn Christensen (S):

Efter de bemærkninger, der falder her, er det, som om man har en opfattelse af, at arbejdsmarkedet er noget stationært, der ikke kan forandres. Jeg mener langtfra, man er færdig med det spørgsmål, der hedder, at man godt kan nå noget mere gennem effektivisering, at man godt kan nå noget mere gennem en ny tilrettelæggelse af arbejdsledelse, altså hvem der har ansvaret for virksomhederne og den slags ting.

Det er helt klart, at det ikke er noget, som er negativt, men det er derimod det, vi er på vej hen imod, og derfor har jeg et enkelt spørgsmål. Hvis situationen er den, at når der har været optræk til, at en virksomhed ville lukke eller formindske antallet af sine ansatte, og man så har sagt til medarbejderne, at man godt vil være med til, at de tager nogle kurser, tager noget uddannelse, får nogle opkvalificeringsmuligheder ud fra den lovgivning, der eksisterer, og hvis det er sådan, man bærer sig ad på arbejdsmarkedet, hvad er det så, man har sparet ved at skære ned til 40 uger i stedet for 80 uger? Betyder det ikke, at man sender dem i arbejdsløshed et år tidligere, medmindre man kan bevise, at de kan leve af SU? Det tror jeg næppe man kan.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er da fuldstændig bevidst om, at det har negative konsekvenser at skære ned på efteruddannelsesstøtten og voksenuddannelsesstøtten; det medgiver jeg fuldstændig. Men det er bare en anden præmis, vi arbejder ud fra, og den præmis hedder, at hvis vi f.eks. tager slagteriarbejderne – jeg ved, at hr. Ole Vagn Christensen er meget optaget af slagteriarbejderne, det er jeg af gode grunde også selv, og det bør alle danskere faktisk være, fordi de har haft nogle gode job i rigtig mange år – kan man godt argumentere for, at det er synd for den slagteriarbejder, der f.eks. ikke længere kan få statens voksenuddannelsesstøtte i 2 år. Men mit hovedhensyn er, at den slagteriarbejder fortsat har en arbejdsplads i Danmark.

Der er simpelt hen forskellige indfaldsvinkler til lovforslaget, som vi drøfter i dag, for selvfølgelig har det negative konsekvenser, når man fjerner et privilegium fra folk. Så er der 500 færre, som vil kunne komme på voksenefterskole med SVU i de kommende år, end der har været hidtil, men målet er at sikre dansk økonomi, så vi sikrer den kortuddannede, hårdtarbejdende medarbejder en arbejdsplads også i fremtiden.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:35

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan godt være, jeg ikke har lært at regne, men jeg har lidt svært ved at se, hvad forskellen er på, at man sender en ud i arbejdsløshed, og man sender en på SVU. De to får faktisk den samme økonomi, og de kommer begge to fra det samme system, nemlig statskassen.

Derfor har jeg brug for at få at vide: Hvis det, jeg her har fremført, er korrekt, altså at det er den måde, man har benyttet sig af, at

man fik mulighed for at lave en omkvalificering af mennesker, og perioden så bliver nedsat til kun 1 år, som det bliver sagt, går slagteriarbejderne jo arbejdsløse det sidste år. Men hvad har statskassen tjent ved det, og hvordan har det forbedret økonomien? Jeg har lidt svært ved at se, at der skulle være nogen sammenhæng, medmindre man har nye arbejdspladser til de pågældende.

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Netop – medmindre der er nye arbejdspladser til dem. Hele kernen er netop, at hvis man går på SVU i 80 uger, står man pr. definition ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi man sådan set er ledig beskæftiget, i øvrigt et interessant begreb. Hvis man derimod efter det første år overgår til arbejdsmarkedsområdet, bliver der stillet nogle krav om, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, men dermed får man også nogle rettigheder.

I øjeblikket kan vi bl.a. se, at f.eks. praktikpladstallene bliver bedre, og beskæftigelsestallene bedrer sig også i øjeblikket, fuldstændig som forventet. Det er det, vi har lagt op til, og det er også derfor, at regningen ikke er blevet større, end den er. Men det er jo målet, at voksne unge kommer i job, og hvis de ikke gør det, har de altså også en mulighed for at uddanne sig på vilkår med de øvrige studerende på de pågældende studier.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til undervisningsministeren. Ønsker flere at udtale sig? Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og børnefamilieydelsesloven. (Ingen regulering af beløbsgrænser i 2011-2013, begrænsning af fradraget for faglige kontingenter og loft over børnefamilieydelsen).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.05.2010. 1. behandling 31.05.2010. Betænkning 08.06.2010).

Kl. 17:37

Forhandling**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Mads Rørvig, Venstres ordfører.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Vi har oplevet en økonomisk krise af historiske dimensioner. Ingen er gået ram forbi, heller ikke Danmark. Nu er det begyndt at lysne i horisonten. De seneste kvartaler har budt på positiv

vækst, arbejdsløshedskurven er knækket, og virksomhederne har igen fået noget at bestille.

Krisen har været relativt mindre hård for Danmark end for så mange andre lande. Det skyldes vores gode udgangsposition. For dengang oppositionen krævede penge til både stort og småt, valgte vi at holde igen. Derfor var vores økonomi bedre polstret og derfor bedre rustet til krisen. Det betyder ikke, at vi er kommet upåvirket igennem. Vi har holdt krudtet tørt indtil det rette øjeblik, hvor det gjorde mest gavn, men indsatsen mod krisen har kostet røde tal på bundlinjen og mere, end vores økonomi kan holde til. Derfor er vi nødt til at handle. Vi er nødt til at gøre noget nu. Alternativet er gæld, der blot vokser sig større, og udgifter til rente og renters rente, penge, som vi langt hellere ville investere i vækst og velfærd.

Jublen havde ganske givet været større, hvis vi frem for at spare havde givet et tilsvarende beløb ud. Omstændighederne er imidlertid ikke til at lege den rige onkel fra Amerika. Vi er nødt til at se i øjnene, at hullet i statskassen ikke forsvinder af sig selv. Derfor må alle bidrage til at få økonomien op at stå igen. Det er ikke rart, men Venstre tager ansvaret på sig, og Venstre kan selvfølgelig fortsat støtte forslaget.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Det er heroppefra, hr. Aaen.

Kl. 17:39

Frank Aaen (EL):

Lad gå, at der skal spares penge. Så må man jo vælge, hvor man vil spare dem.

I dag har vi lige fået et meget interessant svar vedrørende det her lovforslag, nemlig at hvis man erstatter besparelsen på børnechecken med, at man ikke bare i 3 år suspenderer, men permanent suspenderer en yderligere forhøjelse af topskattegrænsen, så kan man ikke alene undgå at skære i børnefamiliernes indkomst, man vil faktisk også på lang sigt få en merfortjeneste på 500 mio. kr. til statskassen. Det er ikke noget med at hæve en skat, det er at undlade en skatteletelse og i stedet for lade være med at spare på børnene. Var det ikke noget, der kunne tiltrække Venstre?

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Mads Rørvig (V):

I Venstre har vi valgt en løsning, hvor alle skal holde for, og det synes vi er fornuftigt.

At udskyde en skatteletelse ikke er en skattestigning, må være et Enhedslistenargument. Men det vil det jo være.

Venstre kan selvfølgelig fortsat støtte det her forslag, hvor alle i den plan, der er lagt frem, holder for, dels med børnefamilieydelsen, dels med den § 20-regulering, som det her lovforslag lægger op til.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:41

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, men da man fandt ud af, at børnechecken ligesom faldt lidt uheldigt ud i det oprindelige forslag, lavede man det om. Vi har jo også her fået nogle helt nye oplysninger – jeg har i hvert fald først lige selv læst dem – om, at man faktisk kan undgå beskæringen af børnechecken ved at lade være med at give yderligere skattelettelser

til dem med de højeste indkomster. Vi har jo fået meget i forvejen, det må vi indrømme.

Hvis vi nu droppede de der yderligere skattelettelser, som det altså nu er kommet frem i de tal, vi har fået fra ministeren, kunne man så ikke undgå beskæringen af børnechecken? Var det ikke værd at overveje? Der er tid endnu til tredjebehandlingen, så Venstre kan jo overveje, om det ikke var et godt skifte.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:42

Mads Rørvig (V):

Jeg takker for de gode input. Jeg synes, vi har fundet en fornuftig balance i det forslag, der ligger her, hvor netop alle kommer til at holde for.

Så er det rigtigt, at der har været et ændringsforslag siden førstebehandlingen af det her lovforslag, og det mener jeg også gavner lovforslaget og sikrer en bedre balance i den måde, som vi udmønter det her på.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:42

Nick Hækkerup (S):

Mit spørgsmål til ordføreren ligger lidt i forlængelse af den debat, vi havde ved førstebehandlingen, hvor ordføreren sagde – og det er jo som minimum rigtigt – at med de her forslag, som vi har til behandling i dag, er skattestoppet suspenderet. Mit spørgsmål er bare, hvor lang tid skattestoppet så er suspenderet.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Mads Rørvig (V):

Skattestoppet, som det også står i udspillet, er suspenderet på de punkter, som også tydeligt fremgår. Det vil sige, at man holder en pause med § 20-reguleringen, som teknisk set er et brud på skattestoppet, men dertil skal man så lægge, at der jo ikke er nogen, der mærker en skattestigning, og at der ikke er nogen, der får mindre, end de får i dag. Men teknisk set er det jo et brud på det oprindeligt definerede skattestop. Så det midlertidige brud, vi har lavet, og som vi åbent går frem og taler om, gælder jo med den tidsbegrænsning, der også ligger inden for elementerne i det her lovforslag.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for endnu en bemærkning.

Kl. 17:43

Nick Hækkerup (S):

Vi havde jo på et tidspunkt en statsminister, som sagde om skattestoppet, at enten havde man skattestop, eller også havde man ikke skattestop. Det var lidt ligesom: Enten var man jomfru, eller også var man ikke jomfru. Nu har vi så et skattestop, hvor man er jomfru teknisk set, kan jeg forstå på Venstres ordfører.

Det gik ikke helt op for mig, hvor lang tid skattestoppet er suspenderet. Er det frem til 2020, og træder det så i kraft der, eller er det bare i de kommende år, eller er det sådan en suspension, som vi ikke rigtig ved hvornår hører op? Så tidsperspektivet vil jeg gerne have belyst.

Kl. 17:44

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Mads Rørvig (V):

Så kan jeg jo gentage de elementer, som er i lovforslaget. Det er sådan, at § 20-reguleringen bliver suspenderet, og den suspension ophører efter perioden, som også er defineret i lovforslaget, og det er jo den periode, som vi også har suspenderet skattestoppet i. Så det er jo relativt simpelt.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Line Barfod (EL):

Hr. Frank Aaen fik ikke noget svar før på, hvorfor Venstre mener, at børnefamilierne skal betale, når det nu er kommet frem i et svar, at man rent faktisk ved at lade være med at give den skattelettelse, som man nu udskyder, helt kunne undlade at skære i ydelsen til børnefamilierne. Hvorfor er det så, at Venstre holder fast i, at man vil skære i ydelsen til børnefamilierne? Hvorfor er det, at det er børnene, der skal betale regningen for, at man har givet masser af skattelettelser, og at det er gået galt i bankerne?

Kl. 17:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:45

Mads Rørvig (V):

Der er nogle årsagssammenhænge, jeg ikke er helt enig i. Jeg er ikke helt enig i, at det er børnene, der skal betale for banker og det ene og det andet. Det var da et besynderligt argument at drage ind i debatten. Men den antagelse, at det kun er børnefamilier, der holder for, er jo forkert. Det er alle, der holder for i den her pakke. Man suspenderer § 20-reguleringen i personskattelovgivningen, og der er også en ændring af børnefamilieydelsen, så det er alle, der kommer til at holde for i den her genopretningspakke, som er lagt frem.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:46

Line Barfod (EL):

Men der kom jo ikke noget svar. Hvorfor er det, at der er nogle børn, der kommer til at skulle undvære at kunne gå til fritidsaktiviteter, nogle børn, der kommer til at skulle undvære at kunne holde børnefødselsdage, fordi Venstre ikke vil have, at de rige, der er blevet lovet skattelettelser, skal undvære deres skattelettelser i al for lang tid? Når nu det har vist sig, at man faktisk slet ikke behøvede at skære i ydelsen til børnefamilierne, at man kunne nøjes med bare at lade være med at give den skattelettelse, som man nu udskyder, hvad er så begrundelsen for, at Venstre holder fast i, at det skal gøre ondt på børnene? Hvorfor skal det gøre ondt på børnene?

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Mads Rørvig (V):

Den her pakke, vi kommer til at lave, kommer til at gøre ondt på alle. Det er bestemt ikke sjovt. Jeg havde da helst været foruden, at vi skulle fremsætte det her lovforslag, men det er nødvendigt, at vi får genoprettet dansk økonomi, og det er åbenbart ikke gået op for oppositionen. Vi kan i flere medier i dag læse: Jamen det kan godt være, at vores plan ikke rigtig holder vand, og at de beregninger, vi har lavet, ikke er rigtige.

Altså, det, vi går og laver, er ikke sjovt, men det er nødvendigt. Det er nødvendigt, for at vi får opbygget vores økonomi igen. Hvis vi skal sikre børn en fremtid i Danmark, hvis vi skal sikre, at der er fremtidig holdbarhed i vores økonomi, så er vi altså nødt til at rette op på dansk økonomi nu, og det er derfor, vi fremsætter bl.a. det her lovforslag.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:47

Klaus Hækkerup (S):

Nu har meget af debatten i dag jo drejet sig om, at årsagen til de problemer, vi er i, er den internationale krise. Den er kommet væltede ind til Danmark udefra. Men er det nu årsagen? Er det i virkeligheden ikke, fordi regeringen har handlet uforsvarligt frem til august 2008, hvor den internationale krise kom?

Hvis vi bare tager vismændenes opgørelse over væksten i det offentlige forbrug af strukturelt BNP, var det tilbage i 2001 og før 2001 på 25-25,5 pct. Vismændene har gjort op, at frem til krisen, frem til det gik galt, steg det til 27,5 pct. Det er altså den borgerlige regering, der selv har skabt de problemer, vi er i nu. Jeg erkender blankt, at krisen er kommet oveni, men det er jo erkendt af også finansministeren, at de økonomiske problemer, vi har, startede før.

Mit spørgsmål er bare: Vil Venstre ikke erkende, at den borgerlige regering har et ansvar for den krise, vi er i, og at det ikke er den internationale situation, der har skabt den?

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:49

Mads Rørvig (V):

Jeg er sikker på, at regeringen tager ansvar for alle de økonomiske beslutninger, der er truffet, men at sige, at det er regeringens skyld, at vi har en krise lige i øjeblikket, mener jeg godt nok er at stramme den en smule.

Når man kigger på landene omkring os – Spanien, Portugal og Grækenland – og på, hvad de lige i øjeblikket er ude i, kan jeg da sige, at jeg er glad for, at vi har haft en regering, der har formået at føre en ansvarlig økonomisk politik, så alle de offentligt ansatte trods alt ikke skal gå godt 20 pct. ned i løn, som vi ser andre steder.

Så må jeg sige, at jeg altså ikke mindes at have hørt en socialdemokrat fra 2001 til 2008, der har foreslået, at vi skulle dæmpe det offentlige forbrug en lille smule. Det er sjovt nok at høre hr. Klaus Hækkerup og Socialdemokraterne: Når vi er i krisetider, foreslår Socialdemokratiet, at vi skal bruge flere penge, og dengang det var opgangstider, foreslog Socialdemokratiet også, at vi skulle bruge flere penge. Det er jo bestemt ikke noget, der løser de udfordringer, vi står over for.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg snakkede ikke om perioden efter den økonomiske krise. Jeg forstår godt, at Venstre meget hellere vil snakke om det, for så kan de skyde det over på udlandet. Men ansvaret for, at vi fik et strukturelt underskud, og det er det, vi står og behandler i dag, er jo netop regeringens. Det er de ufinansierede skattelettelser; det var påstanden om, at vi kunne bruge penge, så Venstre kunne gå ud og bruge penge til at købe vælgerstemmer for ved valgene i 2005 og 2007. Alt det ligger forud for krisen.

Det er jo mærkeligt, at Venstre ikke forstår definitionen på den strukturelle balance, for den er jo netop hævet over finanskrisen. Jeg forstår virkelig ikke Venstres ordfører. Er der overhovedet nogen fornemmelse af, hvad vi taler om, når vi taler om den strukturelle balance? Det er ellers tydeligt defineret af EU; det er tydeligt defineret af Angela Merkel i forbindelse med den tyske saneringsplan. Men Venstre er tilsyneladende helt ved siden af.

Det er rigtigt, at vi har en krise nu, men Venstre har jo givet fuldkommen ufinansierede skattelettelser, og det er måske det, der mest af alt har påvirket den strukturelle balance. Jeg synes bare, det ville klæde Venstre at erkende det.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Mads Rørvig (V):

Hvis vi skal gå ind i en teknisk definition af konvergenskrav og lignende, er der jo flere variabler, og en af variablerne er den produktionsnedgang, vi har i landet. Den er krisen jo i høj grad medvirkende til. Jeg kan slet ikke forstå hr. Klaus Hækkerups argumentation, nemlig at det er regeringens skyld, at vi er havnet i den her krise. Det mener jeg godt nok er at skyde over målet.

Så må jeg bare sige, at jeg ikke har hørt nogen socialdemokrat fra 2001 til 2008 – altså før den internationale krise – sige, at vi lige skulle sanere i de offentlige udgifter, og at vi lige skulle klappe hesten. Det må jeg sige godt nok ikke er at tage ansvar for sine egne beslutninger. Det, regeringen har gjort, er systematisk at lade være med at følge de råd, som hr. Klaus Hækkerup og hans partifæller er kommet med i regeringsperioden fra 2001.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til ordføreren. Så er det hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Da vi havde første behandling af det her lovforslag, var vi alle sammen enige om, at det kom til at foregå på et ufuldstændigt grundlag. Høringssvarene forelå ikke, og kort før vi havde selve behandlingen her i Folketingssalen, blev den aftale, som lovforslaget, vi behandlede, udsprang af, ændret af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Behandlingen i dag sker jo så på et lidt mere oplyst grundlag, et grundlag, som præcis bekræfter den kritik, som Socialdemokratiet og oppositionen rejste ved førstebehandlingen, nemlig at regeringen og Dansk Folkeparti med deres skattereformer i 2003, 2007 og 2009

Kl. 17:50

har holdt skattelettelsesfest for de allermest velhavende i landet, givet ufinansierede og historisk skæve skattelettelser i størrelsesordenen 20 mia. kr.

Kl. 17:50

Regeringen og Dansk Folkeparti beder så i dag om, at vi kræver pengene ind og betaler regningen, og den skal først og fremmest betales af helt almindelige hårdtarbejdende danskere. Den skal betales af de arbejdsløse, den skal betales af de ressourcetsvage, den skal betales af pensionisterne, og den skal betales af borgerne med de små indkomster. Det er ikke de danskere, som har holdt festen sammen med regeringen og Dansk Folkeparti, der nu skal betale regningen. Fstedeltagerne må lide den pine, at den skattelettelser, de var stillet i udsigt, men ikke har fået endnu, bliver udsat i 3 år.

Så sagde Venstres ordfører, at det her kommer til at gøre ondt på alle. Der må man bare sige, at en mand som Asger Aamund, der er bestyrelsesformand i Bavarian Nordic, i Ekstra Bladet konstaterer:

»Forliget får overhovedet ingen betydning for mig. Det rammer mig ikke. Jeg er ikke arbejdsløs og får i forvejen ikke børnepenge. At lettelserne i topskatten for sådan nogle som mig først træder i kraft om tre år, jamen, altså, det er jo småting. Det betyder intet.«

Man kan ikke sige, det præcis er en hammer i hovedet på manden.

Over for det står skatteministerens svar på bl.a. spørgsmål nr. 503, der dokumenterer, at efter rødvinnsreformen fra 2009 og nærværende genopretningspakke vil helt almindelige hårdtarbejdende danskere, familier, som har en husstandsindkomst på mellem 500.000 og 700.000 kr., uanset om de bor i ejerbolig eller lejebolig, i bedste fald få en gevinst på 270 kr. om året, og i værste fald vil de ligefrem tabe 1.400 kr. årligt. Det gælder, hvis familien har to børn. Det er klart, at hvis familien hører til blandt de 100.000, som har flere end to børn, vil tabet være endnu større. Så de skattelettelser, der blev givet sidste år, er nu helt spist op – bortset fra dem, som er på livets champagneside, og som har fået det hele.

Men regeringen og Dansk Folkeparti synes åbenbart, det er mere retfærdigt at sende regningen videre til helt almindelige hårdtarbejdende danskere, som hver eneste dag passer deres arbejde, henter deres børn i daginstitutionerne, sørger for at komme med til skolehjem-samtalerne, sørger for, at der bliver ydet frivilligt arbejde i idrætsforeningerne, sørger for at tage sig af naboskabet osv. Dem, som knokler for at få hverdagen til at hænge sammen for familien, er dem, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti rammer med det her forslag.

Oven i det, nærmest som for at føje spot til skade, er der vækststop i kommunerne, en nulvækst, som betyder flere lukkedage, kortere åbningstid i daginstitutionerne, færre undervisningstimer i folkeskolerne og forringet ældreomsorg på trods af løfter om det modsatte. De samme borgere, som med det her forslag bliver beordret til at betale ekstra i skat og afgive deres børnepenge, bliver altså belønnet med besparelser i kommunerne. Det er ikke underligt, at vælgerne fosser væk fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Genopretningsplanen, som den foreligger, bliver en tand mere absurd, når man husker på, at Socialdemokratiet og SF blev sendt bort fra forhandlingerne, fordi betingelserne for at deltage var – og det stod simpelt hen præcist beskrevet i oplægget – at der ikke måtte indføres nye skatter eller forhøjes eksisterende skatter. Skattestoppet skulle bestå.

Kl. 17:52

Men vi må i dag konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke har formået at leve op til egne krav. Alene med det forslag, som vi nu behandler her, er der fire klokkeklare brud på skattestoppet, fire klokkeklare forslag til skattestigninger. At stoppe reguleringen af f.eks. person- og beskæftigelsesfradraget giver højere skatter, et brud på skattestoppet. At begrænse fradraget for lønmodtagernes faglige kontingent er en skattestigning og et brud på skattestoppet. At udskyde den planlagte forhøjelse af topskattegrænsen er et brud på

skattestoppet. At lægge loft over og reducere børnechecken er en skattestigning for børnefamilierne og et brud på skattestoppet.

Tidligere skatteordfører hr. Peter Christensen fra Venstre sagde det selv helt klart i 2002, da han blev spurgt, om man i det tilfælde kunne tage børnechecken fra de rigeste, hvortil han svarede: Nej, ikke med den definition, der er på skattestoppet.

Da Dansk Folkeparti i 2007 foreslog at begrænse børnechecken for familier med mere end to børn, altså noget, der minder relativt meget om det, som vi står med i dag – må man sige – svarede daværende familieordfører, som dengang var medlem af Det Konservative Folkeparti, hr. Per Ørum Jørgensen: Hvis vi skærer i børnechecken, svarer det til at pålægge danskerne en ekstraskat. Vores politik er i stedet at øge børnefamiliernes økonomiske råderum.

Det er måske forklaringen på, at samme mand har forladt det parti, han repræsenterede på det tidspunkt.

Senest har skatteminister Troels Lund Poulsen meldt ud, at nu er skattestoppet suspenderet.

Jeg tror, vi er mange, der kan mærke, at det her vindue – som blev nævnt i forbindelse med skattereformen, hvor det blev sagt, at nu skulle det lige åbnes, og så skulle det lukkes igen, det, som vi husker gav 114 skattestigninger over de næste 10 år, altså stort set en skattestigning om måneden efter regeringens egne opgørelser – ikke er blevet lukket. Med genopretningsplanen er det åbnet for fulde gardiner.

Se, det at bryde skattestoppet er jo ikke noget problem i sig selv. Problemet er, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke har mod nok til at tilstå, at de har givet ufinansierede skattelettelser, og at vi nu står med en regning, der skal betales. Regeringen og Dansk Folkeparti tror åbenbart, at de kan bilde danskerne ind, at der er ro på skatterne, at skattestoppet holder vand. Jeg er overbevist om, at danskerne kan se, at regeringens troværdighed på skatteområdet og hermed også skattestoppet synker hurtigere end Titanic. Skattestoptælleren på Venstres hjemmeside synger vist på allersidste vers. Med genopretningsplanen må vi ganske enkelt konstatere, at Venstre og Konservative smider mærkesager ud med badevandet og regningen ind i børneværelset, alt imens Dansk Folkeparti endelig toner rent flag.

Socialdemokratiet har sammen med SF fremlagt »En Fair Løsning«, som vil hæve skatterne på en socialt afbalanceret måde, og som vil bringe samfundet videre, ved at vi løfter sammen og gør det, som vi danskere har været bedst til, nemlig holder sammen og arbejder os igennem krisen, arbejder 1 time mere om ugen og til gengæld kan bevare og udbygge vores fælles velfærdssamfund. Regeringen og Dansk Folkeparti har tydeligvis valgt en anden vej. Jeg vil sige her ved anden behandling, som jeg sagde ved første behandling, at den ikke har bragt os til et sted, hvor det ser bedre ud, tværtimod. Vi stemmer imod.

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 18:00

Mads Rørvig (V):

Jeg er da glad for, at hr. Nick Hækkerup gør en dyd ud af at gå nogenlunde i detaljen med nogle af forslagene. Det er jo mere, end man gør med sin egen plan, når hr. Nick Hækkerup i dag til Børsen siger, at han ikke vil gå nærmere i detaljer om specifikke elementer. Der står det samme i »Fair Forandring« på side 14, nemlig at man ikke beskæftiger sig med beregninger inden for de næste 3 år.

Men jeg vil spørge hr. Nick Hækkerup, om han er enig med sin partifælle m.m. hr. Klaus Hækkerup i, at det offentlige forbrug har været for højt fra 2001 til 2008, for det mener jeg ikke rigtig jeg kan læse i nogen af de finanslovudspil, der har været i den periode.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:01

Nick Hækkerup (S):

Se, det er et godt spørgsmål, for hr. Mads Rørvig husker sikkert ligesom jeg, at skattereformen i 2003-2004 var forudsat den finansiering, at det offentlige forbrug skulle holdes i ro af regeringen. Væksten skulle være på 0,0 pct. Og det er det, der gør den skattereform ufinansieret, præcis fordi det ikke lykkedes for regeringen at holde det offentlige forbrug i ro. Det steg med 1,5 pct. begge år, hvilket præcis betyder, at den skattereform var ufinansieret, hvilket betyder, at regeringen har bidraget til at skabe et kæmpe hul i statskassen, hvilket betyder, at børnefamilierne i dag skal betale for en helt uansvarlig styring af den offentlige økonomi under Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis ledelse.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 18:02

Mads Rørvig (V):

Der kom vi da helt op på den store klinge, og jeg vil da håbe, at hr. Nick Hækkerup vil gøre det samme, når jeg beder ham om at besvare det samme spørgsmål igen, for jeg fik jo ikke noget svar på, om det offentlige forbrug i hr. Nick Hækkerups øjne var for højt fra 2001 til 2008. Og så vil jeg gerne høre, om hr. Nick Hækkerup kan bekræfte, hvad han siger om sin egen plan, som det også fremgår af Dagbladet Børsen i dag, nemlig at han ikke mener, at den finansierer noget som helst de næste 3 år.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:02

Nick Hækkerup (S):

Jeg tror, både Venstres ordfører og resten af de tilstedeværende folketingsmedlemmer her er klar over, at det, der er sket i Børsen i dag, er, at Børsen er kommet i tanker om, at man jo skal huske at støtte den nuværende regering, selv om det, de gør, ikke er særlig klogt. Man vælger derfor helt selektivt ud og ser bort fra nogle af de finansieringselementer, som jeg klart påpeger, og man vælger ikke at regne dem ind, eksempelvis hvilket umiddelbart provenu der jo er ved at lave en 100.000-kroners-grænse over pensionsbeskatningen, som vi alle ved – hvad Venstre også selv i forbindelse med skattereformen fra sidste år jo påpegede – har det største provenu i starten og så falder til et lavere, varigt provenu. Det regner man ikke ind i Børsen i dag, selv om der er blevet gjort opmærksom på det. Havde man gjort det, havde det set helt anderledes ud. Der er også en lang række andre elementer, som ikke er taget med, eksempelvis effekten af at uddannelsesniveaut stiger osv., så der er meget at komme efter.

Det, der er problemet i det spørgsmål, som blev rejst før, er, at Venstres ordfører overser, at man kommer til at lave en dobbeltfinansiering. Man vælger at sige: Vi skulle i virkeligheden have finansieret vores skattelettelser ved at holde det offentlige forbrug i ro, og det er ikke lykkedes, og det er derfor, vi har de økonomiske problemer, som vi har i dag.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kasper Krüger for en kort bemærkning.

Kasper Krüger (V):

Nu har hr. Nick Hækkerup gentagne gange talt om ufinansierede skattelettelser. Sagen er, at regeringen har gennemført en skatteomlægning, der er finansieret krone for krone, og som på sigt giver et positivt bidrag til statskassen. Det vil sige, at havde denne skatteomlægning ikke været gennemført, havde vi i dag stået med et endnu større finansierungsproblem i den offentlige økonomi, og så skulle der gennemføres endnu større besparelser, end tilfældet er i dag.

Men jeg kan nu forstå på den forrige bemærkning, at henvisningen til ufinansierede skattelettelser i virkeligheden knytter sig til, at det offentlige forbrug er vokset for meget. På den baggrund vil jeg gerne spørge: Er du enig med hr. Klaus Hækkerup i, at det offentlige forbrug er vokset for meget – eller er det vokset for lidt i de forudgående år? Hvis Venstre havde lyttet til Socialdemokratiet op igennem de seneste år, skulle vi have brugt endnu flere penge, og vi havde dermed stået med et endnu større økonomisk problem i dag.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder lige om, at man husker tiltaleformerne i Folketinget: »Er ordføreren enig i« eller »er hr. Nick Hækkerup enig i«.

Så er det ordføreren.

Kl. 18:05

Nick Hækkerup (S):

Jeg vil sige, at jeg nu ikke følte mig så krænket, at jeg ikke kan leve med det. Og under alle omstændigheder synes jeg, det er fair, at der er lidt snor, når et medlem første gang går på Folketingets talerstol. Så jeg lever fint med det; det var ikke tiltaleformen, der var problemet, det var indholdet i det, der blev sagt, der var problemet.

Hr. Kasper Krüger overser nemlig de to skattereformer, som blev lavet i 2003-2004, og som for den førstes vedkommende var underfinansieret med 11,1 mia. kr., og så var der lavere skat på arbejde fra 2007, der var underfinansieret eller ufinansieret med 8,4 mia. kr., og dermed når vi de 20 mia. kr.

Det er rigtigt, at den seneste skattereform på lang sigt, fremme i 2019, er finansieret, men der er unægtelig noget tid til endnu, og de 20 mia. kr. er altså en del af det problem, som vi bokser med i dag.

Kl. 18:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kasper Krüger.

Kl. 18:06

Kasper Krüger (V):

Det vil sige, at underfinansiering af skattelettelser så henviser til, at det offentlige forbrug er vokset mere end forudsat. Men kan man så ikke snarere tale om, at det er det offentlige forbrug, der er vokset ufinansieret, og at det er den ufinansierede vækst i det offentlige forbrug, som efter Socialdemokraternes mening har været for lille en vækst, og at hvis det havde stået til Socialdemokraterne, skulle vi altså have haft en endnu større ufinansieret vækst i det offentlige forbrug, så vi i dag havde stået med en endnu større regning, end vi aktuelt står med?

Kl. 18:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:06

Nick Hækkerup (S):

Næh, sagens kerne er, at skattereformen tilbage i 2003-2004 blev finansieret, ved at man sænkede 2010-planens forudsætninger om, at man i 2004 og 2005 skulle sænke væksten i det offentlige forbrug.

Kl. 18:04

Det var der, man sagde: Nu giver vi nogle skattelettelser, til gengæld holder vi den offentlige sektor i ro.

Det lykkedes bare ikke. De penge, man havde givet ud i skattelettelser, skulle man finansiere ved at holde igen i det offentlige forbrug, men det offentlige forbrug steg. Og man kan altså ikke både finansiere ved at lægge penge ud og samtidig hæve forbruget. Så opstår der et underskud, og det er der underfinansieringen på de i det her tilfælde første 11,1 mia. kr. opstår.

Kl. 18:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 18:07

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Jeg forstår ikke, at ordføreren vil fortsætte den umulige kamp om at forsøge at overbevise befolkningen om, at skattereformen ikke er fuldt finansieret. Det er den krone til krone. Vi har hjulpet befolkningen med, at vi langsommere indfaser beløbet, som vi giver ud i skattelettelser. Fra 2013 frem til 2019 inddriver vi så lidt mere i skat, end vi giver ud, og der er fuld balance i 2019. De tidligere skattereformer er også finansieret på lang sigt.

Men det var ikke det, der fik mig på talerstolen. Det var hr. Nick Hækkerups kommentar til den artikel, der i dag i Børsen tydeligt tilkendegiver i hvert fald i forhold til de svar, der bliver givet fra hr. Nick Hækkerup, at der er store huller i planen. Jeg kan så nu forstå på forsvaret, altså det forsvar, som hr. Nick Hækkerup giver her fra talerstolen, at det er Børsen, der ikke har forstået det. Det er Børsen, der ikke har fået fat i, hvordan man skal forstå planen fra S og SF. Jeg vil egentlig gerne høre svaret på, om hr. Nick Hækkerup mener, at det er Børsen, der misforstår tingene, for det ser ud, som om det er hr. Børsting, der er S' og SF's finansordfører, og så kunne man måske kalde andre for andre ministerposter, men lad os få et svar.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Nick Hækkerup (S):

Jeg hører til blandt de politikere her, som faktisk har stor respekt for Det Konservative Folkepartis skatteordfører og finansordfører. Jeg tror, at hr. Mike Legarth godt ved sagens rette sammenhæng, og jeg accepterer, at vi har en politisk debat, som kan betinge, at man indimellem kan have lyst til at fremstille sagerne sådan, at de ser godt ud i ens eget lys. Men hr. Mike Legarth ved lige så godt som jeg, at vores forslag, »En Fair Løsning«, er fuldt finansieret. Finansministeriets egne beregninger viser, at det er fuldt finansieret. Derfor er der ingen grund til at fortsætte den her diskussion om, om tallene passer, eller om tallene ikke passer. Tallene passer. De har været forelagt Finansministeriet, og de har sagt, at det er, som det skal være, og at den helt store gevinst og at den helt store forskel i vores holdninger til, hvordan vi griber det her an, jo er, om vi skal spare os ud af krisen, eller om vi skal reformere os ud af krisen. Vi har altså valgt den vej, der hedder, lad os reformere os ud af krisen, ved at vi alle sammen giver en ekstra hånd, i stedet for at vi laver besparelser for nogle af dem, som har allermindst til rådighed.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 18:10

Mikkel Dencker (DF):

Jeg går her på talerstolen, fordi ordføreren lige sagde, at den socialdemokratiske plan er fuldt finansieret, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad den finansiering går ud på, fordi det er der åbenbart meget tvivl om. Men kan hr. Nick Hækkerup ikke bekræfte, at han er enig med sin partiformand i, at efterlønnen kan blive en del af finansieringen, at man simpelt hen sparer på efterlønnen? Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:10

Nick Hækkerup (S):

Til at håndtere en økonomisk krise, som den vi står i, er der tre værktøjer, man kan bruge. Man kan hæve skatterne, man kan reformere, eller man kan lave besparelser.

Vi har valgt at sige, at der er en række skatter, der skal hæves på en socialt afbalanceret måde. Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative har valgt at sige, at der er en række skatter, der skal hæves på en socialt ikke afbalanceret måde. Det var forskellen på det.

Så har vi sagt, at der ikke er nogen grund til at gå ud i de kæmpe besparelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har valgt, fordi vi kan vælge reformvejen, nemlig hæve arbejdstiden. Men det er klart, at hvis det ikke lykkes at få hævet arbejdstiden, bliver man selvfølgelig nødt til at gribe til de andre værktøjer, men der er ikke noget, der tyder på, at det ikke skulle lykkes. Tværtimod er der jo taget vel imod det fra arbejdstagersiden, som er dem, der først og fremmest skal være indstillet på at levere her.

Så det er simpelt hen et spørgsmål om, hvad vi tror på er den rigtige vej ud af krisen. Er det at spare, er det at skære hos børnefamilierne, er det at ødelægge velfærden udeomkring i kommunerne, eller er det, at vi alle sammen smøger ærmerne op, at helt almindelige hårdtarbejdende mennesker giver den en ekstra tand og sikrer, at vi kan bevare det gode samfund, som vi har, der er det danske?

Kl. 18:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 18:12

Mikkel Dencker (DF):

Det var egentlig meget klar tale, selv om det var godt pakket ind, vil jeg sige. Så jeg kan altså konkludere, at hr. Nick Hækkerup er enig med fru Helle Thorning-Schmidt i, at efterlønnen kan være et af de steder, hvor man henter finansiering til sin »En Fair Løsning«. Så det var egentlig meget rart at få sat det på plads. Nu kan vi i ro og mag gå ud og sige, at hvis man vil være sikker på at få sin efterløn, skal man stemme på VKO.

Kl. 18:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:12

Nick Hækkerup (S):

At blive fortolket af hr. Mikkel Dencker er lidt ligesom at blive omklamret af en lommetyv. Det er ikke sådan en rigtig god fornemmelse, god, varm fornemmelse, man får indeni bagefter. Jeg vil meget gerne have mig frabedt, at hr. Mikkel Dencker foretager fortolkninger af mine udtalelser, i hvert fald når de så tydeligt sprænger den sproglige ramme.

Vi kommer ikke til at ændre efterlønnen. Det, der sker, er, at vi henter de 15 mia. kr. gennem reformer. Sådan er det. Det, der bare er alternativet, er omfattende besparelser i den offentlige sektor, og det har regeringen valgt. Og så er det jo en pudsig argumentation, der bliver ført frem nu, nemlig at hvis vi ikke gennemfører besparelser, kommer der til at ske noget forfærdeligt, nemlig besparelser. Lad os dog starte det andet sted, lad os dog starte med at reformere samfundet, lad os dog starte med at gøre samfundet stærkere, lad os dog starte med at gøre samfundet mere funktionsdygtigt. Og det kommer vi til at gøre, sådan at vi sikrer, at vi har det gode velfærdssamfund, som vi ønsker os også fremover.

Kl. 18:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så viser det sig ved fintællingen, at jeg snød hr. Mike Legarth for endnu en kort bemærkning, den har han ret til, undskyld.

Hr. Mike Legarth.

Kl. 18:13

Mike Legarth (KF):

Alt er tilgivet, hr. formand, glimrende.

Tilbage til debatten mellem hr. Nick Hækkerup og mig: Jeg synes jo, det er glimrende, at vi her fra talerstolen hører, at vi skal ad reformsporten. Det er bare ikke det, vi har hørt fra S og SF tidligere, men ingenting er for sent, det tager vi med glæde imod, både tilkendegivelsen om, at man nu vil afskaffe efterlønnen – det er jo at gå endnu videre, end vi Konservative ville, vi ville reformere den ganske betragteligt, men vi mener jo stadig væk, at der er nogle, der er nedslidte, der kan komme på den – og at jeg kan forstå, at man så også vil bakke op om en halvering af dagpengeperioden. Det må i hvert fald være næste skridt, men vi har hørt kommentarerne i dag, så det er kun lidt drilleri, og det formoder jeg ikke at hr. Nick Hækkerup vil gå op og bekræfte i dag. Men vi skal altså fortsætte med reformer, for det er det, der kan skabe konkurrenceevne, og det er det, der kan sikre et tilstrækkeligt arbejdsudbud, så vi kan klare os på lang sigt. Glimrende, det er vi med til, vi er klar til at trække i arbejdstøjet på den konto.

Så vil jeg med hensyn til det, vi talte om, nemlig rådighedsbeløbet, sige: Det er jo et faktum, at vi har givet børnefamilierne et større rådighedsbeløb, og det har vi gjort via skattereformen. Den har hr. Nick Hækkerup også kritiseret Konservative for at medvirke i; at vi har givet et større rådighedsbeløb, har hr. Nick Hækkerup kaldt en champagnereform, en rødvinreform og alt muligt andet. Men det har vi netop gjort for at styrke rådighedsbeløbet for børnefamilierne, og derfor er det jo en lodret forkert påstand, når man siger, at vi har forringet deres rådighedsbeløb.

Kl. 18:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:15

Nick Hækkerup (S):

Med et smil på læben kunne man måske sige, at hvis Det Konservative Folkeparti ville holde op med at lyve om Socialdemokratiets politik, skal jeg til gengæld love at lade være med at fortælle sandheden om Det Konservative Folkepartis politik.

Se, vi har fået svar på det med rådighedsbeløbene – det er jo noget af det, der ligger mellem første og anden behandling – og det viser sig nu, at man, når man tager rødvinreform og genopretningspakken og lægger dem ved siden af hinanden, kan se, at der er en stor gruppe af helt almindelige hårdtarbejdende danskere, der har en familieindkomst på mellem 500.000 kr. og 700.000 kr., som bor i ejerbolig, og som har to børn – hvis de har tre, bliver det endnu vær-

re – som faktisk taber på det her, som ikke får forøget deres rådgivningsbeløb, punkt 1.

Så lad mig som punkt 2 sige om »En Fair Løsning«: Se, »En Fair Løsning« står jo netop på det fundament, at vi bevæger os uden for Christiansborg og siger, at hvis vi skal lave ændringer i vores samfund, som skal lykkes, så bliver vi nødt til at lave det i dialog med dem, som befinder sig derude, erhvervslivet, uddannelsesinstitutionerne og ikke mindst vores parter på arbejdsmarkedet, altså fagbevægelsen og arbejdsgiverne. Og det er det fundament og det er den måde, som vi skal løse det på i Danmark.

Kl. 18:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Som vi allerede har været inde på, implementerer lovforslaget her den del af genopretningspakken, som hører under skattelovgivningen, og det er der nok ikke så mange der er i tvivl om efter den forudgående diskussion.

Det har været nødvendigt at handle for at rette op på det offentlige underskud, der opstod som en konsekvens af finanskrisen, og i Dansk Folkeparti tager vi ansvaret på os, og derfor er vi gået ind i arbejdet med genopretningspakken. Jeg må sige, at jeg mener, at det resultat, vi er nået frem til sammen med regeringen, er meget tilfredsstillende. Det løser problemet med budgetunderskuddet, samtidig med at vi har fundet en løsning, som er rimelig og afbalanceret.

På skatteområdet består genopretningspakken af en række elementer, og et af dem er, at den automatiske regulering af en række beløbsgrænser – det, man kalder § 20-reguleringen – i skattesystemet i årene 2011-2013 ikke finder sted. Det betyder, at eksempelvis personfradraget ikke stiger, ligesom bundfradraget for topskat heller ikke vil stige. På den måde tilvejebringes der 2,1 mia. kr. til nedbringelse af underskuddet allerede i 2011.

Den metode finder vi i Dansk Folkeparti yderst rimelig, idet alle danskere kommer til at bidrage med et om end lille beløb, nemlig 335 kr. årligt, svarende til 28 kr. om måneden for en person, der ikke betaler topskat. Dermed illustreres det også, at det offentlige underskud er et problem for alle, og at alle skal være med til at løse det, men samtidig fastholder vi altså en progression i underskudsdekningen, idet topskatteyderne kommer til at bidrage ekstra. Det gør de også i kraft af et element mere, som har med topskatten at gøre, nemlig ved at den planlagte forhøjelse af bundfradraget for topskat, som er aftalt i forårspakken fra sidste år mellem Dansk Folkeparti og regeringen, bliver udskudt til 2014. Det tilvejebringer yderligere 1,8 mia. kr.

Dermed kommer en topskatteyder med en indkomst på 0,5 mio. kr. om året til at betale 4.486 kr. mere i skat næste år, og det skal jo så sammenholdes med de 335 kr., som en, der ikke betaler topskat, kommer til at betale. Så det er altså 10 gange så meget for en topskatteyder.

Endelig er det aftalt, at fradraget for kontingent til fagforeninger begrænses til 3.000 kr. årligt. Dermed indføres der et incitament til, at fagforeningerne nedbringer deres udgifter og dermed gør kontingentet billigere. En del fagforeninger kan sagtens klare sig med et kontingent pr. medlem på under 3.000 kr. om året, men mange ligger langt over dette beløb, og jeg må desværre sige, at jeg tror, en del fagforeninger malker deres medlemmer for penge via kontingentet, simpelt hen fordi medlemmerne som følge af eksklusivaftaler er tvunget til medlemskab for at kunne beholde deres arbejde. Det er ikke rimeligt. Og når man så tager med, at flere fagforeninger udnytter kontingentmidlerne til at føre politiske kampagner vendt mod be-

stemte politiske partier og regeringen samt yder støtte til venstrefløjens kampagner, både under valgkamp og uden for perioder med valgkamp, må man sige, at et sådant politisk indgreb mod størrelsen af kontingenterne som den her er påkrævet. Jeg er sikker på, at hvis fagforeningerne holder sig til fagligt arbejde for medlemmernes skyld, sådan som medlemmerne forventer det, vil en veldrevet fagforening sagtens kunne klare sig med et årligt kontingent på under 3.000 kr.

Sidst, men ikke mindst, har Dansk Folkeparti og regeringen aftalt at sætte et loft over børnefamilieydelsen, og det loft bliver på 35.000 kr. årligt, og indfasningen kommer til at foregå gradvis på den måde, at det maksimale fald i de første 3 år højst kan udgøre 12.000 kr. Samtidig beskæres børnefamilieydelsens satser med 5 pct., sådan at alle børnefamilier kommer til at bidrage og ikke kun dem med mange børn, men altså alle familier. Det finder vi også rimeligt. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti i mange år har arbejdet på, at der skulle være et loft over børnechecken, og det er der flere årsager til. Først og fremmest er det vigtigt, at det ikke er en væsentlig indtægtskilde i sig selv at have børn, alt andet lige er det jo forældrene, der skal forsørge deres børn og ikke omvendt. Børnechecken skal nemlig ikke i sig selv være en betydelig indkomst og måske erstatte en af forældrenes arbejdsindkomster og i vid udstrækning gøre det muligt at leve af børnechecken.

For indvandrergruppen udgør børnechecken en ekstra problematik, idet den netop her kan have en negativ integrationseffekt, for hvis en indvandrerfamilie får mange børn, som det er sædvanen i visse kulturer, og dermed berettiges til en meget høj børnefamilieydelse, kan det i sig selv tælle som en hovedindtægt for en af forældrene, ofte moderen, og dermed behøver hun ikke at søge ud på arbejdsmarkedet og dermed blive en del af det danske samfund. I stedet for kan hun være hjemmegående og risikerer på den måde at leve hele sin tilværelse i et parallelsamfund uden at stifte særlig meget bekendtskab med det omgivende danske samfund. Den effekt ønsker vi at modvirke med forslaget her.

Kl. 18:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Heroppefra, hr. Aaen.

Kl. 18:22

Frank Aaen (EL):

At Dansk Folkeparti gerne vil gennemføre asociale besparelser, der rammer f.eks. arbejdsløse, at man gerne vil beskære børnechecken, er der ikke noget overraskende i. Det overraskende er vel, at man med det her forslag også rammer landets pensionister sådan cirka med knap 900 kr. i ekstra skat om året. Det er jo immer væk også en slags penge for en enlig folkepensionist, der ikke har anden indkomst.

Hvordan kan det være, at man vælger, at regningen delvis skal betales af pensionister, der ikke har ret mange penge, i stedet for f.eks. at tilslutte sig sådan et forslag, som Enhedslisten har fremlagt, om, at vi indfører en millionærskat, sådan at dem, der tjener over 1 mio. kr., skal betale lidt ekstra i skat af indkomsten over 1 mio. kr.?

Kl. 18:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:23

Mikkel Dencker (DF):

Som jeg netop sagde før, finder vi netop, at genopretningspakken er socialt afbalanceret, og det gør vi, fordi vi synes, at vi har fordelt byrden på en rimelig måde. Det illustreres også ved, at alle kommer til at betale den lille smule ekstra i skat, på grund af at personfradraget fastholdes, og som jeg lige sagde, er det 28 kr. om måneden. Det

er et ganske beskedent beløb. Men det skal også sammenlignes med, at vi jo har fået forhandlet store besparelser på overførselsindkomsterne ud af genopretningspakken. Til at begynde med var udspillet jo netop, at alle satserne skulle fastfrysede de næste mange år, og det var bl.a. gået ud over pensionisterne. Det har vi fået forhandlet væk.

Så jeg synes, at det er en yderst socialt afbalanceret aftale, vi har fået lavet, hvor vi på den måde friholder pensionisterne fra at bidrage med en forringelse af deres pension.

Kl. 18:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 18:24

Frank Aaen (EL):

Dansk Folkeparti friholder da ikke pensionisterne, tværtimod. Det, der skal vedtages nu, koster enhver pensionist, enhver lavtlønnet, alle skatteydere små 900 kr. om året, og det rammer naturligvis de lave indkomster, herunder pensionisterne, hårdest. Og det er ikke bare i 2011, 2012, 2013, det er til evig tid, at pensionerne er blevet skåret ned med små 900 kr.

Det, jeg spurgte om, var, hvorfor man ikke har fundet en finansieringsform, som udelukkende rammer dem, der er rigest, og som har haft glæde af festen, dengang der var opgang og spekulationerne gik derudad. Hvorfor finder man ikke en skat, der rammer de mennesker, i stedet for at gå efter dem, der har mindst?

Kl. 18:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:25

Mikkel Dencker (DF):

Så må jeg jo tro, at hr. Frank Aaen har siddet så langt tilbage i salen, at han ikke har hørt min ordførertale. Det har vi netop gjort. Vi har netop fundet en måde at hæve skatterne på, som gør, at dem, der tjener mest, også er dem, som kommer til at betale mest. Jeg sagde netop, at man kan sige, at vi rammer en topskatteyder to gange, både ved at fradraget for topskatten bliver fastfrosset, og ved at topskatteyderen ikke får den ekstra forhøjelse af fradraget, som ellers var planlagt. På den måde kommer en topskatteyder, der tjener 0,5 mio. kr. om året, til at betale 4.486 kr. mere i skat næste år, og det kommer helt op på over 7.000 kr. i 2013.

Så jeg kan ikke forstå, at hr. Frank Aaen ikke er nået frem til det ved at læse i lovforslaget, for det er netop noget, der rammer præcis dér, hvor hr. Frank Aaen efterlyser det.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 18:26

Klaus Hækkerup (S):

Nu var hr. Mikkel Dencker jo heldigvis til stede under den lange debat om de ufinansierede skattelettelser i 2003 og 2007, og som det også blev påpeget, bestod underfinansieringen i, at man sagde, at 2010-planen siger, at de offentlige udgifter reelt kan vokse med 1 pct., og regeringen sagde, at det sætter vi ned først til 0,75 pct. og så til 0,5 pct. over de næste 2 år, derved sparer vi nogle penge, og dem bruger vi til at give skattelettelser for. Og det gik jo gruelig galt.

Det gik jo gruelig galt, for den ene procent skulle have været sat ned til 0,75 pct., men endte i stedet med at blive til 1,7 pct., og den ene procent det næste år skulle have været nedsat til 0,5 pct., men endte med at blive til 1,2 pct., og det er virkelig skræmmende at se. Det betyder jo nu, at vi må gå ud og skære, skære i børnechecken,

skære ned på en række områder, fordi det ikke lykkedes, som regeringen havde stillet i udsigt, at holde det offentlige forbrug nede. Nu står vi her og behandler en pakke, hvor halvdelen af den samlede stabilisering skal komme ved nulvækst over 3 år i den offentlige sektor.

Hvordan kan Dansk Folkeparti overhovedet forestille sig med de erfaringer, vi har fra 2003 og 2007, at man kan holde nulvækst i 3 år i den offentlige sektor? Det er jo et hul, der er åbnet her.

Kl. 18:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:27

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan jo bekræfte, at der har været nogle problemer med at få kommunerne til at overholde de krav, der blev stillet til dem om at tøjle deres udgiftsniveau, men det er jo ikke nogen ny opfindelse at sætte loft over, hvor stor kommunernes vækst må være. Nu kom hr. Hækkerup jo selv ind på, at i 2010-planen, som jo kom til under en regering, som var domineret af det parti, som hr. Hækkerup selv tilhører, opererede man med en vækstramme på 1 pct. om året.

At vi så sammen med regeringen valgte at justere den ned til 0,75 pct., ændrer jo ikke ret meget, når kommunerne, som hr. Klaus Hækkerup selv sagde, bevægede sig helt op på 1,7 pct. i vækst, altså langt over, hvad både regeringen og Dansk Folkeparti havde givet dem som vækstramme, men også hvad SR-regeringen tilbage i 1990'erne havde planlagt, at de skulle have lov til.

Så det handler ikke om, at de her skatteomlægninger, som det var, har været underfinansieret. Det er kommunerne, der har svigtet.

Kl. 18:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 18:29

Klaus Hækkerup (S):

Det kan godt ske, kommunerne har svigtet. Det har måske været kommunerne – og staten, tror jeg bare, at jeg må sige til hr. Mikkel Dencker. Staten har da selvfølgelig bidraget til den overskridelse af vækstrammen.

Mit spørgsmål er jo helt enkelt. Det gik galt med de besparelser, med den holden igen i den offentlige sektor, man brugte til at finansiere skattelettelserne med i 2003 og 2007, og mit helt enkle spørgsmål er, nu man finansierer med en påstået endnu strammere styring af de offentlige udgifter – halvdelen af den genopretningspakke, vi står med: Hvordan forestiller Dansk Folkeparti sig at man nogen sinde vil nå i mål og opnå de tal? Om 2 år skal vi jo i fuld gang med at revidere det her, eller regeringen skal det.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:30

Mikkel Dencker (DF):

Jeg medgiver gerne, at det er store krav at stille til kommunerne, at de skal overholde aftalerne, som bliver indgået, for det har de ikke før været i stand til at gøre, og der må vi jo så stramme op for at få dem til at overholde aftalerne. Det er helt klart, at det skal de gøre. Det er en helt klar forventning og forudsætning. Men vi er jo ikke de første, der stiller de forudsætninger op og kræver, at kommunerne overholder deres vækstrammer. Det er jo ikke noget nyt. Det brugte man jo også i den regering, som var, før VK-regeringen kom til, så det er der ikke noget som helst nyt i.

De skatteomlægninger, der kom i 2003, 2004 og 2007, var finansieret, og der kan man så kun beklage at kommunerne ikke overholdt deres del af forpligtelserne over for resten af samfundet. Jeg mener, det er en rigtig sund styringsmekanisme at lave nogle vækstrammer for kommunerne, for ellers løber det løbsk.

Kl. 18:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 18:31

Nick Hækkerup (S):

Under ordførerens tale var der perioder, hvor man kunne få det indtryk, at den pakke, som vi behandler i dag, faktisk er socialt afbalanceret og ikke skæv. Jeg vil bare indledningsvis gøre opmærksom på, at alene med børnechecken er det sådan, at de 10 pct. fattigste af befolkningen får et 0,99 pct. mindre rådighedsbeløb, og at de 10 pct. rigeste får 0,03 pct. mindre. Det relative tab er altså 30 gange større for de fattigste end for de rigeste.

Men det, jeg synes er interessant at få svar på nu, er angående hr. Mikkel Denckers bemærkning om, at begrænsningen af fradraget for fagforeningskontingenter er rimeligt, fordi der bl.a. bliver givet støtte til at fremme bestemte politiske holdninger. Hvis det ræsonnement ligger til grund, burde vi jo også fjerne fradragsmulighederne for bl.a. den stærkt borgerlige tænketank CEPOS.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:32

Mikkel Dencker (DF):

Jeg ved ikke, om det var et spørgsmål, eller om det var en holdningstilkendegivelse fra hr. Nick Hækkerup, men det er da godt med nogle forslag til finanslovforhandlingerne. Det takker jeg for.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:32

Nick Hækkerup (S):

Jeg kan jo ikke tvinge hr. Mikkel Dencker til at forstå det, men så kan jeg i hvert fald spørge direkte: Vil Dansk Folkeparti og hr. Mikkel Dencker forfølge samme ræsonnement og være med til at støtte, at fradragsmuligheden for den stærkt borgerlige tænketank CEPOS bliver begrænset, fordi de jo fremmer og støtter politisk virksomhed, eller drejer det her sig kun om at ramme politiske observanser, som man ikke er enig i?

Kl. 18:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:33

Mikkel Dencker (DF):

Nu vil jeg sige, at der altså er den væsentlige forskel på aktiviteterne i CEPOS og i fagforeningerne, at CEPOS i hvert fald lever op til deres formålsparagraf og gør det, som deres støtteydere forventer. Med fagforeningerne er det anderledes. Her forventer medlemmerne vel, at man laver fagligt arbejde, sikrer sine medlemmer nogle ordentlige arbejdsforhold og nogle gode lønforhold, men holder sig langt fra at drive partipolitik ved at støtte S, SF og Enhedslisten og have travlt med at bekæmpe regeringen og Dansk Folkeparti. Her ryger man langt ud over, hvad medlemmerne forventer.

Derfor synes jeg også, det er rimeligt, at der er denne begrænsning af fradrag for fagforeningskontingent, for der er nemlig en tendens til, at fagforeningerne bare kører derudad. Én ting er, at man finansierer sit faglige arbejde over kontingentmidlerne, og det er helt fint, at der er fradrag for det. Men når man også begynder at bruge kontingentpengene på at drive politiske kampagner, synes jeg ikke, det er rimeligt, at der er adgang til så store fradrag.

Kl. 18:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Herefter bliver det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:34

Line Barfod (EL):

Jeg er spændt på, hvornår Dansk Folkeparti så vil gå efter Mærsk. Alle de, der handler i Netto, Bilka, Føtex osv., er jo med til at betale støtten til politiske partier, men det kan vi jo høre om om lidt.

Det, der egentlig fik mig herop, er, at jeg gerne vil høre Dansk Folkepartis begrundelse for, hvorfor det er børnefamilierne, der skal betale, når der nu er kommet et svar, der viser, at hvis man droppede de topskattelettelser, som man ellers havde lovet de rigeste – man tager altså ikke noget fra de rigeste, men de får bare ikke de endnu flere penge, de var blevet stillet i udsigt – kunne man lade være med at skære ned over for børnene. Hvad er så Dansk Folkepartis begrundelse for, at det er børnene, der skal betale regningen for de store skattelettelser, der er givet i årene forud?

Kl. 18:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:35

Mikkel Dencker (DF):

Hvad angår elementet om børnechecken i genopretningspakken, er det jo ikke nogen hemmelighed, at det har været Dansk Folkepartis politik igennem mange år at spare på børnechecken. Vi har igennem mange år sagt, at vi ønsker, der skal være et loft over børnechecken, så den kun kunne gives til de første to børn i familien, så derfor kan det ikke være overraskende for fru Line Barfod, at vi nu har fået forhandlet noget igennem, som næsten er det, vi hele tiden har sagt vi ønskede.

Jeg kom med begrundelsen i mit ordførerindlæg, nemlig at vi synes, at for nogle familier, som har mange børn, bliver det nærmest en hovedindtægt i sig selv at få børnecheck. Det synes vi ikke er rimeligt, det er ikke i orden, og det er også med til at hæmme integrationen, så derfor.

Kl. 18:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 18:36

Line Barfod (EL):

Jamen jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti har den holdning, at hvis man kan finde et forslag, der rammer indvandrere, vil man gennemføre det forslag, også selv om det måske rammer en række andre. Men så har jo man ændret det, så man rammer samtlige børnefamilier og ikke kun dem med mange børn.

Men man rammer jo også pensionisterne med det her forslag. De kommer jo også til at miste nogle penge på grund af de skatteændringer, der bliver lavet, og hvorfor har man så ikke sørget for at friholde pensionisterne? Hvorfor er det, der er så mange, der skal betale? Hvorfor skal de arbejdsløse og dem, der er afhængige af velfærd ude i kommunerne osv., betale, når nu man kunne nøjes med at lade være med at lade de rige blive ved med at få de her kæmpe

skattelettelser hele tiden? Hvad er det, der er Dansk Folkepartis begrundelse for, at man synes, det er så vigtigt, at de allerrigeste her i samfundet skal blive ved med at få kæmpe skattelettelser? Hvorfor?

Kl. 18:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:37

Mikkel Dencker (DF):

Det offentlige underskud er alle danskeres underskud, og derfor er det også rimeligt, at alle danskere er med til at bidrage til, at det bliver nedbragt.

Det er rigtigt, at alle danskere bliver ramt; også pensionister bliver ramt af, at man fastfryser personfradraget. En folkepensionist kommer til at betale 28 kr. mere i skat om måneden, og det synes jeg ikke er et særlig stort beløb, slet ikke når man sammenligner med, hvor mange gode ting Dansk Folkeparti har fået kæmpet igennem til pensionisterne bare inden for de sidste par år. Pensionstillægget er blevet forhøjet med 2.000 kr. årligt bare i år i forbindelse med forårspakken, pensionisterne får selvfølgelig også lettelsen af bundskatten på 1,5 procentpoint, og det opvejer flot de 28 kr.

Vi har også fået kæmpet igennem, at der bliver givet den grønne check på skattefri 1.300 kr. årligt, som alle pensionister også får del i, og det er jo væsentligt over den grønne check på 600-700 kr. årligt, som regeringen havde foreslået de skulle have. Så vi har fået kæmpet ting igennem, som langt kompenserer de 28 kr.

Kl. 18:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 18:38

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg vil starte med at tilkendegive, at jeg er nødt til at korrigere det, hr. Nick Hækkerup startede med at konkludere, nemlig at vi under førstebehandlingen var enige om, at vi ikke havde et tilstrækkelig oplyst materiale. Det var vi ikke enige om, vil jeg sige til hr. Nick Hækkerup. Det kan være, at oppositionen var enig med sig selv om det.

Jeg synes, vi havde det materiale, der var nødvendigt – naturligvis. Det her lovforslag og de elementer, der er omfattet, er jo ikke teknisk jura. Det er et spørgsmål om politisk holdning, om man kan støtte det eller ej, og derfor er der også de korte høringsfrister. Nok om det.

Det, det handler om, er jo, at forudsætningen for, at vi skal behandle det her lovforslag, er den position, vi er i. Vi er i gang med en genopretningsplan. Vi har næsten 100 mia. kr. i underskud. Vi har betalt dyrt for at få Danmark igennem krisen så lempeligt og skånsomt som muligt. Vi har med de mange tiltag, vi har søsat, skærmet 85.000 job. Altså, vi har undgået, at 85.000 personer ellers ville have mistet deres arbejde, med den stærke indsats, vi har gjort for at holde hjulene i gang, mens verdenshandelen er gået i stå.

Det har så betydet, at vi har oparbejdet det her underskud, og det betyder så derudover, at vi er kommet med i en proces i EU, hvor vi er kommet under konvergensprogrammets vinger, havde jeg nær sagt. For vi har lavet nogle fælles regler i EU om, at hvis man har et underskud, der er større end 3 pct., skal man rette sin økonomi op.

Hvis vi ikke foretager nye initiativer, er faktum, at vi i 2010 vil få et underskud på 5,1 pct. af BNP, og det danske BNP er jo på omkring 1.700 mia. kr., og i 2011 vil underskuddet være på 4,4 pct. Derfor er man nødt til at gøre noget for at overholde de regler, vi selv har søsat, selv har været med til at lave for os alle sammen. Og

vi ved fra EU, at vi som minimum skal spare tre gange 0,5 pct. i 2011, 2012 og 2013, og den udfordring lyder på 24 mia. kr.

Årsagen til, at vi synes, at timingen er rigtig, altså til, at vi gennemfører genopretningsplanen lige nu, er, at vi nu er kommet fri af krisen. Den er ikke overstået, vi er ikke ude af den, men vi er fri af den. Der er nu et bæredygtigt opsving på vej, som godt kan tåle, at vi nu går i gang med exitstrategier. Vi har senest set, at alle politisk neutrale økonomer tilkendegiver, at vi formentlig får 25.000 færre arbejdsløse, end vi havde frygtet. Vi fører heldigvis og på trods af alt det, vi har gjort, stadig væk en ekspansiv finanspolitik til gavn for hjulene, der skal holdes i gang. Men exitstrategierne skal gøre, at vi opnår balance, at vi bliver kendt for ansvarlighed, at vi holder Danmark på sporet, at der er tillid til de offentlige finanser, og at vi i det hele taget kan fremvise solide tal i vores økonomi.

Genopretningsplanen betyder jo altså, at vi har skullet spare 24 mia. kr. – senest i 2013 – og den plan, vi har fremlagt, har faktisk en effekt på 26 mia. kr. Det betyder i forhold til 2015-planen, som er den langsigtede plan for nationaløkonomien, hvor der er en ubalance på 31 mia. kr., at vi altså har opnået en gevinst på 26 mia. kr. Så der mangler 5 mia. kr., og dem adresserer vi i forbindelse med finansloven til efteråret. Den plan, vi gennemfører, har en øget arbejdsudbudsgevinst på 11.000 personer. Det er en robust plan: Den styrker holdbarheden af vores økonomi, den bremser stigningen i gælden, den mindsker finansiell uro, og den mindsker presset på kronen.

Krisen har jo været dyr for Danmark, det ved alle. Den har kostet samfundet dyrt, men nu med den her plan, og når vi har gennemført den, kan vi komme videre; så er regningen betalt. Det er jo vigtigt, og vi har set andre lande blive hårdt ramt af den gældssituation, de er i. Grækenland er vel worst case-scenariet, altså det værste tænkelige tilfælde, man kunne forestille sig. Vi er langt fra at nå dertil, men man kan dér se, hvor galt det kan gå, hvis ikke man adresserer, at man har for stor gæld og for store underskud. Vi har set det i Portugal, vi har set det i Spanien, i Italien, og England følger efter, og allersenest har vi set, at Tyskland skal igennem en hestekur. Så det er altså ikke kun et fænomen i Danmark. Det er et internationalt fænomen, og – i hvert fald hvis vi forholder os til Europa – det er en hestekur, som alle lande i større eller mindre grad skal igennem.

Vi har gennemført en skattereform, som jo er et værktøj til at komme igennem krisen så lempeligt som muligt, fordi den stimulerer erhvervslivets konkurrenceevne. Vi er glade for, og vi er stolte af og meget tilfredse med, at vi fik den gennemført af så historisk en betydning, som den fik. Den var det rigtige værktøj på det rigtige tidspunkt, fordi den har gjort, at virksomhederne på trods af de svære vilkår har kunnet konkurrere derude. Den har gjort Danmark 5 mia. kr. rigere, altså forbedret vores velstandsposition med 5 mia. kr. Den har skaffet 19.000 personer i udbud, altså 19.000 flere i arbejde, fordi skattereformen medvirker til øget incitament til mere arbejde, længere arbejdstid, længere uddannelse osv., og den var jo – lad mig slutte af der – finansieret krone til krone.

Uanset hvor meget oppositionen fortæller befolkningen om, at den ikke er det, er det et faktum, at vi har taget hensyn til, at vi havde en lavkonjunktur, og derfor indfaser vi skattereformen med en underfinansiering frem til 2013, og derefter inddriver vi mere i skat, end vi giver skattelettelser, frem mod 2019, og i 2019 er der så skaffet balance. I en svær tid er det en uhyre intelligent løsning, som kommer hele Danmark til gavn.

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 18:44

Kl. 18:47

Nick Hækkerup (S):

Jeg er enig med den konservative ordfører i, at der er et større og større sammenfald mellem befolkningen og oppositionen, og det kan vi jo glæde os over.

Et af de elementer, som vi behandler i dag, er jo netop det her med, hvor man så placerer regningen. Det har tidligere været sådan, at noget af det, Det Konservative Folkeparti offentligt har brystet sig af, har været de flotte resultater, man siger at man har nået som familieparti. Bl.a. er det på Det Konservative Folkepartis hjemmeside blevet anført, at man har fået hævet børnechecken med 2.000 kr.

Spørgsmålet er simpelt hen: Hvad er der sket med Det Konservative Folkeparti som familieparti i denne sammenhæng?

Kl. 18:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:45

Mike Legarth (KF):

Jamen Det Konservative Folkeparti er familiernes parti, ligesom vi er skattelettelsesparti nr. 1 i det her land. Regeringen har børnefamilierne i fokus. Det er jo vigtigt, at vi nu sørger for at få den her regning betalt, for hvis vi ikke gør det, havner den regning i børneværelset, og det vil vi under ingen omstændigheder medvirke til.

Det er meget vigtigt, at vi får adresseret den gældssituation, vi er i, og at vi får betalt regningen, for ellers er det jo, at det går, som det har gjort i Grækenland, Spanien og Portugal. I Spanien har man fuldstændig fjernet børnechecken, og vi ser i andre lande, at de offentligt ansatte må gå 20 pct. ned i løn. Så sagen er, at vi beskytter børnefamilierne imod, at vi som samfund skal betale renter og dermed ikke i fremtiden vil være i stand til at fastholde det velfærds-samfund, vi gerne vil have. Hvis vi ikke har penge til det, lider børnefamilierne jo under, at børnehaver, skoler og alle de ting, vi gerne vil se i et velfungerende velfærdssamfund, ikke vil kunne få tilstrækkelige midler til rådighed.

Derfor er det vigtigt, at vi – og også børnefamilierne – nu i en eller anden udstrækning medvirker til at betale regningen. Det anerkender vi fuldstændig at de kommer til, men der er jo tale om en 2-års-plan eller en 3-års-plan, hvis man tager udskydelsen af hævelsen af topgrænsen med, fordi vi jo der solidarisk medvirker til, at de, der tjener mest, også er med til at betale regningen.

Kl. 18:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:46

Nick Hækkerup (S):

Det er jo en meget skæg argumentation at sige, at man beskytter børnefamilierne, sådan at regningen ikke bliver lagt i børneværelset med det samme, og at man så stikker regningen ud til børnefamilierne, så man er sikker på, at regningen bliver lagt i børneværelset.

På Det Konservative Folkepartis hjemmeside har der indtil for nylig stået, at en af de konservative værdier er, at ansvarlige forældre ikke sender regningen for deres bil eller fladskærm til deres børn. Men er det ikke netop det, man gør, når man lægger et loft over børnechecken, og når man begrænser børnechecken for alle børnefamilier?

Kan Det Konservative Folkepartis ordfører forklare, på hvilken måde det her betyder, at regningen ikke bliver smidt i børneværelset?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:47

Mike Legarth (KF):

Det kan jeg meget nemt, og jeg siger tak, fordi jeg får mulighed for at reflektere over det.

Det er nemlig helt afgørende, at vi ikke skaber en økonomisk situation i Danmark, hvor den regning, der måtte komme for at agere uansvarligt, betyder, at man senere skal betale en regning, som børnene, altså næste generation, er nødt til at betale. Vi har jo også en generationskontrakt, hvor vi siger, at når vi i min generation går på pension, skal vi gerne levere landet i en lidt bedre forfatning, end da vi overtog det, og det samme mener vi gælder i det her tilfælde.

Med hensyn til børnefamilierne, så medvirker de rigtignok, men det gør de, ligesom alle andre i det her samfund gør. Vi mener ud fra et solidarisk synspunkt, at når lav og høj må bidrage til at få den her regning betalt over de næste 2-3 år, må selv børnefamilierne bidrage. Og jeg helt sikker på, at man i langt de fleste børnefamilier er enige i, at det er en god idé at være solidarisk. Alle bidrager med 5 pct. af børnechecken, for at vi kan være med til at betale den her regning.

Det er vigtigt, at vi får genopretningsplanen gennemført, sådan at vi ikke skal bruge et stort beløb til at betale af på renter, til at betale af på lån, som vi er nødt til at oprette, hvis vi ikke får balance i økonomien. Så hellere få velfærd og service for pengene.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Klaus Hækkerup (S):

Der var to overraskende meldinger i det indlæg, som den konservative ordfører holdt. Den ene var oplysningen om de 5 mia. kr., der mangler i at nå den strukturelle balance. Med de tal, regeringen har lagt frem, og de forudsætninger, den har beregnet ud fra, er jeg enig i tallet 5 mia. kr., sagde den konservative ordfører, og han sagde, at det ville blive adresseret til efteråret i forbindelse med finansloven. Jeg vil godt høre, om det er rigtigt, at vi får en finanslov, der også retter op på de 5 mia. kr., for jeg har forstået, at det var det, regeringen først ville tage stilling til senere. Men det synes jeg var en ny melding.

Så omtalte den konservative ordfører også – det var den anden melding – at man havde lempet på økonomien for at holde gang i hjulene i den her overgangsfase. Den samlede pakke, vi behandler nu, indeholder jo også 10 mia. kr. i nye udgifter, nemlig til sundhedsområdet, flere i uddannelse og svage og udsatte grupper, og jeg vil godt spørge: Hvornår falder de penge? I hvilket finansår, 2011, 2012 eller 2013, falder de 10 mia. kr., så vi kan gøre op, hvor stor den stramning egentlig er?

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:50

Mike Legarth (KF):

Når man debatterer, kan det nogle gange være svært at få kommunikeret klart og tydeligt. Det, vi siger, er, at vi til efteråret adresserer de 5 mia. kr., i forhold til at hovedparten forhåbentlig kan hentes i en førtidsreform, altså en reform af førtidspensionen, og en reform af SU. Så må vi se, hvor langt vi når der. Vi anerkender, at det er den udfordring, der er tilbage, og den skal vi selvfølgelig har fundet en

løsning på. Og jeg glæder mig jo da over, at jeg i dag har set hr. Nick Hækkerup tilkendegive, at man er i reformsportet. Man nævner jo oven i købet, at efterlønnen kunne fjernes. Om det virkelig kan have sin rigtighed, ved jeg ikke, men det håber vi, for det har været nævnt. Og i hvert fald hæfter jeg mig ved, at der er tegn på, at vi skal reformere os til de gevinster og de besparelser, der er nødvendige, for at der er balance i dansk økonomi.

Med hensyn til de 10 mia. kr. vil jeg sige, at der ganske rigtigt skal bruges 5 mia. kr. til at styrke sundhedsområdet, fordi vi ved, at f.eks. medicinpriserne er hastigt stigende, og vi vil gerne bruge 3 mia. kr. på at prioritere de udsatte, og vi vil så bruge 2 mia. kr. på at prioritere uddannelserne. De 10 mia. kr. har vi fundet på statens udgifter, og dermed er der balance på den konto.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 18:51

Klaus Hækkerup (S):

Nu fik jeg jo ikke noget svar fra den konservative ordfører på, hvornår de 10 mia. kr. skal falde. Falder de alle sammen i 2011 og føres videre i 2012 og 2013, eller sker der ikke noget i 2011 og ikke noget i 2012, og kommer de først i 2013, eller hvordan fordeler man dem? Det må regeringen jo da have gjort sig nogle overvejelser om.

Så tilbage til børneværelset. Regeringen kommer nu med den her reform og lægger en check i børneværelset og siger: Nu tager vi pengene fra jer. Og så siger de, at så er det finansieret fremover, og der er ingen regning efterladt til kommende generationer. Men det er jo regeringens påstand. Hvis vi tager uafhængige økonomer, hvis vi tager de økonomiske vismænd, hvis vi tager dem, der ikke har nogen politisk interesse i at sidde og vurdere tingene, men bare skal prøve at anlægge en objektiv økonomisk vinkel, siger de jo i det her diskussionsoplæg, som jeg formoder at hr. Mike Legarth kender, at der er en regning, der bliver efterladt i børneværelset, at der ikke er skabt balance, at den strukturelle balance gør, at gælden bare vil vokse og vokse fremover.

Var det ikke en idé, om Det Konservative Folkeparti begyndte at anlægge en mere realistisk linje, så det skønsmaleri, der ligger til grund for det, vi behandler i dag, ikke var til stede?

Kl. 18:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:53

Mike Legarth (KF):

Med hensyn til de 10 mia. kr. vil jeg sige, at de bliver fremlagt i forbindelse med finansloven, og så må man have tålmodighed indtil da og se, hvordan de bliver udmøntet.

Så synes jeg godt nok, det er påfaldende, at jeg her fra talerstolen skal høre på kritik af De Konservative med hensyn til at skabe langsigtet balance og holdbarhed i økonomien, når nu vismændene, der er de ypperste uvildige økonomer i det her land, netop har givet en sønderlemmende kritik af S og SF's »En Fair Løsning« og »Fair Forandring« og fair det ene og fair det andet. Det er pivhamrende gennemhullet; der er ikke hold i noget af det, og der er ingen konkrete tal for, hvordan man vil løse de udfordringer, vi står over for. Man påstår oven i købet, at man vil forhandle med EU om at overholde konvergensprogrammet, hvilket er fuldstændig urealistisk. Og Finansministeriet har regnet på S og SF's skatteplan og sagt, at den er underfinansieret med 11 mia. kr. Så jeg tror ikke, det er Det Konservative Folkeparti, man skal skyde på. Vi har hele tiden sagt, at vi er klar til at trække i arbejdstøjet, hvis der er nogen, der vil være med

til at åbne velfærdsforliget eller indgå andre aftaler om reformer på arbejdsmarkedet.

Kl. 18:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Ved førstebehandlingen af forslaget her fremgik det klart, at Det Radikale Venstre er imod dette forslag. Der er intet ændret i forslaget siden, og vores holdning til forslaget er selvfølgelig uændret. Vi stemmer imod forslaget.

Jeg spurgte ved førstebehandlingen Venstres ordfører, om han kunne pege på en gruppe i samfundet, der var mindre skyld i den finansielle krise, vi er i, end netop børnefamilierne. Det kan jeg selvfølgelig ikke få noget svar på, for det kan ikke gives. Børnefamilierne er ikke de skyldige, og det bliver derfor en skæv løsning, der kommer ud af den samlede pakke.

Jeg har lyst til at blande mig i lidt i den generelle økonomiske diskussion, der har udspillet sig. Jeg er ganske enig med hr. Nick Hækkerup i, at det, der er sket i vores økonomi og især i 2007 og 2008, er, at den samlede private og offentlige efterspørgsel steg uansvarligt hurtigt. Så kan man diskutere, om det var den offentlige eller den private efterspørgsel, der skulle være steget mindre, eller om det skulle have været dem begge to.

Det, vi må konstatere, er, at den samlede efterspørgsel steg for kraftigt, og dermed pustede man til ilden midt under højkonjunkturen, og det er en del af det problem, vi står i i dag. Det førte nemlig til stigende lønpres, vi fik højere lønstigninger end vores konkurrenter, og det har ført til en forringelse af vores konkurrenceevne. I alt har vi oplevet et samlet fald i vores bruttonationalprodukt på noget, der ligner 8,5 pct. Vi er blevet fattigere.

En del af forklaringen på det er, at regeringen alt for sent blev klar over, at man pustede for stærkt til den samlede efterspørgsel. Så sent som i januar 2009 vedtog VKO et forslag til vedtagelse her i Folketinget, hvor man malede et fuldstændig urealistisk og lyserødt billede af vores statsfinanser, hvor god vores konkurrenceevne var, og jeg ved ikke hvad. Man opdagede for sent, at der var noget galt, og statsministerens udtalelse om, at mørkemændene skulle skrive deres lærebøger om, står jo stadig i erindringen.

Jeg skal ikke gå så meget ind i finansieringen af skattereformen. På sigt er skattereformen fuldt finansieret, men den er ikke finansieret i 2010, 2011 og 2012. Her er der en underfinansiering af skattereformen.

Jeg vil faktisk sige, at endnu værre er det, og det er et element, som jeg er glad for at bringe ind i diskussionen om finansieringen af skattereformen, at skattestoppet, som det ser ud i dag – det, der er tilbage af det; det, som vismændene kalder nominalprincippet; det, at man i kroner og øre låser en række afgifter og ejendomsværdibeskattningen fast – faktisk udhuler statsfinanserne med ca. 20 mia. kr. om året. Det er ikke finansieret. Det er derfor, vil jeg faktisk sige, et område for regeringen at tage op, for der står et skattestop med nominalprincippet, som lige så stille og roligt underminerer statsfinanserne år for år – som påpeget af vismændene.

Vismændene peger især på tre ting, man skulle gøre. Det ene er at ændre dagpengeperioden, og det har regeringen gjort. Det stemmer Det Radikale Venstre for. Det andet er at tage fat på efterlønnen. Det viser sig nu, at der, efter at Det Radikale Venstre har banket løs på det spørgsmål, efterhånden ser ud til at være et folkeligt flertal for at ændre ved den. Og endelig skal man for det tredje afskaffe skattestoppet, for det kunne bidrage til en væsentlig styrkelse af de offentlige finanser og dermed nedbringe den offentlige regning.

Regningen for letsindighederne er ikke betalt, også som påvist af vismændene. Det er problemer, som vi derfor kommer til at bakke med i de kommende år, og som en ny regering, af hvad farve den end måtte være, vil have hvilede over sig som tunge opgaver.

Kl. 18:59

Formanden :

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det går godt i bankerne. Det må man sige. De har lige noteret nye store milliardoverskud bare i starten af året. Spekulanter, der deltog i den spekulation, der udløste krisen, tjener igen kassen: 2 mio. kr. i løn i gennemsnit for de små tusind spekulanter i den ene bank, 8 mio. kr. til spekulantcheferne i den anden. De mennesker, der tjener så mange penge, har så også fået en kæmpe skattelettelse. Bankdirektørerne alene får en halv million i år i skattelettelser, en halv million igen næste år, en halv million igen året efter osv. Disse spekulanter og direktører får godt nok lov til at vente 3 år på, at deres skattelettelser bliver endnu større end den halve million. Det er synd. Men de får den jo, så det går nok, selv om der til den tid, hvor de så får den ekstra skattelettelse oven i den halve million, også er hul i statskassen. Det er det, man insisterer på de skal blive ved med at have, selv om vi har stillet forslag om det modsatte.

Det er meget betegnende for selve den pakke, vi diskuterer i dag. Vi har i Skatteudvalget stillet en lang række spørgsmål, og det er næsten helt uden undtagelse sådan, at når vi spørger til, hvem der procentvis betaler mest af deres indkomst, så er det sådan, at de, der tjener mindst, betaler den største procent, og de, der tjener mest, betaler den mindste procent. Det er helt gennemført skævt, at de rige slipper billigt og de fattigste rammes hårdest.

Bare for at illustrere regeringens valg: Vi har netop fået et svar, der viser, at hvis man i stedet for at gennemføre den ekstra lempelse af topskatten udskyder den 2 år til 2015, giver det en indkomst til staten, der svarer til den samlede foreslåede besparelse frem til 2015 på børnechecken. Man kan altså droppe en yderligere skattelettelse i 2014 og 2015 og videre frem, og så sparer man ikke bare det, som beskæringen af børnechecken skulle give, man får faktisk ekstra 500 mio. kr. i statskassen. Altså, skattelettelser til de rigeste betalt af børnefamilierne er åbenbart regeringens politik. Tydeligere kan det jo ikke siges. Og jeg vil da allerede nu sige, at vi kommer med et ændringsforslag, der gør, at man dropper beskæringen af børnechecken, og til gengæld dropper man også yderligere skattelettelser til dem, der har mest.

Men linjen er altså sådan: nedskæringer for de arbejdsløse i stedet for at lægge skat på spekulation, besparelser på uddannelse og velfærd i stedet for en større andel af olieindtægterne fra Nordsøen. Jeg nævner dette for at sige, at vi har lavet en samlet finansieringsplan, der på de her områder giver ca. 40 mia. kr., som udelukkende tages der, hvor der er mest, og ikke rører dem, der ikke har så mange penge. Tilbagerulning af skattelettelserne til de 10 pct. rigeste, der tjener mere end 500.000 kr., giver 7,3 mia. kr. Skat fra de multinationale, der ikke vil betale skat, har vi anslået til 5 mia. kr. Et samlet beløb er muligt større. Fra Nordsøen, hvor olieindtægterne til A.P. Møller og de andre selskaber er steget dramatisk, fordi olieprisen er steget meget, siden aftalen om olien blev indgået, kan man få 10 mia. kr. En omsætningsafgift på køb og salg af aktier, som vi havde engang, kan give godt 7 mia. kr., og hvis arbejdsfri indtægter beskattes som arbejdsindtægt – altså hvis der bliver betalt lige så meget skat af det, man får for ikke at lave noget, som man gør, når man laver noget – vil det give 5 mia. kr. Jeg synes, det lyder som et fornuft-

tigt enkelt princip. Og så er der en millionærskat, genindførelse af formueskatten.

Jeg ved, at skatteministeren kender alle tallene, for de stammer stort set alle sammen fra svar, jeg har fået fra skatteministeren. Det giver samlet set ca. 40 mia. kr., der gør, at man kan droppe alle VKO's asociale planer om at spare på børnefamilierne, de fattigste i verden, ramme de arbejdsløse, de unge, uddannelserne, forskningen. Der er altså penge til at droppe VKO's nedskæringer og i stedet sikre mere velfærd og sætte gang i ny beskæftigelse.

Valget burde være nemt, men det er det nok først efter valget, hvor vi har fået et nyt flertal.

Kl. 19:04

Formanden :

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det skatteministeren.

Kl. 19:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det, og tak for de ord – nogle mere fornuftige end andre – der er faldet under debatten. Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for den ansvarlighed, som Dansk Folkeparti viser sammen med de to regeringspartier.

Det er en meget svær økonomisk situation, som vi står i. Det er nødvendigt, at der bliver taget et ansvar, og det er også nødvendigt, at vi får betalt den regning, som der skal betales. Der er heller ikke nogen tvivl om, at regeringen har taget rigtig mange nødvendige initiativer. Vi har ført en meget ekspansiv krisepolitik, som umiddelbart jo også har haft en betydning for den regning, der nu skal betales. Vi er nødt til at tage udfordringen op. Vi er nødt til at gøre noget. Der er ikke nogen tvivl om, at det, der så bliver gjort, selvfølgelig også er noget, der påkalder sig en offentlig debat. Alt andet ville også være mærkeligt.

Debatten her i dag har endnu en gang handlet om mange forskellige ting. En af de ting, der har været til diskussion, er jo regeringens skattelettelser. Der er det vigtigt at slå fast, at regeringens skattelettelser er fuldt og helt finansierede. Det er også vigtigt at slå fast, at den diskussion, vi har, beror på en lang række myter, og derfor er jeg glad for, at en lang række ordførere for både Venstre og Det Konservative Folkeparti og sågar også Dansk Folkeparti jo meget klart har dokumenteret, hvordan tingene hænger sammen.

Men det, som vi diskuterer her i dag, handler i bund og grund også om politisk lederskab. Det er politisk lederskab om at få gjort noget ved den krise, der har haft ramt Danmark, og som vi nu skal sørge for at sikre at vi kommer mest og bedst muligt ud af.

Man har så også i dag kunnet notere sig, at den socialdemokratiske ordfører endnu en gang har henledt opmærksomheden på »En Fair Løsning«. Jeg ved ikke, hvad man skal sige til det andet end at lave en konstatering, der hedder: Nå! For »En Fair Løsning« er i hvert fald en meget unfair model, fordi den ikke løser de fundamentale problemer, som vi har. Der er jo også en tilståelsessag i dag, kan man sige. Der står i Børsen i dag, at S indrømmer huller i rød plan. Det kan jeg så forstå at den socialdemokratiske ordfører alligevel ikke mener er tilfældet. Han mener, det er Børsen, der har lavet en fejl, fordi han slet ikke har sagt de ting, som der er sagt. Men det, der står tilbage, er i hvert fald, at det er en tilståelsessag. Den plan, som man har lagt frem, hverken holder vand eller giver det, der skal til på den korte bane i 2011, 2012 og 2013.

Så har vi så også haft en diskussion i dag, som blev indledt i går af fru Helle Thorning-Schmidt, der jo siger, at efterlønnen jo nok også skal afskaffes, fordi den såkaldte aftale, der skulle laves med arbejdsmarkedets parter, jo alligevel ikke kan laves. Jeg har da så også noteret mig i dag, at den socialdemokratiske ordfører siger: Ja, det er bestemt også noget, som nu indgår i planerne. Jeg synes, der er grund til at rose for den ærlighed om, at efterlønnen nu også skal afskaffes.

Det er klart, at når det så er sagt, er vi selvfølgelig i en situation, hvor der ikke er styr på økonomien fra hverken S eller SF. Det eneste sted, hvor man kan sige at der i bund og grund, jeg ved ikke, om man kan sige, at der er styr på det, men ærlig snak, er fra hr. Frank Aaen, som jo holder den sædvanlige tale om, at alle selskaber, der tjener penge og skaber beskæftigelse, skal ud af Danmark. Det er jo også en model. Det er selvfølgelig også en model, at man skal brand-skatte alle virksomheder, alle dem, der skaber vækst. Det er bare ikke en model, som regeringen kan bakke op om.

Kl. 19:08

Formanden :

Tak til skatteministeren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 19:08

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6 af skatteministeren, tiltrådt af V, DF og KF?

De er vedtaget.

[Det er foreslået, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.]

_____

Kl. 19:08

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er så ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 16. juni i år kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:09).

_____